உ

கடவுள்துணை.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனர்

அருளிச்செய்த

திருக்குறள்

மூலமும்

மணக்குடவர் உரையும்.

ஆசிரியர் ஸ்ரீமத் - கோ.
இ ை வ
வடிவேலுசெட்டியார் அவர்கள்

மாணவர்களுள் ஒருவராகிய

கா - பொன்னுசாமி நாட்டார்

அவர்களால்

ஷை ஆசிரியர் முன்னிலையில் பரிசோதித்துச் செப்பஞ் செய்து,

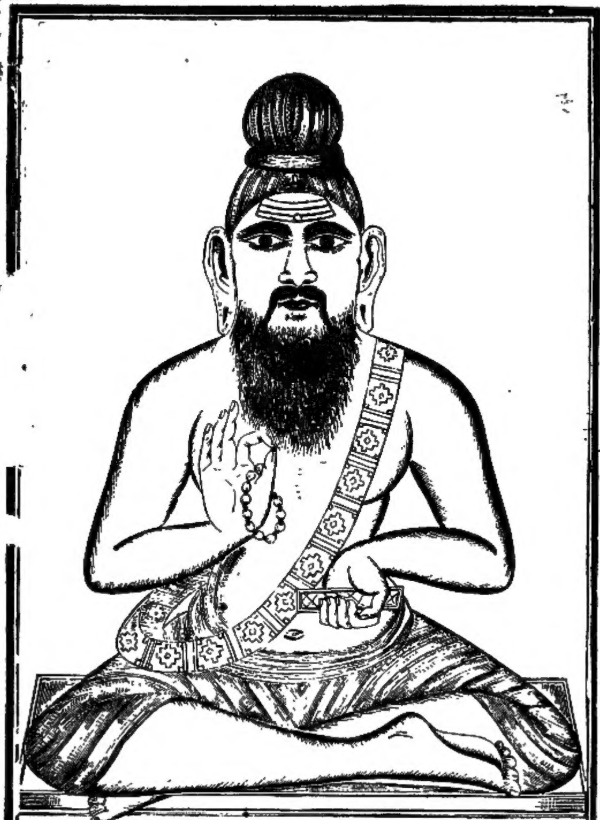
சென்னை - திருவல்லிக்கேணி

கோபில் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

 1925.

[ரூபாய் 2 0 0

திருவள்ளுவ நாயனார்.

விஷய அட்டவணை.

பக்கம்

உ

முகவுரை.

"ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய்
மிகவிளங்கித்—தீதற்றோர்
உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள
முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி".

ஆகிய திருக்குறள் முப்பால், உத்தரவேதம், தெய்வநூல், பொய்யாமொழி, வாயுறைவாழ்த்து, தமிழ்மறை, பொதுமறை, திருவள்ளுவப்பயன் என்றற்றொடக்கத்துப் பெயர்களால் விளக்கமுற்று, எப்பாலவரும் இயையும் பொருளை உணர்த்துவதா யிருப்பதென்பது மிகுபிரசித்தமாம்; இதற்குத் தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிமேலழகர், பருதி, திருமலையர், மல்லர், கவிப்பெருமாள், காளிங்கர் என்னும் பதின்மர் உரை யெழுதியிருப்பதும் மிகு பிரசித்தமாம்; இப்பதின்மர் உரையுள் பரிமேலழகருரை மாத்திரம்

அச்சுவாகனமேறி
நிலவுகின்றதென்பதும் மிகுபிரசித்தமாம். ஏனைய உரைகளுள் மணக்குடவருரை சென்னை அரசாங்கத்தாரது கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் கிடைத்தமையின், இதனைப் படித்துணர வேண்டுமென்னும் அவாவினால், பலகால் பரிமேலழகருரையோடு எனது ஆசிரியர் ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்கள் முன்னிலையில் பரிசோதித்துப்பார்த்துச் செப்பஞ் செய்தேன் ; செப்பஞ்செய்த பின் வெளியிடும் விருப்பமுடையவனானேன். (பரிமேலழகருரையோடு கூடிய திருக்குறள் மூலத்திற்கும், மணக்குடவருரையோடுகூடிய திருக்குறள் மூலத் திற்கும் பல இடங்களில் வேற்றுமை இருக்கின்றது. அவ்வேற்றுமையால் அவ் விடங்களில் அவ்விருவர் உரைகளும் வேற்று மையுடை யனவாய் இருக்கின்றன . அம்மூல வேற்றுமையும், உரைவேற்றுமையும் திருக்குறளுரை ஆராய்ச்சி செய் வார்க்குப் பெரிதும் பயன் படுவனவாய் ; அப்பயன் படுத லொன்றையே நோக்கி இவ்வுரையை அச்சுவாகனமேற்றப் பெரிதும் முயற்சியுடையவனானேன்.) இம் மணக்குடவருரை பரிமேலழகருரைக்குச்சிற்சிலவகையால் காரணமாயிருந்ததென் பது மணக்குடவருரையைப் பரிமேலழகருரையோடு ஒப்பநோக்கி யாராய்ந் துணர்வார்க்கு நன்கு விளங்குவதாம். மணக்குடவருரை பரிமேலழகருரையை நோக்க அளவால் சிறியதாயினும், அதன் மாட்சி எவ்வகையாலும் சிறியதன்றாம்.
இவ்வுரையைப் பரிமேலழகர் உரையைப்போலத் தமிழ்ப்பாஷாபிமானமுடையார் யாவரும் படித்தல்

வேண்டுமென்று எனது ஆசிரியர் கூறுவதுண்டு ; அதுவும், சென்னை, முத்தியாலுபேட்டை, மல்லிகேசுவரர் ஆலயத்தை யடுத்துள்ள உமா மகேசுவரர் தமிழ்வேத பாராயண சபையில் புதன்கிழமை தோறும் ஆசிரியரவர்கள்
நடத்தும் பரிமேலழகருரையோடு கூடிய திருக்குறட் பாடத்திற்குச்சென்று பாடங்

கேட்டுவருவதும், இவ்வுரையை அச்சிடுவதற்கு ஒரு காரணமாயின. இவ்வுரையின் அரும்பதங்களுக்கு உரையும், அவ்வுரையின் இலக்கணவிசேடங்களுக்கு விளக்க மும், மேற்கோள்களுக்கு விளக்கமும் திருக்குறள் ஆராய்ச்சி செய்ய முயல்கின்றவர்க்கு உபயோகமாமாறு விளக்கமாக எழுதி யிருக்கின்றேன். இவ்வுரை நடை யாவர்க்கும் விளக்கமாம்படி அதனது சந்தியைப் பெரும்பான்மையும் பிரித்து எழுதியிருக்கின்றேன்.

இந்த மணக்குடவருரையுள் முப்பத்திரண்டு திருக்குறளுக்கு எனக்குக் கிடைத்த கையெழுத்துப் புத்தகத்தில் உரை எழுதப்படவில்லை ; அவ்வுரை அழிந்துவிட்டதுபோலும் ! அம்முப்பத்திரண்டு திருக்குறளுக்கும் (*) இக்குறி யிட்டுப்பரிமேலழகர் உரையை அவ்வுரைக்குப் பிரதியாக அச்சிட்டிருக்கின்றேன். இம்மணக்குடவருரை பரிமேலழகர் தமது கருத்துக்கு இயையாவிடத்து மறுத் திருக்கும் உரைகளுள் ஒன்றாயிருத்தலின், இது பரிமேலழகருரைக்கு முற் பட்டதாமென்பது சொல்லாமலே விளங்குவதாம்.

மணக்குடவரது ஊர், சாதி, மதம் முதலியவற்றுள் எதனையும் அறிவதற்கு ஏச்சாதனமும் கிடைக்கவில்லை ; அதனால் அவரது சரித்திரத்தை எழுதுவது முடியாத தாயிற்று.

திருக்குறள் முப்பாலினுள் அறத்துப்பாலைப் பாயிரம் - இல்லறவியல் - துறவறவியல்-ஊழ் என நான்கு வகையாகவும், பொருட்பாலை அரசியல் - அமைச்சியல்-பொருளியல்-நட்பியல் - துன்பவியல் - குடியியல் என ஆறுவகையாகவும் , காமத்துப்பாலைக் களவியல் - கற்பியல் என இரண்டுவகையாகவும் இவ்வுரையாசிரியர் பிரித்திருக்கின்றனர்; கற்பியல், களவியல் என இரண்டு வகையாகப் பிரித்த காமத்துப்பாலின் 25 அதிகாரங்களையும் (1) கூடலும் கூடல் நிமித்தமும், (2) பிரிந்து கூடலும் அதற்கு நிமித்தமும், (3) ஊடிக்கூடலும், அதற்கு நிமித்தமும் என மூன்று வகையாகவும் பிரித்திருக்கின்றனர். இவர் பிரித்த இவ்வகை யினாலே பால்வகையால் மூன்றாயுள்ள திருக்குறள் இயல்வகையால் பன்னிரண்டு பகுதியினதாம். இதனாலே திருக்குறள் என்னுந்தொகை பாலால் மூன்றுவகையினதாம்;இயலால் பன்னிரண்டு விரியினதாம். இம்முறையை நன்னூல் விருத்தியுரைகாரர் எழுத்தியலில் எழுத்தென்பது தொகை யென்றும், முதல் சார்பு என்பன அதன் வகை என்றும், உயிரெழுத்து முப்பதென்பது முதலெழுத்தின் விரி யென்றும், சார்பெழுத்துப் பத்தென்பது சார்பெழுத்தின் விரியென்றுங் கூறியவாற்றானு மறிக.

இங்ஙனமன்றித் திருக்குறளின்
அறத்துப்பால் அதன் வகையாம் ;

பாயிரம் தொகையாம்; (பாயிரம் ஒழிந்த) பொருட்பாலும் காமத்துப்பாலும் அதன் விரியா மென்று உரைப்பதும் பொருந்தும். இத்தொகை வகை விரிகளின் அமைப்பு, திருக்குறளின் அதிகார அடைவை யூன்றி நோக்குவார்க்கு நன்கு விளங்குவதாம்.

> "பாயிரத் திலக்கணம் பகருங் காலை
> நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி
> ஆசிரியத் தானும் வெண்பா வானும்
> மருவிய வகையால் நவறல் வேண்டும்"

என்னும் சூத்திரவிதியின்படி திருக்குறளின் பாயிரம் அமைந்திருக்கின்றது.

திருக்குறள் முப்பாலினுள் (பாயிரம் ஒழிந்த) அறத்துப்பால் கடவுள் வாழ்த் தில் அடக்கமாம்; பொருட்பால் வான்சிறப்பில் அடக்கமாம்; காமத்துப்பால் நீத்தார் பெருமையில் அடக்கமாம். கடவுள் வாழ்த்தினும் மிக்க அறமில்லை; மழை யினும் சிறந்த பொருளில்லை; நீத்தார்க்குண்டாகும் இன்பத்தினும் சிறந்த இன்பமில்லை என்பதுணர்வார்க்கு அறமனைத்தும் கடவுள் வாழ்த்திலும், பொருளனைத்தும் மழையிலும், இன்பமனைத்தும்

நீத்தார்க்குண்டாகும் இன்பத்திலும் அடங்குமென்பது செவ்விதின் விளங்குவதாம். 'நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி' என்னும் விதிப்படி அறத்துப்பால் கடவுள் வாழ்த்திலும், பொருட்பால் வான் சிறப்பிலும், காமத்துப்பால் நீத்தார் பெருமையிலும் அடங்கு வனவாக, அறன்வலியுறுத்தல் கூறியது எற்றுக்கென்றோர் ஆசங்கை நிகழ்தல் கூடும்; அவ்வாசங்கையை ஒழித்தற் பொருட்டு ஆசிரியர் திருவள்ளுவனார் கடவுள் வாழ்த்துள் அடங்கும் அறத்தை இன்றியமையாது மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்றவர்க்கே இம்மைப்பயனும், மறுமைப்பயனும், வீடும் உண்டாமென்ப துணர்த்த அறன்வலியுறுத்தலென்னும் அதிகாரத்தைப் பாயிரத்தின் இறுதியில் கூறினாரெண்க.

இப்புத்தகத்தை யான் அச்சிடுவதற்கு முன்னும், அச்சிடுங்காலத்திலும் என்னுடனிருந்து உரைப்பொருளை விளக்கிக்கூறி எனக்கு உதவி செய்த எனது ஆசிரியர் ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்களது நன்றி எஞ்ஞான்றும் என் சித்தத்துள் நிலைபெறுவதற் குரியதாம்.

இப்புத்தகத்தை யான் அச்சிடுங்காலத்துச் சென்னை - கோமளேசுவரன் பேட்டை. ஸ்ரீசாது இரத்தினவேதாந்த சபையினருள் ஒருவரும், எனது ஆப்தருமாகிய ஸ்ரீமத் ம. ஷண்முக முதலியார் அவர்களும், சென்னை இந்துதியலாஜிகல் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமத் ச. கந்தசாமி முதலியார் அவர்களும் என்னுடனிருந்து எனக்குச்செய்த உதவி அளவிறந்ததாம்; அஃது எக்காலத்தும் மறத்தற்குரிய தன்றாம்.

இந்நூலைச் செப்பமாக அச்சிட்டுத்தந்த சென்னை - திருவல்லிக்கேணி கோயில் அச்சியந்திரசாலை அதிபரின் நன்றியும் மறக்கற்பால தன்றாம்.

இந்நூலின்கண் பிரமப்பிரமாதங்களால் தவறு நேரிட்டிருத்தல்கூடும்; அதனை வித்வத்சிரோமணிகள் தெரிவிப்பாராயின், அது மறுபதிப்புப் புத்தகத்தைச் சுத்தமாக அச்சிடுவதற்குப் பேருபகாரமாம்.

இப்புத்தகத்தை யான் அச்சிடுமாறு எனது சித்தத்தின்கண் இருந்து என்னை ஏவிவந்த ஸ்ரீ நடராஜப்பிரபு இந்நூல் எஞ்ஞான்றும் நிலைபெறுமாறுங் கருணை புரிவாராக. இதில் பிழையுளதாயின், உலகம் பொறுக்க.

கா. பொன்னுசாமி நாட்டார்.

நெம்பர் 6. வெங்கிடேச கிராமணி தெருவு,

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை. 2—4—25.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் திருவடி வாழ்க.

INTRODUCTION.

No book in Tamil is so popular and is held in such high esteem as our Thirukural. The reasons are not far to seek. The book is both comprehensive in its scope and universal in its appeal. Probably THIRUVALLUVAR is the only sage who had the ambition and the capacity to write on all the Purusharthams excepting Moksha, whereas Manu and other so called greater lights whether they had the capacity or not, dared not attempt such an ambitious task but were content to illumine one of these. The secret of its success lies in its universality. The sage of Mylapore is not a mere Polonius playing in

platitude but a great moralist, politician,

the shallow waters of
poet and Seer diving
deep into the very heart of the Universe, going direct to the eternal verities of life and unchanging truths of the world, leaving aside creeds and dogmas, customs and conventions. He grapples hard and solves aright the mysterious problem of life and death. His vision was telescopic rather than microscopic and he was gifted with an enviable sense of proportion and unrivalled grasp of the essential, denied to so many other moralists of the world which saved him from equating eternal truths with passing customs. In short his is a work for all times and climes. Hence it is no paradox to say that the KURAL though as old as the Christian era is as fresh as the morning breeze. Jains and Buddhists, Christians and Hindus, Theists and Atheists hail him as their poet and philosopher. He is furthermore the greatest idealist and at the same time the greatest practical man of the world. The life he plans for us is an ideal one but at the same time he throws out precious suggestions to help us live that life in the work a day world of ours.

Brevity is the life of the KURAL. This gives point and force to its statements and thus arrests the

attention of its reader leaving on the readers' mind an indelible impression. True it is that the Sanskrit sutra literature had become famous for brevity. The Sutras however are very much like algebraical formulas complex and confused ; it is brevity with a vengeance. In the Kural on the other hand, brevity is the hand maid of lucidity. The sutras are in prose and that too in very bad prose giving us terrifying lessons in

intellectual gymnasium. The kural, however, is every word of it a poetry, a work of art and as such a joy for ever.

Therefore if brevity is its life poetry is its very soul. The apt similes work not merely by the law of association of ideas but also by the more wonderful law of association of emotions. They not only make the statements vivid but kindle in us the right kind of emotion necessary to appreciate the truth. Thiruvalluvar is revealed to us in all his glory and grandeur as a great poet and dramatist in the third part of his work KAMATHU PAL. VIRASOLIAM takes almost all its illustrations for explaining its principles on rhetoric from Thirukural. Thiruvalluvar is

therefore a great master of practical rhetoric though probably he was unconcious of it himself.

Such an important work as this especially because of its brevity must be interpreted aright to be well understood by all. Many have been the commentators of whom ten have become immortal. Unfortunately till now the commentary of PARIMELALAGAR alone has seen the light of day and the editor of the present work is bringing to light another commentary that of MANAKKUDAVAR. Not only will this commentary help us to take a step forward in the textual and historical criticism of the Kural but will also enable us to estimate aright the original contributions of PARIMELALAGAR. Where the other eight commentaries are Heaven alone knows. Something however is better than nothing and let us heartily thank the editor for having rescued this at least from the clutches of oblivion and given us a scholarly edition of the work. Only those who have seen the manuscripts at least once in their life, can appreciate the scholarship patience labour and time involved in editing a work like the one now published.

Tamilagam, } T. P. MEENAKSHI SUNDARAN,
Chintadripet, }

M.A., B.L., Madras, 26-3-1925.) Councillor,
Corporation of Madras. சுவாமி வேதாசலம்
என்னும்
மறைமலையடிகள், 20 - 7 - 1925

உ

திருக்குறள்
பாலியல் அதிகார அட்டவணை.

1 - அறத்துப்பால் (38)

1. பாயிரம். (4)

1 கடவுள்வாழ்த்து
2 வான்சிறப்பு
3 நீத்தார்பெருமை
4 அறன்வலியுறுத்தல்

2. இல்லறவியல்.

5 இல்வாழ்க்கை

5	17
6	19
7	21
8	22
9	24
10	26
11	28
12	30
13	31
14	33
15	35

16	37
17	39
18	41

8

பாலியல் அதிகார அட்டவணை.

23 ஈகை
24 புகழ்

3. துறவறவியல்.

25 அருளுடைமை
26 புலான்மறுத்தல்
27 தவம்
28 கூடாவொழுக்கம்
29 கள்ளாமை
30 வாய்மை

(13)

13 70

4. ஊழ் (1)

38 ஊழ் 1

72

2. பொருட்பால். (70)

1. அரசியல்.

39 இறைமாட்சி
40 கல்வி
41 கல்லாமை
42 கேள்வி
43 அறிவுடைமை
44 குற்றங்கடிதல்
45 பெரியாரைத்துணைக்கோடல்
46 சிற்றினஞ்சேராமை
47 தெரிந்துசெயல்வகை
48 வலியறிதல்

49 காலமறிதல்
50 இடனறிதல்
51 தெரிந்துதெளிதல்

(25).

1	75
2	77
3	79
4	81
5	83
6	85
7	87

9

பாலியல் அதிகார அட்டவணை.

2. அமைச்சியல்.

3. பொருளியல். (5)

4. நட்பியல்.

B

பாலியல் அதிகார அட்டவணை.

5. துன்பவியல். (12)

6. குடியியல். (13)

6	172
7	174
8	176
9	178
10	180
11	182
12	183

6	194
7	196
8	198
9	199
10	202
11	204
12	206

பாலியல் [illegible] அட்டவணை.

3. காமத்துப்பால். (25)

1. களவியல். (7)

109	*தகையணங்குறுத்தல்*
110	*குறிப்பறிதல்*
111	*புணர்ச்சிமகிழ்தல்*
112	*நலம்புனைந்துரைத்தல்*
113	*காதற்சிறப்புரைத்தல்*
114	*[illegible]றவுரைத்தல்*
[illegible]	*[illegible]றுத்தல்*

2. கற்பியல். (18).

116	*பிரிவாற்றாமை*

1	226
2	228
3	230
4	232
5	234
6	236
7	238
8	240

9	243
10	245
11	247
12	249
13	251
14	253
15	255
16	257
17	259

பால் என்பதன் பொருள் பகுப்பாம்; அதிகாரம் என்பதன்பொருள் அதி
கரித்தலாம்.
தூலிவ்ரும்

சேனாவரையர் அதிகாரமென்பதற்குப்பொருள் பல ஓத்தினது தொகுதியாமென்பர்.

ஒருபொருள்

உ

திருவள்ளுவர் வரலாறு.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

நயமிகு புகழ்ச்சோ ணாட்டுளோ ரந்தண
னுயர்மனைக் கிழத்தியங் குயிர்த்தவோர் மைந்தற்
கியாணர்சால் பகவ னெனப்பெய ரீந்துபின்

கோணிலை காணிலை குறித்தசா தகத்தாற்
புன்குல மாதுதோள் புணருமென் றோர்ந்திஃ
தென்குலக் கிழுக்கதா வெனவுளங் கழுமிய
பீழையி னோடுறீஇப் பின்பொரு சிலநாள்
மாழையுண் கண்ணியை மதலையைத் தணந்து
கோணைநீர்க் கங்கையிற் குடைகுவா னேகினன்
பேணுமச் சிறுவனும் பிரம சரியமேற்
றோவா வருமறை யோதிநூ லுணர்ச்சியின்
மூவா நலத்தினம் மூவாட் டையனு
யெந்தைநிற் பிரிதாற் கேதுவென் னெனத்தாய்
புந்திநைந் துரைசெயப் பொருன்வட புலந்துறீஇப்
போதரு நெறியிடைப் புலையகள் கருவூ
ராதியென் பெயரின ளரும்பெறற் செவ்வியள்
பொற்கொடி போன்றெதிர் புகமருண் டினிய
சொற்கொடு புதுநலந் தோய்ந்துணர்ந் தன்பி
னிச்செய றகாதென வெண்ணிவிட் டேகுழி
மெய்ச்செயற் கற்பினள் விடாதுடன் றொடராக்
கண்டுருத் தொருசிலை கைக்கொடு நுதன்மிசைப்
புண்டர வெறிந்தவட் போக்குபு விரைந்துபோய்த்
திகழ்பா கீரதி தீரமே லுளபதி
யகமெலாந் தேடியு மத்தனைக் கண்டிலா
தரங்கையிற் றனுதினா டடைகுவான் மீண்டு
வரும்பொழு திரவவன் மருவறச் சாலையிற்
றற்பிரி வாற்றுத் தளர்ச்சியோ டேர்தொறு
மற்பக னேடுறு மாதிதற் காணு
வுற்றடி வணங்கலு முயர்மறை யோனவ

திருவள்ளுவர் வரலாறு.

நெற்றியிற் சிலைவடு நேரி னோக்கிமுன்
பிணங்குமா தெனத்தெளிந் திவண்வர வென்னென
வணங்குவிற் பிரிந்துறி னுவிவா ழேனென
வீன்றிடு மகவெலா மீன்றுழி யேவிடுத்
தூன்றிய துணிபொடு முடன்வர வல்லையேல்
வருகென வண்ணலம் மடவர லியைதலா
லிருவருந் தலந்தொறு மியங்குகா லங்களி
லுப்பை யௌவை யுறுவை வள்ளியென்
றிப்புவி போற்றுமி ரிருவர் மகளிரு
மன்னுசீ ரதிகமான் வள்ளுவர் கபில
ரென்னு மாடவ ரிம்மூ வரும்பிறந்
தெவ்வத் தலமெவ ரவர்க்குப் பிறப்பிட
மவ்வத் தலங்களி னவரவர் வளர்ந்தனர்
செப்புமவ் வெழுவருட் டிருவள் ளுவர்தா
மைப்புய லணிபொழின் மயிலாப் பூரில
வள்ளுவர் மனையிடை வளர்ந்தன ராங்கவ
ருள்ளுமுத் தேவரு ளொருவ ராகிய
சதுர்முகன் றிருவவ தார மாகலின்
முதுமறை யாகம முத்தமிழ்க் கலைபிற
வையந் திரிபிலா தனைத்துநன் குணர்ந்து

தெய்வப் புலமையிற் சிறந்தான் குருவா
யற்புத நீறணிக் தைக்தெழுத் தியப்பித்
தற்பா லிங்கமெய் தரித்தருள் செயப்பெறீஇ
வலங்கொள்பூ வைசியா மாபினுற் றெண்குண
மிலங்குற வாசுகி யெனும்பெயர்த் தையலை
யணந்தக வமர்ந்து மகிழ்துற வறத்தரும்
வணங்குற வில்லற வாழ்வினுற் றருளா
லென்னி னுயர்வுறு மினித்தமிழ் மொழியென
முன்னுறு பெருவட மொழியமுக் காறுற
மலைதரும் பற்பல மதத்தரும் வியந்து
தலைமிசைக் கொண்டிது தக்கதென் றேத்த
விம்மை மறுமைவீ டெய்தவிக் நூலொன்
றம்ம வமையுமென் றறிஞருள் ளுவப்ப
வெங்கட் கிணையிலை யெனத்தருக் குறுகடைச்
சங்கப் புலவரத் தருக்குளத் தொழிய
வீரிரு வேதமே யெழுவா யாகிய
சீரிய விழுமிய செவ்விய நூல்களிற்
சிறந்த பொருளெலாஞ் செந்தமிழ்க் குறளி
லறம்பொருள் காமமென் றுகுமுப் பாலாற்
கூறின ரொருநூல் கொண்டுளங்
தேறினர் பயனெலாஞ் சேர்ந்துவாழ் குவரே.

திருவள்ளுவர். சொருபஸ்துதி.

திருமுடி மிசையார் மயிர்முடி யழகுக் கீர்க்கபுண் டாறுத

வழகும்

திரண்மணி புயங்கை வருஞ்சவி யழகுந் திகழ்நெடுந் தாடியி னழகும், அருமுடி செபமா லிகையின்முத் திரைசே ரபயநேர் வலக்கையி னழகும்

அமிழ்தூறுந் தமிழ்மா மறைமுறை வரத மமைதரு மிடக்கையி னழகுங் கருமுடி யோகப் பட்டையி னழகுங் கடிகொள்கீட் கோவண வழகும் .

கழல்களிற் றிகிரி வளைவரை யழகுங் கமலநல் லாதனத் தழகும், தருமுடி முகிழேய் மயிலையி னிடைமா தவர்கள்கண் டிறைஞ்சவீற் றிருக்கு

தழைபுகழ்த் திருவள் ளுவனெனு நாம சற்குரு சரணமே சரணம்.

திருவள்ளுவர் குருபூஜைத் திருநட்சத்திரம்.

வெண்பா.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனார் மாமிலம்விட்
டாசில்பர முத்தி யடைந்தாரால்—காசினியில்
கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா ரெல்லாரும்
நல்லார்வஞ் செய்மினந்த நாள்.

திருவள்ளுவரின் பெயர்கள்.

1. *திருவள்ளுவர்* . 5. *தெய்வப்புலவர்* 9.
புலவர் 2. *தேவர்* 6. *செந்நாப்போதார்* 1

0. பொய்யில்புலவர் 3. முதற்பாவலர் 7. பெருநாவலர்
11. நாயனார். 4. மாதாநுபங்கி 8. நான்முகனார்

திருக்குறளின் பெயர்கள்.

1. திருக்குறள் 5. உத்தரவேதம்
2. முப்பானூல் 6. தெய்வநூல்
3. பொய்யாமொழி 7. திருவள்ளுவர்
4. வாயுறைவாழ்த்து 8. தமிழ்மறை

திருக்குற ளுரையாசிரியரின்

1. தருமர் 5. பரிமேலழகர்
2. மணக்குடவர் 6. பருதி
3. தாமத்தர் 7. திருமலையர்
4. நச்சர் 8. மல்லர்

9. பொதுமறை
10. திருவள்ளுவப்

பயன்

11. பொருளுரை

பெயர்கள்.

9. கவிப்பெருமாள்

10. காளிங்கர்

பண்டிதர்களின் அபிப்பிராயம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஒன்றே தெய்வம் ஒன்றே தனிவழி
இன்றே தெளிந்து இன்புற்று இருக்க
இன்பத் தமிழில் எங்கள் வள்ளுவன்
இன்பப் பேறு இரும்புவி பெற்றிட
அறம்பொருள் இன்பம் அடங்கிய ஒருநூல்
திறனுடன் செப்பிய தெய்வத் திருநூல்
உலப்பிலா பெருநூல் உலகுக் கீந்தனன்
அளப்பெறும் அந்நூல் அதனுக் கான்றோர்
ஒருவரை யன்றி ஒன்பது செய்தனர்
சீருற் றிலங்கும் சிறந்தே அதனுள்
கண்மணக் குடவர் கவின்ற உரையே
பொன்னே என்னப் போற்றி இதனைப்

பரிமேல ழகன் பரிவுடன் கற்றுச்
சரிசரி எனவே சதுரர் சாற்றக்
கருப்பஞ் சாற்றில் கலந்தது தேனென
விருப்ப மிகவே விரிவுரை பெருக்கினன்
முன்னோ ருரையில் முதனிலை பெற்றதாய்ப்
பின்னோன் செய்த பேருரைக் குதவியாய்
இருந்த இவ்வுரை எங்கும் விளங்கிடத்
திருந்திய அன்பும் தெளிந்த ஞானமும்
ஒருங்கே விளங்க உதித்த தூயோன்
மருங்குளோ ரனைவரும் மாண்புறச் செய்வோன்
ஒழுக்கமும் பொறையும் ஊக்கமும் கல்வியும்
வழுக்கியும் மறவா வடிவேல் இறைவன்
அடிக்கீழ் இருந்தே அருந்தமிழ் கற்றவன்
திருந்திய அறிவும் திவ்விய குணமும்
பொருந்திய புண்ணியன் பொன்னு சாமி
என்னும் பெயரினன் எவரும் பயனுறப்
பண்ணுறும் அச்சில் பதிப்பித் தனனே.

குறள் வெண்பா.

பொன்னுசா மிப்புலவன் போதுறைவா ரின்னருளால்
மன்னியென் றும் வாழ்க மகிழ்ந்து.

ஆ. ச. அண்ணாமலை முதலியார் B. A.,
Assessor, Corporation of Madras,
7 உலகப்ப மேஸ்திரி தெரு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை,
சென்னை.

ஆசிரியர் - ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள்
மாணவருளொருவரும்
இந்து தியாலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்
தமிழாசிரியருமான
ஸ்ரீமத் - கீ. வேணுகோபால நாயக
ரியற்றிய
நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

திருவளர் கல்விச் சிறப்பெலா மமைந்து
இரும்புவ னத்திடை யெப்பா லார்க்கும்
ஒப்ப முடிந்ததா யொண்பொரு ணிறைந்த
செப்பருஞ் சீர்த்தி செறிந்த நீதிநூல்
முப்பா லாக மொழிந்தனன் தமிழ்மறை
இப்பார் கடந்த எழில்வள் ளுவனே !
அவ்வரு நூற்கு அரும்பொருள் கண்டார்
எவ்வமிற் புலவர் ஈரைந்து பேரில்
அரிய வுரையென அணிபெற உலகர்
பரிமே லழகரைப் படித்தின் புறுவர்
எத்தனை யுரையதற் கிருக்கினும் படிக்க
நத்திடு நல்லவர் நலமதை யறிந்து
குணக்குட லாய குன்றம் போல்வான்
மணக்குட வரெனும் மாண்புடை நாமன்
வீடுற வளித்த வீறுரை தன்னை
ஏடுறச் செய்வித் தெண்பே றெய்தச்
சீருறுஞ் சென்னைச்சிந் தாதிரிப் பேட்டை
ஏருற வாழும் இணையில் புலவன் ;
கோமள புரிவாழ் குருபா னுவோன்
நேமமார் நிட்டை நிறையனு பூதி
சத்துவ குணத்தன் சாந்த சீலன்
தத்துவ முணர்த்தும் தயாபா னுவோன்
வேத முடிவாம் வித்தை யெவர்க்கும்
போத முறவே போதித்து வருவோன்
பிரபல சுருதி பீடுற வுணர்ந்த
சிரமணி யன்ன சிரேட்ட னாகும்
சாது வடிவேற் சற்குரு தன்னிடம்
ஓதுமைந் திலக்கணம் ஒப்பிற் றருக்கநூல்
ஆதியாப் பலகலை யன்பா யுணர்ந்தவன்

பிழைபா டிலாமற் பிறங்கிடு நூலாய்
மழையது போன்று மாறு வேண்டான்
கன்னல் தேனே கண்டுடன் பாகே
இன்னமு தேயென எவர்க்கு முதவிடுவன்
என்னுடை நண்பன் இருகுல சோதரன்
பொன்னுசா மியெனும் புகழ்பெய ரானே.

உ

கடவுள் துணை.

தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்குறள் மூலமும்,

தேவருரை

அல்லது

மணக்குடவருரை

ரயும்.

1.

அறத்துப்பால்—(38).

1. பாயிரம்—(4).

1 - ம் அதிகாரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

கடவுள் வாழ்த்தாவது கடவுளை வாழ்த்துதல்.

1. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
 பகவன் முதற்றே யுலகு.

(இதன் பொருள்.) *எழுத்துக்க ளெல்லாம் அகரமாகிய வெழுத்தைத் தமக்கு முதலாக வுடையன; அவ்வண்ணமே, உலகம் ஆதியாகிய பகவனைத் தனக்கு முதலாக வுடைத்து, (என்றவாறு).*

1

2. கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
 னற்று டொழாஅ ரெனின்.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய வெழுத்தினை ஞகிய சொற்க ளெல்லாங் கற்றதனு ஞகிய பயன் வேறியாது? விளங்கின வறிவினை யுடையவன் திருவடியைத் தொழாராயின், (எ - று).

சொல்லினனே பொரு ளறியப்படுமாதலான்

அதனைக் கற்கவே மெய்

யுணர்ந்து வீடுபெறலாகும்; மீண்டும் வணக்கம் கூறியது

எற்றுக்கென்றற்கு,

இஃது அதனற் பயனிது வென்பதூஉம், வேறுவேறு

பயனில்லையென்பதூஉம்

கூறிற்று. "கற்பக் கழிமட மஃகும்" என்றரு முளர்.

2

2 திருக்குறள் - அறத்துப்பால்.

3. மலர்மிசை யேகினன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(இ - ள்.) மலரின்மேல் கடந்தானது மாட்சிமைப்பட்ட

திருவடியைச் சேர்

ந்தவரன்றே நிலத்தின்மேல் நெடுங்காலம் வாழ்வார், (எ - று).

'நிலம்' என்று பொதுப்படக் கூறியவதனன்

இவ்வுலகின்கண்ணும் | மேலுலகின்கண்ணு மென்று

கொள்ளப்படும். தொழுதாற் பயனென்னையென் | றூற்கு,
| றென்று
போகநுகர்தலும் வீடுபெறலுமென்று கூறுவார் முற்படக்
கூறினர்.
போகநுகர்வா
3

4. தனக்குவமை யில்லாதான்
றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாதானது திருவடியைச்
சேர்ந்தவர்க் கல்லது
மனத்துண்டாங் கவலையை மாற்றுத லரிது, (எ - று).

வீடுபெறலாவது அவலக்கவலைக் கையாற்றினீங்கிப் புண்ணிய பாவமென்னு
மிரண்டினையுஞ் சாராமற் சாதலும் பிறத்தலுமில்லாததொரு தன்மையை யெய்து
தல். அது பெறுமென்பார் முற்படக் கவலை கெடுமென்றார்; அதனால், எல்லாத்
துன்பமும் வருமாதலின். 4

5. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

(இ - ள்.) அறமாகிய கடலையுடைய அந்தணனது
திருவடியைச் சேர்ந்த
வர்க்கல்லது ஒழிந்தபேர்களுக்குப் பிறவாழியை
நீந்தலாகாது; அது பெறுத
லரிது, (எ - று).

இது காமமும் பொருளும் பற்றிவரும் அவலங் கெடு
மென்றது. 5

6. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்_

யாண்டு மிடும்பை யில.

(இ - ள்.) இன்பமும் வெகுளியு மில்லாதானது திருவடியைச் சேர்ந்தவர்
எவ்விடத்து மிடும்பை யில்லாதவர், (எ - று).

பொருளுங் காமமு மாகாவென்றற்கு 'வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலான்' என்று பெயரிட்டார்.
6

7. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(இ - ள்.) மயக்கத்தைச் சேர்ந்த நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டு வினை யுஞ் சேரா; தலைவனது ஆகிய மெய்ப்பொருள் சேர்ந்த புகழ்ச்சிச் சொற்களைப் பொருந்தினார் மாட்டு, (எ - று).
7

3

8. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க

நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(இ - ள்.) மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஐம்பொறிகளின் வழி யாக வரும் ஊறு சுவை யொளி நாற்ற மோசை யென்னு மைந்தின்கண்ணுஞ் செல்லும் மன நிகழ்ச்சியை அடக்கினனது பொய்யற்ற வொழுக்க நெறியிலே நின்றான்றே நெடிது வாழ்வார், (எ - று).

இது சாவில்லை யென்றது.
8

9. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவனடி சேரா தவர்.

(இ - ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்தியேறுவர்;இறைவனது அடியைச் சேர்ந்தவர், சேராதவ ரதனு ளழுந்துவார், (எ - று). 9

10. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

(இ - ள்.) அறிவில்லாத பொறிகளையுடைய பாவைகள்போல, ஒரு குணமு முடையனவல்ல; எட்டுக் குணத்தினை யுடையவன் திருவடியினை வணங்காத தலை யினையுடைய உடம்புகள், (எ - று).

உயிருண்டாகில் வணங்குமென் றிழித்து உடம்புக ளென்றார். 10

---

2 - ம் அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.

வான்சிறப்பாவது மழையினது நிலைமை

கூறுதல்.

இது கடவுட் செய்கைத்தாதலான் அதன்பிற் கூறப்பட்டது. இஃதீண்டுக் கூறியதென்னையெனின், பின்னுரைக்கப் படுகின்ற இல்லறமுந் துறவறமு மினிது நடப்பது மழையுண்டாயி னென்றற்குப் போலும்; அன்றியும், காலத்தின் பொருட்டுக் கூறினாரெனினும் அமையும்.

11. சிறப்போடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

(இ - ள்.) சிறப்புச் செய்யப்படுகின்ற விழவு பூசனை நடவாது; வானம் புலருமாகில் தேவர்களுக்கும் இவ்வுலகின்கண், (எ - று).

மழைபெய்யாக்கால் வருங் குற்றங் கூறுவார் முற்பட நான்குவகைப்பட்ட

அறங்களில் பூசை கெடுமென்றார்.

1

12. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(இ - ள்.) *தானமுந் தவமுமாகிய விரண்டறமு முளவாகா; அகன்ற வுலகத் தூக்கண் மழை பெய்யாதாயின்,* (எ - *று*).

இது தானமுந் தவமுங் கெடுமென்றது.
2

13. நீரின் றமையா துலகேனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(இ - ள்.) *நீரையின்றி யுலகம் அமையாதாயின், யாவர்க்கும் மழையை யின்றி ஒழுக்கம் உண்டாகாது,* (எ - *று*).

ஒழுக்கம் - விரதம். இஃது ஆசாரங்கெடுமென்றது. இவை மூன்றினும் நான்கறமுங் கெடுமென் று கூறினர்.
3

14. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(இ - ள்.) *வானமானது நிலைநிற்கப் பொய்க்குமாயின், விரிந்த நீரினை யுடைய அகன்ற வுலகத்திடத்தே பசியானது நின்று வருத்தாநிற்கும்; எல்லாவுயிர் களையும்,* (எ - *று*).

பொய்த்தல் - தன்றொழில் மறுத்தல். இது 'பசி' என்று பொதுப்படக்
கூறியவதனான் மக்களும் விலங்கும், பொருளுங் காமமுந் துய்க்கலாற்றாது துன்ப முறுமென்று கூறிற்று.
4
15. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே

பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(இ - ள்.) வானின்று துளிவீழினல்லது அவ் விடத்துப் தோற்றமுங் காண்டல் அரிது, (எ - று).

பசுத்த புல்லினது

ஆங்கென்பதனை அசையாக்கினு மமையும். இஃது ஓரறிவுயிருங் கெடு மென்றது.
5
1 6.

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

(இ - ள்.) நிலமேயன்றி நெடியகடலும் தனது தன்மை குறையும்; மின்னி மழையானது பெய்யாவிடின், (எ - று).

பாயிரம் - 2 - வது -

வான்சிறப்பு. 5

தடிந்தென்பதற்கு, கூறுபடுத்து என்று பொருளுரைப்பாரு முளர். இது நீருள் வாழ்வனவும் படுவனவுங் கெடுமென்றது. இவை நான்கினும் பொருட்

கேடு கூறினர்; பொருள்கெட இன்பங்கெடு

மிலர்.

மென்பதனால் இன்பக்கேடு கூறிற்

6

17. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(இ - ள்.) ஏரினுழுதலைத் தவிர்வாருழவர்; புயலாகிய

வாரியினுடைய வளங்

குறைந்தகாலத்து, (எ - று).

இஃது உழவ ரில்லை யென்றது.

7

18.

கேடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(இ - ள்.) பெய்யாது நின்று எல்லாப்பொருளேயுங் கெடுப்பதும், அவை கெடப் பட்டார்க்குத் துணேயாய்த் தான் பெய்து பொருள்களெல்லாவற்றையும்
அவ் விடத்தே யுண்டாக்குவதும், மழை , (எ - று).
இஃது இரண்டினேயுஞ் செய்யவற்றென்றவாறு.

8

19. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித்
துப்பார்க்குத்
துபபாய தூஉ மழை.

(இ - ள்.) பிறிதொன்றுண்பார்க்கு
அவருண்டற்கான வுணவுகளேயு முண்
டாக்கித், தன்னே யுண்பார்க்குத் தானே உணவாவதும்
மழையே, (எ - று).
இது பசியைக் கெடுக்கு மென்றது.

9

20. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றுணமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(இ - ள்.) மழைவளம் நிலே நிற்றலானே உலகநடை
தப்பாது வருதலான்,
அம் மழைதான் உலகத்தார் அமுதமென்றுணரும்
பகுதியது, (எ - று).
இஃது அறம் பொரு ளின்பங்களே
யுண்டாக்குதலானும், பலவகைப்பட்ட
வுணவுகளே நிலே நிறுத்தலானும், இம் மழையினே

மற்றுள்ள பூத மாத்திரமாக
நினைக்கப் படாதென்ற நிலைமை கூறிற்று.

10

---

3 - ம் அதிகாரம்.

நீத்தார் பெருமை.

நீத்தார் பெருமையாவது துறந்த முனிவரது பெருமையைக் கூறல்.

இது கடவுளரை வணங்கினாற்போல் முனிவரையும் வணங்கவேண்டுமென்
பதனாலும் அவர் அதை யடக்கத்தக்கவரென்ற கருத்தினாலும் அவையிற்றின்பிற்
கூறப்பட்டது.

6 திருக்குறள் - அறத்துப்பால்.

21. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்தின் பொருட்டு எல்லாப் பொருளையுந் துறந்தாரது
பெருமையை நூல்களின் துணிவு விழுப்பத்தின் பொருட்டு வேண்டும், (எ-று).

யாதானுமொரு பொய்யைச் சொல்லும் நூலும் தன்னையெல்லாருங் கொண் டாடுதற்காகத் துறந்தார் பெருமையை நன்கு மதித்துக் கூறும் ; அதனானே யானுஞ்

சொல்லுகின்றேனென்பது.
1

22. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(இ - ள்.) *காம முதலாகத் துறந்தார் பெருமைக்கு அளவு கூறின், உலகத் துப்பிறந்திறந்தாரை இத்துணையரென்று எண்ணி யறியலுற்றாற் போலும்,(எ- று)*

இது பெருமைக்கெல்லை கூறுத லரிதாயினுஞ் சில சொல்லப் புகாநின்றே னென்றது கருதிக் கூறிற்று.
2

23. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.

(இ - ள்.) *அறிவாகிய தோட்டியானே பொறியாகிய யானையைந்தினையும் புலன்களிற் செல்லாமல் மீட்பவன் மேலாகியவிடத்தே யாதற்கு இவ்விடத்தே யிருப்பதொரு வித்து, (எ - று).*

பெருமை சொல்லுவார் முற்பட மக்கள் தன்மையனாய் இவ்வுலகின்கண் வாழ்பவனல்லன்; தேவருளொருவனென்று கூறினார்.
3

2 4 . சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென்
றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(இ - ள்.) சுவை முதலாகக் கூறிய வைந்து புலன்களின் வகையை யாராய் வான்கண்ணதே யுலகம், (எ - று).

எனவே, இவற்றின் காரியம் வேறொன்றாகத் தோன்றுமன்றே; அதனை அவ்வாறு கூறுபடுத்துக் காணக் காரணந் தோற்றுமாதலால், காரியமான வுலகம் அறிவான்கண்ணதா மென்றவா றாயிற்று.

4

25. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா

னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(இ - ள்.) நுகர்ச்சியாகிய வைந்தினையுந் துறந்தானது வலிக்கு அகன்ற விசும்பிலுள்ளார்க்கு நாயகனாகிய இந்திரனே யமையுஞ் சான்று, (எ - று).

பாயிரம் - 3 - வது நீத்தார் பெருமை.

7

இந்திரன் சான்றென்றது; இவ்வுலகின்கண் மிகத் தவஞ்செய்வாருளராஅனல்,

அவன் தன்பதம் இழக்கின்றாகை நடுங்குமாதலான். னென்றது.

இது தேவரினும் வலிய|
5

26. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்

பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(இ - ள்.) *பிறப்பும் வீடுமென்னு மிரண்டினது கூறுபாட்டை யாராய்ந்து*

இவ்விடத்தே துறவறத்தை மேற்கொண்டவரது பெருமை உலகத்தில் மிக்கது.

இஃது எல்லாரானும் போற்றப்படுமென்றது.
6

27. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(இ - ள்.) *நிரம்பிய கல்வியையுடைய மாந்தரது பெருமையை அவரால்*

சொல்லப்பட்டு நிலத்தின்கண் வழங்காநின்ற மந்திரங்களே காட்டும், (எ - று).

இஃது அவராணை நடக்குமென்று கூறிற்று.
7

28. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி

கணமேயுங் காத்த லரிது.

(இ - ள்.) குணமாகிய மலையை மேற்கொண்டு நின்றார்மாட்டு உளதாகிய

வெகுளியால் வருந்தீமையைச் சிறிது பொழுதாயினும் வாராமற் காத்தலரிது.

கருஷன் பெரும்பாம்பாயினுன். இது வெகுளி பொறுத்தலரிதென்றது. 8

29. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(இ - ள்.) செயற்கு அரியன செய்வாரைப் பெரியோரென்று சொல்லு

வர்; அவற்றைச் செய்யமாட்டாதாரைத் துறந்தாராயினுஞ் சிறியோரென்று

சொல்லுவர், (எ - று).

செயற்கரியன - இயம நியம முதலாயின. இவ்வதிகாரம் நீத்தார்பெருமை யென்று கூறப்பட்டதாயினும், துறந்த மாத்திரத்தானே பெரியரென்று கொள்ளப்படார்; செயற்கரியன செய்வாரே பெரியரென்று கொள்ளப்படுவரென்று இது கூறிற்று.

9

30. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்

செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்க்குஞ் செவ்விய தட்பஞ்செய்தலை மேற்கொண் டொழுகலானே, அந்தணரென்போரும் துறந்தாராகக் கொள்ளப்படுவர், (எ-று).

மேல் துறந்தவர்களினுஞ் சிறியாருளரென்று கூறினர் ; இதனானே துற வாதாரினும் பெரியாருளரென்று கூறினர். இவை யெட்டானும் துறவறத்தின் பெருமை கூறப்பட்டது. 10

4 - ம் அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

அறன்வலியுறுத்தலாவது அறம் வலிமையுடைத் தென் பதனை யறிவித்தல்.

இதனானே அறத்துப்பால் முற்கூறுதற்குக் காரணஞ் சொன்னருமாம். இது

மேற்கூறிய முனிவராற் கொண்டெய்க்கப்படுதலின், பிற்கூறப்பட்டது.

31. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு
மறத்தினூஉங்

காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) முத்தியுந்தரும்
செல்வமும் தரும் ஆதலால்,அறத்தின்மேல் உயிர்
கட்கு ஆக்கமாவது பிறிதில்லை, (எ - று).

இது பொருளான் ஆக்கமுண்டென்பாரை மறுத்து, அறன் வலியுடைத் . தென்று கூறிற்று.
• 1

32. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
சேல்லும்வா யெல்லாஞ் சேயல்.

(இ - ள்.) தமக்கியலுந் திறத்தானே, அறவினையை ஒழியாதே செய்யலா

மிடமெல்லாஞ் செய்க, (எ - று).

இயலுந்திறமென்பது மனமொழிமெய்களும் பொருளும். செல்லும்வாய்

என்பது அறஞ்செய்தற் கிடமாகிய பல விடங்களும். ஒழியாதென்றது

நாடோறு மென்றது. இஃது அறம் வலிதென் றறிந்தவர்கள் இவ்வாறு செய்க

வென்றது.
2

33. அன்றறிவா மென்னு தறஞ்சேய்க மற்றது
போன்றுங்காற் போன்றுத் துணை.

(இ - ள்.) பின்பே அறிந்து செய்வோமென்னாது முன்பே அறத்தைச்

செய்க, அது சாங்காலத்திலுஞ் சாகாதே நின்று

பிறக்குமிடத்திற்குத் துணையாம்.

இஃது அறஞ்செய்யுங்கால் விரைந்து செய்யவேண்டுமென்பதும் மைக்குத் துணையாமென்பதும் கூறிற்று.

அது மறு

3

34. அறத்தா றிதுவென வேண்டா. சிவிகை
பொறுத்தானே டூர்ந்தா னிடை.

(இ - ள்.) நீங்கள் அறநெறி யித்தன்மைத்தென் றறிய வேண்டா, சிவி

யைக் காவுவானேடு செலுத்துவானிடைக் காணலாம், (எ - று).

இது பொன்றினலுந் துணையாகுமோ என்றார்க்குத் துணையாயினவாறு

காட்டிற்று.

4 பாயிரம் - 4 - வது - அறன்வலியுறுத்தல்.

9

35. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(இ - ள்.) அறத்தால் வருவது யாதொன்று, அதுவே இன்பமும் புகழுமாம்; அதனலன்றி வருவனவெல்லாத் துன்பமாம்; புகழுமிலவாம், (எ - று).

இஃது எல்லாப் பேர்க நகர்ச்சியும் இதனனே

வருமென்றது. 5

36. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒருநா ளிடைவிடாமல் நன்மையைச் செய்வானாயின், அச் செயல் அவனது பிறப்பும் இறப்புமாகிய நாள் வருகின்ற வழியை யடைப்பதொரு கல்லாம், (எ - று).

இது வீடு தருமென்றது.

6

37. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குச் செய்யும் பகுதியது அறமே; தப்பும் பகுதியது பழியே, (எ - று).

மேல் அறஞ் செய்யப் பிறப்பறு மென்றார்; அதனோடு பாவமுஞ் செய்யின் அறுமென்றற்கு இது கூறினார்.

7

38. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலினூங் கில்லையாங் கேடு.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு அறஞ் செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை; அதனைச் செய்யாமையின் மேற்பட்ட

கேடுமில்லை, (எ - று).

இஃது அறஞ் செய்யாக்காற் கேடுவருமென்று கூறிற்று.

8

39. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொல் னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(இ - ள்.) மனக்கோட்டமும், ஆசையும், வெகுளியும், கடுஞ் சொல்லும் என்னும் நான்கினையும் ஒழித்து நடக்குமது யாதொன்று அஃது அறமென்று சொல்லப்படும், (எ - று).

பின்னர்ச் செய்யலாகாதென்று கூறுவனவெல்லாம் இந்நான்கினுள் அடங்குமென்று கூறிய அறம் எத்தன்மைத்தென்றற்கு இது கூறப்பட்டது. 9

௨

40. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

(இ - ள்.) ஒருவன் தன்மனத்தின்கட்

குற்றமில்லனாதலே எல்லாவறமுமாம் ; அதில் அழுக்குண்டாயின், மேற்செய்வனவெல்லாம் ஆரவார

நீர்மைய, (எ-று).

பிறரறியவேண்டிச் செய்தானுமென்றவாறாயிற்று. மேல் நான்கு பொருளைக் கடியவேண்டுமென்றார் அவை நான்கும் மனமொன்றும் தூயதாகப் போமென்று அதன்பின் இது கூறினர். 1

0

---

2. இல்லறவியல்—(20).

இல்லறமாவது இல்லின்கணிருந்து தான முதலாயின செய்தல். அது கூறிய அதிகார மிருபதினும் இல்வாழ்வான் வாழுந்திற மோரதிகாரத்தானும் அதற்குத் துணையான மனைவி யிலக்கணம் ஓரதிகாரத்தானும் கூறி, அதன் பின் இல்லறப் பகுதியான பிரமசரியங் காருகத்தமென்னு மிரண்டினுள்ளும் பிரம சரியத்திற்கு ஆதாரமாகிய புதல்வரைப் பெறுதல் ஓரதிகாரத்தாற் கூறிக், காருகத்த விலக்கணங் கூறுவார் நல்கூர்ந்தார், நல்குரவினீங்கினார், செல்வர், வள்ளியோரென்னும் நால்வரினும் அன்புடைமை முதலாக ஒழுக்கமுடைமை யீறாக நல்கூர்ந்தாராற் செய்யப்படுவன வேழும், பிறனில் விழையாமை முதலாகத் தீவினையச்சமீறாக இவராற் றவிரப்படுவனவேழும் பதினன்கதிகாரத்தாற் கூறி, இவற்றோடுங்கூட ஒப்புரவறிதல் நல்குரவினீங்கினாராற் செய்யப்படுமென்று கூறி, இவற்றோடுங்கூட ஈதல் செல்வராற் செய்யப்படுமாறு கூறி, இவற்றோடுங் கூடப் புகழ்

வள்ளியோராற் செய்யப்படுமென்று கூறினாராகக் கொள்ளப்படும். இவ்வறம் முற்படக் கூறியது; துறவறத்தினின்றாரையும் ஓம்புதல் இல்வாழ்வான் கண்ணதாதலான்.

1 - ம் அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை.

அவற்றுள், இல்வாழ்க்கையாவது இல்லின்கண் இருந்து வாழ்வார் வாழுந் திறன் கூறுதல். மேல் அறஞ் செய்கவென்றார் இது முதலாக அறஞ் செய்யுமாறு கூறுகின்றாராதலின், இது பிற்கூறப்பட்டது.

41. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு

நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(இ - ள்.) இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவன் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்ல வழியின்கண்ணே நின்றவொருதுணை, (எ - று).

என்றது தானமாகிய வில்லறஞ் செய்யுமவன் தவத்தின்பாற்பட்ட விரதங்

கொண் டொழுகாநின்ற பிரமச்சாரிக்கும், தவமேற்கொண் டொழுகாநின்ற

வானப்பிரஸ்தன் ஸந்நியாசிகளுக்கும், தத்தம்
நிலைகுலையாம லுணவு முதலாயின
கொடுத்துப் பாதுகாத்தலின், அவர்க்கு நல்லுலகின்கண்
செல்லும் நெறியிலே
நின்ற வொரு துணையென்று கூறியவாறாயிற்று.
துணையென்றது இடையூறு
வாராம லுய்த்து விடுவாரை.
1
42. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு
மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

(இ - ள்.) வருணத்தினையும் நாமத்தினையுந்
துறந்தார்க்கும், துறவாது நல்
குரவாளரா யுண்ணப் பெறாதார்க்கும், பிறராய் வந்து
செத்தார்க்கும் இல்வாழ்வா
னென்று சொல்லப்படுமவன் துணையாவான், (எ - று).
மேற்கூறிய மூவரும் வருணநாமங்களைத்
துறவாமையா லீண்டுத் துறந்தா
ரென்று கூறினர். செத்தார்க் கிவன் செய்ய
வேண்டியன புறங்காட்டுய்த்தல் முதலாயின. இது
மேற்கூறியவர்க்கே யன்றி இவர்க்கும் துணையென்று
கூறிற்று.
2 .

43. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க
ருனென்ருங்

கைம்புலத்தா ரோம்ப றலே.

(இ - ள்.) பிதிரர், தேவர், புதியராய் வந்தார்,
சுற்றத்தார், தானென்னு மைந்

திடமாகிய நெறியைக் கெடாம லோம்புதல் தலையான
வில்வாழ்க்கை, (எ - று).

தனக்குண்டான பொருளை ஆறு கூருக்கி ஒருகூறு
அரசற்குக் கொடுத்து

ஒழிந்தவைந்து கூறினுந் தான் கொள்வது ஒரு
கூறென்றற்குத் தன்னையு மெண்

ணினுர். இது தலையான இல்வாழ்க்கை வாழும் வாழ்வு
கூறிற்று; என்னை?

இவையெல்லா மொருங்கு செய்யப்படுதலின். மேற்கூறிய
அறுவரும் விருந்தின து

வகையினவொன்று கொள்ளப்படுவர்.

3

44. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின்
வாழ்க்கை

வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கையாகியநிலே
பழியையுமஞ்சிப் பகுத்துண்டலையு

முடைத்தாயின், தனதொழுங்கு இடையறுதல எக்
காலத்தினுமில்லே, (எ - று).

மேல் பகுக்குமாறு கூறினர், பகுக்குங்காற்
பகுக்கவேண்டுமென்று கூறினர்.
பழியொடு வாராத பொருளைப்
4

45. அன்பு மறனு முடைத்தாயி
னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கையாகியநிலை யாவர்மாட்டும்
அன்பு செய்தலையும்
அறஞ்செய்தலையும் உடைத்தாயின், அதற்குக்
குணமாவதும் பயனாவதும் அவ்
விரண்டினையு முடைமை தானே, (எ - று).

பயன் வேறு வேண்டாம்; தனக்கும் பிறர்க்கும்
உண்டான முகமலர்ச்சி
தானே பயனாமென்பது. இது பழியொடு வாராத
வுணவை நுகர வேற்பார்

மாட்டு அன்புசெய்யவேண்டுமென்பதும் சிலனைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதும்
கூறிற்று.

5

46. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கையாகிய நிலையை அறநெறியிலே செலுத்தவல்லவ
னாயின், புறநெறியாகிய தவத்திற் போய்ப் பெறுவது யாதோ? (எ - று).

மேல் சிலனைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றார் அவ்வாறு செய்யின் தவப்பய
னும் இது தானே தருமென்றார்.

6

47. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(இ - ள்.) பிறரையும் நன்னெறியிலே ஒழுகப்பண்ணித் தானும் அறத்தின்
பாலொழுகும் இல்வாழ்க்கை தவஞ்செய்வாரினும் வலியுடைத்து, (எ - று).

ஒழுகப் பண்ணலாவது அவர்க்கு வேண்டுவன அமைத்தல். இது தவத்

தினும் வலியுடைத்தென்றது.

7

48. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்

முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) *நெறியினானே யில்வாழ்க்கை வாழ்பவனென்பான், முயல்வா*

ரெல்லாரினுந் தலையாவான், (எ - று).

முயறல் - பொருட்கு முயறல்.

8

49. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்

தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) *இல்வாழ்க்கை வாழும்படியிலே வாழுமவன் உலகத்திலே தேவ*

ருள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுவன், (எ - று).

இவன் எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுவ னென்றவாறு.

9

50. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்

பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(இ - ள்.) அறனென்று சிறப்பித்துச்
சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே;
அதுவும் நன்றாவது பிறனொருவனாற்
பழிக்கப்படுவதொன்றை யுடைத்தல்ல
வாயின், (எ - று).
பழிக்கப்படுவதென்றது இழிகுலத்தாளாகிய
மனையாளை. இனி வாழ்க்கைத்
துணைநலங் கூறுகின்றாராகலின், இது கூறப்பட்டது.
10

இல்லறவியல் - **2** - வது - வாழ்க்கைத்
துணை நலம். 13

2 - ம் அதிகாரம்.

*வாழ்க்கைத் துணை
நலம்.*

*வாழ்க்கைத் துணைநலமாவது வாழ்க்கைக்குத்
துணையாகிய மனையாளது
பெண்மை யிலக்கணங் கூறுதல்.*

51. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற்
கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்

துணை.
(இ - ள்.) தான் பிறந்த குடிக்குத்தக்க வொழுக்கத்தை யுடையாளாய்த்
தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க செலவினையுடையவள் இல்
வாழ்க்கைக்குத் துணையாவள், (எ - று).
1
52. மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.
(இ - ள்.) குடிக்குத்தக்க வொழுக்கம் மனையாள்மாட்டு இல்லையாகில்,
அவ் வில்வாழ்க்கை எத்துணை நன்மைகளை யுடைத்தாயினும் ஒரு நன்மையும்
இன்றாம், (எ - று).
2
53. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.
(இ - ள்.) மகளிரைச் சிறைசெய்து காக்குங்காவல் யாதினைச் செய்யும்?
அவரது கற்புக் காக்குங் காவலே தலையான காவல், (எ - று).
3
54. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள

கற்பென்னுந்

திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(இ - ள்.) பெண் பிறப்புப்போல மேம்பட்டன யாவையுள ? கற்பாகிய
திண்மை யுண்டாகப் பெறின், (எ - று).

4

55. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
ஏறுபோற் பீடு நடை.

(இ - ள்.) புகழ்பொருந்தின மனையாளை இல்லாதார்க்கு இல்லையாம்; தம்மை
இகழ்ந்துரைப்பார்முன் ஏறுபோல நடக்கும் மேம்பட்ட நடை, (எ - று).

ஏறு நடை - அசைவும் தலையெடுப்பும் பொருந்திய நடை. 5

56. இல்லதே னில்லவண் மாண்பான

லுள்ளதே

ணில்லவண் மாணுக் கடை.

(இ - ள்) ஒருவனுக்கு மனையாள் மாட்சிமையுடையாளானல், எல்லா மிலனேயாயினும் இல்லாதது யாது? மனையாள் மாட்சிமை இல்லாளானல், எல்லா முடையானுயினும் உண்டானது யாது? (எ - று).

6

57. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(இ - ள்.) தன்னையுங் காத்துத், தன்னைக்கொண்ட கணவனையும் நன்மையமைந்த புகழ்களையும் படைத்துச் சோர்வின்மையுடையவளே ணென்று சொல்லப்படுவள், (எ - று).

பேணி,
பெண்

7

58. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(இ - ள்.) தெய்வத்தைத் தெய்வமென்று தொழாளாய், எல்லாத் தெய்வ முந் தன்கணவனென்றே கருதி, அவனை நாடோறுந் தொழுதெழுமவள் பெய் யென்று சொல்ல மழை பெய்யும், (எ - று).

எழுதல் - உறங்கி எழுதல்.

8

59. பெற்ளூர்ப் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(இ - ள்.) *பெண்டிரானவர் தம்மை மனைவியாகப் பெற்றவனையே தமக் குத் தலைவராகப் பெறின், தேவர் வாழும் பெரிய சிறப்பினையுடைய உலகத்தைப் பெறுவர்,* (எ - று).

9

60. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல நன்மக்கட் பேறு.

(இ - ள்.) *ஒருவனுக்கு அழகென்று சொல்லுப, மனையாள் ஒழுக்கமுடையாளாதலை; அவ் வழகின்மேலே நல்ல அணிகலனென்று சொல்லுப, நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை,* (எ - று).

10

---

3 - ம் அதிகாரம்.

புதல்வரைப் பெறுதல்.

புதல்வரைப் பெறுதலாவது புதல்வரைப் பெற்றதனுலாய பயன் கூறுதல்.

61. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

(இ - ள்.) ஒருவன் பெறும் பொருள்கள் அறிவுடைய மக்களைப்பெறுதல் ;
பயன்படுவதொழிந்த பொருள்களெல்லாம் அவற்றினும் டறிவதில்லை, (எ - று).
சிறந்தனவாக யாம் கண்
1

62. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(இ - ள்.) எழுபிறப்பினுந் துன்பங்கள் சாரா ; ஒருபிறப்பிலே பழியின்
கண் மிகாத குணத்தினையுடைய புதல்வரைப் பெறுவாராயின், (எ - று). 2

63. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(இ - ள்.) தம்முடைய பொருளென்று சொல்லுவர் உலகத்தார் தம்மக்களை ;
அம் மக்களுடைய பொருள் தத்தம்முடைய வினையோடே கூடவருதலான்,(எ- று)

64. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(இ - ள்.) *இனிமையுடைத்தாகிய அமிழ்தினும் மிகவினிது ; தம்முடைய*

மக்கள் சிறுகையாலே யளையப்பட்ட கூழ், (எ - று).
4

65. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்

சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(இ - ள்.) *தம்மக்கள் தமதுடம்பினைச் சார்தல் தம்முடம்பிற் கின்பமாம் ;*

அவர் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கின்பமாம், (எ - று).
5

66. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(இ - ள்.) *குழலோசை யினிது, யாழோசை யினிதென்று சொல்லுவர் தம்*

மக்களது மழலைச் சொற்களைக் கேளாதவர் ; கேட்டவர் சொல்லார், (எ - று). 6

67. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து

மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(இ - ள்.) *தம்மக்க ளறிவுடையாரானல் அது தம்மினும் உலகத்துயிர்கட்*

கெல்லாம் இனிதாம், (எ - று).
7

68. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(இ - ள்.) தான்பெற்ற காலத்தினும் மிக மகிழும்; தன்மகனைச் சான்றோ
னென்று பிறர்சொல்லக் கேட்டகாலத்துத் தாய், (எ - று).
8

69. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(இ - ள்.) தந்தை மகனுக்குச் செய்யும் உபகாரம், அவையத்தின்கண்ணே
முந்தியிருக்குமாறு கல்வி யுண்டாக்குதல், (எ - று).
9

70. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(இ - ள்.) மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் உபகாரம், இவன் தந்தை என்ன தவஞ் செய்தானென்று உலகத்தார் சொல்லுஞ் சொல்லைப்படைத்தல், (எ - று).

இது நெறியினொழுகுவாரை உலகத்தார் புகழ்வாராதலான், மகனும் ஒழுக்க முடையனாக வேண்டுமென்றது.

10

---

4 - ம் அதிகாரம்.

அன்புடைமை.

அன்புடைமையாவது தன்னைச் சார்ந்தார் மாட்டுக் காதலுடையவனாதல்.

71. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(இ - ள்.) என்பிலாத சீவனை வெயில் சுடுமாறு போற் சுடும்; அன்பிலாத வுயிரினை அறம், (எ - று).

1

72. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

(இ-ள்.) தன்னிடத்து அன்பில்லாத வுயிர்னது உண்டாகிய உலர்ந்த மரம் தளிர்த்தாற் போலும், (எ

வாழ்க்கை, வலியபாரிடத்து
- று).

தளிர்த்தற்குக் காரணமின்மையால் தளிராதென்றவாறு.
2

73. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும்
யாக்கை

யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(இ - ள்.) உடம்பிற்கு அகத்துறுப்பாகிய
வெல்லாம் யாதினைச் செய்யும்? (எ - று).

அன்பிலார்க்குப், புறத்துறுப்புக்க
3

74. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(இ - ள்.) உயிர்க்கு நிலைபேறு அன்பின் வழியதாகிய அறத்தினான் வரும்; ஆதலால், அவ் வன்பிலாதார்க்கு உளதாவது என்பின்மேற் றோலினாற் போர்க்கப்பட்ட வுடம்பு, (எ - று).

இது வீடு பெறாரென்றது.
4

75. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய
ரன்புடையா

ரேண்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(இ - ள்.) அன்பிலாதார் எல்லாப் பொருளேயுந் தமக்கு உரியாராக வுடையர்; அன்புடையார் பொருளேயன்றித் தம்முடம்புக் சங்கமாகிய வெலும்பினேயும் பிறர்க்கு உரிமையாக வுடையர், (எ - று).

அன்புடையார்க்கல்லது அறஞ்செய்த லரிதென்றாயிற்று.

5

இல்லறவியல் - **5** - வது

விருந்தோம்பல். 17

76. அன்போ டியைந்த வழக்கேன்ப வாருயிர்க்

கேன்போ டியைந்த தொடர்பு.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பின்கண் அன்போடு பொருந்தச் சென்ற செலவென்று

சொல்லுவர்; பெறுதற்கரிய வுயிர்க்கு இப் பிறப்பின்கண் உடம்போடு இடை

விடாத நட்பினை, (எ - று).

6

77. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கேன்ப வையகத்

தின்புற்ரு ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பின்கண் பிறர்மேலன்பு வைத்துச் சென்ற செல

வென்று சொல்லுவர் ; இப்பிறப்பின்கண் உலகத்தில்

இன்பமுற்றார் அதன்
மேலுஞ் சிறப்பெய்துதலே, (எ - று).

இது போகந் துய்ப்பரென்றது.
7

78. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பேன்னு நாடாச் சிறப்பு.

(இ - ள்.) அன்பு தரும் ஆர்வமுடைமையை ;
அவ்வார்வமுடைமை தரும்,
நட்பென்று சொல்லப்பட்ட ஆராய்தலில்லாத சிறப்பினை,
(எ - று). 8

79. அறத்திற்கே யன்புசார் பேன்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(இ - ள்.) அன்பானது அறஞ்செய்வார்க்கே
சார்பாமென்பர் அறியாதார் ;
அவ்வன்பு மறஞ்செய்வார்க்குந் துணையாம், (எ - று).
9

80. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா
ழார்வலர்

புன்கணீர் பூச றரும்.

(இ - ள்.) அன்பினை யடைக்குந்தாழுமுளதோ?
அன்புடையார்மாட்டு உள
தாகிய புல்லிய கண்ணின் நீர்தானே ஆரவாரத்தைத்
தரும், (எ - று). 10

---

5 - ம் அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

விருந்தோம்பலாவது உண்ணுங் காலத்துப் புதியார் வந்தால் பகுத்துண்ண வேண்டுமென்பது கூறல்.

81. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) *இல்லின்கண் இருந்து பொருளைப் போற்றி வாழும் வாழ்க்கை யெல்லாம், வந்தவிருந்தினரைப் போற்றி அவர்க்கு உபகரித்தற்காக,* (எ - று). 1

3

82. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) *விருந்தினர் இற்புறத்தாராகத் தானே யுண்டல், சாவாமைக்கு உண்ணும் மருந்தாயினும் வேண்டும் பகுதியுடைத்தன்று,* (எ - று). 2

83. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான்

வாழ்க்கை

பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(இ-ள்.) நாடோறும் வந்தவிருந்தினரைப் முற்றுக் கேடுபடுவதில்லை, (எ - று).

போற்றுவானது ஆக்கம், வருத்த

3

84. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு

முகனமர்ந்து

நல்விருந் தோம்புவா னில்.

(இ - ள்.) திருவினுள் மனம்பொருந்தி உறையும்; பொருந்திப் போற்றுவானது மனையின்கண், (எ - று).

நல்லவிருந்தினரை முகம்

இது கேடின்மையன்றிச் செல்வமுமுண்டா மென்றது.

4

85.

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(இ - ள்.) விருந்தினரை ஊட்டி மிக்க வுணவை

யுண்ணுமவன் புலத்தின் கண், விளைதற் பொருட்டு
விதைக்கவும் வேண்டுமோ ? தானே விளையாதோ?
பொருள் வருவாயாக இயற்றுமிடம் நன்றாகப்
பயன்படுமென்றவாறு. 5

86. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து
பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(இ - ள்.) வந்த விருந்தினரைப் போற்றி வாராத
பார்த்திருக்குமவன், வானத்தவர்க்கு நல்விருந்தாவன், (எ -
விருந்தினாது வரவு
று).

வரவுபார்த்தல் - விருந்தின்றி யுண்ணாமை.

6

87. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை
விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(இ - ள்.) விருந்தினர்க்கு அளித்ததனால் வரும் பயன்
இன்ன அளவினை யுடைத்தென்று சொல்லலாவது ஒன்றில்லை;
அவ்விருந்தினரின் தன்மை யாதோ ரளவிற்று அத்தன்மை
யளவிற்று விருந்தோம்பலின் பயன், (எ - று). 7

88. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேமென்பர்
விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்..

(இ - ள்.) *விருந்தினரைப் போற்றி யுபசரிக்க மாட்டாதார், பொன்னையும் ஓம்பிப் பொருளற்றேமென் றிரப்பர், (எ - று)*

வருந்தி யுடம்
8

இல்லறவியல் - **6** - வது
இனியவை கூறல். 19

89. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப
லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

(இ - ள்.) *உடைமையின்கண்ணே யில்லாமைபோல,விருந்தினர்க்கு அளித்தலைப் போற்றாத பேதைமை, பேதைமையார்மாட்டே யுளதாம், (எ - று).* 9

90. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(இ - ள்.) *எல்லா மலரினும் மெல்லிதாகிய*

அனிச்சப்பூ மோந்தாலல்லது

வாடாது; விருந்ினரை முகந்திரிந்து நோக்க அவர் வாடுவர், (எ - று).

இது முகநோக்கி யினிமை கூறவேண்டுமென்றது.

10

---

6 - ம் அதிகாரம்.

இனியவை கூறல்.

இனியவை கூறலாவது கேட்டார்க்கு மனமகிழுஞ் சொற்களைக் கூறுதல்.

91. அகன்மர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
இன்சோல னாகப் பெறின்.

(இ - ள்.) *மனம் பொருந்திக் கொடுத்தலினும் நன்று; முகம் பொருந்தி*

இனிமைச்சொல் சொல்ல வல்லவனாயின், (எ - று).

1

92. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா

மின்சோ லினதே யறம்.

(இ - ள்.) *கண்ணாலே பொருந்தி இனிதாக நோக்கி மனத்தோடே பொருந்*

திய இன்சொல் சொல்ல வல்லவனாயின், அதுதானே யறமாம், (எ - று). 2

93. அல்லவை தேய வறம்பெருகு
நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(இ - ள்.) நல்லவான சொற்களை யாராய்ந்து
இனியவாகச் சொல்லுவானு
யின், அதனுனே அறமல்லாதன தேய அறம் வளரும், (எ
- று). 3

94. பணிவுடைய னின்சொல னாத
லொருவற
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு அழகாவது தாழ்ச்சி
யுடையனு யினிய சொற்களைக்
கூற வல்லவ னாதல்; பிறவாகிய அழகெல்லாம்
அழகெனப்படா, (எ - று).
இது தாழ்த்துக் கூறவேண்டு மென்பதும்
அதனாலாம் பயனுங் கூறிற்று. 4

95. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.
(இ - ள்.) புன்மையுள் நின்று நீங்கிய இனிய

சொற்கள், இம்மையின்கண்

ணும் மறுமையின்கண்ணும் இன்பத்தைத் தரும், (எ - று).

5

96. துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு

மின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(இ - ள்.) துன்பமுறுவிக்கின்ற நுகராமையாகிய நல்குரவு இல்லையாகும்;

யாவர்மாட்டுங் கூறு மின்பமுறுவிக்கின்ற இனியசொல்லை யுடையார்க்கு,(எ-று).

97. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று

பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

(இ - ள்.) பிறரால் விரும்பப்படுதலையும் பயந்து, பொருளையும் பயந்து

அறத்தினையும் பயக்கும்; குணத்தினின்ற நீங்காத சொல், (எ - று). 7

98. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) இருவர் மாறுபடச் சொன்ன மாற்றத்தினது உண்மைப் பொருளைக் கண்டார் கூறும் மெய்யாகிய சொற்களும் இன்சொலாதலானே அருளொடு பொருந்திக் குற்றமிலவாம், (எ - று).

இஃது ஒருவனைக் கடிந்து சொல்லவேண்டு மிடத்தும் இன்சொல்லாலே கடிய வேண்டுமென்றது.

8

99. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(இ - ள்.) ஒருவன் இனியவாகச் சொல்லுஞ் சொற்கள் இன்பத்தைப் பயத்தலைக் காண்பான், அதற்கு மறுதலையாகிய வன்சொல்லை வழங்குவது எப் பயனை நோக்கியோ? (எ - று).

9

100. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(இ - ள்.) பிறர்க் கினியவாகச் சொல்லுஞ் சொற்களின்பத்தைத் தருதலைக் கண்டவன் இனிய சொற்கள் இருக்கக் கடிய சொற்களைக் கூறுதல்; பழமுங் காயும் ஓரிடத்தே யிருக்கக் கண்டவன் பழத்தைக் கொள்ளாது காயைக் கொண்ட தன்மைத்து, (எ - று).

10

7 - ம் அதிகாரம்.

செய்ந்நன்றி யறிதல்.

செய்ந்நன்றி யறிதலாவது பிறர் செய்த தீமையை மறந்து நன்மையை மறவாமை.

101. மறவற்க மாசற்ருர் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

(இ - ள்.) *தனக்குத் துன்பம் வந்தகாலத்து வலியாயினார் நட்பை விடா*

தொழிக ; எக்காலத்துங் குற்றமற்ருாது நட்பை மறவா தொழிக, (எ - *று*). 1

102. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(இ - ள்.) *பிறர் செய்த நன்றியை மறப்பது என்றும் நன்றல்ல ; பிறர் செய்த தீமையை அன்றே மறப்பதன்றே நன்ரும்,* (எ - *று*).

இது தீமையை மறக்கவேண்டு மென்று கூறிற்று.
2

103. செய்யாதார் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்

வானகமு மாற்ற லரிது.

(இ - ள்.) *முன்ஞேருதவி*
முஞ் சுவர்க்கமும் நிறையாற்றுத

செய்யாதார்க்கு ஒருவன்செய்த வுதவிக்கு உலக லரிது, (எ - *று*). 3

104. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி னன்மை கடலிற் பெரிது.

(இ - ள்.) தமக்கொரு பயனை நோக்காதவராய்ச் செய்த வுபகாரத்தா லுண்

டாய நன்மையை யாராயின், அதனு லுண்டாய நன்மை கடலினும் பெரிது, ()

105. காலத்தி ஞற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(இ - ள்.) உதவவேண்டுங்காலந் தப்பாமற் செய்தவுதவி தான்சிறிதா யிருந்த

தாயினும், உலகத்தினும் மிகப் பெரிது, (எ - று).

இது காலந் தப்பாமற் செய்த வுதவி உலகத்தினும் பெரிதென்றது. 5

106. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கோள்வர் பயன்றெரி வார்.

(இ - ள்.) தினையளவு நன்றி செய்தாராயினும் அதனை யவ்வளவிற்றென்று

தினையாது பனையளவாகக் கொள்வார்,

பனைபளவு - அதனுயர்ச்சி.

அதன் பயனை யறிபவர், (எ - று).

107. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(இ - ள்.) தங்கண் உற்ற துன்பத்தை நீக்கினவரது நட்பை அப் பிறப் பிலே யன்றி எழுமையிலுந் தோற்றும் பிறப்பெல்லாம் நினைப்பர் சான்றோர், ()

108. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(இ - ள்.) முன்னே செய்த வுதவியின் அளவன்று பின்பு செய்யும் மாற் றுதவி; அவ்வுதவி செய்யப்பட்டவர் தன்மை எவ்வளவிற்று அவ்வளவிற்று அவர் செய்யும் மாற்றுதவி, (எ - று).

இது மாற்றுதவிக்கு அளவில்லை என்றது.

8

109. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(இ - ள்.) தமக்கு முன்பு நன்மை செய்தார் தம்மைக் கொன்றலொத்த இன்னாமையைப் பின்பு செய்யினும், அவர் முன்பு செய்த நன்றி யொன்றை நினைக்க அவ்வின்னாமை

யெல்லாங் கெடும். (எ - று). 9

110. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை

செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(இ - ள்.) எல்லா நன்மைகளையுஞ் சிதைத்தார்க்கும் பின்பொரு காலத்தே யாயினும் உய்வுண்டாம்; ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சாவாக்கின மகனுக்கு ஒருகாலத்தினும் உய்தலில்லை, (எ - று).

10

---

8 - ம் அதிகாரம்.
நடுவு நிலைமை.

நடுவுநிலைமையாவது நட்டார்மாட்டும் பகைவர்மாட்டும் ஒக்க நிற்குநிலைமை.

111. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(இ - ள்.) 'சமன்வரைப்பண்ணி யிரண்டுதலையுஞ் சீரொத்தால்' தூக்கிப் பார்க்கப்படுகின்ற,கோலைப்போல, வீக்கம் தாக்கமற்று ஒருவன் பக்கமாக நெஞ்சைக் கோடவிடாமை சான்றோர்க்கு அழகாவது, (எ - று).

இது நடுவுநிலைமை வேண்டுமென்றது.

1

112. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(இ - ள்.) *நடுவுநிலைமையாவது கோட்டமில்லாததாய சொல்லாம்; உறுதியாக மனக்கோட்ட மின்மையோடு கூடுமாயின், (எ - று).*

இது நடுவுநிலைமையாவது செவ்வை சொல்லுத லென்பதூஉம் இரு பொருட் பொதுமொழி கூறுதலன்றென்பதூஉம் கூறிற்று. 2

113. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்

பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(இ - ள்.) *நடுவு நிலைமை யென்று சொல்லப்படுகின்ற தொன்று நல்லதே; அவரவர் நிலைமைப்பகுதியோடே அறத்தின்பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறுமாயின்,* ()

114. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம்
பேணிப்

பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(இ - ள்.) *வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகமாம்; பிறர் பொருளையுந் தமது பொருள்போலப் பேணிச் சோர்வுபடாமற் செய்வாராயின், (எ - று).*

வாணிகம் - இலாபம்.

4

115. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(இ-ள்.) கேடுவருதலும் ஆக்கம் வருதலும் உலகத்தில்லையல்ல; அவ்விரண்டி னுள்ளும் யாதானுமொன்று வந்த காலத்துத் தன்னெஞ்சு கோடாம லொழுகல் சான்றோர்க்கு அழகாம், (எ - று).

5

116. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

(இ - ள்.) நன்மையின்கண்ணே நடுவாக நின்றவனுக்கு அது காரணமாகப் பொருட்கேடு உண்டாயின், அதனை உலகத்தார் கேடாகச் சொல்லார், ஆக்கத் தோடே யெண்ணுவர், (எ - று).

6

117. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

(இ - ள்.) பெருமையே தரினும் அவ்வாக்கம் வருதற்குத் தொடக்கமான நடுவுநிலைமையை நீங்கி வரும் ஆக்கத்தை அன்றே யொழிய விடுக, (எ - று). 7

118. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச

நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(இ - ள்.) தனது நெஞ்சு நடுவுநிலைமையை நீங்கி நடுவல்லாதவற்றைச்செய்யு மாயின், அஃதேதுவாக எனக்குக் கேடு வருமென்று தானே யறிக, (எ - று). 8

119. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) செவ்வை யுடையார் செவ்வையிலரென்பது அவரவர் ஆரவாரத் தொழிலினுனே காணப்படும், (எ - று).

இது தம்மளவிலே நிற்பதல்லது தம் மக்களையும் விடாதென்பது கூறிற்று. (இதனால் எச்சத்தால் என்பதற்கு மக்களானே என்றுரையிருக்கலாமென்பது விளங்குகின்றது.) 9

120. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) நடுவு நிலைமை யுடையவனது செல்வம் தன்னளவிலுங் கேடின்றியே நின்று, தன் வழியுள்ளார்க்குங் கேடுவாராமற் காவலாதலையுடைத்து,(எ-று).

நடுவுநிலைமையுடையார் செல்வம் அழியாதென்றவாறு. 10

---

9 - ம் அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

அடக்கமுடைமையாவது மன மொழி மெய்களால் அடங்கி ஒழுகுதல்.

121. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) *ஒருவன் தனக்குப் பொருளாக அடக்கத்தை யுண்டாக்குக. அவனுயிர்க்கு ஆக்கம் அதனின் மேற்பட்டது பிறிதில்லை,* (எ - று). 1

122. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) *அறியப்படுவனவும் அறிந்து அடக்கப்படுவனவும் அறிந்து நெறி யினானே யடங்கப்பெறின், அவ்வடக்கம் நன்மை பயக்கும்,* (எ - று).

அறியப்படுவன - சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம், அடக்கப்படுவன - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி.
2

123. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்) *ஒருபிறப்பிலே பொறிகளைந்தினையும் ஆமைபோல அடக்க வல்லவனாயின், அவனுக்கு அதுதானே எழுபிறப்பினுங் காவலாதலை யுடைத்து.*

124. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(இ - ள்.) *தனது நிலையிற் கெடாதே யடங்கினவனது உயர்ச்சி மலையினும் மிகப் பெரிது,* (எ - று).

நிலை - வன்னாச்சிரம தன்மம்.

4

125. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(இ-ள்.) *எல்லாவற்றையும் அடக்கிலராயினும் நாவொன்றினையும் அடக்குக; அதனை அடக்காக்காற் சொற்சோர்வுபட்டுத் தாமே சோகிப்பா ராதலான்,*(எ-று).

இது சோகத்தின்மாட்டே பிணிக்கப் படுமென்றது.

5

126. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

(இ - ள்.) *தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறித் தீரும்; நாவினாற் சுட்ட புண் ஒருகாலத்தினுந் தீராது,* (எ - று).

6

127. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய
னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(இ - ள்.) *ஒரு சொல்லேயாயினும் கேட்டார்க்கு*

இனிதாயிருந்து தீயசொல் லின் பொருளைப் பயக்குமாயின், நன்மையாகாதாகியே விடும், (எ - று).

இது சால மொழிகூறினாலுந் தீதாமென்றது.

7

128. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(இ - ள்.) அடங்கியொழுகல் எல்லார்க்கும் நன்மையாம்; அவரெல்லாரினுஞ் செல்வமுடையார்க்கே மிகவும் நன்மையுடைத்தாம், (எ - று).

செல்வம்-மிகுதி.

8

129. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(இ - ள்.) வெகுளியும் அடக்கிக் கல்வியுமுடையனாய் அதனால் வரும் பெருமிதமும் அடக்கவல்லவன் மாட்டு, அறமானது நெறியானே வருந்தித் தானே வருதற்குக் காலம் பார்க்கும், (எ - று).

இஃது அடக்கமுடையார்க்கு அறமுண்டாமென்றது.

9

4

130. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை

யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(இ - ள்.) மன மொழி மெய்களை யடக்கி யொழுக அவ்வடக்கம் தேவரிடத்தே கொண்டு செலுத்தும்; அவற்றை யடக்காதொழிய அவ்வடங்காமை தானே நரகத்திடைக் கொண்டு செலுத்திவிடும், (எ - று).

மேல் பலவாகப் பயன் கூறினாராயினும், ஈண்டு அடக்கத்திற்கும் அடங்கா மைக்கு மிதுவே பயனென்று தொகுத்துக் கூறினர். 10

---

10 - ம் அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை.

ஒழுக்கமுடைமையாவது தத்தங் குலத்திற்கும் இல்லறத்திற்கும் ஏற்ற ஒழுக்கமுடையாராதல்.

131. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந்
தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

(இ - ள்.) வருந்திப் போற்றி யொழுக்கத்தினைக் காக்க; எல்லா வறங்களி னும் நல்லதனைத் தெரிந்து அதனையுந் தப்பாமலாராய்ந்து பார்ப்பினும் தமக்கு அவ்வொழுக்கமே துணையாமாதலால், (எ - று).

இஃது ஒழுக்கங் காக்கவேண்டுமென்றது.
1

132. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்

கல்லா ரறிவிலா தார்.

(இ - ள்.) *அறிவிலாதார் பல நூல்களைக் கற்றாலும், உயர்ந்தாரோடு பொருந்த ஒழுகுதலை அறியார்,* (எ - று).

இஃது ஒழுக்கமாவது உயர்ந்தாரொழுகின நெறியில் ஒழுகுதலென்பதூஉம் அவ்வொழுக்கம் கல்வியினும் வலியுடைத்தென்பதூஉம் கூறிற்று. 2

133. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்

பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(இ - ள்.) *பிராமணன் வேதத்தினை ஓதி மறந்தானாயினும், பின்னும் ஓதிக்கொள்ளலாம்;* ஒழுக்கங் குறையுமாயின் குலங்கெடும், (எ - று).

இஃது ஒழுக்கம் கல்வியினும் வலிதானவாறு கூறிற்று.
3

இல்லறவியல் - **10** - வது

134. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்தினின்று நீங்கார் அறிவுடையார்; அதனைத் தப்பினாற் குற்றம் வருதலை யறிந்து, (எ - று).

இஃது இதனை அறிவுடையார் தவிராரென்றது. குற்றம் வருதல் பின்னே காணப்படும்.

4

135. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(இ - ள்.) ஒருவன் இழிந்த குலத்தானாயினும் ஒழுக்க முடையவனாக உயர் குலத்தனாம்; அதனைத் தப்பி ஒழுகுவனாயின், உயர்குலத்தனாயினும் இழிகுலத் தானாயே விடும், (எ - று).

இது குலங்கெடுமென்றது.

5

136. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை

யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

(இ - ள்.) மனக்கோட்ட முடையவன்மாட்டு ஆக்கம் இல்லை யானாற்போல'

ஒழுக்கமில்லாதான்மாட்டு மிகுதியில்லையாம், (எ - று).

இஃது உயர்ச்சியில்லையா மென்றது.
6

137. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை
யிழுக்கத்தி

னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(இ - ள்.) *ஒழுக்கத்தாலே தமக்கு எய்தாத மேம்பாட்டை எய்துவர் ; அஃ தின்மையாலே தமக்கு அடாதபழியை எய்துவர்,* (எ - *று*). 7

138. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந்
தீயொழுக்க

மென்று மிடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) *முத்திக்கு விதையாகும் நல்லொழுக்கம் ; தீயவொழுக்கம்*
என்றும் இடும்பையைத் தரும், (எ - *று*).

தீயவொழுக்கம் நாடோறுந் துன்பத்தையே தருமென்றவாறு. என்றும் - இருமையின்கண்ணுமென்றவாறு.
8

139. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாதே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(இ - ள்.) *தீமையக்குஞ் சொற்களை மறந்தும் தம்வாயாற் சொல்லுதல்,*
ஒழுக்க முடையார்க்கு இயலாது, (எ - *று*).
9

140. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

(இ - ள்.) ஒழுக்கமுடைமை சீர்மையைத் தருதலானே, அவ்வொழுக்கத்
தைத் தனது உயிரைக்காட்டினும் மிகக் காக்கவேண்டும், (எ - று).

இஃது ஒழுக்கம் மேற்கூறிய நன்மையெல்லாந் தருமாதலின், அதனைத்
தப்பாமற் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்திற்று.
10

---

11 - ம் அதிகாரம்.

பிறனில் விழையாமை.

பிறனில் விழையாமையாவது பிறனுடைய மனையாளது தோள் நலம் விரும்
பாமை.

141. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான்
பிறனியலாள்

பேண்மை நயவா தவன்.

(இ - ள்.) அறநெறியானே யில்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோன்,

பிறன்வழியானவளது பெண்மையை விரும்பாதவன், (எ - று).

இது பிறனில் விழையாமை வேண்டும் என்றது.

1

.142. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

. .

(இ - ள்.) பிறனுடைய பொருளாயிருப்பவளை விரும்பியொழுகின்ற அறி யாமை, உலகத்து அறமும் பொருளும் அறிந்தார்மாட்டு இல்லையாம், (எ - று). 2

143. அறன்கடை நின்றரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

(இ - ள்.) காமத்தின்கண்ணே நின்றார் எல்லாரினும், பிறனொருவன் கடைத்தலை பற்றி நின்றவர்களைப்போல் அறியாதாரில்லை, (எ - று). 3

144. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்

தேரான் பிறனில் புகல்.

(இ - ள்.) *எல்லாவமைதியினையும் உடையாயினும், தினையளவுந் தோராது பிறனுடைய இல்லிலே புகுதல் யாதாய்ப் பயக்குமோ ? (எ - று).*

பிறனில் விழைவால் வருங் குற்றங் கூறுவார் முற்பட வெல்லாக் குணமு மிழியுமென்று கூறினார்.

4

இல்லறவியல் - **11** - வது பிறனில் விழையாமை. 29

145. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற
தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) *தம்மைத் தெளிந்தா ரில்லின்கண்ணே தீமையைப் பொருந்தி
ஒழுகுவார் மெய்யாக, செத்தாரின் வேறல்லர்,* (எ - று)

இஃது அறம் பொருளின்பம் எய்தாமையின், பிணத்தோடொப்பரென்றது.

146. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ்
ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(இ-ள்.) *தனக்கு எளிதென்று நினைத்துப் பிறனுடைய*

இல்லின்கண்ணே

மிகுமவன் எல்லா நாளும் அழியாது நிற்கும் பழியைப் பெறுவான், (எ - று).

இது பழியுண்டா மென்றது.

6

147. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(இ - ள்.) *பகையு« பாவமும் அச்சமும் பழியுமென்னும் நான்கு பொருளும் நீங்காவாம்; பிறனில்லின்கண்ணே மிகுவான் மாட்டு, (எ - று).*

7

148. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனென்றோ வான்ற வொழுக்கு.

(இ - ள்.) *பிறனது மனையாளைப் பாராத பெரியவாண்மைதானே, சான்றோர்க்கு அறனும் அமைந்த வொழுக்கமுமாம், (எ - று).*

இஃது இதனை விரும்பாமைதானே அறனும் ஒழுக்கமு மென்றது.

8

149. நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(இ - ள்.) *நலத்துக்கு உரியார் யாரெனின், நினைத் தகைத் தருகின்ற நீர் சூழ்ந்த வுலகத்தில் பிறனுக்கு உரியவளது தோளைத்*

தீண்டாதார், (எ - று).

நலக்குரியார் - விரும்புதற்குரியார்.

9

150. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்

பெண்மை நயவாமை நன்று.

(இ - ள்.) அறத்தை வரையாதே அறமல்லாதன செய்யினும், பிறனிடத்து ஆளானவளது பெண்மையை விரும்பாமை நன்று, (எ - று).

இஃது ஓரறமுஞ் செய்திலனாயினும் நன்மை பயக்குமென்றது. 10

12 - ம் அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

பொறையுடைமையாவது தமக்குத் துன்பஞ் செய்தாரைத் தாமுந் துன்பஞ் செய்யாது அவர்மாட்டுச் சென்ற வெகுளியை மீட்டல்.

151. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை

மறத்த லதனினு நன்று.

(இ - ள்.) *பிறர் செய்த மிகையினை யென்றும் மறத்தல் அப் பொறையினும் நன்று,* (எ - று).

பொறுத்தல் நன்று; அதனை

1

152. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) *தகுதியல்லாதவற்றைத் தனக்குப் பிறர்செய்தாராயினும், அவற்றைத் தானுஞ் செய்தால் அவர்க்கு உளதாம் கோவுக்கு நொந்து அறமல்லாதவற்றைச் செய்யாமை நன்று,* (எ - று).

2

153. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற்
பொறையுடைமை

போற்றி யொழுகப் படும்.

(இ - ள்.) *தனக்கு நிறையுடைமை நீங்காதொழிய வேண்டுவனாயின், பொறையுடைமையைப் பாதுகாத்தொழுக வேண்டும்,* (எ - று).

நிறையென்பது காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்தொழுகும் ஒழுக்கம். 3

154. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத்
தம்மை

யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலே.

(இ - ள்.) தன்னே யகழ்வாரைத் தரிக்கின்ற மவர்களைப் பொறுத்தல் தலைமையாம், (எ - று).

நிலம்போலத், தம்மை யிகழு

இது பொறுத்தானென் றிகழ்வாரில்லை; அதனைத்

உலகத்தாரென்றது.
தலைமையாகக் கொள்வார்

4

155. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத்

தாந்தம்

தகுதியான் வென்று விடல்.

(இ - ள்.) தமது செல்வ மிகுதியாலே மிகையானவற்றைச் செய்தவர்களைத் தாங்கள் தமது பொறையினாலே வென்று விடுக, (எ - று).

இது பொறுத்தானென்பது தோல்வியாகாது; அதுதானே வெற்றியா மென்றது.

5

இல்லறவியல் - **12** - வது

பொறையுடைமை. 31

156. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால்

வன்மையுள்

வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(இ - ள்.) *வலியின்மையுள் வைத்து வலியின்மையாவது புதுமையை நீக்காமை; வலியுடைமையுள் வைத்து வலியுடைமையாவது அறியாதாரைப் பொறுத்தல்,* (எ - று).

புதுமை யென்றது கேட்டறியாதது. நீக்காமை - பொறுமை. 6

157. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்

பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(இ - ள்.) *தமக்குத் துன்பஞ் செய்தாரை மாறாக ஒறுத்தாரை யொரு பொருளாக மதித்து வையார்; பொறுத்தாரைப் பொன்னைப் பொதிந்து வைத்தாற்போலப் போற்றுவார் உலகத்தார்,* (எ - று).

7

158. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(இ - ள்.) *ஒறுத்தவர்க்கு அற்றைநாளை யின்பமே உண்டாம்; பொறுத்த*

வர்க்குத் தாம் சாமளவும் புகழுண்டாம், (எ - று).

இது புகழுண்டா மென்றது.

8

159. உண்ணுத் நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு

மின்னுச்சோ ஞேற்பாரிற் பின்.

(இ - ள்.) உண்ணுது பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; அவர் பெரியா

ராவது பிறர் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லைப் பொறுப்பாரின் பின், (எ - று).

இது தவம் பண்ணுவாரினும் பெரியரென்றது.

9

160. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடையா ரிறந்தார்வா

யின்னுச்சோ ஞேக்கிற் பவர்.

(இ - ள்.) மிகையாய்ச் சொல்லுவாரது தீச்சொல்லைப் பொறுக்குமவர்,

துறந்தவர்களைப் போலத் தூய்மை யுடையார், (எ - று).

இது பற்றறத் துறந்தவரோ டொப்பரென்றது.

10

---

13 - ம் அதிகாரம்.
அழுக்காறுமை.

• *அழுக்காறாமையாவது பிறராக்க முதலாயின கண்டு பொறாமையால் வரு*
கின்ற மனக்கோட்டத்தைச் செய்யாமை.

161. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்

• தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(இ - ள்.) *ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இல்லாதவியல்பைத், தனக்கு*
ஒழுக்க நெறியாகக் கொள்க, (எ - று).

இஃது அழுக்காறு தவிரவேண்டு மென்றது.
1

162. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு

மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(இ - ள்.) *விழுமிய பேறுகளுள், யார்மாட்டும் அழுக்காறு செய்யாமையைப்*
பெறுவனாயின், அப்பெற்றியினை யொப்பது பிறி இல்லை, (எ - று).

இஃது அழுக்காறு செய்யாமை யெல்லா நன்மையினும் மிக்கதென்றது. 2

163. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா
ரிழுக்காற்றி

ளேதம் படுபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) *அழுக்காற்றினானே அறமல்லாதவற்றைச் செய்யார்; நல்லோர்*
அவ்வறத்தைத் தப்பின நெறியினாற் குற்றம் வருவதை யறிந்து, (எ - று). 3

164. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ்
செவ்வியான்

கேடு நினைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) *அழுக்காற்று நெஞ்சத்தானுடைய ஆக்கமும் செவ்வியநெஞ்சத்*
தானுடைய கேடும் விசாரிக்கப்படும், (எ - று).
4

165. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

* (இ - ள்.) *அழுக்காற்றைச் செய்து*
பெரியாராயினாரும் இல்லை; அச்
செயலிலாதார் பெருக்கத்தி னீங்கினாரு மில்லை, (எ - று).
5

166. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான்
பிறனாக்கம் பேணா தழுக்கறுப் பான்.

(இ - ள்.) *தனக்கு அறனாகிய வாழ்வு*
வேண்டாதானென்று சொல்லப்படு

வான்; பிறனுடைய ஆக்கத்தை விரும்பாதே அழுக்காறு செய்வான், (எ - று).

இஃது அழுக்காறுடையார்க்குப் புண்ணிய மில்லையாமென்று கூறிற்று. 6

167. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ

முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) பிறனொருவன் மற்றொருவனுக்குக் கொடுப்பதனை அழுக்காற்

றினாலே விலக்குமவனது சுற்றம் உடுப்பதும் உண்பதும்

இது நல்குரவு தருமென்றது.

இன்றிக்கெடும், (எ-று).

7

* இது பரிமேலழகருரை.

168. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ

டவ்வையைக் காட்டி விடும்

(இ - ள்) அழுக்காறுடையானைத் திருமகள் தானும் அழுக்காறு செய்து,

தன் தவ்வையாகிய மூதேவிக்குக் காட்டி,இவன்பாற் செல்லென்று போம், (எ- று)

இது நல்குரவிற்குக் காரணங் கூறிற்று.
8

169. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்

தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(இ - ள்.) அழுக்காறென்று சொல்லப்படுகின்ற வொருபாவி செல்வத்தை

யுங் கெடுத்துத் தீக்கதியுள்ளுங் கொண்டு செலுத்திவிடும், (எ - று).

ஒரு பாவி - நிகரில்லாத பாவி. இது செல்வங் கெடுத்தலே யன்றி நரகமும்

புகுவிக்கு மென்றது.
9

170. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்

வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

(இ - ள்.) அழுக்காறுடையார்க்கு அவ்வழுக்காறு தானே அமையும்; பகை

வர் கேடுபயத்தல் தப்பியும் கெடுப்பதற்கு, (எ - று).

இஃது உயிர்க்குக் கேடுவருமென்று கூறிற்று. 10

---

14 - ம் அதிகாரம்.

வெஃகாமை.

வெஃகாமையாவது பிறர் பொருளை விரும்பாமை.

171. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(இ - ள்.) *பிறர்பொருளை விரும்பிப் பெறுகின்ற ஆக்கத்தை வேண்டா*
தொழிக; அது பயன்படுங் காலத்தில் ஆகும் பயன் நன்றாத லில்லையாதலான். 1

172. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

(இ - ள்.) *நுண்ணிதாகப் பரந்த அறிவுடையாராயினும் அதனாற் பயன்*

யாதாம்? எல்லார்மாட்டும் பொருளை விரும்பி யீரமில்லாதன செய்வனாயின், ()

இஃது அறிவுடையார் செய்யாரென்றது.

2 .5

173. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) *வறிய மென்று பிறர்பொருளை விரும்புதல் செய்யார்; ஐம்புலனை யும் வென்ற புன்மையிலாத தெளிவுடை யார், (எ - று).*

இது தெளிவுடையார் செய்யா சென்றது.

3

174. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) *சிற்றின்பமாகிய பொருளை விரும்பி அறனல்லாதவற்றைச் செய் யார்; பேரின்பமாகிய வீடுபேற்றைக் காமிப்பவர், (எ - று).*

.இது வீடுபெற வேண்டுவார் செய்யாரென்றது.

4

175. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்

நடுவன்மை நாணு பவர்.

(இ - ள்.) *தமக்குப் பயனுண்டாக வேண்டிப் பழியொடுபடுவன செய்யார்;* **நடுவன்மைக்கு** *நாணுபவர்,* (எ - று).

இது நடுவுநிலைமை வேண்டுபவர் செய்யாரென்றது.

5

176. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்

பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(இ - ள்.) *அருளை விரும்பி யறநெறியிலே நின்றவனும், பொருளை விரும்பி* **அறனல்லாதவற்றைச்** *சூழக் கெடுவன்,* (எ - று).

இஃது அருளுடையானுங் கெடுவனென்றது.

6

177. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்

குற்றமு மாங்கே தரும்.

(இ - ள்.) *நடுவுநிலைமையின்றி மிக்கபொருளை விரும்புவானாயின், அதனானேகுலமுங்கெட்டு அவ்விடத்தே குற்றமு முண்டாம்,* (எ - று).

இது சந்தான நாச முண்டாமென்றது.

7

178. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்

வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) *விசாரியாதே பிறர் பொருளை விரும்புவானாயின், அது கேட்டைத் தரும்; அதனை வேண்டாமையாகிய பெருமிதம் ஆக்கத்தைத்தரும், (எ- று).*

இஃது உயிர்க்குக் கேடு தருமென்றது.

8

179. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை

வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(இ - ள்.) *செல்வஞ் சுருங்காமைக்குக் காரண மியாதோவெனின், பிறன் வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமை,* (எ - று).

இது செல்வ மழியாதென்றது.

9

180. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்

திறனறிந் தாங்கே திரு.

(இ - ள்.) அறத்தை யறிந்து பிறர் பொருளை
விரும்பாத அறிவுடையாரைத்
திருமகள் தானே தகுதியறிந்து அப்போதே சேரும், (எ -
று).

அறனறிதல் - விரும்பாமை யென்றறிதல். இது
செல்வ முண்டாமென்றது.

---

15 - ம் அதிகாரம்.

புறங் கூறாமை.

புறங்கூறாமையாவது யாவரையும் இகழ்ச்சியானவற்றைப்
புறத் துரையாமை.

181. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ்
சொல்லற்க

முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

னும்
(இ - ள்.) ஒருவன் கண்ணெதிரே நின்று கண்பார்த்த லொழியச்சொல்லி
அமையும்; பிற்காலத்து அவன் முன்னே நின்று எதிர்முகம் நோக்க வொண்
ணாத சொல்லைச் சொல்லா தொழிக, (எ - று).

இது புறங் கூறுதல் தவிர்க வென்றது ; இதனாற்
கடிய சொற் கூறலும்
ஆகாதென்றது.

1

182. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற்

சாத

லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) காணாவிடத்துப் புறஞ்சொல்லிக் கண்டவிடத்துப் பொய்செய்து

உயிரோடு வாழ்தலின், புறங்கூறாதிருந்து நல்குரவினாற் சாதல் அறநூல் சொல்லு

கின்ற ஆக்க மெல்லாந் தரும், (எ - று).

2

183. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன் புறங்கூறா னென்ற லினிது.

(இ - ள்.) ஒருவன் அறத்தை வாயாற் சொல்லுதலுஞ் செய்யானாய்ப்

பாவஞ் செய்யினும், பிறரைப் புறஞ் சொல்லானென்று உலகத்தாரால் கூறப்

படுதல் நன்றும், (எ - று).

இது பாவஞ்செய்யினும் நன்மை பயக்கும் என்றது.

3

184. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்

புன்மையாற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) ஒருவன் அறத்தை நினைக்கின்ற மனமுடையனல்லாமை, அவன் பிறரைப் புறஞ்சொல்லும் புல்லியகுண மேதுவாக அறியப்படும், (எ - று).

இஃது இதனைச் சொல்லுவார் அறமறியா ரென்றது.

4

185. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

(இ - ள்.) அறத்தை யழித்து அறமல்லாதவற்றைச் செய்வதனினும் தீது, ஒருவனைக் காணாத விடத்து இழித்துரைத்துக் கண்டவிடத்துப் பொய் செய்து நகுதல், (எ - று).

இது பாவத்தினும் மிகப் பாவமென்றது.

5

186. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்
நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர்.

(இ - ள்.) நீங்கும்படி சொல்லித் தங் கேளிரானாரைப் பிரிப்பர்; மகிழச் சொல்லி நட்பாடலை உயர்வு பண்ண மாட்டாதார், (எ - று).

இது நட்டவரை யிழப்பர் என்றது.

6

187. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

(இ-ள்.) *தம்மோடு செறிந்தார் குற்றத்தையும் பிறர்க்கு உரைக்கின்ற சேதியை யுடையார், செறிவில்லாதார்மாட்டு யாங்ஙனஞ் செய்வரோ?* (எ - று).

இது யாவரோடும் பற்றிலரென்றது.

7

188. அறநோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறநோக்கிப்

புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

(இ - ள்.) *பிறனில்லாதவிடம் பார்த்துப் புறஞ்சொற் கூறுவானது உடற் பாரத்தை நிலம் தானே அறத்தை நோக்கிப் பொறுத்ததாம்; அல்லது போக்கும்,* (எ - று).

இது புறங்கூறுவார்க்குத் துணையாவாரில்லை யென்றது.

8

189. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்

திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(இ - ள்.) *பிறனுடைய பழியைச் சொல்லுமவன், தனக்குண்டான பழிகளிலுஞ் சிலவற்றை வேறுபடத் தெரிந்து பிறரால் சொல்லப்படுவன்,* (எ - று).

190. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) அயலார் குற்றம்போலத் தமது குற்றத்தையுங் காண வல்லாராயின், நிலைபெற்ற வுயிர்க்கு வருந் தீமை யுண்டோ? (எ - று).

இது காண்பாராயின், சொல்லாரென்று புறஞ் சொல்லாமைக்குக் காரணங் கூறிற்று.

10

---

16 - ம் அதிகாரம்.

பயனில சொல்லாமை.

பயனில சொல்லாமையாவது கேட்டார்க்குந் தனக்கும் நற்பயன்படாத சொற்களைக் கூறாமை.

191. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(இ - ள்.) சொல்லுவனாயின் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக; சொற்

களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லா தொழிக, (எ - று).

இது பயனில சொல்லாமை வேண்டுமென்றது.

1

192. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல
னயனில

நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

(இ - ள்.) பயனில்லாதவற்றைப் பலர் முன்பு கூறுதல், விருப்பமில்லாத
வற்றை நட்டார்மாட்டுச் செய்தலினுந் தீதே, (எ - று).

இது பயனில சொல்லல் . இம்மை மறுமை
யிரண்டின்கண்ணுந் தீமை
பயக்கு மென்றது.

2

193. நயனில னென்பது சொல்லும்
பயனில

பாரித் துரைக்கு முரை.

(இ - ள்.) நயனுடைய னல்லனென்பதனை
யறிவிக்கும்; பயனில்லாதவற்
றைப் பரக்க விட்டுச் சொல்லுஞ் சொற்கள், (எ - று).

இது பயனில சொல்வார் இம்மையின்கண்
பிறராலியம்பப்படாரென்றது.3

194. நயன்சாரா நன்மையி னீங்கும்

பயன்சாராப்

பண்பிற்சோற் பல்லா ரகத்து.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒரு பயனைச் சாராத பண்பில்லாச் சொல்லைப் பல

ரிடத்துக் கூறுவானாயின், அவன் நடு சாராது நன்மையி னீங்கும், (எ - று).

இது விரும்பப்படாமையுமன்றி நன்மையும் பயவாதென்றது. 4.

195. சீர்மை சிறப்போடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சோலின்.

(இ-ள்.) பயனில்லாதவற்றை நீர்மையுடையார் கூறுவாராயின், அவர்க்கு உண்டான சீர்மையும் சிறப்பும் போம், (எ - று).

இது நீர்மையுடையா ராயினும் எல்லா நன்மையும் போமென்றது. 5

196. பல்லார் முனியப் பயனில சோல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(இ - ள்.) பயனில்லாதவற்றைப் பலர் வெறுக்கச் சொல்லுமவன், எல்லா ராலும் இகழப்படுவன், (எ - று)

197. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை
மகனேனன்

மக்கட் பதடி யெனல்.

(இ - ள்.) பயனில்லாத சொல்லைக் கொண்
டாடுவானை மகனென்று சொழிக; மக்களில் பதரென்று
சொல்லுக, (எ - று)

இது மக்கட் பண்பிலனென்றது.
7

198. அரும்பய னாயு மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(இ - ள்.) அரிய பொருளை யாராயும்
பெரிய பயனில்லாத சொற்களை, (எ - று).

அறிவினையுடையார் சொல்லார் ;

இது மேற் கூறிய குற்றமெல்லாம் பயத்தலின்,
கூறுரென்றது.

இதனை யறிவுடையார்
8

199. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார்
மருடீர்ந்த

மாசறு காட்சி யவர்.

(இ - ள்) பொருளில்லாத சொல்லை மறந்துஞ் சொல்லார்; குற்றமற்ற தெளிவினை யுடையார், (எ - று).

மயக்கந் தீர்ந்த

இது தெளிவுடையார் கூறுரென்றது.

9

200. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்

பயனில சொல்லாமை நன்று.

(இ - ள்.) சான்றோர் நயனில்லாதவற்றைச் சொல்லினுஞ் சொல்லுக, அமையும்; பயனில்லாதவற்றைச் சொல்லாமை நன்று, (எ - று).

இது சான்றோர்க்கு ஆகாதென்றது. 10

இல்லறவியல் - 17 - வது தீவினையச்சம். 39

17 - ம் அதிகாரம்.
தீ வி னை ய ச் ச ம் .

தீவினையச்சமாவது தீவினைகளைப் பிறர்க்குச் செய்யாமை.

201. தன்னைத்தான் காதல ளாயி
னெனைத்தொன்றுந்

துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(இ - ள்.) *தனக்குத் தான் நல்லவனாயின், யாதொன்றாயினும் தீவினைப்*

பகுதியாயினவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்யாதொழிக, (எ - று).

இது தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்றது.

1

202. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர்
வினைப்பகை

வீயாது பின்சென் றடும்.

(இ - ள்.) *எல்லாப்பகையும் உற்றார்க்கும் உய்தியுண்டாம்; தீவினை யாகிய*

பகை நீங்காது என்றும் புக்குழிப் புகுந்து கொல்லும், (எ - று).

அஃதாமாறு பின் கூறப்படும்.

2

203. தீயவை செய்தார் கெடுதே னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(இ - ள்.) *தீயவானவற்றைப் பிறர்க்குச் செய்தார் கெடுதல், நிழல் தன்னை*

நீங்காதே உள்ளடியின்கீழ் ஒதுங்கிஹற் போலும், (எ - று).

மேல் வினைப்பகை பின் சென்றடுமென்ஹர் அஃதடுமாறு காட்டினர். 3

204. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(இ - ள்.) பிறனுக்குக் கேட்டை மறந்துஞ் சூழாதொழிக; சூழ்வனுயின்,

அவனற் சூழப்பட்டவன் அதற்கு மாருகக் கேடு சூழ்வதன்முன்னே சூழ்தவ .

னுக்குக் கேட்டைத் தீமை செய்தார்க்குத் தீமை பயக்கும் அறத்தானே

சூழும், (எ - று).

இது தீமை நினையினுங் கேடு தருமென்றது. 4

205. இலமென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனுகு மற்றும் பெயர்த்து.

(இ - ள்.) நல்கூர்ந்தேமென்று நினைத்துச் செல்வத்தைக் கருதித் தீவினை

யைச் செய்யாதொழிக; செய்வனுயின், பின்பும் நல்குரவினனுவன்; அது செல்

வம் பயவாது, (எ-று).

இது வறுமை தீரத் தீமை செய்யினும் பின்பும் வறியனாகுமென்றது. 5

206. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால

தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(இ - ள்.) *தன்னைத் துன்பப்பகுதியானவை நலிதல் வேண்டாதவன், தீமை யாயினவற்றைத் தான் பிறர்க்குச் செய்யாதொழிக, (எ - று).*

இது நோயுண்டாமென்றது.

6

207. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை தீயினு மஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.) *தீத்தொழிலானவை தமக்குத் தீமை பயத்தலானே, அத்தொழில்கள் தொடிற் சுடுமென்று தீக்கு அஞ்சுதலினும் மிக அஞ்சப்படும், (எ - று).* 7

208. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்). என்றும் தீத்தொழில் செய்வா ரஞ்சார்; சீரியரஞ்சுவர்; தீவினை யாகிய களிப்பை, (எ - று).

இஃது இதற்கு நல்லோ ரஞ்சுவ ரென்றது.

8

209. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(இ - ள்.) ஒருமருங்கு ஓடிப் பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின், தனக்குக் கேடுவருவ தில்லை யென்று தானே யறிக, (எ - று).

இது கேடில்லை யென்றது.

9

210. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

(இ - ள்) எல்லா அறங்களையும் அறியும் அறிவு எல்லாவற்றுள்ளும் தலை யான அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்; தமக்குத் தீமை செய்வார்க்குந் தாம் தீமை செய்யாதொழிதலை, (எ - று).

இஃது எல்லாவற்றுள்ளுந் தலைமை யுடைத்தென்றது.

10

18 - ம் அதிகாரம்.

ஒ ப் பு ர வ றி த ல் .

ஒப்புரவறிதலாவது இல்லென இரந்துவந்தார் யாவர்க்கும் வரையாது கொடுக்குமாற்றல் இலரெனினும் தம்மளவிற்கும் தம் வருவாயளவிற்கும் ஏற்கத் தக்கார்க்குத் தக்கனவறிந்து கொடுத்தல்.

211. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) *ஒருவன் முயன்று ஈட்டிய பொருளெல்லாம் தகுதியுடையார்க்கு உபகரித்தற்காகவாம்,* (எ - று).

இது பொருளுண்டானல் ஒப்புரவு செய்கவென்றது.

1

212. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(இ - ள்.) *ஒப்புரவு செய்யுங்காற் கைம்மாறு கருதிச்செய்ய வேண்டா. எல்லார்க்கும் நல்வழி சுரக்கின்ற மாரிக்கு உலகம் கைம்மாறு செய்தலுண்டோ?*

கடப்பாடு-ஒப்புரவு. இஃது ஒப்புரவாவது கைம்மாறு

வேண்டாத கொடை யென்று கூறிற்று.
2

213. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) செல்வம் விரிவற்ற காலத்திலும் ஒப்புரவிற்குத் தளரார்; ஒப் புரவை யறியும் அறிவுடையார், (எ - று).

இது செல்வம் விரிவில்லாத காலத்திலும் செய்யவேண்டு மென்றது. 3

214. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல்
செயனீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு.

(இ - ள்.) நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா னாகின்றது செய்ய வேண்டுவன செய்யாதே யமைய மாட்டாத வியல்பாம், (எ - று).

இது செல்வங் குறைபடினுஞ் செய்வரென்றது.

4

215. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி
னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

.6

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒப்புரவு செய்தலினாலே பொருட்கேடு வருமென்று
சொல்லின், அக்கேட்டைக் கேடாகச் சேர்த்துக்கொள்ளல் கூடாது; அஃது
ஒன்றை விற்று ஒன்றைக் கொள்ளுகின்ற வாணிகமாகக் கொள்ளுந் தகுதி
யுடைத்து, (எ - று).

கெட்டானாயினும் அதனை ஆக்கமாகக் கொள்ளல் தகும்; பிற்பயப்பன நன்
மையாதலான்.

5

216. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு.

(இ - ள்.) ஊர் உண்கின்றகேணி நீர் நிறையப் புகுந்தாலொக்கும்; உலகத்தா
ரெல்லாராலும் நச்சப்படுகின்ற பெரிய வொப்புரவு அறிவானது செல்வம்,(எ-று).

இஃது ஒப்புரவறிவார்க்கு உளதாகிய செல்வம் நச்சிச்சென்றார் வேண்டிய
வாறு முகக்கலா மென்றது.

6

217. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

(இ - ள்.) பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற் போலும்;
பிறரால் விரும்பப்
படுவான்மாட்டுச் செல்வ முண்டாயின், (எ - று).
இது வேண்டாதார்க்கும் பயன்படு மென்றது.
7
218. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.
(இ - ள்.) பிணிமருந்தாகித் தேடுவார்க்கு
மறைதலில்லாத மரத்தை யொக்கும்; செல்வமானது
பெருந்தகைமையான்மாட்டு உண்டாயின், (எ - று).
தப்புதலென்றது ஒளித்தலை.
8
219. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான்
மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.
(இ - ள்.) ஒப்புரவறிவான் உயிர்வாழ்வானென்று
சொல்லப்படுவன்; அஃ தறியான் செத்தவருள் ஒருவனாக
எண்ணப்படுவன், (எ - று).
இஃது ஒப்புரவறியாதார் பிணத்தோ டொப்ப ரென்றது.
9
220. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறற்கரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.
(இ - ள்.) ஒப்புரவு செய்தலின் நன்றாயிருப்பது

தேவருலகத்திலும் இவ் வுலகத்திலும் பெறுதற்கு அரிதாம், (எ - று). 10

---

19 - ம் அதிகாரம்.

ஈகை.

ஈகையாவது இல்லென இரந்துவந்தார் யாவர்க்கும் வரையாது கொடுத்தல்.

221. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(இ - ள்.) ஒருவன்மாட்டுக் கொள்ளல் நன்மை பயக்கும் நெறியெனினும்

கோடல் தீது; ஒருவர்க்குக் கொடுத்தாற் பாவமுண்டெனினும் கொடுத்தல் நன்று. கொள்வோ ரமைதி யறிந்து கொடுக்கவேண்டுமெனினும், இது வரை

யாது கொடுத்தலாதலால், யாதொருவாற்றானுங் கொடை நன்றென்பது

கூறிற்று.

1 •

222. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்

குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(இ - ள்.) ஈகையாவது இல்லாதார்க்கு யாதானும் ஒன்றைக் கொடுத்தல்;

இஃதொழிந்த கொடையெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை கொடுத்த நீர்மையாதலை

யுடைத்து, (எ - று).

இது கொடுக்குங்கால் இல்லாதார்க்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்றது. 2

223. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்

குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) இரந்துவந்தார்க்கு இல னென்னுநின்ற துன்பத்தைக் கூறாது

ஈதலும் குடிப்பிறந்தான்மாட்டே யுளதாம், (எ - று).

இது கொடுக்குங்கால் மாறாது கொடுக்க வேண்டுமென்றது. 3

224. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ

ரின்முகங் காணு மளவு.

(இ - ள்.) பிறன் ஒருவனு லிரக்கப்படுதலும் இன்னுது; எவ்வளவுமெனின்,

இரந்துவந்தவன் தான் வேண்டியது பெற்றதனுனே இனிதானமுகங் காணு

மளவும், (எ - று).

இது கொடுக்குங்கால் தாழாது கொடுக்கவேண்டுமென்றது. 4

225. சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(இ - ள்.) சாதலின் மிக்க துன்பமில்லை, அதுவும் இனிதாம்; இரந்து வந் தார்க்குக் கொடுத்தல் முடியாவிடத்து, (எ - று).

இஃது ஈயாது வாழ்தலில் சாதல் நன்றென்றது.
5

226. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ ருமுடைமை

வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(இ - ள்.) கொடுத்த கொடையினால் பெற்றவர்க்கு வரும் முகமலர்ச்சியைக் கண்டறியாரோ? தாமுடைய பொருளைக் கொடாதே வைத்துப் பின் னிழக்கின்ற வன்கண்ணர், (எ - று).

இஃது இடார் இழப்பரென்றது.
6

227. இரத்தலி னின்னது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

(இ - ள்.) *இரத்தல்போல மெய்யாக இன்னதாம் ; தேடின வுணவைத் தாமே தமியராயிருந் துண்டல்,* (எ - று).

தமியரா யென்றது ஒருவருங் காணமலென்றது.

7

228. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(இ - ள்.) *பகுத்து உண்டலைப் பழகியவனைப் பசியாகிய பொல்லா நோய் தீண்டுத லில்லை,* (எ - று).

இஃது ஒருவன் பிறர்க்கீயா தொழிகின்றமை ஈந்தாற் பொருள் குறையும் ; அதனாலே பசியுண்டாமென் றஞ்சியன்றோ? அவ்வாறு நினைத்தல் வேண்டா ; பகுத்துண்ணப் பசி வாராதென்று கூறிற்று.

8

229. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(இ - ள்.) *பொருளற்றாரது குணங்களையழிக்கும் பசியைப்போக்குக ; அது செய்ய ஒருவன் தான் தேடின பொருள்வைத்தற்கு இடம் பெற்றானும்,* (எ- று).

இது பகுத்துண்ணப் பொருளழியாது என்றது.

9

230. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(இ - ள்.) *பெரியாரது பெருமையாவது பசியைப் பொறுத்தல்; அதுவும் பெரிதாவது பிறர் பசியைத் தீர்ப்பாரது பெருமைக்குப் பின்பு,* (எ - று).

*இது தவம்பண்ணுவாரினும் தானம் பண்ணுவார் வலியுடைய ரென்றது.*10

---

20 - ம் அதிகாரம்.

புகழ்.

புகழாவது புகழ்பட வாழ்தல்.

231. தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக வஃதிலார்

தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(இ - ள்.) *பிறக்கிற் புகழுண்டாகப் பிறக்க; அஃதிலார் பிறக்குமதிற் பிறவாமை நன்று,* (எ - று).

இது புகழ்பட வாழவேண்டு மென்றது.

1

232. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) *புகழ்பட வாழ்தலாவது கொடுத்தல்;*

அக்கொடையானல்லது

உயிர்க்கு இலாபம் வேறொன்றில்லை, (எ - று).

இது புகழுண்டாமாறு கூறிற்று.

2

233. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(இ - ள்.) சொல்லுவார் சொல்லுவனவெல்லாம், இரந்துவந்தார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பார்மேல் நில்லாநின்ற புகழாம், (எ - று). 3

234. ஒன்ற வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(இ - ள்.) உயர்ந்தபுகழல்லது இணை யின்றாக உலகத்துக் கெடாது நிற்பது பிறிதில்லை, (எ - று).

இது புகழ் மற்றுள்ள பொருள்போலன்றி அழியாது நிற்குமென்றது. 4

235. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(இ - ள்.) ஒருவன் நிலத்தெல்லையின்கண்ணே நெடிய புகழைச் செய்வனாயின், தேவருலகம் புலவரைப் போற்றாது இவனைப் போற்றும், (எ - று).

புலவரென்றார் தேவரை; அவர்
புலனுடையாராதலான். இது புகழ் செய்தா
ரைத் தேவருலகம் போற்றுமென்றது.

5

236. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

(இ - ள்.) புகழ்பட வாழ மாட்டாதார் தங்களை
நோவாது தம்மை யிகழ் வாரை நோகின்றது யாதினுக்கு? (எ -
று).

இது புகழ்பட வாழமாட்டாதார் இகழப்படுவரென்றது.

6

237. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா
மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

(இ - ள்.) உலகத்தார்க்கெல்லாம் புகழாகிய ஒழிபு
பெறாவிடின், அப் பெறாமைதானே வசையாமென்று
சொல்லுவா, (எ - று).

மேல் புகழில்லாதாரை யிகழ்பவென்றார் அவர்
குற்றமில்லாராயின் இகழப் படுவரோவென்றார்க்கு, வேறு
குற்றம் வேண்டா ; புகழின்மைதானே யமையு மென்றார்.

7

238. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

(இ - ள்.) வசையொழிய வாழுமவர்களே உயிர் வாழ்வாராவர்; புகழொழிய வாழ்வாரே உயிர் வாழாதார், (எ - று).

இது புகழில்லார் பிணத்தோ டொப்ப ரென்றது. 8

239. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(இ - ள்.) புகழில்லாத வுடம்பைப் பொறுத்த நிலம் பழியற்ற நல்விளைவு குறையும், (எ - று).

இது புகழில்லாதா னிருந்தவிடம் விளைவு குன்றுமென்றது. 9

240. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகற் கல்லா லரிது.

(இ- ள்.) ஆக்கம் போலக் கேடும் உளதாறற்போலச் சாதலும் வல்லவற் கல்லது அரிது, (எ - று).

இது புகழ்பட வாழ்தல் மக்களெல்லார்க்கும் அரிதென்றது. 10

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல். (13)

மேல் துறவறம் பதின்மூன்றதிகாரங்களால் கூறுவார்.

1 - ம் அதிகாரம்.

அருளுடைமை.

அருளுடைமையாவது யாதானுமோருயிர் இடர்ப்படின் அதற்குத் தன்

னுயிர்க்கு உற்ற துன்பத்தினால் வருந்துமாறு போல வருந்தும் ஈரமுடைமை.

241. நல்லாற்ற ணாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேறினு மஃதே துணை.

(இ - ள்.) *நல்ல வழியாலே நாடி அருளையுண்டாக்குக; பலவழியினும் ஓடி*

யாராயினும், தமக்கு அவ்வருளே துணையாம், (எ - று).

'நல்லாற்றாணாடியருளாள்க' என்றது அருளுடைமை யுண்டாகப் பலவறங்

களையுஞ் செய்கவென்றவாறு. இஃது அருளுடைமை வேண்டுமென்றது. 1

242 அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்

பூரியார் கண்ணு முள.

(இ - ள்.) செல்வத்துள் வைத்துச் செல்வமாவது அருளுடைமையாகிய
செல்வமாம்; பொருட் செல்வமானது கீழாயினோர்மாட்டும் உளவாதலால், (எ- று).

இஃது அருள்நிலை கூறிற்று.

2

243. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல்.

(இ - ள்.) அருளைப் பொருந்தின நெஞ்சினையுடையவர்க்கு இருளைப் பொ
ருந்தின நரக லோகம் புகுதலில்லை, (எ - று).

இது நரகம் புகாரென்றது.

3

244. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற உயிரை ஓம்பி அருளை ஆள்வானுக்குத் தன்னுயிரஞ்ச
வரும் வினை வருவ தில்லையென்று சொல்லுவார், (எ - று).

இது தீமை வாராதென்றது.

4

245. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(இ - ள்.) அருளுடையார்க்கு அல்லலில்லை; அதற்குச் சான்று காற் றியங்குகின்ற வளப்பத்தினை யுடைய பெரிய வுலகம், (எ - று).

இஃது அருளுடையார்க்கு அல்லலின்மை உலகத்தார்மாட்டே காணப்படு மென்றது.

5

246. அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க்
கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு.

(இ - ள்.) அருள் இல்லாதார்க்கு மேலுலகமுறுங் காட்சியில்லை ; பொருள் இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகின்கண் இன்பமுறுங் காட்சி யில்லையானாற்போல,(எ-று).

இஃது அருளில்லாதார் சுவர்க்கம் புகாரென்றது.

6

247. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் றேறி

னருளாதான் செய்யு மறம்.

(இ - ள்.) தெளிவில்லாதான் மெய்ப்பொருளைத் தெளிந்தாற் போலும்; * ஆராயின், அருளில்லாதான் செய்யும் அறமும், (எ - று).

இஃது அறஞ்செய்யவும் மாட்டாரென்றது,

7

248. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரேன்ப ரருணீங்கி

யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பின்கண் அருளினின்று நீங்கி அல்லாதவற்றைச் செய் தொழுகினவர் இப்பிறப்பின்கண் பொருளினின்று நீங்கி மறவியு முடையவரென்று சொல்லுவர், (எ - று).

இது பொருளில்லையாமென்றது.

8

249. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்று

ரற்றார்மற் றாத லரிது.

(இ - ள்.) பொருளில்லாதார் ஒருகாலத்தே பொருளுடையராதலும் கூடும்; அருளில்லாதார் கெட்டார், பின்பு ஆக்கமுண்டாகாது, (எ - று).

இது பொருளின்மையேயன்றி எல்லாக் கேடு முண்டா

மென்றது. 9

250. வலியார்முற் றம்மை நினைக்கதாந் தம்மின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

(இ - ள்.) *தாம் தம்மின் மெலியார்மேல் வெகுண்டெழுமிடத்து,* *தம்மின் வலியார்முன் தாம் நிற்குநிலையை நினைக்க, (எ - று).* 10

2 - ம் அதிகாரம்.

புலான் மறுத்தல்.

புலான் மறுத்தலாவது புலால்தின்றால் அருளில்லையா மென்பதனாற் புலாலை விடுகை.

251. உண்ணுமை வேண்டும் புலாலைப் பிறிதோன்றின்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) புலாலை *யுண்ணுமை வேண்டும்; அது பிறிதொன்றின் புண்; ஆதலால், அதனை அவ்வாறு காண்பாருண்டாயின், (எ - று).*

இது புலால் மறுத்தல் வேண்டுமென்பதூஉம், அது தூயதாமென்பதூஉங்
கூறிற்று.

1

252. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) பொருளிதனை யாளுதல் அதனை காக்கமாட்டாதார்க்கு இல்லை;
அதுபோல, அருளினை யாளுதல் ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை, (எ - று).

இஃது ஊனுண்ண அருட்கேடு வருமென்றது.

2

253. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

(இ - ள்.) தன்னுடம்பை வளர்த்தற்குத் தான் பிறிதொன்றினது உடம்பை
உண்ணுமவன், அருளுடையவனாவது மற்றியாதானோ? (எ - று).

ஊனுண்ண அருள்கெடுமோ என்றார்க்கு, இது கூறப்பட்டது.

3

254. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்றி னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

(இ - ள்.) ஆயுதம் கையிற்கொண்டவர்

நெஞ்சுபோல், நன்மையை நினை

யாது; ஒன்றினுடலைச் சுவைப்படவுண்டார் மனம், (எ - று). 4

255. தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும்

விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

(இ - ள்.) தின்னுதற்காக உலகத்தார் கொள்ளாராயின், விலைக்காக ஊன்

விற்பார் யாரும் இல்லை, (எ - று).

இது கொன்று தின்றது விலைக்குக்கொண்டு தின்பார்க்குக் குற்றமென்னை

யென்றார்க்கு, அதனாலுங் கொலைப்பாவம் வருமென்று கூறிற்று. 5

256. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்

பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(இ - ள்.) அருளல்லது யாதெனின், கொல்லாமையைச் சிதைத்தல் ; பொருளல்லது யாதெனின், அவ்வூனைத் தின்றல், (எ - று).

இஃது அதனை யுண்டதனால் அருள்

பயனுமில்லை என்றது.
கெடுதலேயன்றி, பெறுவதொரு

6

257. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா

ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

(இ - ள்.) குற்றத்தினின்று நீங்கின தெளிவுடையார் உண்ணார் ; உயிரினின்று நீங்கின உடம்பை, (எ - று).

இது மேற்கூறிய குற்றமெல்லாம் பயத்தலின்,
அதனைத் தெளிவுடையா
ருண்ணாரென்றது.

7

258. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்றி
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

(இ - ள்.) நெய் முதலான அவியைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும், ஒன்றினுயிரை நீக்கி அதனுடம்பை யுண்ணாமை நன்று, (எ - று). 8

259. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி

யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(இ - ள்.) கொல்லானுமாய்ப் புலாலையுண்டலையுந் தவிர்த்தவனை, கை குவித்து எல்லாவுயிருந் தொழும், (எ - று).

மேல் எல்லாப்புண்ணியத்திலும் இது நன்றென்றார் அது யாதினைத் தரு

மென்றார்க்கு, கொல்லாதவன் தேவர்க்கும் மேலாவனென்று கூறினார். 9

260. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

(இ - ள்.) உயிர் நிலையைப் பெறுதல் ஊனை யுண்ணாமையினால் உள்ளது;

ஊனையுண்ண, உண்டாரை எல்லாவுலகத்தினும் இழிந்த நரகம் விழுங்கிக் கொண்டு அங்காவாது, (எ - று).

அங்காவாமை - புறப்பட விடாமை.

10.

துறவறவியல் - 3 - வது தவம். 51

3 - ம் அதிகாரம்.

தவம்.

தவமாவது ஊணும் உறக்கமுங் குறைத்தலும், வெயிலும் பனியும் தாங்கலும், தேவர்வழிபாடு முதலாயினவும் மேற்கொண்டு முயறல்.

261. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற்

றல்லா

ரவஞ்செய்வா ராசையிற் பட்டு.

(இ - ள்.) *தங்கருமஞ் செய்வார் தவஞ் செய்வார்; அஃதல்லாதன செய்வா ரெல்லாம் ஆசையிலே யகப்பட்டுப் பயனில்லாதன செய்கின்றார்,* (எ - று).

இது தவம்பண்ண வேண்டுமென்றது.

1

262. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்

மற்றை யவர்க டவம்.

(இ - ள்.) *துறந்தவர்களுக்கு உணவுகொடுத்தலை, வேண்டித் தவிர்ந்தா ராயினரோ? இல்வாழ்வார் தவஞ் செய்தலை,* (எ - று).

இது தானத்தினும் தவம் மிகுதியுடைத்தென்றது.

2

263. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(இ - ள்.) *தவஞ்செய்தலும் முன்பு நல்வினை செய்தார்க்கு வரும்; அந் நல் வினையில்லாதார் அத்தவத்தை மேற்கொள்வது பயனில்லை,* (எ - று).

இது தவமிலார்க்குத் தவம் வாராது; வரினுந் தப்புமென்றது. 3

264. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண்

செய்யாமை

யற்றே தவத்திற் குரு.

(இ - ள்.) *தமக்கு உற்றநோயைப் பொறுத்தலும் பிறவுயிர்க்கு நோய்செய் யாமையுமாகிய அத்தன்மையே தவத்திற்கு வடிவமாம், (எ - று).* 4

265. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

(இ - ள்.) *தன்னுயிரானது தானென்று கருதுங் கருத்து அறப் பெற்றவனை, ஒழிந்தனவாகிய நிலைபெற்ற உயிர்களெல்லாம் தொழும், (எ - று).*

உயிரென்றது சலிப்பற்ற அறிவை; தானென்றது சீவனாகி நிற்கின்ற நிலைமையை; தானறுதலாவது அகங்கார மறுதல். 5.

266. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

(இ - ள்.) *நெருப்பின்கண்ணே இட இடத் தன்னோடு கலந்த மாசற்று ஒளிவிடுகின்ற பொன்னைப்போல, துன்பம் நலிய நலியத் தவஞ்செய்வார்க்குத் தம்மோடு மருவின வினை விட்டு ஒளிவிடும், (எ - று).*

இது வினைவிட் டொளி யுண்டாம் என்றது.

6

267. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
ஞற்ற றலைப்பட்ட வர்க்கு.

(இ - ள்.) *கூற்றத்தைத் தப்புதலுங் கைகூடும்; தவத்திஞகிய வலியைக் கூடிஞர்க்கு, (எ - று).*

இது மார்க்கண்டேயன் தப்பிஞற்போல வென்றது.

7

268. ஒன்ஞர்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

(இ - ள்.) *இவ்விடத்துப் பகைவரைத் தெறுதலும், நட்டோரை யாக்குதலு மாகிய வலி ஆராயின், முன்செய்த தவத்திஞலே வரும், (எ - று)*

இது பிறரை யாக்குதலும் கெடுத்தலுந் தவத்திஞலே வருமென்றது. 8

269. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

(இ - ள்.) *பொருளில்லாதாா உலகத்துப் பலாாதற்குக் காரணம், தவஞ் செய்வார் சிலாாதல்; அது செய்யாதார் பலாாதல், (எ - று).* 9

270. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(இ - ள்.) *விரும்பியன விரும்பினபடியே வருதலால், தவஞ்செய்தலை யிவ் விடத்தே முயல வேண்டும், (எ - று).*

இது போகநுகர்ச்சியும் இதனானே வருமென்றது.
10

துறவறவியல் - **4** - வது
கூடாவொழுக்கம். 53
4 - ம் அதிகாரம்.

கூடாவொழுக்கம்.

கூடாவொழுக்கமாவது மேற்கூறிய தவத்திற்குப் பொருந்தாத ஒழுக்கம்.

271. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி

மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

(இ - ள்.) *மாசு மனத்தின்கண் உண்டாக வைத்து, மாட்சிமைப் பட்டாரது*
நீர்மையைப் பூண்டு, பொருந்தாத விடத்திலே மறைந் தொழுகு மாந்தர் பலர், ( )

இது பலர்க்குக் கூடாவொழுக்க முண்டாகு மென்றது. 1

272. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு
மகங்குன்றி

மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(இ - ள்.) *புறத்தே குன்றி நிறம்போன்ற தூய வேடத்தரா யிருப்பினும்,*

அகத்தே குன்றி மூக்குப் போலக் கரியரா யிருப்பாரை உடைத்து இவ்வுலகம்.

இஃது அறிஞர் தவத்தவரை வடிவு கண்டு நேர்படா ரென்றது. 2

273. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம்
பெற்றம்

புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

(இ - ள்.) *வலியில்லாத நிலைமையை யுடையவன் வலிதாகிய தவ வுருவங்*

கோடல், பெற்றமானது பிறர் பயப்படும்படி புலியினது தோலைப் போர்த்

துப் பைங்கூழ் மேய்ந்த தன்மைத்து, (எ - று).

3

274. தவமறைந் தல்லவை செய்தல்
புதன்மறைந்து

வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(இ - ள்.) *தவத்திலே மறைந்து தவ மல்லாதவற்றைச் செய்தல், வேட்டு*

வன் தூற்றிலே மறைந்து புள்ளைப் பிணித்தாற் போலும், (எ - று).

அர்ச்சுனன் தவமறைந்தல்லவை செய்தான்.

4

275. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்

தானறி குற்றம் படின்.

(இ - ள்.) வானளவும் உயர்ந்த பெருமையுண்டாயினும், அஃதியாதினைச்

செய்யவற்று; தன் னெஞ் சறியக் குற்ற முண்டாயின், (எ - று).

தான் - அசை. இஃது இக்கூடா ஒழுக்கத்தானைப் பிறரறிந்து இகழாரா

யினும், அவன் செய்கின்ற தவத்தினாற் பயனுண்டாகாது என்றது. 5

276. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க

ளைந்து மகத்தே நகும்.

(இ - ள்.) கள்ள மனத்தை யுடையானது குற்றத்தினையுடைய ஒழுக்

கத்தைப் பிறரறியாராயினும், தன்னுடம்பி னுண்டான பூதங்களைந்தும் அறிந்து

தம்முள்ளே நகாகிற்கும், (எ - று).

பூதங்களென்றது அவையிற்றின் காரியமாகிய பொறிகளை. 6

277. நேஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து

வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

(இ - ள்) *நெஞ்சிற் றுறவாராய்த் துறந்தாரைப் போல வஞ்சனை செய்து வாழுமவர்களைப்போலக் கொடியா ரில்லை யுலகத்து,* (எ - று). 7

278. பற்றற்றே மேன்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றேன்

றேதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) *பற்றினை யற்றேமென்பாரது குற்றத்தினை யுடைய ஒழுக்கம் எல்லாரும் எற்றெற்றென்று சொல்லும்படி பலகுற்றமு ம்உண்டாக்கும்,* (எ - று).

எற்றென்பது இசைச்சொல்; இதுதீமையயக்கு மென்றது. 8

279. மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்

பழித்த தொழித்து விடின்.

(இ - ள்.) *தவத்தினர்க்குத் தலையை மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா; உல*

கத்தார் கடிந்தவையிற்றைத் தாமுங்கடிந்து விடுவாராயின், (எ - று).

இது வேடத்தாற் பயனில்லை; நல்லொழுக்கமே வேண்டுமென்றது. 9

280. கணைகோடிதி யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன

வினைபடு பாலாற் கோளல்.

(இ - ள்.) *செவ்விய கணை கொடுமையைச்செய்யும், கோடியயாழ் செவ்வை*

யைச் செய்யும்; அதுபோல, யாவரையும் வடிவுகண்டறியாது, அவரவர் செய்யும்

வினையின்பகுதியாலே யறிந்துகொள்க, (எ - று).

10

துறவறவியல் - **5** - வது கள்ளாமை.

55

5 - ம் அதிகாரம்.

கள்ளாமை.

கள்ளாமையாவது யாதொரு பொருளையுங் களவிற் கொள்ளார்தல்.

281. எள்ளாமை வேண்டுவோ னென்பா னெனைத்தொன்றுங்

கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) *பிறரா லிகழப்படாமையை வேண்டுவா னிவனென்று சொல்லப்படுமவன், யாதொரு பொருளையுங் களவிற் கொள்ளாமல் தன்னெஞ்சைக் காக்க,* (எ - று)

இது.களவு ஆகாதென்றது.

1

282. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்

கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(இ - ள்). *பிறன் பொருளை நெஞ்சினால் நினைத்தலும் தீதாம்; ஆதலால், அதனை மறைவினாலே கள்வேமென்று முயலாதொழிக.* (எ - று).

இது களவு தீதென்றது.

2

283. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்

தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(இ - ள்.) *பிறர் பொருளைக் கள்வார்க்கு உயிர்நிலையாகிய வீடு பெறுதல் தப்பும்; கள்ளாதார்க்குத்'தேவருலகம் பெறுதல் தப்பாது,* (எ - று).

இது கள்வார் முத்தி பெறுதலுமிலர்; கள்ளாதார்

ரென்றது.
சுவர்க்கம் பெருமையுமில
3

284. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(இ - ள்). களவிற் கொண்ட பொருளா லாகிய ஆக்கம் வதுபோலக் கெடும், (எ - று).
மேன்மேலும் மிகு
இது பொருள் நிலையாதென்றது.
4

285. களவின்கட் கன்றிய காதல்
விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(இ-ள்.) களவின்கண்ணே மிக்க ஆசை, பயன்படுங் காலத்துக் கேடில்லாத நோயைத் தரும், (எ - று).
5

இது நரகம் புகுத்தும் என்றது.

286. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

(இ - ள்.) நேர் ஆகாதன செய்து அவ்விடத்தே கெடுவார்; களவல்லாத மற்றைய அறங்களைத் தெளியாதவர், (எ

- று)

இது கள்வாரை அரசர் கொல்வரென்றது.

6

287. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல்
பொருள்கருதிப்

பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

(இ - ள்.) *அருளைக் குறித்து உயிர்மீது அன்புடையரா யொழுகுதல் பொருளைக் குறித்துப் பிறரது மறவியைப் பார்ப்பார்மாட்டு இல்லை,* (எ - று).

இஃது அருளும் அன்பு மில்லையாமென்றது.

7

288. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார்
களவின்கட்

கன்றிய காத லவர்.

(இ - ள்.) *களவின்கண்ணே மிக்க ஆசையையுடையவர் நேரின்கணின்று*
ஒழுகுதலைச் செய்யமாட்டார், (எ - று).

இது நேர் செய்ய மாட்டாரென்றது.

8

289. களவென்னுங் காரறி வாண்மை
யளவென்னு

மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(இ - ள்.) களவாகிய பொல்லா அறிவுடைமை
நோகிய பெருமையைப்
பொருந்தினர்மாட்டு இல்லை, (எ - று).

இது நோறிந்தவர் களவு காணாரென்றது.

9

290. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

(இ -ள்.) நோறிந்தவர் நெஞ்சத்து அறம்
நிற்குமாறுபோல, நிற்கும்;
களவறிந்தவர் நெஞ்சில் வஞ்சகமும், (எ - று).

இது களவு காண்பாரைப் பின்பு களவினின்று
றது.

தவிர்த்தல் முடியாதென் துறவறவியல் - 6 - வது

10

வாய்மை. 57 6 - ம் அதிகாரம்.

வாய்மை.

வாய்மையாவது பொய் சொல்லாமை.

291. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க
பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(இ - ள்.) தன்னெஞ்சு அறிந்ததனைப் பொய்யாது
சொல்லுக; பொய்ப்பனு
யின், தன்னெஞ்சுதானே தன்னை யொறுக்கும், (எ - று).

சுடுதலாவது அதனாற் பிறர்க்கு உளதாகுந் தீமையைக் கண்டு என் செய்

தோம் யாமென்று வருந்துவித்தல். இது பொய்யாமை வேண்டு மென்றது. 1

292. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும் வாய்மையி னல்ல பிற.

(இ - ள்.) யாம் மெய்யாகக் கண்டவற்றுள் மெய் சொல்லுதல்போல நன்று

யிருப்பன, வேறு யாதொன்றும் இல்லை, (எ - று).

இஃது எல்லாஅறமும் இதனோடு கூறிற்று.

ஒவ்வாதென்று அதன் நிலைமை

2

293. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்

தீமை யிலாத சொலல்.

(இ - ள்,) பொய் சொல்லாத மெய்யென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று

வினவின், பிறர்க்கு யாதொன்றானும் தீமை பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல்.

வாய்மை யாது என்றார்க்கு, இது கூறப்பட்டது.

3

294. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த
புரைதீர்ந்த

நன்மை பயக்கு மெனின்.

(இ - ள்.) பொய்யும் மெய்யோ டொக்கும் ; குற்றந்
பயக்குமாயின், (எ - று).
தீர்ந்த நன்மையைப்

4

295. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி
னுலகத்தா

ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(இ - ள்.) தன்னெஞ்சினாற் பொய்யை நினையாது
தார் நெஞ்சினுளெல்லாம் உளனாவன், (எ - று).

ஒழுகுவனாயின், உலகத்

இது பொய்யை நினையாதாரை எல்லாரும்

8

போற்றுவரென்றது. 5 58

296. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற்
றவத்தொடு

தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

(இ - ள்.) மனத்தோடே கூட மெய் சொல்லுவனாயின், தவத்தோடே கூடத் தானஞ் செய்வாரில் தலையாவான், (எ - று).

இஃது எல்லாநன்மையும் பயக்கு மென்றது.
6

297. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை பொய்யாமை

யெல்லா வறமுந் தரும்.

(இ - ள்.) பொய்யாமையை யுடையன் என்பதனோடு ஒத்த புகழ் வேறொன் றில்லை; பொய்யாமையானது அவனறியாமல் தானே எல்லா அறங்களையுங் கொடுக்குமாதலான், (எ - று).
7

298. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற

செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) பொய்யாமையைப் பொய்யாமல் செலுத்துவனாயின், பிற அறங் களைச் செய்தல் நன்றாம்; அல்லது தீதாம், (எ - று). 8

299. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

(இ - ள்) உடம்பு தூய்தாதல் நீரினாலே யமைந்து விடும்; மனத்தின் தூய்மை மெய்சொல்லுதலினாலே யறியப்படும், (எ - று). 9

300. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
போய்யா விளக்கே விளக்கு.

(இ - ள்.) சான்றோர்க்கு எல்லாவறத்தினாலும் உண்டான ஒளியும் ஒளி யல்ல; பொய்யாமையா னுண்டான ஒளியே ஒளியாகும், (எ - று).

இது பொய்யாவிளக்குச் சான்றோர்க்கு இன்றியமையாதென்று கூறிற்று. 10

---

7 - ம் அதிகாரம்.

வெகுளாமை.

வெகுளாமையாவது வெகுளுதற்குக் காரணமுள்ளவிடத்தும் வெகுளாதல்.

301. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

(இ - ள்.) வெகுளியை யார்மாட்டுஞ் செய்தலை மறக்க; தீயன பிறத்தல் அவ் வெகுளியானே வருமாதலான், (எ - று).

இது வெகுளாமை வேண்டுமென்றது.
1.

302. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா

னல்லிடத்துக்
காக்கிலென் காவாக்கா லென்.

(இ - ள்.) *தனக்கு இயலு மிடத்தே*

வெகுளாதவன் வெகுளாதவனுவான்;
இயலாவிடத்தில் அதனைத் தவிர்த்தனுலும் பயனில்லை;
னில்லை, (எ - று).
தவிராததனுலும் பய
இது வெகுளாமையாவது வலியவன் வெகுளாமை

யென்றது. 2
303 .

இணரெரி தோய்வன்ன வின்ன செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(இ - ள்.) *தொடர்வுபட்ட நெருப்பு மேன்மேலும்*

வன் தனக்கு இன்னாதவற்றைப் பலகாற்செய்யினும்
தொழிதல் நன்று, (எ - று).
வந்தாற்றாற்போல, ஒரு
கூடுமாயின், வெகுளா •

மேல் வலியவன் பொறுக்கவேண்டுமென்றார் அவன் பொறுக்குங்கால் தீமை செய்யினும் பொறுக்க வேண்டுமென்றார். 3

304.

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

(இ - ள்.) *இயலாவிடத்துச்* *சினந்தீது ;*
யிருப்பன பிறவில்லை, (எ - று).

இயலுமிடத்தினும் அதிற் றீதா
• 4

305.

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கோல்லுஞ் சினம்.

மற்

(இ - ள்.) *ஒருவன் தன்னைத் தான் காக்கவேண்டுவனாயின்.*

காக்க; காவாஞயின், சினம் தன்னேயே கொல்லும், (எ - று).

சினங் தோற்று

இஃது உயிர்க்கேடு வருமென்றது.

5

306.

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

(இ - ள்.) சினமென்று சொல்லப் படுகின்ற நெருப்பு தான் தன்பக்கட்லி வழுக்காமல் தன்னைக் கரையேற விடுகின்ற நட்டோராகிய புணையைச் சுடும். ()

சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பு ; இது காரணக்குறி. இது சினம் தன்னை யடுத்தாரைச் கொல்லு மென்றது. 6

307. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(இ - ள்.) சினத்தைப் பொருளாகக் கொண்டவன் வன்கை தப்பாமற் பட்டதுபோலும், (எ - று).

கெடுதல், நிலத்தெறிந்த

308. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

(இ - ள்.) நகுதலையும் மகிழ்தலையுங் கெடுக்கின்ற சினத்தைப்போல, பகையா யிருப்பனவும் வேறு சிலவுளவோ? (எ - று).

இஃது இன்பக்கேடு வருமென்றது.
8

309. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
னுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(இ - ள்.) தன்னெஞ்சினால் வெகுளியை நினையானாகில், தானினைத்தன வெல்லாம் ஒருகாலத்தே கூடப்பெறுவன், (எ - று). 9

310. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(இ - ள்.) சினத்தை மிகுத்தார் செத்தாரோடு ஒப்பர்; அதனை யொழிந்தார் எல்லாப்பொருளையுந் துறந்தாரோடு ஒப்பர், (எ - று).

இது வெகுளாதார் பெரியரென்றது.

10

---

8 - ம் அதிகாரம்.

இன்னா செய்யாமை.

இன்னாசெய்யாமையாவது தமக்கு இன்னாதவற்றைப் பிறர்க்குச் செய் யாமை. இது வெகுளி மறந்து நிகழ்வதொன்றாதலின், அதன்பின் கூறப் பட்டது.

311. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(இ-ள்.) தான் இன்னாதனஇவையென்று அறிந்தவற்றைப் பிறற்குச் செய் தலை மேவாமை வேண்டும், (எ - று).

இஃது இன்னா செய்யாமை வேண்டு மென்றது.

312. கறுத்தின்னா செய்தவற் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(இ - ள்.) தாஞ்செய்த குற்றத்தினாலே வெகுண்டு, இன்னாதவற்றைத் தமக்குச் செய்தவன்மாட்டும், தாம் அதற்கு மாறாகப் பின்பு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை குற்றமற்றார்

கோட்பாடு, (எ - று). 2

துறவறவியல் - 8 - வது இன்னா செய்யாமை.
61

313. செய்யாமை செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி

னுய்யா விழுமந் தரும்.

(இ - ள்.) *தானொரு குற்றஞ் செய்யாதிருக்க, தனக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்தவர்க்கும்,இன்னாதவற்றைச் செய்யின் , அஃது உய்வில்லாத நோயைத்தரும்.*

இது காரணமின்றி இன்னாதன செய்தவர்க்கும் பெரல்லாங்கு செய்தலைத் தவிர வேண்டுமென்றது.
3

3 1 4. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா

செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(இ - ள்.) *மிகுதியைத் . தருகின்ற செல்வத்தைப் பெறினும், பிறர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை குற்றமற்றார் கோட்பாடு, (எ - று).*

இது பழி வாராத செல்வம் பெறினும் தவிரவேண்டுமென்றது. 4

315. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணாசெய் யாமை தலை.

(இ - ள்.) *யாதொன்றாயினும்,எல்லாநாளும யாவர்மாட்டும் இன்னாதவற்றை மனத்தினாலும் செய்யாமை நன்று, (எ - று).*
5

316. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதுநோய்
தன்னோய்போற் போற்றாக் கடை.

(இ - ள்.) *பிறிதோருயிர்க்கு உறும் நோயைத் தனக்கு உறும் நோய்போலக் காவாதவிடத்து, அறிவுடையனாகிய வதனால் ஆகுவதொரு பயன் உண்டாகாது.()*

இஃ து *அறிவுடையார் செய்யார் என் றது.*
6

317. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

(இ - ள்.) *தன்னுயிர்க்கு உற்ற இன்னாமை மய உயிரில்லாப் பொருள்கள் போல அறியாது கிடத்தலன்றித் தான் அறியுமவன், பின்னைப் பிறவுயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்கின்றது யாதினைக் கருதியோ ? (எ - று).* 7

318. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா

பிற்பகற் றாமே வரும்.

(இ - ள்.) *பிறர்க்கு இன்னாதவற்றை முற்பொழுது செய்யின், தாமே பிற்*

பொழுது தமக்கு இன்னாதனவாய் வரும்; மற்றொருவன் செய்யாமல், (எ - று)

இன்னாதன செய்ததனால் வரும் குற்றமென்னை யென்றார்க்கு, இது கூறப்

பட்டது.

8

319. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்

'நோயின்மை வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) *இக் காலத்து நுகர்கின்ற துன்பமெல்லாம் முற்காலத்துப் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்தார் மாட்டே யுளவாம்; ஆதலால், இக் காலத்துப் பிறர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யார் வருங்காலத்துத் தமக்குத் துன்பம் வாராமையைவேண்டு பவர், (எ - று).*

9

320. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(இ - ள்.) *இன்னாதன செய்தாரை ஒறுக்குமாறு*

என்னையெனின், அவர் காணும்படியாக நல்ல நயமுடையவற்றைச் செய்துவிடுக, (எ - று)

இஃது ஒறுக்கும் நெறி கூறியது.

10

---

9 - ம் அதிகாரம்.
கொல்லாமை.

கொல்லாமையாவது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமை. இது வெகுளி முதிர்ந்துழி நிகழ்வதொன்றாதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

321. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(இ - ள்.) *தன்னுயிர் நீங்கினும் செய்யாதொழிக; தான் பிறிதொன்றினு டைய இனிய வுயிரை விடுக்குந் தொழிலினை, (எ - று).*

உயிர்க்குக் 'கேடுவருங் காலத்து நோய்க்கு மருந்தாகக் கொல்லுதல் குற்றமன்று என்பார்க்கு, இது கூறப்பட்டது.

1

322. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

(இ - ள்.) *நல்ல வழியென்று சொல்லப்படுவது*

யாதெனின், அது யாதோ ருயிரையுங் கொல்லாமையைச் சிந்திக்கும் வழி, (எ - று).

இது நன்னெறியாவது கொல்லாமை யென்றது.

2

323. ஒன்ருக நல்லது கோல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் போய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) இணையின்ருக நல்லது கொல்லாமை; அதன்பின்பே யிணைய, பொய்யாமையும் நன்று, (எ - று).

இது சொல்லியஅறத்திலும பொய்யாமை நன்று; அதினும் நன்று கொல் லாமை யென்றது.

3

324. அறவினை யாதேனிற் கோல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.) நல்வினை யாதெனின், கொல்லாமை; கொல்லுதல் எல்லாத் தீவினைப்பயனையுந் தருமாதலால், (எ - று).

இஃது அறத்தொழிலாவது கொல்லாமை யென்றது.

4

325. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.
(இ - ள்.) மனைவாழ்க்கையில் நிற்றலை யஞ்சித் துறந்தவ ரெல்லாரினும்,
கொலையை யஞ்சிக் கொல்லாமையைச் சிந்திப்பான் தலைமை யுடையவன்; இல்
வாழ்க்கையில் நிற்பினும், (எ - று).
இஃது எல்லாத் துறவினும் நன்றென்றது.
5

326. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.
(இ - ள்.) பல்லுயிர்களுக்குப் பகுத்துண்டு அவற்றைப் பாதுகாத்தல்,
நூலுடையார் திரட்டின அறங்களெல்லாவற்றினும் தலையான அறம், (எ - று).
இஃது எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் நன்றென்றது.
6

327. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.
(இ - ள்.) கொல்லாமையை விரதமாகக்கொண்டு ஒழுகுமவன் வாழ்நாளின்
மேல், உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது, (எ - று).
பிறவாமை யுண்டாமாதலால் கூற்றுச்செல்லாது என்றார். இது கொல்

லாமையின் பயன் கூறிற்று.

7

328. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப
செயிருடம்பிற்
சேல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

(இ - ள்) *முற்பிறப்பின்கண் உயிரை யுடம்பினின்று நீக்கினார் இவரென்று பெரியோர் கூறுவர்; குற்றமான வுடம்பினையும் ஊணுஞ் செல்லாத தீய மனை வாழ்க்கையினையும் உடையாரை,* (எ - று).

இது கொலையினால் வருங் குற்றங் கூறிற்று.

8

329. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள்
புலைவினையர்
• புன்மை தெரிவா ரகத்து.

(இ - ள்.) *கொலைத்தொழிலினை யுடையாராகிய மாக்கள் பொல்லாமையை யாராய்வாரிடத்து, தொழிற்புலையராகுவர்,* (எ - று).

இவரை உலகத்தார் கன்மசண்டாளரென்று சொல்லுவார். 9

330. நன்றுது மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றேர்க்குக்
கோன்றுது மாக்கங் கடை.

(இ - ள்.) நன்மையாகும் ஆக்கம் பெரிதேயாயினும், ஒருயிரைக் கொன்று ஆகின்ற ஆக்கம் உயர்ந்தோர்க்கு ஆகாது, (எ - று).

இது பெரியோர் வீடுபேற்றை விரும்பிக் கன்மத்தை விடுத்தலால், வேள்வி யின் வருங் கொலையும் ஆகாதென்றது.

10

---

10 - ம் அதிகாரம்.
நி லை யா மை.

நிலையாமையாவது மயக்கத்தினுல் தானென்று நினைத்திருக்கின்ற யாக்கையும் தனதென்று நினைத்திருக்கின்ற பொருளும் நிலை நில்லாமையைக் கூறல்.

331. நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(இ - ள்.) நில்லாத பொருள்களை நிலைநிற்பனவென்று நினைக்கின்ற புல்லிய வறிவுடைமை இழிந்தது, (எ - று).

எனவே, பொருள்களை யுள்ளவாறு காணவொட்டாத மயக்கத்தைக் கடிய வேண்டுமென்றவாறுயிற்று.

1

332. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்ற

லற்குப வாங்கே செயல்.

(இ - ள்.) *நில்லாத வியல்பை யுடைத்துச் செல்வம்; அதனைப் பெற்றால், அப்பொழுதே நிற்பனவாகிய அறங்களைச் செய்க, (எ - று).*

நிலையாமை மூன்று வகைப்படும்; செல்வ நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை என.

2

333. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே
பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(இ - ள்.) *கூத்தாட்டுக் காண்டற்கு அவைக் கூட்டம் திரண்டா லொக்கும் பெருஞ்செல்வத் திரளும்; அந்த அவை யெழுந்து போனாற் போலும் அது போமாறும், (எ - று).*

3

334. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) *நாளென்பது இன்பந் தருவதொன்று போலக் காட்டி, உயிரை யீர்வதொரு வாளாம்; அதனை யறிவாரைப் பெறின், (எ - று)*

இஃது உயிரீரும் என்றமையால், இளமை நிலையாமை கூறிற்று 4

துறவறவியல் - **10** - வது
நிலையாமை.

335. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு
னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.

(இ - ள்.) *நாவழங்காமற் செறுத்து விக்குளானது மீதூர்ந்து வருவதன் முன்னே, நல்வினையை மேல் விழுந்து செய்யவேண்டும்,* (எ - று).

இஃது உயிரானது கழிவதன்முன்னே நல்வினையைச் செய்யவேண்டு மென்றது.

5

336. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை
யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ- ள்.) *ஒருவன் நேற்றுளனாயிருந்தான், இன்றில்லையாயினா னென்று சொல்லும் பெருமையை இவ்வுலகம் உடைத்து,* (எ - று).

இது யாக்கை நிலையாமை கூறிற்று.

6

337. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

(இ - ள்.) *ஒரு பொழுதளவும் தம்முயிர் நிலைநிற்கும் என்பதனை யறியாரா யிருந்தும், தமது வாழ்நாளைக் கோடியுமல்ல, பலவாகக்கருதுவர்*

உலகத்தார், (எ-று)·
மேல் ஒருநாளுளனவன் பிற்றை ஞான்று
செத்தானென்றார் ஈண்டு
ஒருபொழுதளவும் உயிர் நிலையாகாது என்றார்.

7

338. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந்
தற்றே
யுடம்போ டுயிருடை நட்பு.

(இ - ள்.) கூடு தனியேகிடக்கப் புள்ளுப் பறந்து
போனாற்போலும்; உடம்
போடு உயிர்க்கு உள்ள நட்பு, (எ - று).

மேல் ஒருபொழுதென்று காலங்கூறினார் ஈண்டு உயிர்
போமென்றார்.
நினைத்த பொழுது

8

339. உறங்கு வதுபோலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(இ - ள்.) உறங்குவதனோடு ஒக்கும் சாக்காடு; உறங்கி
விழிப்பதனோடு ஒக்
கும் பிறப்பு, (எ - று).

இது போன உயிர் மீண்டும் பிறக்கு மென்பதூஉம்,
இறத்தலும் பிறத்தலும்
உறங்குதலும் விழித்தலும் போல மாறிவருமென்பதூஉம்

340. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ
வுடம்பினுட்

டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

(இ-ள்.) *தனதல்லாத உடம்பினுள்ளே ஒதுக்குக்குடியாக விருந்த உயிர்க்குப் போயிருப்பதற்கிடம் அமைந்ததில்லையோ? அமைந்ததாயின், இதனுள் இராது.*

புக்கில் என்பது முத்தி ஸ்தானம். இது மேற்கூறியவற்றால் உயிர் மாறிப் பிறந்து வரினும் ஓரிடத்தே தவறுமென்பது கூறிற்று. 10

---

11 - ம் அதிகாரம்.

துறவு.

துறவாவது ஒருவன் தவம்பண்ணுகின்றகாலத்து யாதாயினும் ஒரு தொடர்ப்பாடு உளதாயினும், அதனைப்பற்றறத் துறத்தல். இது மயக்கமற்றார்க்கு வருவதொன்றாதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

341. அடல்வேண்டு மைந்தின் புலத்தை
விடல்வேண்டும்

வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(இ - ள்.) *துறப்பார்க்குப் பொறிக ளொன்றினுக்கும் நுகர்ச்சியான ஐந்தினை யுங் கொல்லுதல் வேண்டும் ; அதற்காகத் தாம் விரும்பின வெல்லாவற்றையும் ஒருகாலத்திலே விடுதல் வேண்டும்,* (எ - று).
1

342. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை

மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(இ - ள்.) *யாதொருபொருளும் இலதாதல் தவத்திற்கியல்பாகும் ; பொரு ளுடைமை மீண்டும் பிறத்தற்குக் காரணமான மயக்கத்தைத் தரும்,* (எ - று). 2

343. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க

லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

(இ - ள்.) *பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு உடம்பும் மிகையாயிருக்க, மற்றுஞ் சில தொடர்ப்பாடு உளதாவது யாதினைக்கருதியோ ?* (எ - று). 3

344. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(இ - ள்.) *பொருள்களைப்பற்றி விடாதவரைத் துன்பங்கள் விடாதே பற்றி நிற்கும்,* (எ - று).

இது பொருள்களைத் துறவாக்கால் வினை கெடாதென்றது. ௨ 4,

345. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

(இ - ள்.) எவன் யாதொன்றினின்றும் யாதொன்றினின்றும் நீங்கினன்

அவன் அதனளவு அதனளவு துன்பமுறுதலிலன்,(எ - று).
5

346. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(இ - ள்.) ஒருவன் யாதொரு பொருளோடும் பற்றற்ற பொழுதே அது

பிறப்பையறுக்கும்; அதனை விடாதபோது நிலையாமை காணப்படும், (எ - று).

இஃது எல்லாப் பற்றினையும் அறுக்கப் பிறப்பு அறுமென்றது. 6

347. வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(இ - ள்.) தன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் உண்டாக வேண்டின், தன்னுடைமை

யெல்லாவற்றையுந் துறக்க; துறந்தபின் இவ்விடத்தே யியலும்பகுதியின பல. ()

இஃது இம்மைப் பயன் கூறிற்று.
7

348. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(இ - ள்.) பற்றறத் துறந்தார் முத்தியைத் தலைப்பட்டார்; அல்லாதார்

மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையிலே யகப்பட்டார், (எ - று).

இது மறுமைப் பயன் கூறிற்று.
8

349. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்

குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(இ - ள்.) யானென்றும் எனதென்றும் நினைகின்ற மயக்கத்தை யறுக்கு

மவன், தேவர்க்கு மேலாகிய உலகத்தின்கண்ணே செல்லும், (எ - று). 9

350. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்

பற்றுக பற்று விடற்கு.

(இ - ள்.) பற்றறுத்தானது பற்றினைப் பற்றுக; அதனைப் பற்றுங்கால்,

பயன் கருதிப் பற்றாது பற்று விடுதற்காகப் பற்றுக, (எ - று).

பற்றற்றான் பற்றுவது தியான சமாதி. பின் மெய்யுணர்தல் கூறுதலான்,

இது பிற்படக் கூறப்பட்டது.

10

---

12 - ம் அதிகாரம்.

மெய்யுணர்தல்.

மெய்யுணர்தலாவது எக்காலத்தினும் எவ்விடத்தினும் அழியாது நிற்கும் பொருள் இதுவென வுணர்தல். இது பற்றறத் துறந்தாரது உள்ள நிகழ்ச்சியாதலான், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

351. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(இ - ள்.) மெய் முதலாகிய பொறிகளைந்தினும் அறியப்படுவனவெல்லாம் அறிந்தவிடத்தும், அதனான் ஒருபய விலாதார்க்கு, (எ - று).

னுண்டாகாது; உண்மையை யறியும் அறி

1

352. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்
றுணரு

மருளானு மாணுப் பிறப்பு.

(இ - ள்.) பொருளல்லாதவற்றைப் பொருளாகக் கொள்கின்ற மயக்கத் தினாலே உண்டாம்; மாட்சிமையில்லாத பிறப்பு, (எ - று).

இது மெய்யுணருங்கால் மயக்கங் காண்பனுயின், பிறப்புண்டாமென்றது. 2

353. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு
மப்பொருண்

மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) யாதொரு பொருள் யாதொரு தன்மைத்தாயினும், அப்பொருளி னுடைய வுண்மையைத் தான் உண்மையாகக் காண்பது யாதொன்று அஃது அறிவாம், (எ - று).

மெய்யென்பதூஉம் அறிவென்பதூஉம் ஒன்று; என்னை? எக்காலத்தும் எவ்
விடத்தும் ஒரு தன்மையாக அழியாது நிற்றலின், பொருளையுங் காண்டலால், அறிவாயிற்று.

மெய்யாயிற்று; எல்லாப்
3

354. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்

செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.), *பிறப்பாகிய அறியாமையினின்று நீங்கப், பிறவாமையாகிய செவ்விய பொருளைக் காண்பது அறிவாம்,* (எ - று).

பிறவாமை சிறந்ததாதலின், சிறப்பு என்னப்பட்டது. தான் பிறந்தானாக வும் செத்தானாகவும் கருதுகின்ற அறியாமையை விட்டுத், தனக்குச் சாவில்லை யாகவும் பிறப்பில்லையாகவும் தான் நிற்கின்ற நிலைமையைக் காணவேண்டுமென் றவாறாயிற்று. 4

துறவறவியல் - **12** - வது மெய்யுணர்தல். 69

355. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்

பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(இ - ள்.) *உள்ளமானது உள்ளபொருளை யாராய்ந்து ஒருதலையாக வுணரு மாயின், பின்னைப் பிறப்புண்டென்று நினையாதொழிக,* (எ - று).

மெய்யுணர்ந்தவர் பிறப்புண்டென்று நினையாதொழிக வென்றவாறு. 5

356. ஐயத்தி னீங்கித் துணிந்தார்க்கு வையத்தின்

வான நணிய துடைத்து.

(இ - ள்.) மெய்ப்பொருளை ஐயப்படுதலினின்று நீங்கித் துணிந்தவர்க்கு,

இவ்வுலகத்தினும் மேலுலகம் நணித்தாம் தன்மை யுடைத்து, (எ - று).

துணிந்த அறிவின்கண்ணது எல்லாவுலகுமாதலின், அவ்வறிவுடையார்க்கு

உலகம் ஒருங்குதோற்றுதலின், நணித்தாமென்றவாறு. இது மெய்யுணர்வு எவ் விடமும் அறியுமென்றது, 6

357. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(இ - ள்.) மயக்கத்தினின்று நீங்கிக் குற்றமற்ற அறிவுடையார்க்கு, அறி

யாமையாகிய விருள் நீங்க முத்தியாகிய இன்ப முண்டாம், (எ - று).

இது மெய்யுணர்ந்தார்க்கு வினைவிட்டு முத்தியின்ப முண்டாமென்றது. 7

358. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார்

தலைப்படுவர்

மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தே மெய்ப்பொருளை யறிந்துதெளிந்தாரே அடைவார்;

மீண்டு இவ்விடத்து வாராத வழியினை, (எ - று).

கல்வி யறிவால் அறிவை அறியப் பிறப்பறு மென்றவாறு. 8

359. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்

சார்தரா சார்தரு நோய்.

(இ - ள்.) தன்னைச் சார்வனவற்றையறிந்து அவையிற்றின் சார்வுகெட

ஒழுகுவனாயின், அவ்வொழுக்கத்தினையழித்துச் சார்தலைச் செய்யா; சாரக்கடவன

வாய துன்பங்கள், (எ - று).

சார்பு—வினைச்சார்பு; கெட ஒழுகல்—காமம் வெகுளி மயக்கமின்றி மெய்

யுணர்ச்சியாலொழுகுதல். இஃது உண்மையைக் கண்டு அக்காட்சியைத் தப்பா

மல் முடிய நிற்பனாயின், சாரக்கடவதாய் நிற்கின்ற வினை சாராதே விட்டுப்போ

மென்றது.

360. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றி
னாமங் கெடக்கெடு நோய்.

(இ - ள்.) ஆசையும் வெகுளியும் மயக்கமு மென்னும் இவை மூன்றினது நாமம்போக, வினைபோம், (எ - று)

வினைகெடுதற்கு வழி இதுவென்று கூறுதலான், இது மெய்யுணர்தலாயிற்று.

10

---

13 - ம் அதிகாரம்.

அவாவறுத்தல்.

அவாவறுத்தலாவது பொய்ப்பொருள்கள்மேற் செல்லும் ஆசையைத்தவிர்தல். முத்திக்குக்காரணமாக மெய்யுணர்தலே யமையுமாயினும், பின்னும் உடம்போடு நிற்றலின் தான் விட்டபொருள்கள்மாட்டு ஆசை செல்லின், மீண்டும் பிறப்பிற்குக் காரணமாம்; ஆதலான், இதனைத் தவிரவேண்டுமென்று எல்லாவற்றினும் பின் இது கூறப்பட்டது.

361. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(இ - ள்.) ஒருவனை வஞ்சனை செய்வது ஆசை; ஆதலால், அதனை அஞ்சுவதே அறம், (எ - று).

வஞ்சனை செய்தல் - நன்றி செய்வாரைப் போல

முன்னே நின்று, பின்னே தீக்கதியுள் உய்த்தல். இஃது ஆசையின்மை வேண்டுமென்றது. 1

362. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(இ - ள்.) ஆசையில்லார்க்குத் துன்பம் இல்லையாகும்; அஃது உண்டாயின், துன்பமானது கெடாது மேன்மேல் வரும், (எ - று). 2

363. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்க்கும் எல்லா நாளுங் கேடில்லாத பிறப்பைக் கொடுக்கும் விதையாவது ஆசையென்று சொல்லுவர், (எ - று):

இஃது ஆசை துன்பம் தருதலேயன்றிப் பிறப்பையும் தருமென்றது. 3 துறவறவியல் - **13** - வது

அவாவறுத்தல். 71

364. அற்றவ ரேன்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

(இ - ள்.) பற்றற்றவரென்பார் ஆசையற்றவரே; ஆசையறாதவர் பற்றினை யறுத்தாராயினும், ஆசையற்றாரைப் போலப் பற்றறுதலிலர், (எ - று). 4

365. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(இ - ள்.) *ஒருவர்க்கு அழுக்கறுத்தலாவது ஆசையின்மை ; அவ்வாசை யின்மை மெய் சொல்லுதலை விரும்ப வரும்,* (எ - று).

இது பொருள்மே லாசையில்லாதார் பொய் கூருராதலின், மெய் சொல்ல அவாவின்மை வரும் என்று அவாவறுத்தற்குக் கருவி கூறிற்று. 5

366. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்ருன் வரும்.

(இ - ள்.) *ஆசையை மிகவும் போக்குவானாயின், கேடில்லாத வினை தான் வேண்டின நெறியாலே வரும்,* (எ - று). 6

367. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

(இ - ள்.) *அவாவின்மை போல மிக்க செல்வம் இவ்விடத்தில் இல்லை ; அவ்விடத்தினும் அதனை யொப்பது பிறிதில்லை,* (எ - று).

இஃது இதனின் மிக்கதொரு பொருளுமில்லை

யென்றது. 7

368. இன்ப மிடையறா தீண்டு
மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

இ - ள். அவாவாகிய துன்பங்களுள் மிக்க துன்பம் கெடுமாயின், இன்ப
மானது இடையறாமல் வந்து மிகும், (எ - று).

இஃது இன்பமும் இதனாலே வருமென்றது.

8

369. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை
மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(இ - ள்.) வேண்டுங்கால் பிறவாமையை விரும்புதல் வேண்டும்; அப் பிற
வாமை பொருளை விரும்பாமையை விரும்பத் தானே வரும், (எ - று).

இது பிறவாமையும் இதனாலே வருமென்றது.

9 72 திருக்குறள் - அறத்துப்பால்.

370. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

(இ - ள்.) நிறையா இயல்பினையுடைய ஆசையை விடுவனாயின், அது விட்ட அப்பொழுதே அழியாத இயல்பினைத் தரும், (எ - று).

இயல்பாவது என்று மொருபடிப்பட்டது. இது தன்னுடைய உருவத்தைப் பெறுமென்றது.
10

சங்நியாசமாகிய துறவறவியல் முற்றிற்று.

---

1 - ம் அதிகாரம்.

ஊழ்.

ஊழாவது முன்பு செய்தவினை பின்பு விளையும் முறை. மேற்கூறிய அறப் பகுதியும் இனிக் கூறுகின்ற பொருட் பகுதியும் இன்பப் பகுதியும் முன்செய்த நல்வினையால் வருதலையும், இவற்றிற்கு மாறான பாவமும் வறுமையும் துன்பமும் தீவினையால் வருதலையும் அறியாதே அவை உலகத்தில் ம க்கள்பலர் தமது முயற்சி யால் வந்தனவென்பரன்றே? அதற்காக இது கூறப்பட்டது. ஒருவன் செய்த வினை தனது பயனை வழுவின்றிப் பயத்தல் அறத்தினுகுமாதலான், இஃது அறத்தினிறுதிக்கண் கூறப்பட்டது.

37 1 . ஆகூழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்போருள்
போகூழாற் றேன்று மடி.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு ஆக்கங் கொடுக்கின்ற ஊழ் தோற்றினல் முயற்சி தோன் றும்; அழிவு கொடுக்கின்ற ஊழ் தோற்றினல் மடிதோன் றும், (எ - று).

இஃது ஆக்கத்திற்கும் கேட்டிற்கும் ஏதுவான முயற்சியும் முயலாமையும் ஊழால் வருமென்றது.
1

372. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை.

(இ - ள்) கெடுக்கும் ஊழ் தோன்றினால் அறியாமையை யுண்டாக்கும்; ஆக்கும் ஊழ் தோன்றினால் அறிவை விரிக்கும், (எ - று).

இஃது அறிவும் அறியாமையும் ஊழால் வருமென்றது.
2.

1 - வது ஊழ்.

73

373. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

(இ - ள்.) நுண்ணியவாக வாராய்ந்த நூல்கள்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும், பின்னையும் தனக்கு இயல்பாகிய அறிவே மிகுத்துத் தோன்றும், (எ - று).

மேல் அறிவிற்குக் காரணம் ஊழ் என்றார்

அஃதெற்றுக்கு? கல்வியன்றே
காரணமென்றார்க்கு, ஈண்டுக் கல்வியுண்டாயினும் ஊழானுயவறிவு வலியுடைத்
தென்றார்.
3

374. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

(இ - ள்.) ஊழினும் மிக்க வலியுடையன யாவையுள? பிறிதொன்றை யாராயுங் காலத்தும், தான் முற்பட அவ்வாராய்ச்சிக்கு உடன்பட்டுநிற்கும், (எ-று).

375. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

(இ-ள்.) செல்வம் உண்டாக்குவதற்குத் தனக்குமுன்பு தீதாயிருந்தன வெல்
லாம் நன்றாம்; அச்செல்வத்தை யில்லையாக்குவதற்கு முன்பு நன்றாய் யிருந்தன
வெல்லாம் தீதாம், (எ - று).
5

376. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சோரியினும் போகா தம.

(இ - ள்.) தம்முடைய பகுதியல்லாதனவற்றை வருந்திக்காப்பினும் அவை

தமக்கு ஆகா'; தம்முடைய பகுதியாயினவற்றைக் கொண்டு சென்று சொரிந்து
விடினும் அவைபோகா, (எ - று).
இது முன்புள்ள செல்வம் காவற்படுதலும் களவுபோதலும் ஊழினாலேயா
மென்றது.
6

377. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

(இ - ள்.) விதானம் பண்ணினவன் விதானம் பண்ணின வகையினாலல்
லது, கோடிபொருளை யீட்டினவர்க்கும் அதனால்வரும் பயன்கோடல் அருமை
யுடைத்து, (எ - று).
இது பொருள்பெற்றாலும் நுகர்தற்கு ஊழ்வேண்டுமென்றது. 7
10

.378. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(இ - ள்.) செல்வமுடையாராதலும்
தெள்ளியாராதலும் வேறு வேறு ஊழி
னால் வரும் ; ஆதலால், இரண்டு வகையாதல்
உலகத்தியல்பு, (எ - று). 8

379. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின்.

(இ - ள்.) நுகரும்பொரு ளில்லாதார்
துறக்கவமைவர்; தமக்குவந்துறுந்
துன்பப்பகுதியானவை உறாதுபோமாயின், (எ - று).

இது துறவறமானது ஊழினால் வருமென்றது.
9

380. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ
ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

(இ - ள்.) நன்மைவருங்காலத்து நன்றாகக்
அல்லற்படுவது யாதினுக்கு ? (எ - று).

காண்பவர் தீமைவருங்காலத்து

இஃது அறிந்தவர் வருவனவெல்லாம்
இயல்பென்று கொள்ளவேண்டு
மென்றது.

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால். (70)

1. அரசியல். (25)

இதனுள் இறைமாட்சி முதலாக இடுக்கணழியாமை யீறுகக் கூறிய அதிகா

ரம் இருபத்தைந்தும் பெரும்பான்மையும் அரசர்க்கு உரியவாதலின் அரசியலென்

றும், அமைச்சுமுதலாக அவையஞ்சாமை யீறுகக்கூறிய அதிகாரம் பத்தும்

பெரும்பான்மையும் அமைச்சர்க்கு உரியவாதலின் அமைச்சியலென்றும், நாடுமுத

லாகப் படைச்செருக்கீருகக் கூறிய அதிகாரம் ஐந்தும் பொருட்பகுதியாதலின்
பொருளியலென்றும், நட்பு முதலாகக் கூடாநட்பீருகக் கூறிய அதிகாரம் ஐந்தும்
நட்பின், பகுதியாதலின் நட்பியலென்றும், பேதைமை முதலாக மருந்தீருகக்
கூறிய அதிகாரம் பன்னிரண்டுங் கேட்டுக்குக்காரணமாதலின் துன்பவியலென்
றும், குடிமுதலாகக் கயமையீருகக் கூறிய அதிகாரம் பதின்மூன்றும் மக்களது
இயல்பு கூறுதலின் குடியியலென்றும் ஆகப் பொருட்பால் கூறிய அதிகாரம்
எழுபது பகுதியாயிற்று.

1 - ம் அதிகாரம்.

இறைமாட்சி.

இதனுள், இறைமாட்சியாவது இறைவனது உண்மை கூறுதல். இவ்
வதிகாரத்துள் உரைக்கின்றபொருள் அரசரை நோக்கிற்ருதலானும் அரசன்
மக்களிற் சிறந்தாளுதலானும் இவ்வதிகாரங் கூறப்பட்டது.

381. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு.

(இ - ள்.) படையும் குடியும் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்னும்

ஆறுபொருளினையும் உடையவன் அரசருள்
ஏறுபோல்வான், (எ - று).

ஈண்டுக் குடியுள் நாடு அடங்கிற்று. இஃது
அரசனுக்கு உண்டாகுவன
கூறிற்று.
1

382. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(இ - ள்.) அஞ்சாமையும் ஈகையும்
அறிவுடைமையும் ஊக்கமுடைமையு
மென்னும் இந்நான்கு குணமும் ஒழியாமை
வேந்தனுக்கியல்பு, (எ - று). 2

383. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை
யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

(இ - ள்.) மடியின்மையும் கல்வியுடைமையும் ஒரு பொருளை ஆராய்ந்து
துணிதலுடைமையும் என்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றும் பூமியை யாள்
பவனுக்கு நீங்காமல்வேண்டும், (எ - று).
3

384. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(இ - ள்.) அறத்திற் றப்பாமலொழுகி, அறமல்லாத காம வெகுளியைக்
கடிந்து, மறத்திற் றப்பாத மானத்தையுடையவன் அரசன், (எ - று). 4

385. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(இ - ள்.) காண்கைக்கு எளியனாய்க் கடுஞ்சொற்கூறுதலும் அல்லனாயின்,
அம்மன்னனை உலகத்தார் உயர்த்துக் கூறுவர், (எ - று).
இது மன்னன் உலகத்தார்மாட்டு ஒழுகுந் திறங் கூறிற்று. 5

386. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(இ - ள்.) பொருள் வரும்வழி யியற்றலும், அதனை அழியாபலீட்டலும்,

அதனைச் சோர்வுபடாமற் காத்தலும், காத்த அதனை வேண்டுவனவற்றிற்குப்

பகுத்தலும் வல்லவன் அரசனாவான், (எ - று).

பகுத்தல் - யானை குதிரை முதலிய படைக்குக் கொடுத்து அவையிற்றை

யுண்டாக்குதல். இது பண்டாரங் கூறுமாறு கூறிற்று.
6

387. கோடையளி செங்கோல் குடியோம்ப ஞன்கு

முடையாளும் வேந்தர்க் கொளி.

(இ - ள்.) கொடுத்தலும், தலையளி செய்தலும், செங்கோன்மையும், குடி

களைப் பாதுகாத்தலுமென்று சொல்லப்படுகின்ற இந்நான்கினையு முடையவன் வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம், (எ - று).

கொடுத்தல் - தளர்ந்த குடிக்கு விதை ஏர் முதலியன கொடுத்தல்; அளித்

தல் - அவரிடத்துக் கொள்ளுங் கடமையைத் தளர்ச்சி பார்த்து விட்டுவைத்துப்

பின்பு கோடல்; செங்கோன்மை-கொள்ளும் முறையைக் குறையக்கொள்ளாமை;

குடியோம்பல் - தளர்ந்த குடிக்கு இறை கழித்தல். இது குடிக்கு அரசன் செய்

யுங் இறங் கூறிற்று.
7

388. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) இனிய சொல்லோடே கொடுத்துத் தலையளி செய்யவல்ல அரச
னுக்குத் தன்னேவலாலே இவ்வுலகம் தான் கண்டாற்போலும் தன் வசத்தே கிடக்கும், (எ - று).
8

389. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) குற்றஞ் செய்தாரை அதற்குச் செய்யும் முறைமை தப்பாமற்
செய்து, எல்லாவுயிரையுங் காத்தலைச் செய்கின்ற அ
ரசன், மனிதர்க்கு நாயக

னென்று எண்ணப்படுவோன், (எ - று).
9

390. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும்
பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(இ - ள்.) தன் செவி வெறுக்கும்படியாகப் பிறர் செய்த குற்றங்களைக்
கேட்டு வைத்தும், அதனைப் பொறுக்கவல்ல குணமுடைய வேந்தனது குடைக்
கீழே உலகு தங்கும், (எ - று).

சொற்பொறுக்கும் என்பதற்குப் புரோகிதர் தன்னிடத்துச் சொல்லுஞ்
சொற்களைப் பொறுக்கவல்ல என்பாருமுளர்.
10

---

2 - ம் அதிகாரம்.

கல்வி.

கல்வியாவது கல்வியாமாறும் அதனானாகிய பயனுங் கூறுதல். இது முதலாகப் பொருள் வரவு இயற்றுந் திறங் கூறுகின்றாராதலின், அஃதியற்றுங்கால் கல்வி முந்துறவேண்டும்; அதனால், இது முன் கூறப்பட்டது.

391. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
ணிற்க வதற்குத் தக.

(இ - ள்.) *கற்கப்படுவனவற்றைக் குற்றமறக் கற்க; கற்றபின்பு அக்கல்விக் குத் தக வொழுக, (எ - று).*

இது கற்கவும் வேண்டும்; அதனைக் கடைப்பிடிக்கவும் வேண்டுமென்றது. 1

392. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்

கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) *எண்ணென்று சொல்லப்படுவனவும் மற்றை எழுத்தென்று சொல்லப்படுவனவுமாகிய இவ்விரண்டு பொருளையும் உலகின்கண் வாழுமுயிர் களுக்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர் அறிவோர், (எ - று).*
2

393. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) கற்றோர் கண்ணுடைய ரென்று சொல்லப்படுவர்; கல்லாதார் அகத்தின்கண்ணே இரண்டு புண்ணுடைய ரென்று சொல்லப்படுவர், (எ- று).

அறிவு கல்வியின்கண்ண தாகலான், அக்கல்வியில்லாதார் கண் புண்ணாயிற்று.

3

394. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(இ - ள்.) அகழ்ந்த அளவு மணற்கேணிக்குக் கற்ற அளவும் அறிவுண்டாம், (எ - று.)

நீருண்டாம்; அதுபோல, மாந்தர்க்

இஃது அறிவுண்டாமென்றது.

4

395. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு ஒரு பிறப்பிலே கற்ற கல்வி பினும் ஏமமாதலை யுடைத்து, (எ - று).

தானே எழு பிறப்

கற்ற கல்வி தானென்று கூட்டுக. இது வாசனை
உய்க்குமென்றது.

தொடர்ந்து நன்னெறிக்கண்

5

396. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி
யொருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குக் கேடில்லாத
யெல்லாம் பொருளல்ல, (எ - று).

சீரிய பொருளாவது கல்வி; மற்றவை

இது கல்வி அழியாத செல்வமென்றது.

6

397. யாதானு நாடாமா லூராமா
லென்னொருவன்

சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(இ - ள்.) யாதோரிடத்தே செல்லினும் அதுவே

தனது நாடும் ஊரும்

போலாம்; ஆதலால், ஒருவன் சாந்துணையுங்
கல்லாதொழுகுதல் யாதினைக்கருதி?

இது கல்வி எல்லாராலுங் கைக்கொள்ளப்படு
மென்றது. 7

398. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(இ - ள்.) மக்களிருவர் உவக்குமாறு கூடி அவர்
நினைக்குமாறு பிரிதல் போலும்; கற்றோர்
செய்யுந்தொழில், (எ - று).

இஃது இன்பம் நுகரினும் வினை செய்யினும்
பிறர்க்கும் இன்பம் பயக்கச்
செய்தல் கல்வியாலாமென்றது.

8

399. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(இ - ள்.) தாம் இனிதாக நுகர்வதொன்றை
உலகத்தார் நுகர்ந்து இன்புற

வாராகக் கண்டால், அதற்கு இன்புறுவர் கற்றறிந்தவர், (எ - று).

இஃது அழுக்காறு செய்யாது இன்புறுதல் அறமாதலின், அது கல்வியானே வருமென்றது.
9

400. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) *பொருளுடையார் முன்பு பொருளில்லாதார் நிற்குமாறுபோல, அதனைக் காதலித்து நிற்றலுமன்றிக் கற்றாரிடத்தாவர் கல்லாதார், (எ - று).*

இது கற்றார் எல்லாரினுந் தலையாவாரென்றது.
10

---

3 - ம் அதிகாரம்.
கல்லாமை.

கல்லாமையாவது கல்வியில்லாமையால் உளதாகுங் குற்றங் கூறுதல். மேற் கல்வி வேண்டுமென்றார் அஃதிலர்தார்க்கு உளதாகுங் குற்றமென்னை யென்றார்க்

குக் கூறியதாதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

401. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(இ - ள்.) கொம்மையின்றி வட்டாடினாற்

போலும்; நிரம்பிய நூல்களைக்

கற்றலின்றி வார்த்தைசொல்லுதல், (எ - று).

அரங்கு - சூது; வட்டாடுதல் - உண்டை

யுருட்டல்; கோட்டிகொளல் -

"புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" என்றாற்போல.
வார்த்தை சொல்லின், அது தப்பு மென்றது.

இது கல்லாதார்

1

402. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன்
முலையிரண்டு

மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

(இ - ள்.) கல்வியில்லாதான் சொல்லுதற்கு
ஆசைப்படுதல், இரண்டுமுலையு

மில்லாதாள் பெண்மைக்குக் காமுற்றாற்போலும், (எ - று).

இது தன்னுசையல்லது சொன்னலும் விரும்புவாரில்லை யென்றது. 2

403. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) கல்லாதவரும் ஓரிடத்து மிகவும் நல்லராவர்.; கற்றவர் முன்பு உரையாடா திருக்கக்கூடுமாயின், (எ - று).

சொல்லாதொழிய அறிவாரில்லையாவர் தார்க்கு உபாயம் இது வென்றது.

என்றவாறாயிற்று. இது கல்லா 3

404. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன்
றாயினுங்

கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ - ள்.) கல்லாதானது ஒண்மை மிகவும் நன்றாயிருப்பினும், அதனை ஒண்மையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார், (எ - று).

ஒண்மை யெனினும் அறிவெனினும் அமையும். இது கல்லாதார் ஒள்ளியா

ராயினும் மதிக்கப்படாரென்றது.

4

405. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து

சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(இ - ள்.) *கல்லாத ஒருவனது பெருமை கற்றவன் இட்டி யுரையாட மறை*

யும், (எ - *று*).

இது பெருமையுடையாராயினும் மதிக்கப்

படாரென்றது. 5

406. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்

கற்று ரனைத்திலர் பாடு.

(இ - ள்.) *கல்வியில்லாதார் உயர்குலத்திற் பிறந்தாராயினும், இழிகுலத்துப் பிறந்தும் கற்றாரோடு ஒத்த பெருமையிலர்,* (எ - *று*).

இது குலமுடையாராயினும் மதிக்கப்படாரென்றது.

6

407. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

அரசியல் - **4** - வது கேள்வி.

81

(இ - ள்.) *நுண்ணிதாகிய மாட்சிமைப்பட்ட*
யில்லாதான் அழகு, மண்ணினுலே நன்ருகச்செய்த

ஆராய்ச்சியையுடைய கல்வி
பாவையின் அழகினை யொக்
கும், (எ - று).

இஃது அழகியராயினும் மதிக்கப்படாரென்றது.

408. உளரேன்னு மாத்திரைய ரல்லாற்
பயவாக்

களரனையர் கல்லா தவர்.

(இ - ள்.) உளரென்னும் அளவினையுடையாரல்லது, பயன்படாத களர்

நிலத்தை யொப்பர் கல்லாதவர், (எ - று).

இது பிறர்க்குப் பயன்படாரென்றது.
8

409. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே

கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(இ - ள்.) கல்லார்மாட்டு உண்டாகிய வறுமைபோலப், பிறர்க்கு இன்னாமை யைச் செய்யும்; கல்லாதார்மாட்டு உண்டாகிய செல்வம், (எ - று).

இது செல்வமுண்டாயின், பிறரைத் துன்பமுறுவிப்பரென்றது. 9

410. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்

கற்றாரோ டேனை யவர்.

(இ - ள்.) விலங்குச் சாதியோடும் மக்களோடும் உள்ள வேறுபாடுடையர்;

விளங்கின நூல்களைக் கற்றவரோடு கல்லாதவர், (எ - று).

இது கல்லாதார் விலங்கென்றது.

10

---

4 - ம் அதிகாரம்.

கேள்வி.

கேள்வியாவது கேள்வியாமாறும் அதனானாகிய பயனும் கூறுதல். நூல்களைக் கற்கமாட்டாதார் அவற்றைக் கற்றார்மாட்டுக் கேட்டலும் அறிவுக்குக் காரணமா மென்பதனால், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

411. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவன்

ஒற்கத்துக் கூற்றாந் துணை.

(இ - ள்.) கற்கமாட்டானாயினுங் கேட்க; அக்கேள்வி ஒருவன் தளர்ச்சிக்
குத் தாங்குவதொரு துணையாம், (எ - று).

இது கேள்வி வேண்டுமென்றது.

1

412. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது

வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(இ - ள்.) செவிக்கு உணவாகிய கேள்வி யில்லாதபோது வயிற்றுக்கும் சிறிது உணவு கொடுக்கத் தரும், (எ - று).

பெருக வுண்ணின் கேள்வியை விரும்பாது காமநுகர்ச்சியை விரும்புமாத வான், சிறிது என்றார். இஃது எல்லாக்காலமும் கேட்க வேண்டு மென்றது. 2

413. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(இ - ள்.) எவ்வளவிற்றாயினும் நல்ல நூல்களைக் கேட்க; அக்கேள்வி அவ்வளவிற்றே யாயினும், நிரம்பின பெருமையைத் தரும், (எ - று).

இஃது எல்லாக்காலமுங் கேட்டிலனாயினும், கேட்குங்கால் நல்லது கேட்க வேண்டு மென்றது. 3

414. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) வழுக்குத லுண்டான விடத்து உதவும் ஊன்றுகோல் போலும் ;

ஒழுக்கமுடையார் கூறுஞ் சொற்கள், (எ - று).

இது கேட்பது ஒழுக்கமுடையார்மாட்டென்பது கூறிற்று. 4

415. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(இ - ள்.) நுண்ணிதாகிய கேள்வியை யுடையாரல்லாதார், தாழ்ந்த சொற்

கூறும் நாவுடையாராதல் இல்லை, (எ - று).

இது கேள்வியுடையார் தம்மை வியந்து சொல்லா ரென்றது. 5

416. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்

தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளைத் தப்ப உணர்ந்தாலும், அறிவின்மையாயின

சொல்லார் ; ஆராய்ந்துணர்ந்து நிரம்பிய கேள்வியை யுடையார், (எ - று). இது கேட்டறிந்தார் அறியாமை சொல்லா ரென்றது. 6

417. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா
ரவியுணவி

ஞன்றுரோ டொப்பர் நிலத்து.

(இ.- ள்.) *செவிக்கு உணவு போன்ற கேள்வியை
யுடையவர் நிலத்தின்
கண்ணே யிருப்பினும், அவியை யுணவாக வுடைய
தேவரோடு ஒப்பர்,* (எ - று).

418. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ
மச்செல்வஞ்

செல்வத்து ளெல்லாந் தலை,

* (இ-ள்.) *ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது
செவியான் வருஞ் செல்
வம்; அச்செல்வம் பிறசெல்வங்க ளெல்லாவற்றினும்
தலையாகலான்,* (எ - று).

419. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின்
மாக்க

ளவியினும் வாழினு மென்.

(இ - ள்.) *செவியால் நுகரும் இன்பத்தை யறியாத*

வாயால் நுகரும் இன்
பதையறியும் மாக்கள் செத்தால் வருந் தீமை யாது?
வாழ்ந்தால் வரும் நன்மை
யாது? உலகத்தார்க்கு, (எ - று).

இது கேள்வியில்லாதார் பிறர்க்குப் பயன்
படாரென்றது. 9

420. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

(இ - ள்.) ஓசை மாத்திரம் கேட்டனவாயினும், அதுவுங் கேளாத செவி போலும்; நல்லோர் கூறுஞ்
சொற்களால் துளைக்கப்படாத செவி, (எ - று).
இது கேள்வியில்லாதார் செவிட ரென்றது.
10

---

5 - ம் அதிகாரம்.

அறிவுடைமை.

அறிவுடைமையாவது அறிவாவது இன்னதென்பதும் அதனாலாகிய பயனும் கூறுதல். இது கல்வியும் கேள்வியுமுடையாராயினும் கேட்ட பொருளை
யுள்ளவாறு உணர்ந்தறிதல் வேண்டுமாதலான், அதன்பின்

கூறப்பட்டது.

421. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா
ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(இ - ள்.) அறிவினை யுடையார் யாதொன்றும் இல்லாராயினும், எல்லா
முடையர்; அறிவிலார் எல்லாப் பொருளும் உடையா ராயினும் ஒருபொருளும்
இலர், (எ - று).

இஃது அறிவுடைமை வேண்டு மென்றது.

1

422. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(இ - ள்.) யாதொருவாற்று லொழுகுவது உலகம், அதனோடு அவ்வாற்று னொழுகுதல் அறிவாவது, (எ - று).

கூடத் தானும்

அறிவாவது எத்தன்மைத்து என்றாக்கு, முற்பட உயர்ந்தாரோடு பொருந்த
ஒழுகுதல் அறிவு என்றார்.

2

---

* இது பரிமேலழகருரை.

423. உல்கந் தழீஇய தோட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(இ - ள்.) *ஒருவனுக்கு ஒள்ளிமையாவது உலகத்தோடு பொருந்தினது ;*
அதனை நீர்ப்பூப்போல மலர்தலுங் குவிதலுமின்றி யொருதன்மையாகச் செலுத்
துதல் அறிவு, (எ - று).

இஃது உயர்ந்தாரோடு நட்புப் பண்ணுதலும் அறிவென்றது. 3

424. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) *யாதொரு பொருளை யாவர் சிலர் சொல்லக் கேட்பினும், அப்*
பொருளினது உண்மையை யாராய்வது அறிவாவது, (எ - று).

இது யாவர் சிலர் நட்டோராயினும் பகைவராயினும் அவர் கூறக் கேட்ட
வற்றிற் றெள்ளியராய் ஆராய்ந்து துணிதல்றிவென்றது.

425. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்

நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(இ - ள்.) அறிதற்கரிய பொருளவாகிய சொற்களைத் தெளியப் பொரு

ளாம்படி பிறரிசையச் சொல்லி, பிறர் சொல்லுஞ் சொற்களின் நுண்ணியவாகிய

பொருள்களை அவர் சொல்லாமல் தானே காண்பது அறிவாவது, (எ - று).

இது சொற்பொருள் காண்ட லறிவென்றது.

5

426. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ

நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(இ - ள்.) உள்ளஞ் சென்ற விடத்தே உடம்பையுஞ் செல்லவிடாது, தீமை

யை நீக்கி, நன்மைப்பகுதியிலே செலுத்துவது அறிவாவது, (எ - று).

இது காமநுகர்ச்சியின்கண் பழியும் பாவமும் பொருட்கேடும் வாராமற் ·

செலுத்துவது அறிவென்றது.

6

427. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ

தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(இ - ள்.) *அஞ்சத் தகுவதனை அஞ்சாதொழிதல் ஒருவர்க்கு அறிவின்மை*

யாதல்; அஞ்சத்தகுவதனை அஞ்சுதல் அறிவுடையார் தொழில், (எ - று).

மேல் அஞ்சாமை வேண்டு மென்றாராயினும், வற்றிற்கு அஞ்சுதல் அறிவென்றார்.

ஈண்டு அஞ்ச வேண்டுவன

7

428. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா ரஃதறி கல்லா தவர்.

அரசியல் - **6** - வது

குற்றங்கடிதல்.

(இ - ள்.) பிற்பயக்குமதை அறிவார்
அறிவுடையாராவார்; அதனை யறியா
தவர் அறிவில்லாதவராவர், (எ - று).

இது மேற் சொல்லுவன வெல்லாம் தொகுத்துக்
கூறிற்று. 8

429. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குக் குற்றமறைக்குங்
கருவியாவது அறிவு; பகைவரா
லும் உட்புகுந்து அழிக்கலாகா அரணும் அதுதானே, (எ -
று).

இது தனக்குள்ள குற்றத்தை மறைக்கு மென்றும்,
பிறரால் வருந் தீமை
யைக் காக்குமென்றும், அறிவினாலாம் பயன் கூறிற்று.
9

430. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(இ - ள்.) துன்பம் வருவதற்கு முன்பே
வருமென்று நினைத்துக் காக்கும்
அறிவையுடையார்க்கு நடுங்க வருவதொரு துன்பம் இல்லை,
(எ - று).

இது முன்னை வினையால் வருந் துன்பமும்
முற்பட்டுக் காக்கின், கடிதாக
வாராதென்றது.

6 - ம் அதிகாரம்.
குற்றங்கடிதல்.

குற்றங்கடிதலாவது காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரிய மென்னும்
ஆறு குற்றமுங் கடிந்து ஒழுகுதல். இஃது அறிவுடையாராயினும் வேண்டுமென்று அதன்பின் கூறப்பட்டது.

குற்றங் கடிதல்

431. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை.

(இ - ள்.) தமக்குப் பொருளாகக் குற்றம் வாராமற்காக்க; அக்குற்றந்தானே
இறுதியைத் தரும் பகையும் ஆதலான், (எ - று).

இது குற்றங் கடிய வேண்டு மென்றது.

1

432. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(இ - ள்.) பிறர்மனை நயத்தலும், வெகுளியும், சிறியார் செய்வன செய்

தொழுகுதலும் இல்லாதார்க்கு ஆக்கம் தலையெடுக்கும் நீர்மை யுடைத்து,(எ-று)

பிறர்வினை விரும்புதல் செருக்கினால் வருதலின், செருக்கு என்றார். 2

433. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(இ - ள்.) உலோபமும், நன்மையைக் கடந்த மானமும், நன்மையைத் தாரா மகிழ்ச்சியுமாகிய விம்மூன்றும் அரசர்க்குக் குற்றமாம், (எ - று).

இது பொதுப்படக் கூறாது இறைக்கு வாசர்க்கே வேண்டுமென்பது கூறிற்று.

என்றமையால், பெரும்பான்மையும்
3

434. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ

முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

* (இ - ள்.) பொருளால் தனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதன்கண் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம், பின் உளதாம் பான்மைத்தன்றி வழிதே கெடும், (எ - று). 4

435. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை

யெற்றுள்ளு

மேண்ணப் படுவதோன் றன்று.

(இ - ள்.) கூடின பொருளை விடாமையாகிய உலோபம் யாதொன்றினுள் ளும் எண்ணப்படுவ தொன் றன் று, (எ - று).

இஃது உலோபம் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் ஒருபொருளாக மதிக்கப்படா தென்றது.
5

436. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(இ - ள்.) எல்லா காளுந் தன்னைப் பொய்யனுக நினைத்து வியவாதொழிக;

வியந்தா னுயினும், அவ்வியப்பினுனே நன்மை பயவாத வினையைச் செய்யா

தொழிக, (எ - று)

செய்யிற் கெடு மென்றவாறுயிற்று.

6

437. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.

(இ - ள்.) காதலிக்கப்பட்ட யாவற்றின்மேலுஞ் செல்லுங் காதலைப் பிறர றியாமற் செலுத்தவனுயின், பகைவர் இவனைக் கொல்லுமாறு சிந்திக்கும் சிந்தனை இவன் மாட்டுச் செல்லாது அயலாம், (எ - று).

நூலென்பது அவர்கற்ற கல்வி.

7

438. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் -

வைத்தூறு போலக் கெடும்.

---

* இது பரிமேலழகருரை.

அரசியல் - 7 - வது பெரியாரைத் துணைக்கோடல். 87

(இ - ள்.) துன்பம் வருவதன்முன், அதற்குத் தக்கது அறிந்து காவல் செய்

யானது செல்வம், எரிமுன்னர்க்கிடந்த வைத்திரள்போலக் கெடும், (எ - று).

இது மூன்றுற்றுக் காவல் செய்வன செய்யாமையும் குற்றமென்றது. 8

439. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி

னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(இ - ள்.) தனக்குள்ள குற்றத்தை நீக்கிப்
பிறர்மாட்டுள்ள குற்றத்தை

ஆராயவல்லனாயின், அரசனுக்கு என்ன குற்ற முளதாம் ?
(எ - று).

இது தன்மாட்டுள்ள குற்றத்தை நீக்குதலே யன்றிப்
பிறர்மாட்டுள்ள குற்

றத்தையும் கடிய வேண்டுமென்றது.

9 " 410. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும்
பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணு
வார்.

(இ - ள்.) தினையளவு குற்றம் வந்ததாயினும்,
அதனை அவ்வளவிற்றென்று

இகழாது பனையளவாகக் கொள்வர் பழிக்கு நாணுவார், (எ
- று). 10

---

7 - ம் அதிகாரம்.
பெரியாரைத்
துணைக்கோடல்.

பெரியாரைத் துணைக்கோடலாவது தம்மின் முதிர்ந்த
அறிவுடையாரைத்

தமக்குத் துணையாகக் கொள்ளுதல். அரசன் குற்ற

மற்றுணயினும், தன்னின்
முதிர்ந்த அறிவுடையாரைத் துணையாகக் கொண்டு
இஃது அதன்பின் கூறப்பட்டது.

வினைசெய்ய வேண்டுதலின்,

441. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கோளல்.

(இ - ள்) செய்தற்கரியன வெல்லாவற்றினும்
அரிதே, தம்மின் முதிர்ந்த
அறிவுடையாரை விரும்பித் தமக்குச் சுற்றமாகக்
கொள்ளுதல், (எ - று).

பெரியாரைக் கொள்லென்பது மந்திரி புரோகிதரைக்
கூட்டிக்கொள்கை. 1. 442. உற்றநோய் நீக்கி
யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கோளல்.

(இ - ள்.) அரசர் தமக்குற்ற நோயை விடுவித்துப்
பின்பு துன்பமுறாமல்
முன்னே க்காக்கவல்ல தன்மையுடையாரை
விரும்பிக்கொள்க,(எ - று).

பெற்றியாரென்று பொதுப்படக்கூறினமையால், இது
மந்திரிகளைக் கூட்டு
மாறு கூறிற்று.

443. அற்னறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) *அறத்தின் பகுதியறிந்து முதிர்ந்த அறிவுடையாரது கேண்மையை அவரவர் செய்தியாகிய திறங்களை யறிந்து ஆராய்ந்து கொள்க,(எ - று).*

இது புரோகிதரைக் கூட்டுமாறு கூறிற்று.

3

444. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) *அரசன் தன்னைச் சூழ்ச்சியாற் கொல்ல நினைப்பாரைத் தானுஞ் சூழ்ச்சியாற் கொல்லவல்லவனாதல் ; காரியமெண்ண வல்லார் தனக்குக் கண்ணாக வொழுகலான், (எ - று).*

4

445. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) *தம்மின் மிக்க அறிவுடையார் தமக்குத் தமராக ஒழுகுதல்; வலியானவை யெல்லாவற்றினும்*

தலையானவலி, (எ - று). 5

446. தக்கா ரினத்தனய்த் தாஞெழுக வல்லானைச்
செற்றுர் செயக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) தகுதியுடையா ரினத்தானய்த் தானும் அவரோ டொக்க ஒழுக வல்லவனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்தவொருநெறி யில்லை, (எ - று).

இஃது இவனைப் பகைவரால் வெல்ல வொண்ணு தென்றது. 6

447. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(இ - ள்.) குற்றங் கண்டால் கழறுந் தன்மை யுடையாரைத் தமக்குத் தமராகக்கொள்ள வல்லாரைக் கெடுக்குந் தகைமையுடையார் உலகத்து யாவர், (எ-று)

இது கேடில்லை யென்றது.

7

448. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடின்.

(இ - ள்.) பலரோடு பகைகொண்டால் எவ்வளவு துன்பமுறும் அதனினும் பத்துமடங்கு துன்பமுறும்;

பெரியாரைத் துணையாகக் கொள்ளாதொழி யின், (எ - று)
8

449. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

அரசியல் - **8** - வது சிற்றினஞ் சேராமை.
89

(இ - ள்.) *முதலில்லாதார்க்கு இலாபமில்லையானற் போல, தாங்குதலாகிய*

சார்பு இல்லாதார்க்கு அரசுநிலைநிற்றல் இல்லை, (எ - று).
9

450. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்

கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

(இ - ள்.) *கழறுவாரை யில்லாத காவலில்லாத அரசன் தன்னைப் பகைவ*

ராய் வந்து கெடுப்பார் இல்லையாயினும், தான் வேண்டியவா றொழுகிக் கெடும்.

இஃது உயிர்க்குக் கேடு வருமென்றது.
10

---

8 - ம் அதிகாரம்.

சிற்றினஞ் சேராமை.

சிற்றினஞ் சேராமையாவது காமுகரையும் சூதாடிகளையும் பெண்டிர் முதலாயினேரையும் சேர்ந்தொழுகினால் வருங்குற்றமும் சேராமையால் வரும் நன்மையும் கூறுதல். பெரியார் துணையாயினும் சிறியாரினத்தாரோடு ஒழுகின்,

அது தீமை பயக்கு மென்று அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

451. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(இ - ள்.) சிற்றினத்தை யஞ்சுவர் பெரியர்; சிறியவர் அதனைச் சுற்றமாகக் கொண்டு விடுவர், (எ - று).

இது பெருமை வேண்டுவார் சிற்றினஞ் சேராரென்றது. 1

452. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(இ - ள்.) நல்லினத்தின் மிக்க துணையாயிருப்பதூஉம் இல்லை; தீயினத்தின் மிக்க அல்லற்படுப்பதூஉம் இல்லை, (எ - று).

இது சேராமைக்குக் காரணங் கூறிற்று.
2

453. மனத்தாஞ மாந்தர்க் குணர்ச்சி
யினத்தாஞ

மின்ஞ னெனப்படுஞ் சோல்.

(இ - ள்.) *மாந்தர்க்கு அறிவு மனத்தினுனே யுண்டாம்; ஆயினும், தான்*
சேர்ந்த இனத்தினுல் இனியனல்லன் என்று பிறரால் பழிக்கப்படுஞ் சொல்
உண்டாம், (எ - று).

இது பிறரால் பழிக்கப்படுமென்றது. 3

454. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்ருகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(இ - ள்.) *நிலத்தின் தன்மையால் நீர் தன் தன்மை வேறுபட்டு அந் நிலத் தின் தன்மைத்தாவதுபோல, மக்கட்கு அறிவு இனத்தின் தன்மையதாய் வேறு படும்,* (எ - று). 4

455. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(இ - ள்.) *ஒருவனுக்கு உண்டாகும் அறிவு முற்பட மனத்துள்ளது போலத் தோற்றிப், பின்பு தான் சேர்ந்த இனத்ினுண்டான அறிவாகும்,* (எ - று). 5

456. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை
யிரண்டு

மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(இ - ள்.) *மனம் நன்றாதலும் செய்வினை நன்றாதலுமாகிய விரண்டும், இனம் நன்றாதலைப் பற்றி வரும்,* (எ - *று*).

இனிச் சேராமையான் வரும் நன்மை கூறுவார் இவையிரண்டும் நன்றாம் என்று கூறினார்.
6

457. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு
மினந்தூயார்க்

கில்லைநன் றாகா வினை.

(இ - ள்.) *மனநல்லார்க்குப் பின்பு நிற்கும் காண முதலான பொருள்கள் நல்லவாம்; இன நல்லார்க்கு நன்றாகாத தொரு வினையும் இல்லை,* (எ - *று*).

இது மேலதற்குப் பயன் கூறிற்று.
7

458. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) *மன நலத்தினாலே மறுமைப் பயன் நன்றாகும்; அம்மனத்தின் நன்மையும் இனநன்மையாலே தீத்தொழிலிற் செல்லாமற் காவலாதலையுடைத்து.*

இது மறுமைக்குத் துணையாமென்றது.
8

459. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ்
சான்றோர்க்

கினநல மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) *மன நன்மை மிக வுடையராயினும், இன நன்மையுடைமை சான்*

றோர்க்குக் காவலாதலையுடைத்து, (எ - று).

இஃது இனநலம் அல்லாராயின் பிறரா லிகழப்படுவாராதலான், இனநலம்

இகழ்ச்சி வாராமற் காக்குமென்றது.
9 அரசியல் - **9** - வது தெரிந்து செயல்வகை.
91

460. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

(இ - ள்.) *மனநன்மை நிலைபெற்ற உயிர்க்கு ஆக்கமாவதுடே*
நன்மை எல்லாவற்றானும் வரும் புகழினைத் தரும், (எ - று).
இஃது எல்லாப் புகழுந் தருமென்றது.

9 - ம் அதிகாரம்.

தெரிந்து செயல்வகை.

தெரிந்து செயல் வகையாவது வினை செய்யுங்கால் அதனை எண்ணிச் செய்யவேண்டுமென்று கூறுதல். அறிவுடையவனைக், குற்றங் கடிந்து, மந்திரி புரோகிதரைத் துணையாகக் கொண்டு, சிற்றினஞ் சோராதொழுகும் அரசனும் வினை செய்யுங்காலத்து முன்பே எண்ணிச் செய்யவேண்டுதலின், அவையிற்றின் பின் இது கூறப்பட்டது.

46 1 .

தெரிந்த வினத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(இ - ள்.) *அமாத்தியர் பலருள் ஆராய்ந்து கூட்டிக்கொள்ளப்பட்ட மந்திரி களாகிய இனத்தோடே கூடச் செய்யும் வினையை ஆராய்ந்து, அதனைச் செய்யு மாறு எண்ணிச் செய்யவல்ல அரசர்க்குப் பெறு தற்கு அரிதா யிருப்பதொரு பொருள் யாதொன்று மில்லை,* (எ - று).
1

462. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு

மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(இ - ள்.) *ஆராய்ந்தறிதலில்லாத வினையைச் செய்யத்தொடங்கார், இகழ்ச்சி யாகிய குற்றப்பாட்டிற்கு*

அஞ்சுபவர், (எ - று). 2

463. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(இ - ள்.) *ஒருவினை செய்யத் துணிவதன்முன்னே அதனால் வரும் பயனை எண்ணிப் பின்பு செய்யத் துணிக; துணிந்தபின் எண்ணுவோமென்றல் தப்பாமாதலான்,* (எ - று). 3

464. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) *வினை செய்து முடித்தற்கு அழியும் பொருளும், அது செய்து முடித்தாலுளதாகும் பொருளும், ஆய்ந்து அப்பொருளினாற் பின்புண்டாய் வரும் பயனும் எண்ணிப் பின்பு வினைசெய்ய வேண்டும்,* (எ - று).

465. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

ள்.) *தமக்கு ஆக்கம் உண்டாகவேண்டி,*

முன்புண்டான முதலும்

'னையைச் செய்ய நினையார் அறிவுடையார், (எ - று.)

ாதவினை செய்யலாகாதென்றது. 5

.ாாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டு

தம்மொடு

கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(இ - ள்.) *முடியுமாயினும், பிறராலிகழப்படாதவற்றை எண்ணிச் செய் தல் வேண்டும்; தமக்குத் தகாத செய்தியை யுலகத்தார் கொள்ளாராதலான்,(எ-று)*

இது பிறராலிகழப்படாதன செய்யவேண்டு மென்றது.

6

467. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(இ - ள்.) *நன்மையைச் செய்யுமிடத்தினும் குற்றமுண்டாம்; அவரவர் குணமறிந்து செய்யாத விடத்து, (எ - று).*

இதுவுமோரெண்ணம்.

7

468. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(இ - ள்.) *செய்யத்தகாதனவற்றைச் செய்தலாலும் கெடும்; செய்யத் தகு வனவற்றைச் செய்யாமையாலும் கெடும், (எ - று).*

இது மேற்கூறுதனவெல்லாம் தொகுத்துக் கூறிற்று.

8

469. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(இ - ள்.) *மேற்கூறிய நெறியினாலே முயலாத பொருள், பலர் நின்று காப் பினும் புரைபடும், (எ - று).*

இஃது எண்ணிச் செய்யாதது தப்பு மென்றது.

9

470. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(இ - ள்.) மேற்சொன்னவகையில் போக்கறச் சூழாதே போர்கருதி யெழு தல், பகைஞராகிய விதையை நிலத்திலின்கண்ணே இடுவதொரு நெறி, (எ - று).

இது பகைவர்க்கு ஆக்க முண்டாமென்றது.

10

---

10 - ம் அதிகாரம்.
வலியறிதல்.

வலியறிதலாவது தனக்கு உள்ள வலியும் பிறர்க்குஉள்ள வலியும் அறிதல். செய்யத்தக்க வினையை யெண்ணினாலும் அதனைச்செய்து முடிக்குங்கால் வலியறிந்து செய்யவேண்டுதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

471. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(இ - ள்.) செய்யும் வினையினது வலியும், தனக்கு உண்டான வலியும், பகைவனது வலியும், தனக்கும் பகைவர்க்கும் துணையாயினார் வலியும் எண்ணிப் பின்பு

வினைசெய்க, (எ - று).
1

இது வலியறியும் இடம் கூறிற்று.

472. உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(இ - ள்.) தம்முடைய வலியறியாது மனமிகுதியாலே வினை செய்யத் தொடங்கி, அது முடிவதன்முன்னே கெட்டார் பலர், (எ - று).

இது வலியறியாதார் கெடுவரென்றது.
2

473. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(இ - ள்.) தமக்கியலும் வினைக்கு அறிய வேண்டுவதாய திறம் இதுவென அறிந்து, அதன் பின்பு அவ்வளவிலே நின்று, ஒழுகுவாராயின், அவர்க்கு இயலாதது இல்லை, (எ - று).

இது வலியறிந்தாலும் அமைந்தொழுக வேண்டு மென்றது. 3

474. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(இ - ள்.) அமைவுடையனாயொழுகுதலும் இன்றித், தன்வலியளவும் அறியாதே, தன்னை மதித்தவன் விரைந்து

கெடுவன், (எ - று).

இது மேற்கூறியவாறு செய்தார் கெடுவரென்றது.

4

475. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(இ - ள்.) *ஒருமரத்தின் நுனிக்கொம்பேறினவர் தம்மள வறிந்து வைத்துப்*

பின்னும் மேலேறுவாராயின், அஃது அவர்தம்முயிர்க்கு இறுதியாகிவிடும்,(எ-று) 94 திருக்குறள்

- பொருட்பால்.

இஃது அரசன் தன்னாற் செல்லலாமெல்லையளவு சென்றால், பின்பு மீள வேண்டுமென்றது. இதுவும் ஒரு வலியறிதல். 5

476. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(இ - ள்.) *பீலி யேற்றிய சகடமும் அச்சுமுறியும்; அப்பீலியை மிகவும் அளவின்றியேற்றின், (எ - று).*

இஃது அரண் மிகுதல் நன்றென்றிருப்பார்க்குப் பகையிகின் அரண் நில்லாதென்று கூறிற்று.

6

477. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(இ-ள்.) *பொருளை அளவறிந்து கொடுக்கும் வழியாலே கொடுக்க; பொருளை யுண்டாக்கி வழங்கும் நெறி அது*

வாதலால், (எ - று).

இது பொருளினது வலியறிந்து அதற்குத்தக்க செலவுசெய்ய வேண்டு மென்று கூறிற்று.
7

478. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(இ - ள்.) தன்வருவாய் அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கைகள் உளபோலத் தோன்றி, அதன்பின் இல்லையாகித் தோன்றாது கெடும், (எ - று).

பின்பு ஆக்கம்தோன்றாதென்றவாறு. இது மேற்கூறியவாறு செய்யாதார் கெடுவரென்றது.
8

479. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

(இ - ள்.) பொருள் வருவழியளவு சிறிதாயினும் கேடில்லையாம்; அது போம்வழி போகாதாயின், (எ - று).

இது முதலுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டுமென்றது. 9

480. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாளன்
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) தனக்கு உள்ளவளவை நினையாதே ஒப்புரவு செய்வானது செல்வத்தினளவு விரைவிற் கெடும், (எ - று).

மேல், முதலுக்குச் செலவு குறையவேண்டுமென்றார்

அவ்வாறு செய் யின் ஒப்புரவு செய்யுமாறு என்னை யென்றார்க்கு, இது கூறினா. 10

---

11 - ம் அதிகாரம்.
காலமறிதல்.

காலமறிதலாவது வினைசெய்தற்கு ஆங்காலமறிதல். வலியறிந்தாலும் வினை
செய்யுங்காலமும் அறிந்து செய்யவேண்டுதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

48 1 . பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(இ - ள்.) இராப்பொழுது வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுது
வெல்லும்; ஆதலான், மாறுபாட்டை வெல்லும் அரசர்க்குக் காலம்வேண்டும். ()

இது காலமறிதல் வேண்டு மென் றது.
1

482. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(இ - ள்.) செய்யுங்காலம் வருமளவு நினைத்து அசைவின் றியிருப்பார் ;
ஞாலத்தைக் கொள்ளக் கருதுபவர், (எ - று).

483. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(இ - ள்.) மன மிகுதி யுடையவன் காலவரவு பார்த்து ஒடுங்குதல்,
போரைக் கருதின தகர் வலிபெறத் தாக்குதற் பொருட்டுப் பெயர்த்தாற் போலும்.

இது காலம் வருவளவுங் கு றைத்தால் வலி மிகுமென்றது.

3

48 4 . பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(இ - ள்.) கதுமென அவ்விடத்தே யுடம்புவேரார்; தமக்குச் செய்யலாங்
காலம் வரவு பார்த்து மனமொப்பர் ஒள்ளியர், (எ - று).

ஒப்புப் பொருமையால் வருவதொன்று. இது பகைவர் பொருதவற்றைச்
செய்தாலும் காலம் பார்க்கவேண்டுமென்றது.

4. 485. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க -விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(இ - ள்.) பகைவரைக் கண்டானாயின், தலையினாற் சுமக்க; இறுமளவாகின்,
தலை கீழாய் விடலாம், (எ - று).

5

486. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(இ - ள்.) காலம் பார்த்திருக்குமிடத்துக் கொக்குப் போல ஒடுங்கி இகழ்வின்றி யிருக்க, வினை செய்தற்கு வாய்த்தகாலம் வந்தவிடத்து அக்கொக்குக் குத்துமாறுபோலத் தப்பாமல் விரைந்து செல்க, (எ - று).

இது காலம் வருமளவும் இகழ்ச்சியின்றிக் கொக்குப் போல இருத்தல் வேண்டுமென்பதூஉம், காலம் வந்தால் தப்பாமை விரைந்து செய்யவேண்டுமென் பதூஉம் கூறிற்று. 6

487. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(இ - ள்.) பெறுதற்கு அரிய காலம் வந்தால், அப்பொழுதே தன்னாற் செய் தற்கு அரியவாகியவினைகளைச் செய்துமுடிக்க, (எ - று).

இது காலம் வந்தால் அரிதென்று காணமற் செய்யவேண்டுமென்றது. 7

488. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

(இ - ள்.) காலத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதல், செல்வத்தை நீங்காமல் கட்டுவதொரு கயிறும், (எ - று).

இனிக் காலமறிந்ததனால் வரும் பயன் கூறுவார் முற்படச் செல்வம் கெடா தென்றார். 8

489. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(இ - ள்.) அரிய வினையென்று சொல்லப்படுவன உளவோ? முடிக்கலாங் கருவியோடே கூடக் காலத்தை யறிந்து செய்ய வல்லாராயின், (எ - று). 9

490. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(இ - ள்). உலகமெல்லாம் பெறுதற்கு நினைத்தானாயினும் பெறலாம்; காலத்தைக் குறித்து இடனறிந்து செய்வனாயின், (எ - று).

இஃது எல்லாப் பொருளையு மெய்துமென்றது. 10

---

12 -ம் அதிகாரம்.

இ ட ன றி த ல் .

இடனறிதலாவது வினைசெய்யும் இடமறிதல். காலமறிந்தாலும் இடனறிந்து வினைசெய்ய வேண்டுதலின்,

அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

491.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

அரசியல் - **12** - வது இடனறிதல்.
97

(இ - ள்.) *முடியுமிடங் கண்டாலல்லது, யாதொரு வினையுந் தொடங்கா தொழிக; எளிதென்றிகழாதொழிக,* (எ - *று*).

இஃது இடமறிதல் வேண்டுமென்பது கூறிற்று.
1

492. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி
னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.

(இ - ள்.) *சிறுபடையை யுடையவனுக்கு இயலுமிடத்தே பெரும் படையை யுடையவன் பொருந்துவனாயின், மன மிகுதி கெடும்,* (எ - *று*).

இஃது இகழ்ந்து செல்லின், வெற்றியில்லையாமென்றது.
2 493. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா

வேலாழ் முகத்த களிறு.

(இ-ள்.) கண்ணஞ்சாத வேலழுத்தப்பட்ட முகத்தினையுடைய களிற்றைக் கால் விழப்பட்ட களரின்கண் நரி கொல்லவற்றும், (எ - று).

இது மேலதற்குக் காரணங் கூறிற்று.

3

494. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரேனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(இ-ள்.) அரசன் பதியும் பெருமையும் இலராயினும், மாந்தர் உறைநிலத்தின் கண் பொருந்துத லரிது, (எ - று).

இது மாந்தர் உறைவிடத்தின்கண் செல்லுங்கால், அறிந்து செல்லவேண்டு மென்றது.

4

495. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை
யடும்புனலு ணீங்கி னதனைப் பிற.

(இ-ள்.) நெடிய நீரின்கண் பலவற்றையும் முதலை வெல்லும்; அஃது அந் நீரினின்று நீங்குமாயின், அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லும், (எ-று).

இது மேலதற்குக் காரணங் கூறிற்று. இவை யைந்தும் இடமறியவேண்டு

மென்பது கூறின.

5

496. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை

யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(இ - ள்.) *தப்பாமலெண்ணி இடத்தோடு பொருந்த வினை செய்ய வல்ல*

ராயின், அஞ்சாமையே வேண்டுவ தல்லாமல், வேறு துணையாவாரைத் தேட

வேண்டுவதில்லை, (எ - று).

இஃது இடனறிந்தால், துணையின்றியும் வெல்வரென்றது. 6 13

497. ஆற்றரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(இ - ள்.) *வலியில்லாதாரும் வலியுடையாராய் வெல்வர்; பகைவர்மாட்டு வினைசெய்யும் இடமறிந்து தம்மைக் காத்து வினை செய்வாராயின்,* (எ - று) 7

498. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா

மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) பகை கொள்ளும் வலியுடையவர்க்கும் அரணைச் சேர்ந்தாகின்ற ஆக்கம், பலபயனையுந் தரும், (எ - று).

இது பகைவரிடம் அறிதலே யன்றித் தமக்கு அமைந்த இடமும் அறிய வேண்டுமென்றது. 8

499. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(இ - ள்.) கால் வலிய நெடுந்தேர் கடலின்கண் ஓடாது; கடலின்கண் ஓடும் நாவாயும் நிலத்தின்கண் ஓடாது, (எ - று).

இஃது இடத்திற்காங் கருவி பண்ணவேண்டுமென்றது. 9

500. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(இ - ள்.) தம்மைக் கெடுத்தற்கெண்ணினவர் தங்களெண்ணம் இழப்பர்; வினைசெய்யும் இடமறிந்து நட்டோரானவர் மனம் பொருந்திச் செய்வாராயின்.

இஃது இடமறிந்து செய்வோர் அமைதியும் வேண்டுமென்றது 10

---

13 - ம் அதிகாரம்.
தெரிந்து தெளிதல்.

தெரிந்து தெளிதலாவது ஆராய்ந்து தெளிதல். காரியந் தப்பாமலெண்ணி,

அதற்காங்காலமும் இடமும் அறிந்தாலும், அது செய்து முடிக்கும் அமாத்தியரை யும் எண்ணிக் கொள்ள

வேண்டுதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

501. அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(இ - ள்.) *கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்றுக் குற்றமற்றார்மாட்டும், ஆராயுங் கால் குற்றமின்மை இல்லை,* (எ - று).

1 அரசியல்

502. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்

பற்றிலர் நாணார் பழி.

(இ - ள்.) ஒழுக்கமற்றாரைத் தேறுதலைத் தவிர்க;
றுடையரும் அல்லர்; பழிக்கும் நாணாதலான், (எ - று).

அவர் ஓரிடத்துப் பற்
2

503. க்காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த்
தேறுதல்

பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(இ - ள்.) அன்புடைமையே
பற்றாக, அறிவுடையாரல்லாதாரைத் தேறுதல்,
எல்லா அறியாமையும் தரும்; (எ- று).
அரசர் அன்புடையாரைத் தேறலாமென்பது பாராசர்
மதம். இஃது இவ்
வளவினால் தேறலாகாதென்றது.
3

504. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) பிறனை ஆராயாதே வழிமுறையென்று தெளிந்தவனுக்கு அத்

தெளிவு, தீர்தலில்லாத துன்பமுண்டாக்கும், (எ - று).

இது தன் குலத்திலுள்ளாருள் அமாத்தியராயினார்வழியில் உள்ளாரைத்

தேறலா மென்றது.

4

505. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்

கருமமே

கட்டளைக் கல்.

(இ - ள்.) ஒருவனைப் பெரியனாக்குதற்கும் மற்றைச் சிறியனாக்குதற்கும்

வேறு தேறவேண்டா ; அவரவர் செய்யவல்ல கருமந்தானே அதற்குத்தக ஆக்

கும் படிக்கல்லாம், (எ - று).

இஃது ஒருவனை ஒருகாரியத்திலே முற்படவிட்டு, அவன் செய்யவல்ல

அளவுங் கண்டு, பின்னைப்பெரியனாக்க அமையுமென்றது. இது குற்றங்கூறுமை

பலவற்றிற்கு முள்ள வேறுபாடென்று கொள்ளப்படும்.
5

506. குடிப்பிறந்து குற்றத்து ணீங்கி வடுப்பரியு

நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(இ - ள்.) உயர்குடியிற் பிறந்து, னின்று நீங்கி, தனக்குவரும்பழியை

காமம் வெகுளி முதலான குற்றத்தி அறுக்கவல்ல நாணமுடையவன்கண்

ணதே அரசனது தெளிவு, (எ - று).

இதுவும் உடன்பாடென்று கொள்ளப்படுமென்றவாறு. 6

507. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்

மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்குள்ள குணத்தையும் ஆராய்ந்து குற்றத்தையும்

ஆராய்ந்து அவற்றுள் மிக்கதனை யறிந்து, அவற்றுள்ளும் தலைமையாயினும்
வன்மையாயினும் மிக்கதனைக் கொள்க, (எ - று)
7

508. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்

றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(இ - ள்.) அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிரச்சமுமென்னும் நான்கின்
கூறுபாட்டினையும் ஆராய்ந்து, ஆராய்ந்தபின்பு ஒருவன் அரசனால் தெளியப்
படுவான், (எ - று).

முன்பு நான்கு பொருளையும் ஆராயவேண்டுமென்றார் பின்பு தேறப்படு
மென் றார்.
8

509. தேறற்க யாவரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள்.

(இ - ள்.) யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக; ஆராய்ந்தபின்பு அவ
ராற் றேறப்படும் பொருளைத் தேறுக, (எ - று).

இஃது ஒருபொருளிற் றேற்றமுடையாரை எல்லாப் பொ
ருளினுந் தெளிக வென்றது.

9

510. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்

தீரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும் தெளிந்து கொள்ளப்பட்டவன்
மாட்டுத் தான் ஐயப்படுதலுமாகிய இவ்விரண்டும் நீங்காத துன்பத்தைத் தரும். 10

---

14 - ம் அதிகாரம்.
தெரிந்து வினையாடல்.

தெரிந்து வினையாடலாவது வினை செய்வாரால் செய்யப்படும் வினையும் பலவாதலின், அவரால் செய்யப்படும் வினைகளை யறிந்து அவரை விட்டுச் செய்வித்தல்.

511. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

*(இ - ள்.) செய்யும் உபாயங்களை யறிந்து,

செயலானும் இடையூறுகளானும்
வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, முடிவு
செய்யவல்லானையல்லது வினைதான்
இவன் நம்மாட்டன்புடையனென்று பிறனொருவனை யேவும்
இயல்புடைத்தன்று.

512. செய்வானை நாடி வினைநாடிக்
காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(இ - ள்.) வினை செய்வானையும் ஆராய்ந்து,
அவ்வினையினது இயல்பையும்
ஆராய்ந்து, அதுமுடியுங் காலத்தோடே பொருந்த
அறிந்து, பின்பு அவ்வினை
அவன் செய்வானாக அமைக்கவேண்டும், (எ - று).

2

513. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா ளனப் படும்.

(இ - ள்.) நன்மையானவற்றையும்
தீமையானவற்றையும் ஆராய்ந்து, தீமை
யைப் பொருந்தாது நன்மையின்கண்ணே பொருந்தின
செய்வனாகச் செய்யப்படும், (எ - று)
தன்மையுடையவன் வினை

3

514. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை

யிந்நான்கு. நன்குடையான் கட்டே
தெளிவு.

(இ - ள்.) அன்புடைமையும, அறிவுடைமையும், ஒருபொருளை ஆராய்ந்து
துணிவுடைமையும், அவாவின்மையுமென்னும் இந் நான்கு குணங்களையும் நிலை
பெற வுடையான்மேலதே வினையை விட்டிருக்குந் தெளிவு, (எ - று). 4

515. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

(இ-ள்.)பொருள் வருதற்கு இடமானவற்றை முன்பு நின்றநிலையிற பெருக்கி,
அவ்விடங்களி லுண்டாகும் பயனை முன்பு நின்ற நிலையிலுண்டாக்கி, அவ்விடத்
துற்ற மிகுதி குறைவுகளை ஆராயவல்லவன் வினை செய்வானாக, (எ - று).

பொருள் வருதற்கிடமாவது நில முதலான விடம்; அதனைப் பெருக்குதல்-
பொருளும் இன்பமும் உண்டாகச் செய்தல். 5

516. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(இ - ள்.) இவ்வினைக்கு இவன் உரியவனென்று ஆராய்ந்த பின்பு, அவனை

அவ்வினை செய்தற்கு உரியவனைப் பண்ணுக, (எ - று).

இஃது ஒழிந்த காரியங்களின் வினை செய்வாரை ஆகுமது கூறிற்று. 6

* இது பரிமேலழகருரை.

517. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந் ததனை யவன்கண் விடல்.

(இ - ள்.) இக்கருமத்தினை இக்கருவியாலே இவன் செய்து முடிக்க வல்லவ னென்று ஆராய்ந்து, பின்பு அக்கருமத்தினை அவன்கண்ணே விடுக, (எ - று).

இது பெரும்பான்மையுஞ் சேனாபதியை நோக்கிக் கூறிற்று. 7

518. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(இ - ள்.) வினையிடத்து வினை செய்ய வல்லவனது நட்பை வேறுபாடாக நினைக்குமவனைத் திருமகள் நீங்குவள், (எ - று). 8

519. எனவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்

. வேறுகு மாந்தர் பலர்.

(இ - ள்.) எல்லா வகையினாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்தவிடத்திலும், அவர் செய்யும் வினையின் வகையினாலே மனம் வேறுபடும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர், ( )

இது தெளிந்தேமென்று இகழலாகாதென்றது.
9

520. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(இ - ள்.) வினை செய்வான் கோடாதொழிய உலகம் கோடாது செவ்வையிலே நிற்கும்; ஆதலான், அவன் செயலை மன்னவன் நாடோறும் ஆராயவேண்டும், (எ - று).

இது வினைசெய்வார் செயலை நாடோறும் ஆராயவேண்டுமென்றது. 10

---

15 - ம் அதிகாரம்.

சுற்றந் தழால்.

சுற்றந்தழாலாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னின் நீங்காமல் அணைத்தல். மேல் அமாத்தியர்மாட்டு அரசன் ஒழுகுந் திறங் கூறினாராதலின், அதன் பின் இது

கூறப்பட்டது.

521. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவோழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(இ - ள்.) சுற்றத்தாராலே சூழப்பட ஒழுகுவது, செல்வத்தைப் பெற்றவதனல் உண்டான பயன், (எ - று).
இது சுற்றஞ் சூழ்ந்து வருவதாக ஒழுகவேண்டுமென்றது. 1

522. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(இ - ள்.) வேண்டுமளவு கொடுத்தலும் இன்சொற் கூறுதலும் செய்வனாயின், தனக்கு முன்னாகியும் பின்னாகியும் வருகின்ற சுற்றத்தாராலே சூழப் படுவன், (எ - று).

இஃது ஒழுகுந் திறங் கூறிற்று.

2

523. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்

மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(இ - ள்) மிகக் கொடுக்க வல்லவனாய்ச் சினத்தையும் விரும்பானாயின், அவனின் துணையுடையார் பெரிய உலகின்கண் இல்லை, (எ - று).

இது மேற்கூறிய அளவின்றி யிவ்வாறு செய்யின், துணையுடையானா மென்றது.

3

524. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்

சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்) பொருளற்ற கண்ணும் பழைமையைக் கொண்டாடி விடா தொழுகுதல், சுற்றத்தார்மாட்டே யுளவாம், (எ - று).

இஃது இல்லாக் காலத்தினும் விடாரென்றது.

4

525. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்

கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(இ - ள்.) கலக்கப் படுவாரோடு கலப்பின்றி யொழுகுவானது வாழ்க்கை, குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர் நிறைந்தாற் போலும், (எ - று).

இது சுற்றந் தழுவாக்கால் செல்வங் காக்கப்படாதென்றது. இத்துணையும் சுற்றத்தாரெல்லாரோடும் ஒழுகுந் திறங் கூறிற்று.

5

526. விருப்பறுச் சுற்ற மியையி னருப்பறு
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்
இளைத்தலறுத

) அன்பறுத சுற்றம் ஓரிடத்தே பொருந்தி யொழுகுமாயின், ஆக்கமாகிய பலவற்றையுந் தரும், (எ - று).

அது
6

527. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா
நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(இ - ள்.) அரசன் எல்லாரையும் பொதுவாகப் பாராதே ஒருவனைத் தலைமையாலே பார்ப்பானாயின், அப்பார்வை நோக்கி, அவனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர், (எ - று).

இஃது ஒருவனை இளவரசாக்க வேண்டுமென்றது.
7

528. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(இ - ள்.) காக்கை ஓரிரை பெற்றால் அதனை மறையாது தன் சுற்ற

மெல்லாவற்றையும்
அழைத்துஉண்ணும்; அதுபோல, செல்வம்பெற்றால் அதனைத் தன் சுற்றத்தா ரெல்லாரோடும் நுகர்வார்க்கே
ஆக்கம் உளதாவது, (எ - று).

இவை மூன்றும் அன்பமைந்த மக்கட்குச் செய்யுந் திறங் கூறின. 8

529. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(இ - ள்.) முன்பு தனக்குத் தமராகி வைத்துத் தன்னை விட்டுப் போனவர் பின்பு வந்து சுற்றமாதல், அவர்மாட்டு அமராமைக்குக்காரணம் இன்றி யொழுக வரும், (எ - று).

இது தன்னை விட்டுப்போன இராஜபுத்திரரைக் கூறிற்று.

9

530. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கோளல்.

(இ - ள்) *தன்னிடத்திினின்று நீங்கி ஒரு அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து, பின்பு காரணத்தால் வந்தவனை காரியமானபடி யெண்ணி, அதற்குத் தக்கபடி கூட்டிக்கொள்ளுக, (எ - று).*

10.

---

16 - ம் அதிகாரம்.

பொச்சாவாமை.

பொச்சாவாமையாவது மறவியின்றி யொழுகுதல். அது தனது சோர்வு பார்த்துப் பிறர் வஞ்சகஞ் செய்யுமிடங்களினும், அறம்பொருளின்பங்கள் செய்ய வேண்டுமிடங்களினும் மறத்தலின்மை. பொச்சாப்பு எனினும் மறவி எனினும் இகழ்ச்சி எனினும் ஒக்கும்.

531. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத் தெப்பானு லோர்க்குந் துணிவு.

(இ - ள்.) பொச்சாப்பு உடையார்க்குப் புகழுடைமையில்லையாம்; அஃது உலகத்து வழங்குகின்ற எவ்வகைப்பட்ட நூலோர்க்குந் துணிவு, (எ - று).

இது பொச்சாப்பார்க்குப் புகழாகாதென்றது.
1

532. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யெண்ணுக தாந்த
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(இ - ள்.) அரசர் குறித்துணரும் உணர்ச்சியின்மையாலே முன்பு கெட்ட அரசரை நினைக்க; தாமும் தம்முடைய மகிழ்ச்சியாலே வலியராயிருக்கும் பொழுது, (எ - று).

இஃது உண்பவை, உடுப்பவை, பூசுபவை சோதித்துக் கொள்க என்றது. 2

533. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை

பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(இ - ள்.) அச்சமுடையார்க்கு ஆவதொரு அரணில்லை; அதுபோல,

பொச்சாப்புடையார்க்கு வருவதொரு நன்மை இல்லை, (எ - று).

இது பொச்சாப்புடையார்க்குக் காவலில்லை என்றது. 3

534. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா

திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(இ - ள்.) உயர்ந்தாரால் புகழப்பட்டவையிற்றைக் கடைப்பிடித்துச் செய்

தல்வேண்டும்; இவையிற்றைச் செய்யாது இகழ்ந்தவர்க்கு எழுபிறப்பினும்

நன்மையில்லையாமாதலான், (எ - று).

இஃது அறத்தின்கண் இகழாமற் செய்வது கூறிற்று. 4

535. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா

னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(இ - ள்.) தான் நினைத்த பொருளைப் பெறுதல் எளிது; பின்பும், அதனை

மறவாதே நினைக்கக் கூடுமாயின், (எ - று).

இனிப் பொருளின்கண் மறவாமை கூறுவார் முற்பட நினைத்ததனை மற

வாமை வேண்டுமென்றார்.

5

536. அரியவென் றாகாத வில்லைபோச் சாவாக்

கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(இ - ள்.) செயற்கு அரியனவென்று செய்யலாகாதன வில்லை ; மறவாமை

யாகிய கருவியாலே பாதுகாத்துச் செய்வனாயின், (எ - று).

இது வினைசெய்யுங்கால் மறவாமை வேண்டுமென்றது. 614

537. போச்சாப்புக் கோல்லும் புகழை யறிவினை

நிச்ச நிரப்புக்கோன் றாங்கு.

(இ - ள்.) மறவியாகின்றது புகழைக்கொல்லும் ; நாடோறும் இரவால் வருந்தி வயிற்றை நிறைக்கும் ஊண் அறிவைக் கொல்லுமாறுபோல, (எ - று).

இவை மூன்றினும் பொருளின்கண் கடைப்பிடித்தல் கூறினர். 7

538. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை

வாயி னஃதொப்ப தில்.

(இ - ள்.) யாவர்மாட்டும் எல்லாநாளும் தப்புச்செய்யாமை தப்பாமல் வாய்க்குமாயின், அதனையொக்க நன்மை பயப்பது பிறிதொன்று இல்லை, (எ-று).

இது முறைமை செய்யுங்கால் கடைப்பிடித்துச் செய்யவேண்டு மென்றது.

539. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை

பின்னூ றிரங்கி விடும்.

*(இ - ள்.) தன்னாற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருதற்கு முன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான், பின் வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின், அப் பிழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும், (எ - று). 9

540. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(இ - ள்.) மிகுத்த வெகுளியினும் தனக்குத் தீமையைச் செய்யும் ; மிக்க உவகைக்களிப்பினால் வரும் மறப்பு, (எ - று).

தனக்குச் சிறந்த உவகை தன்மகிழ்ச்சியாற் சோருஞ்

சோர்வு என்றும், உய்க்க வேண்டுமவரிடத்து உய்க்கும் உவகை என்றுமாம். 10

---

17 - ம் அதிகாரம்.

செங்கோன்மை.

செங்கோன்மையாவது செவ்விதாகிய முறைசெய்த லுடைமை. குற்றமும் குணமும் தூக்கி ஆராய்தலாற் கோல் என்றார்; அது கோடாமையால் செங்கோல் ஆயிற்று. மேல் அமாத்தியர்மாட்டுஞ் சுற்றத்தார்மாட்டுந் தன்மாட்டுஞ் செய்யுந் திறங் கூறினர் உலகத்தார்மாட்டுஞ் செய்யுந்திறங் கூறுகின்றாராதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது

---

* இது பரிமேலழகருரை,

541. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்

தேர்ந்துசெய் துவதே முறை.

(இ - ள்.) ஒருவன் செய்த குற்றத்தை ஆராய்ந்து, நட்டோரென்று கண்ணோடாது, தலைமையைப் பொருந்தி, யாவர்மாட்டும் குற்றத்திற்குத் தக்க தண்

டத்தை நூல்முகத்தாலாராய்ந்து, அதன்வழியே செய்வது முறையென்று

சொல்லப்படும், (எ - று).

யார்மாட்டும் என்றது தன்சுற்றமாயினு மென்றது.
1

542. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(இ - ள்.) குடிகளை நலியாமற் காத்து, ஓம்புதற்காக, குற்றஞ் செய்தாரை

ஒறுத்தல் குற்றமன்று; அரசன் தொழில், (எ - று).
2 .

543. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

(இ-ள்.) கொடுமை செய்வாரைக் கொலையினுமினை அரசன் ஒறுத்தல் குற்ற

மன்று; உழவன் பைங்கூழ் வளர்தற்குக் களை களைந்ததனோடு ஒக்கும், (எ-று).

கொடியாராவார் கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள் வார்.
3

544. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(இ - ள்.) உலகத்தாரெல்லாம் மழையை நோக்கி யின்புறுகிற்பர் ; அது போல, குடிகளும் அரசனது செங்கோன்மையை நோக்கி யின்புறுகிற்பர், (எ று).

545. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
ணடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(இ - ள்.) குடியைப் பொருந்தி முறைமை செலுத்துகின்ற பெரிய நில
மன்னன் அடியைப் பொருந்தி நிற்கும் உலகு, (எ - று).

இது முறைமை செய்யும் அரசன்கண்ணதாம் உலகு என்றது. 5

546. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ
னுட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

(இ - ள்.) மழைபெய்தலும் விளைதலுங்கூடி, நூல் சொன்ன இயல்பி
னானே முறையை நடத்தவல்ல அரசனது நாட்டகத்தினவாம், (எ - று).

இது மேற்கூறிய முறைமைசெய்ய மழையும் விளைவும் உண்டாமென்றது. 108 திருக்குறள் - பொருட்பால்.

547. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(இ - ள்.) அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும் அதனால் கூறப்பட்ட அறத்திற்கும் முதலாக நின்றது அரசன் செய்யும் முறைமை, (எ - று). 7

548. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலது கோடா னெனின்.

(இ - ள்.) அரசனுக்கு வெற்றி தருவது அவன் கையிலுள்ள வேலன்று, முறை செய்தல்; அவன் அதனைக் கோடச்செய்யானாயின், (எ - று).

இது செங்கோன்மை செய்ய வெற்றியுண்டாமென்றது.
8

549. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(இ - ள்.) வையகமெல்லாவற்றையும் அரசன் காக்கும், அவ்வரசனை அவன் றான்செய்யும் முறை காக்கும்; அதனைத் தப்பாமற் செய்யின், (எ - று).

இது தனக்குக் காவலாம் என்றது.
9

550. எண்பதத்தா னோடி முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(இ - ள்) எளிய காலத்தோடே நூலாராய்ந்து முறைமை செய்யாத அரசன், தனது தண்பதத்தினானே

கெடுப்பாரின்றித் தானே கெடும், (எ - று).

எண்பதமாவது வந்தவர் தங்கள் குறையைச் சொல்லுதற்கு எய்துங்காலம்; தண்பதமாவது குறையைச் சொல்லுதற்குத் தாழ்க்குங் காலம். 10

---

18 - ம் அதிகாரம்.

கொடுங்கோன்மை.

கொடுங்கோன்மையாவது கொடுங்கோன்மையால் வருங் குற்றங் கூறுதல். அது முறைமை செய்யாமையும், அருள் செய்யாமையும், பிறர் நலியாமற்காவாமை யும், முறைகெடச் செய்தலும், குடிகளுக்குத் தண்டனை ஆராயாது செய்தலும், அல்லவை செய்தலும், குடிகளை இரத்தலுமெனப் பலவகைப்படும். இது கூறிய செங்கோன்மையின் மாறுபட்டுவருதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

551. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(இ - ள்.) அரசர்க்கு ஒளி நிலைபெறுதல் செங்கோன்மை; அஃதில்லையா யாயின், அரசர்க்கு ஒளி நிலையாதாம், (எ - று).

முறை செய்யாமையால் அவன் நிலைபெறுதல்

அருமையெனக் குற்றங் கூறு வார் முற்படப் புகழில்லையாம் என்றார். 1

552. நாடோறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடோறு நாடு கெடும்.

(இ - ள்.) குற்றமும் குணமும் நாடோறும் ஆராய்ந்து, அதற்குத்தக முறை செய்யாத அரசன் நாடு நாடோறும் கெடும், (எ - று).

இது நாடுகெடுமென்றது.

2

553. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.

(இ - ள்.) நல்குரவினும் செல்வம் துன்பமாகும்; முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழே குடியிருக்கின், (எ - று).

இது பொருளுடையாரும் துன்பமுறுவரென்றது. இவை மூன்றும் முறை செய்யாமையாலே வருங் குற்றங் கூறின.

3

554. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(இ - ள்.) உலகத்திற் பல்லுயிர்க்கும் மழையில்லையானல் வருந்துன்பம் எத்தன்மைத்தாகின்றது அத்தன்மைத்து ; அரசன் அருளிலனாதல் அவன் கீழ் வாழும் மக்கட்கு, (எ - று).

இஃது அருள் செய்யாமையால் வருங் குற்றங் கூறிற்று.

4

555. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்

காவலன் காவா னெனின்.

(இ - ள்.) பசுக்கள் பால் குறையும்; அந்தணர் வேதம் ஓதார்; அரசன் காவா னாயின், (எ - று).

இது காவாமையால் வருங் குற்றங் கூறிற்று.

5

556. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி

யொல்லாது வானம் பெயல்.

(இ - ள்.) முறைமைகோட மன்னவன் செய்வனாயின், மழை துளிவிடுதலைத் தவிர்ந்து பெய்யாதொழியும், (எ - று).

6

557. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்

சூழாது செய்யு மரசு.

(இ - ள்.) பொருளையும் பொருள்தரும் குடியையும் கூட இழப்பன், முறை கோடி ஆராயாது செய்யும் அரசன், (எ - று).

இஃது ஆராயாது செய்வதனால்வருங் குற்றங் கூறிற்று.

7

558. கோலேமேற்கோண் டாரிற் கொடிதே யலேமேற்கோண்

டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலை மேற்கொண்டவரினும் கொடியன், அலைத் தற்றொழிலை மேற்கொண்டு நீதியல்லாதன செய்து ஒழுகுகின்ற அரசன், (எ-று).

559. அல்லற்பட் டாற்ரு தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(இ - ள்.) நீதியல்லன செய்தலானே அல்லற்பட்டு, அதற்கு ஆற்ருது, அழுத கண்ணீரன்ரே ? செல்வத்தைத் தேய்க்கும் ஆயுதம், (எ - று).

இஃது அவ்வரசன் கெடுமென்றது.

9

560. வேலோடு நின்ரு னிடுவேன் றதுபோலுங்
கோலோடு நின்ரு னிரவு.

(இ - ள்.) தனியிடத்தே வேலொடு நின்றவன் கையிலுள்ளன தா வென்றல்போலும்; முறைசெய்தலை மேற்கொண்டுநின்றவன் குடிகள்மாட்டு இரத்தல், (எ - று).

கோலொடு நிற்றல்-செவ்வைசெய்வாரைப் போன்று நிற்றல். நிச்சயித்த கடமைக்குமேல் வேண்டுகோளாகக் கொள்ளினும், அது வழியிற் பறிப்பதனேடு ஒக்குமென்றவாறு.

10

---

19 - ம் அதிகாரம்.
வெருவந்த செய்யாமை.

வெருவந்த செய்யாமையாவது பிறர்க்கு ஐயம் வருவன செய்யாமையும், தனக்கு அச்சம் வருவன செய்யாமையும் கூறுதல். தான் முறைசெய்வாரைப் போன்றிருந்து அதனை உலகத்தார் வெருவுமாறு செய்வனாயின், அதுவுங் கொடுங் கோலோடு ஒக்குமென்று அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

561. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(இ - ள்.) குற்றத்திற்குத் தக ஆராய்ந்து, ஒருவர்மேற் செல்லாமைக் காரணமாக உலகத்துப் பொருந்துமாறு ஒறுப்பவன் அரசன், (எ - று). 1

562. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) கடிதாகச் செய்வாரைப்போன்று மெல்லிதாகச் செய்க, நெடிதாக வருகின்ற ஆக்கம் நீங்காமையை வேண்டுவோர், (எ - று).

இது குற்றத்திற்குத் தக்க தண்டத்தைக் குறையச் செய்யவேண்டு

மென்றது.
2

563. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ
லதுவல்ல

தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) கடுங்கோலனாகிய அரசன்
அறிவில்லாதாரை அமாத்தியராகக்

கூட்டிக்கொள்ளும், அவ்வரசன் அல்லது நிலத்துக்குப்
பாரம் வேறொன்றும்

இல்லை, (எ - று).
3

564. இறைகடிய னென்றுரைக்கு
மின்னாச்சொல் வேந்த

னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) தன்னிழலில் வாழ்வாரால் அரசன்
கடியனென்று கூறப்பட்ட

இன்னாத சொல்லையுடைய வேந்தனானவன், தானுறையும்
இடம் வெகுளப்பட்டு, விரைந்து கெடும், (எ - று).

இது நாடும் தான்உறையும் இடமும் பொறுப்பினும்
தெய்வத்தினாற் கெடுவ

னென்றது.
4

565. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(இ - ள்.) பிறர் செய்த குற்றத்தைத் தனக்கு இனமானரோடே அமைந்து ஆராயாத அரசன் கடியசொல்லனுமாய்க் கண்ணோட்டமும் இலனாயின், அவனது செல்வம் காடோறும் சுருங்கும், (எ - று).

ஆராயாத அரசன் சின்னெறியிற் றீரானாயின், அவன்செல்வம் குறையுமென்றவாறு. இனம்-மந்திரி புரோகிதர். 5

566. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(இ - ள்.) அரசன் கடியசொல்லை யுடையவனுமாய்க், கண்ணோட்டமும் இலனாயின், அவனது தொன்றுதொட்டு வருகின்ற செல்வம் பின்பு நிற்றலின்றி அக்காலத்தே கெடும், (எ - று). 6

இஃது குறைதலேயன்றி முழுதுங் கெடுமென்றது.

567. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும்

வேந்த

னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(இ - ள்.) கடுஞ்சொற் கூறுதலும் குற்றத்தின் மிக்க தண்டஞ் செய்தலும்

அரசனுடைய பகைவரை வெல்லும் வலியைத் தேய்க்கும் அரமாம், (எ - று).

இது வலியைக் கெடுக்கும் என்றது.

7

568. அருஞ்செவ்வி யின்னு முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்

பேய்கண்ட தன்ன துடைத்து.

(இ - ள்.) காண்டற்கரிய செவ்வியையும் இன்னு முகத்தையும் உடையவனது பெரியசெல்வம் பேயைக்கண்டதொக்க அச்சந்தருதலுடைத்து, (எ- று).

இது செல்வத்தை வாங்குவார் இன்மையின் படைசேராதென்றது. 8

569. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்

வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(இ - ள்.) தனக்குக் காவலானவற்றை முன்னேயமைத்துச் செய்யாத வேந்தன் செருவந்த காலத்து

அச்சமுற்றுக் கடிதுகெடும், (எ - று).

இது தனக்கும் அச்சம் வருவன செய்யலாகாதென்றது.

9

570. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல
னாயி

னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(இ - ள்.) *அரசன் அஞ்சத்தகுவனவற்றைச் செய்தொழுகும் வெங்கோலையுடையனாயின், அவன் ஒருதலையாகக் கடிதிற்கெடும், (எ - று).* 10

---

20 - ம் அதிகாரம்.

கண்ணோட்டம்.

கண்ணோட்டமாவது கண்ணாற் காணப்பட்டாரை யருள் செய்தல். குற்றஞ்செய்தாரை ஒறுக்குங்கால் உலகத்தாரிசைய ஒறுக்கவேண்டுமென்றாராயினும் அவ்வாறு செய்தவரைத் தமது கண்முன்னாகக் கண்டால் அதனைப்பொறுத்தலும் வேண்டுமென்று அதன்பின் இது கூறப்பட்டது. இது பெரும்பான்மையும் முன்புகண்டு பழகினர் மேற்று.

571. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங்
காரிகை

யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(இ - ள்.) *கண்ணோட்டமாகிய பெரிய அழகு*

அரசன்மாட்டு உண்டானபடியினாலே, இவ்வுலககடை யாகின்றது, (எ - று).

இஃது அஃதில்லையாயின், உலகங்கெடும்; ஆதலால், கண்ணோடவேண்டு மென்றது.

572. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(இ - ள்.) தம்மை யொறுத்துச் செய்யும் இயல்புடையார்மாட்டும் பொறுத்துச்செய்யும் குணமே தலையான குணம், (எ - று).

அரசியல் - 20 - வது கண்ணோட்டம்.

573. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) நஞ்சு பெயக்கண்டும் அதனை மாற்றாது

உண்டு அமைவர்,

எல்லாராலும் விரும்பத்தக்க நாகரிகத்தை விரும்புவார், (எ - று).

நாகரிகம்-அறம் பொருள் இன்பத்தின்கண் நற்குணங்கள் பலவும் உடைமை'

574. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்

குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(இ - ள்.) தங்கருமத்திற்கு அழிவு வாராமற் கண்ணோடவல்லவர்க்கு, இவ்

வுலகம் உரிமையாதலை உடையது, (எ - று).

இது நற்குணமாவது கண்ணோட்டமாயினும், அரசர்க்குப் பொருட்கேடு

வாராமல் கண்ணோடவேண்டுமென்று கூறிற்று.

4. 575. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா

ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(இ - ள்.) உலககடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணது ; ஆதலால், அஃதில்

லாதார் உளராயிருத்தல் நிலத்துக்குப் பாரமாம், (எ - று).

இது கண்ணோட்டமில்லாதாரை நிலம்

பொருமெதன்றது.

576. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்

கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(இ-ள்.) *கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணிலரே; கண்ணுடையார் கண்*

ணோட்டமிலராதலும் இல்லை, (எ - று).

6

577. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்

கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ - ள்.) *பண் என்ன பயனுடைத்தாம்; பாடலோடு பொருந்தாதாயின்'*

அதுபோல, கண் என்ன பயனுடைத்தாம்; கண்ணோட்டமில்லாத காலத்து,(எறு).

இது பிறர்க்கும் இன்பம் பயவாதென்றது.

7

578. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்

கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(இ - ள்.) அவரவர் வாழ்வு காரணமாகக் கண்ணோடுதலைச்செய்யாத கண்

கள், முகத்தின்கண் உள்ளனபோன்று இருப்பதன்றி வேறென்ன பயனைச்

செய்யும்? (எ - று).

அளவென்றது தகுதியை. இது தனக்கும் பயன்படாதென்றது. 8 15

579. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேல்

புண்ணென் றுணரப் படும்.

(இ - ள்.) கண்ணிற்கு அழகு செய்யும் அணிகலமாவது கண்ணோட்ட முடைமை; அஃதில்லையாயின், அவை புண்ணென்றறியப்படும், (எ - று).

இது கண்ணோட்டமில்லாத கண்ணிற்குப் பெயர் கூறிற்று. 9

580. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ

டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

(இ - ள்.) சுதைமண்ணோடுகூடச்செய்த மரப்பாவையோடு ஒப்பார்; ஒருவன் கண்ணோடு தங்கண் கலந்தபின்பு கண்ணோட்டத்தைச் செய்யாதவர். ()

இது கண்ணோடாமை மரப்பாவைக்கு ஒக்கும் என்றது. 10

21 - ம் அதிகாரம்.

ஒற்றாடல்.

ஒற்றாடலாவது ஒற்றரையாளவேண்டு மென்பதும், அவ்வொற்றர் திறனும் கூறுதல். பெரியாரைத் துணைக்கோடல் முதலாகக் கண்ணோட்டம் ஈறாகத் தன் வாசலிலிருந்து செய்யவேண்டுவன கூறினார். அது செய்யுங்கால் அவரவர் செய்தியை ஒற்றரான் ஒற்றியறியவேண்டுதலானும், இனிப் பிறர்நாடு கொள்ளுங் கால் செய்யவேண்டுவன கூறுகின்றாராதலின் அந்நாட்டியல்பறிந்து வினை செய்யவேண்டுதலானும், இவ்வதிகாரம் வேண்டப்பட்டது.

581. ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றேென்க மன்னவன் கண்.

(இ - ள்.) ஒற்றினையும் முறையமைந்த நூலினையும் தெளியவறிந்த மன்னவனுக்கு இவையிரண்டையும கண்களாகத் தெளிக, (எ - று).

அரசர்க்குக் கல்வி இன்றியமையாததுபோல ஒற்றும் இன்றியமையாதென்றவாறு. இஃது ஒற்றுவேண்டுமென்றது. 1

582. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(இ - ள்.) வினவப்படாத வடிவோடேகூடி, கண்ணஞ்சுதலும் இன்றி, அறிந்தபொருளை எவ்விடத்தினும் சோர்வின்றியே அடக்கவல்லவன் ஒற்ற னவன், (எ - று).
2

583. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

அரசியல் - **21** - வது ஒற்றாடல்.

115

(இ - ள்.) தவஞ்செய்வார் வேடத்தராகி, நாட்டெல்லையைக் கடந்துபோய், அங்குள்ளசெய்தியை ஆராய்ந்து, அவ்விடத்து அகப்பட்டால் அவ்விடத்துள்ளார் துன்பமாயினும் இன்பமாயினும் செய்து கேட்டாலும், தன்னுள்ளக் கருத்தைச் சோரவிடாதவன் ஒற்றனவன், (எ - று).
3

584. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(இ - ள்.) பிறரால் மறைக்கப்பட்டவற்றைக் கேட்டறிய வல்லனாகி, அறிந்
தவற்றைத் தீர அறியவல்லவனே ஒற்றனாவான், (எ - று).

இவை மூன்றும் ஒற்றிலக்கணங்கூறின.

4

585. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை
யெஞ்ஞான்றும்

(இ - ள்.) பகைவராகியும் நட்டாராகியும் மத்திமராகியும் உதாசீனராகியும் இருக்கின்ற அரசர்க்கும், அவர்சுற்றத்திற்கும், தஞ்சுற்றத்திற்கும், அறம் பொருள் இன்பங்களைப்பற்றி நிகழ்பவையெல்லாவற்றையும் நாடோறும் பிறர் அறிவதன் முன்னர்த் தான் ஒற்றால் விரைந்தறிதல் வேந்தனது தொழில், (எ - று). 5

586. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(இ - ள்.) தமக்குக் காரியமானவற்றைப் பார்த்துச்செய்வாரும், சுற்றமாயிருப்பாரும், தம்மைவேண்டாதிருப்பாருமாகிய அனைவரையும்

தமக்குச்
ஆராய்ந்

தறிவான் ஒற்றனவன், (எ - று).
இவையிரண்டும் ஒற்றவேண்டுமிடங் கூறின.

6

587 ஒற்றேற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒற்றர் மாற்றரசர்மாட்டும் பொருள் பெற்று மாறுபடச்சொல்லு தல் கூடுமாதலால், ஓரொற்று அறிந்து சொன்ன பொருளைப் பின்னையும் ஓரொற்றினாலே ஒற்றியறிந்து பின்பு அதனுண்மை கொள்க, (எ - று). 7

588 ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

வுடன்மூவர்

(இ - ள்.) ஒற்றரை விடுங்கால், ஒருவரையொருவர்

அறியாபல்லிகே; மூவர்

சொல் உடன்கூடின், அது தெளியப்படுமோதலால், (எ - று).

இல்லை இரண்டும் ஒற்றரை யாளுந்திறங் கூறின.

8

589. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்

• புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(இ - ள்.) ஒற்றர்க்குச் சிறப்புச் செய்யுங்கால், பிறரறியாமற் செய்க ; பிற ரறியச் செய்வனாயின், அவர் ஒற்றிவந்த பொருளைப் புறத்துவிட்டானும், (எ-று).

இஃது ஒற்றர்க்குச் சிறப்புச் செய்யுங்கால்

மென்றது.

பிறரறியாமற் செய்யவேண்டு

9

590. ஒற்றி னொற்றிப் பொருடேரியா மன்னவன்

கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(இ - ள்.) ஒற்றராலே ஒற்றிப் பொருள் விசாரியாத மன்னவன் கொள்ளக் கிடந்ததொருவெற்றி இல்லை, (எ - று).

இஃது ஒற்றின்மையால் வருங் குற்றங்கூறிற்று.
10

---

22 - ம் அதிகாரம்.

ஊக்கமுடைமை.

ஊக்கமுடைமையாவது அதனைச் செய்யுமிடத்துக் காலத்து அருமையை ஓராது இவ்வாறு செய்யக்கடவேனென்று கருதுங் கருத்துடைமை. பிறர்காடு கொள்ளுங்காலத்து அவ்விடத்துள்ள செய்தியை ஒற்றால் அறிந்த பின்பு அதனையேஅறிந்து கொள்ளக்கடவேனென்று நினைக்குங்கருத்து வேண்டுதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

591. உடைமை யெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(இ - ள்.) ஒற்றையுடைமை யென்று சொல்லப்படுவது ஊக்கமுடைமை; அஃதிலாதார் மற்றுடையதாகிய பொருளெல்லாம் உடையராகார், (எ - று). 1

592. ஊக்க முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(இ - ள்.) உடைமையாவது ஊக்கமுடைமை; பொருளுடைமை நிலை நில்லாது நீங்கும், (எ - று).

பொருள் உடையார்க்கு எல்லா முண்டா மென்பார்க்கு இது கூறப் பட்டது.

593. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு.

(இ - ள்.) புகுந்த நீரின் அளவினது பூக்களது வளர்ச்சி; அதுபோல, மாந்தரது உள்ளத்தின் அளவினது ஊக்கம், (எ - று).

இஃது ஊக்கம் இதனானே உண்டாமென்றது.

 1

17

594. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை.

(இ - ள்.) அசைவில்லாத ஊக்கமுடையான்மாட்டு ஆக்கம், தானே வழி
கேட்டுச் செல்லும், (எ-று).

நினைத்ததனாலே ஊக்கமுண்டாமோ என்றார்க்கு இது கூறப்பட்டது. 4

595. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன்
மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(இ - ள்.) நினைப்பனவெல்லாம் உயர்வையே நினைக்க; அந்நினைவு முடியா
மல் தப்பினும், முயன்று பெற்றதனோடு ஒக்கும், (எ - று).

இது தப்பினும் பழிக்கப்படா தென்றது.

5

596. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார், மரமக்க ளாதலே வேறு.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு அறிவாவது உள்ளமிகுதியுடைமை; அஃதில்லா தார் மரமென்று சொல்லப்படுவர்; மக்கள்வடிவாதலே மரத்தின் வேறாகத் தோன்றுகின்றது, (எ - று).

இஃது அறிவும் இதுதானே யென்றது.

6

597. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற் பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு.

(இ - ள்.) தளர்ச்சிவந்தவிடத்துத் தளரார் உள்ள மிகுதியுடையார்; மெய் புதைந்த அம்பினுட்பட்டும் பாடூன்றும் களிறுபோல, (எ - று).

இஃது உயிர்க்கேடு வரினுந் தளரார் என்றது.

7

598. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ராக்க மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(இ - ள்.) செல்வத்தை இழந்தோமென்று அலமரார்;

உள்ளமிகுதியை ஒரு

தலையாகத் தம்மாட்டுடையார், (எ - று).

இது பொருட்கேடுவரினுந் தளராரென்றது

8

599. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ . ள்.) உள்ளமிகுதியில்லாதார் உலகின்கண்
வண்மையுடைமை யென்

னுங் களிப்பினைப் பெறார், (எ - று).

இஃது உள்ளமிகுதி யில்லாதார்க்குப் பொருள்வரவு
இல்லையாம்; ஆதலான்,

அவர் பிறர்க்கு ஈயமாட்டாரென்றது.

9

600. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

(இ - ள்.) யானை பெரிய உடம்பினதாய்,
கூரியகோட்டையும் உடைத் தாயினும், புலி பொருமாயின்
அஞ்சும், (எ - று).

இஃது உள்ளமுடைமை யில்லாதார் பெரியாராயினும்
கெடுவார் என்றது.10

---

23 - ம் அதிகாரம்.

மடியின்மை.

மடியின்மையாவது சோம்பலில்லாது செய்யுங்காரியம். உயர்வு நினைத்தாலும் அதனைச்செய்து முடிக்குங்கால், சோம்பாமை வேண்டுமென்று அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

601. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்

-

குடியாக வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) மடிசெய்தலை மடித்து ஒழுகுக; தங்குடியை உயர்குடியாக வேண்டுபவர், (எ - று).

இது சோம்பாமை வேண்டுமென்றது.

1

602. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த

குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(இ - ள்.) நெஞ்சத்து மடியினாலே வினையின்கண் மடித்தலைச்செய்து, ஒழுகாநின்ற அறிவிலி பிறந்தகுடி தனக்கு முன்பே கெடும், (எ - று).

சோம்புடையார்க்கு உளதாகுங் குற்றம் என்னையென்றார்க்கு இது கூறப் பட்டது.

2

603. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு

மாசூர மாய்ந்து கேடும்.

(இ - ள்.) குடியென்று சொல்லப்படுகின்ற குறைவில்லாத ஒளி, மடி யென்று சொல்லப்படுகின்ற மாசு யறைக்கத் தோன்றாது கெடும், (எ - று).

முன்பே தோற்றமுடைத்தாகிய குடியுங் கெடுமென்றவாறு. 3

604. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(இ-ள்.) குடியுங் கெட்டுக் குற்றமும் மிகும்; சோம்பின்கண்ணே பொருந்தி மாட்சிமைப்பட்ட முயற்சி யில்லாதார்க்கு, (எ - று).

இது பிறரால் இகழப்படுவ ரென்றது.

4.

அரசியல் - **23** - வது மடியின்மை.

605. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் ஞென்ஞர்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) குடிப்பிறந்தார்மாட்டே மடிமை தங்குமாயின், அது தன்பகை வர்க்கு அடிமையாக்கிவிடும், (எ - று).

இது கீழ்ப்படுத்தலேயன்றி அடிமையும்
ஆக்குமென்றது. 5

606. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு
மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது.

(இ - ள்.) பூமியையுடைய வேந்தர்
பலபொருளினாலும் அமைந்த விடத்
தும் மடியுடையாராயின்,மாட்சிமைப்பட்ட பொருளைப்
பெறுதல் இல்லை,(எ-று).

இது செல்வமுண்டாயினும் கெடுவரென்றது.
6

607. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(இ - ள்.) விரைந்து செய்யும் வினையை
நீட்டித்தலும், செய்ய நினைந்த
தனை மறத்தலும், அதனை செய்தற்குச் சோம்புதலும்,
அதனைச் செய்யாது
உறங்குதலுமாகிய இவைநான்கும் கெடுந்தன்மையுடையார்
காதலித்தேறும் மரக்
கலம், (எ - று).

காமக்கல மென்றது தன்னைக்காதலித்தேறினாரை
நடுக்கடலுள் தள்ளும்
மரக்கலம் போலவென்றது. இத்துணையும் மடிமையினால்
வருங் குற்றங் கூறினார்.

608. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(இ - ள்) குடியை யாளுதலுடைமையின்கண் வந்த குற்றமானது ஒரு
வன் சோம்புடைமையைக் கெடுக்கக் கெடும், (எ - று).

குற்றம் - குடிக்குவேண்டுவன செய்யாமையால் வருங் குற்றம். 8

609. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(இ - ள்.) மடியில்லாத மன்னவன் எய்துவன், அடியினால் அளந்தானால்
கடக்கப்பட்ட வுலகமெல்லாம் ஒருங்கே, (எ - று).

இது மடியின்மையால் வரும் பயன் கூறிற்று.
9

610. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(இ - ள்.) கழறுதலைச்செய்து பிறர் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட்
பர், மடியைச்செய்து மாட்சிமைப்பட்ட முயற்சி யில்லாதார், (எ - று). 10

24 - ம் அதிகாரம்.
ஆள்வினையுடைமை.

ஆள்வினை யுடைமையாவது முயற்சியுடைமை. செய்யுங் காரியம் உயா நினைத்துச் சோம்புதல் இல்லாதிருந்தாலும் அது முடியுமாறு முயலவேண்டுத லின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

611. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

(இ - ள்.) *தன்னுடம்பிற்கு இன்பத்தை விரும்பாது வினை செய்தலை விரும்புமவன், தன்கேளிர்க்கு உற்றதுன்பத்தை நீக்கி அவரைத் தளராமல் தாங்குவதொரு தூணும்,* (எ - று).

ஆதலால், வருத்தம் பாராது முயலவேண்டு மென்பது

1

612.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

(இ-ள்.) ஒரு வினையைச்செய்தல் அருமையுடைத்தென்று முயலாமையைத் தவிர்தல் வேண்டும்; முயற்சி தனக்குப் பெருமையைத் தருமாதலால், (எ - று).

இது வினைசெய்து முடித்தல் அரிதென்று தவிர்தலாகாதென்றது. 2

613. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை

தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(இ - ள்.) வினைசெய்யுங் காலத்து வினைகெடுதலைத் தவிர்க; வினைக் குறையை முடித்தாரினின்றும் உலகம் விடப்பட்டதன்று, (எ - று).

இது தொடங்கின வினையைக் குறைபட விடலாகாதென்றது. 3

614. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்

றாளுளா டாமரையி னாள்.

(இ - ள்.) வினை செய்யுங்கால் அதனைச் செய்யாது சோம்பியிருப்பானது சோம்பலின்கண்ணே மூதேவி உறைவள்; அதனைச் சோம்பலின்றி முயலுபவன் முயற்சியின்கண்ணே திருமகள் உறைவளென்று சொல்லுவர், (எ - று).

இது வினையை மடியின்றிச் செய்யவேண்டுமென்பது கூறிற்று. 4

615. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே

வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) முயற்சியாகிய நன்மையின்கண்ணே கிடந்தது; பிறர்க்கு உபகரித்தலாகிய பெருமிதம், (எ - று).

இஃது அறஞ் செய்தலும் இதனாலே யாகுமென்றது.

~ ~ 5, ~

அரசியல் - **24** - வது

ஆள்வினையுடைமை. 121

616. தாளாண்மை யில்லாதான்

வேளாண்மை பேடிகை

வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(இ - ள்.) முயற்சியில்லாதான் பிறர்க்கு உபகரித்தல், படைகண்டா லஞ்

சுமவன் கைவாள் பிடித்தாற்போலக் கெடும், (எ - று).

இஃது அறம் செய்யமாட்டானென்றது.

6

617. முயற்சி திருவினை யாக்கு

முயற்றின்மை

யின்மை புகுத்தி விடும்.

(இ - ள்.) முயற்சி செல்வத்தை உண்டாக்கும்; முயலாமை

உண்டாக்கும், (எ - று).

இது செல்வமும் நல்குரவும் இவற்றாலே வருமென்றது.

618. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவ
தாள்வினை யின்மை பழி.

(இ - ள்.) யார்க்கும் புண்ணியமின்ன
அறிந்து முயற்சியில்லாமை
அறிவு - காரிய அறிவு. ட
வென்றூர்க்கு, இது கூறப்பட்

619. தெய்வத்தா னாக
மெய்வருத்தக் கூலி

(இ - ள்.) புண்ணியம் இன்மையாக
கண்ணே முயல்வனாயின், முயற்சி தன்
அளவு பயன் கொடுக்கும், (எ - று).

இது புண்ணியமில்லையாயினும், பயன் கொடு

620. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலை
தாழா துஞற்று பவர்.

(இ-ள்.) ஒரு வினையை மனத்திற் றளர்வு இன்றி
பயன் படாமல் விலக்குகின்ற தீய வினையையும் முதுகு பு.
இஃது ஊழ்தன்னையும் வெல்வ ரென்றது.

---

25 - ம் அதிகாரம்.

இடுக்கணழியாமை.

இடுக்கணழியாமையாவது யாதானும் ஒரு துன்பம் வந்துற்ற காலத்து அதற்கு அழியாமை. வினை செய்யுங் காலத்தினை முடிவுசெய்தவன் முன்னர்ச் சில இடையூறு வந்தால் அவற்றைப் பொறுத்துச் செய்கின்ற வினையை முற்ற முயல வேண்டுமென்று அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

01. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
புடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

தனக்குத் துன்பம் வந்த காலத்தும் நகுக; அத்துன்பத்தை மேன்

வல்லது அந்நகுதல் போல்வது பிறிதில்லை, (எ - று).

1

ழுக்கு அழியாமை வேண்டுமென்றது.

ழையா திடும்பை யியல்பென்பான்

லன்.

ம்பை யுறுதலை இயல்பாகக்

ண்டு மென்றது. 2

மைத்

செய்வார், அத் துன்பத்திற்குத்

இவை மூன்றும் பொதுவாகக் கூறப்

3

லாம் பகடன்ன னுற்ற

ப்பா டுடைத்து.

வந்து உற்றவிடத்தெல்லாம் பகடுபோலத் தளர்வின்

உற்ற துன்பம் இடர்ப்படுதலை

யுடைத்து, (எ - று).

ன் உற்ற துன்பம் கெடு மென்றது. 4

ரினு மழிவிலா னுற்ற
ஃ ணிடுக்கட் படும்.
..) மேன்மேலே துன்பம் வந்தனவாயினும், மனனழிவில்லாதவன்
.க்கண், தான் இடுக்கண் படும், (எ - று).
புது மனனழிவில்லாதவன் உற்றதுன்பம் மேன்மேல்
ன்றது.
வரினுங் கெடு அரசியல் - **25** - வது
5
இடுக்கணழியாமை. 123

626. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.
(இ - ள்.) வெள்ளம்போன்ற துன்பம், அறிவுடையவன் நெஞ்சினாலே
வினைப்பயனென்று நினைக்கக் கெடும், (எ - று).
இது பலவா யொருங்கு வரினும், அறிவுடையா னுற்ற இடுக்கண் கெடு
மென்றது.
6
627. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்

கையாருக் கோள்ளாதா மேல்.

(இ - ள்.) *உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று கருதி, தமக்கு உற்ற துன்*
பத்தைத் துன்பமாகக் கொள்ளார் மேலாயினோர், (எ - று).

இது மேல் நன்மையாற் றவஞ் செய்யுங்கால் வருந் துன்பத்திற்கு அழியாதா
ரைக் கூறிற்று.

7 • 628. அற்றேமேன் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமேன்

றோம்புத றேற்று தவர்.

(இ - ள்.) *பொருளற்றே மென்று இரங்கித் துன்ப முறார்; அதனைப்*
பெற்றோமென்று போற்றி வைத்தலே நன்றென்று தெளியாதவர், (எ - று).

இது பொருட்கேட்டினால் வருந் துன்பத்திற்கு அழியாதாரைக் கூறிற்று. 8

629. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்

டுன்ப முறுத லிலன்.

(இ - ள்.) *இன்பம் நுகரு மிடத்து அதனை விரும்பாதவன், அதனால் வருந்*
துன்பம் நுகரு மிடத்து வருத்த முறுத லிலன், (எ - று).

இன்பம் நுகரு மிடத்து அதனை விரும்பாமையாவது அவ்விடத்துத் தான்
அழிந்து நில்லாமை. இது காமத்தால் வருந்

துன்பத்திற்கு அழியாதாரைக்
கூறிற்று.

9

630. இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி
னாகுந்தன்

னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

(இ - ள்.) இன்னாமையை இன்பம்போலக்
கொள்வனாயின், அது தன்
பகைவரும் விரும்புவதொரு சிறப்பாம், (எ - று).

மேற்கூறியவாற்றால் செய்தலே யன்றித்
துன்பத்தையும் இன்பமாகக்
கொள்வனாயின், அவனைப் பகைவரும் மதிப்பரென்றவாறு.

10

அரசியல் முற்றிற்று.

---

2. அமைச்சியல். (10)

1 - ம் அதிகாரம்.

அமைச்சு.

அமைச்சாவது அமைச்சர் செய்யுந் திறங்கூறுதல்.
அஃதாவது அதி கூறிய அதிகாரம் பதினும் முற்பட
அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணங்க ளெல்லாம்

ஓ ரதிகாரத்தானும், வாத மண்டலத்திலிருந்து செய்யவேண்டுவன நான்கதிகாரத்தானும், மறுமண்டலத்திற்குப் போம் தூதர் இலக்கணம் ஓரதிகாரத் தானும், அவர் செய்யுந் திறன் நான்கதிகாரத்தானுங் கூறினுரென்று சொல்லப் படும். மேல் அரசர் செய்யுந் திறன் நான்கினுன் ஒரு வினை செய்து முடிக்குங்கால் அமைச்சு வேண்டுதலின் , அதன் பின் இது கூறப்பட்டது.

631. வண்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(இ - ள்.) அஞ்சாமையும், குடிகாத்தலும், இந்திரியங்களைக் காத்தலும், நூல்முகத்தானறிதலும், முயற்சியும் என்னும் ஐந்துங் கூட மாட்சிமைப்பட்ட வன் அமைச்சனுவான், (எ - று).

இவை அமைச்சனுவதன்முன்னே வேண்டுமாதலின், இது முற்கூறப்பட் டது.

1

632. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதினுட்பம் யாவுள முன்னிற் பவை.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய நூற்கல்வியோடு கூட நுண்ணிதாகிய மதியினையும் உடையார்க்கு அதனினும் நுண்ணியவாய் மாற்ருராலெண்ணப்பட்டு எதிர் நிற் கும் வினைகள் யாவுள? (எ - று)

இது மேற் கூறியவற்றேடு மதியும் வேண்டு மென் றது.

2

633. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(இ - ள்.) அறத்தினையும் அறிந்து, நிரம்பியமைந்த சொல்வினையும் உடையனாய், எல்லாக்காலத்தினும் செய்யுந்திறன்களையும் அறியவல்லவன் அரசற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாய அமைச்சனாவான், (எ - று).

3

634. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

அமைச்சியல் - 1 - வது அமைச்சு.

125

(இ - ள்.) ஒருவினையை நன்றாக ஆராய்தலும், அதனைச்செய்ய நினைத்தால் முடியுமாறெண்ணிச் செய்தலும், ஐயமாகிய வினையைத் துணிந்து சொல்லுதலும் வல்லவன் அமைச்சனாவான், (எ - று).

4

635. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(இ - ள்.) செய்தற்கு அரியவினையும், அதற்காங்கருவியும், அதற்காங்காலமும், அதனையிடையூறு படாமற் செய்து முடித்தலுமாகிய இந்நான்கும் மாட்சியைப்

பட்டவன் அமைச்சனாவான், (எ - று).

செய்தற்கு அரியவினையாவது மறுமண்டலங்கோடல்; கருவியாவது யானை- குதிரை-முதலிய படை ; காலமாவது நீரும் நிழலுமுள்ள காலம் ; செய்தலாவது மடியின்றிச் செய்தல்.

5

636. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(இ - ள்.)மாற்றரசரிடத்து உள்ளாரையும் நட்பாகிய அரசரையும் அவரிடத்தி னின்று பிரித்தலும், அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டாரை விரும்பித் தம்மிடத்துக் கொளலும், தம்மிடத்து நின்று பிரிந்தாரைக் கூட்டிக்கொளலும் வல்லவன் அமைச்சனாவான், (எ - று).

6

637. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(இ - ள்.) செயத்தகுவன அறிந்த விடத்தும், அது செய்யுங்கால் உலக நடை அறிந்து செய்க, (எ - று).

உலகநடை அறிதலாவது அரசர் சீலமும் பரிவாரத்திலுள்ளார் நிலைமையும் அறிதல். இவை யறியாது செய்யிற் குற்றமாமென்றவாறு.

638. அறிகோன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(இ - ள்.) அரசன் அமைச்சன் கூறிய பொருளை யறிக; அவன் ஒன் றறியா

னாயினும், அவனுக்கு உறுதியாயினவற்றை அருகிருந்த அமைச்சன் சொல்லுதல்

கடன், (எ - று).

இஃது அரசன் கேளா னென்று சொல்லா தொழிதலாகாதென்று கூறிற்று.

639. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்

திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(இ - ள்.) அடைவுபட எண்ணியும், தம்மால் முடிவது இல்லாதவற்றையே

செய்யாநிற்பர்; வினை செய்யுந் திறன் இல்லாதார், (எ - று).

இஃது எண்ணவல்லாராய் வினை செய்ய மாட்டாரென்று கூறிற்று. 9 126

640. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வ

ரெழுபது கோடி தலை.

(இ - ள்.) குற்றப்பட எண்ணும் அமைச்சரில்

எழுபது கோடி மடங்கு நல்லர், உட்பகையாய்த் தன்னருகிலிருப்பவர், (எ - று).

இவை யிரண்டும் மந்திரிகளுள் விடப்படுவாத இலக்கணங் கூறின. 10

---

2 - ம் அதிகாரம்.

சொல்வன்மை.

சொல்வன்மையாவது வார்த்தைசொல்ல வல்லவ ஞதல். அரசர்க்குக் கல்வி இன்றியமையாததுபோல அமைச்சர்க்கு இஃது இன்றியமையாதது ஆதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

641. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை

வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(இ - ள்.) *சொல்லைச் சொல்லுக; தான் சொல்ல நினைத்த அச் சொல்லைப் பிறிதொரு சொல்லாய் வெல்லுஞ் சொல் இல்லை யாதலை யறிந்து,* (எ - று). 1

642. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது

சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) *இனிதாகச் சொல்ல வல்லாரைப் பெற்ருராயின், உலகத்தார் மேவி விரைந்து சென்று செய்யுந் தொழில் யாது என்று கேட்பர்,* (எ - று).

இது சொற்களைச் சொல்லின், இனிதாகச்

சொல்லவேண்டு மென்றது. 2

643. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்

மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(இ - ள்.) *தாம் சொல்லுங்கால் பிறர் விரும்புமாறு சொல்லி, பிறர் சொல் லுங்கால் அச்சொல்லின் பயனைத் தெரிந்துகொள்ளுதல், மாட்சிமையிற் குற்ற மற்றாரது கோட்பாடு*, (எ - று).

இது நயம்படக் கூறுதலே யன்றி, பிறர் சொல்லுஞ் சொல்லறிந்தும் சொல்லல் வேண்டு மென்றது.

3

644. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(இ - ள்.) *வினவினரைப் பிணித்துக் கொள்ளுந் தகையவாய், வினவாதாரும் விரும்புமாறு சொல்லுதல் சொல்லாவது*, (எ - று).

இது மேம்படக் கூறல்வேண்டு மென்றது.

4

645. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(இ - ள்.) *ஆக்கமும் கேடும் சொல்லினால் வருதலால், சொல்லின்கண் சோர்வைப் போற்றிக் காக்க வேண்டும்,* (எ - று).

இது சோர்வுபடாமற் சொல்லல்வேண்டு மென்றது. 5

646. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர்.

(இ - ள்.) *பல சொற்களைச் சொல்லக் காதலியா நிற்பர், குற்றமற்ற சில சொற்களைத் தெளியச் சொல்லலை அறியமாட்டாதார்,* (எ - று).

மன்ற-தெளிய. இது சுருங்கச் சொல்லல் வேண்டு மென்றது. 6

647. இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணரு விரித்துரையா தார்.

(இ - ள்.) *இணராய் மலர்ந்து நாற்ற மில்லாத பூவை யொப்பர், கற்றதனைப் பிறரறிய விரித்துச் சொல்ல மாட்டாதார்,* (எ - று).

இது சுருங்கச்சொல்லுதலே யன்றி, வேண்டுமிடத்து விரித்துஞ் சொல்லல் வேண்டு மென்றது . 7

648 . சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா
னவனை

யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(இ - ள்.) ஒருவன் சொல்ல வல்லவனுமாய் அதனைச் சோரவிடுதலும் இல் லானும் அஞ்சாது சொல்லுதலும் உடையவனாயின், அவனை மாறு பாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கும் அரிது, (எ - று). 8

649. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(இ - ள்.) சொல்லைச் சொல்லுந் திறனறிந்து சொல்லுக; அதனின் மேம் பட்ட அறனும் பொருளும் இல்லை, (எ - று).

தாமறியவே, புறங்கூறுமையும் பயனில சொல்லா மையும் பொய்கூறு மையும உளவாம்; ஆதலான், அறனாயிற்று ; அரசன்மாட்டும் ஏனையோர்மாட்டும் தகுதியறிந்து சொல்லுதலான், பொருளாயிற்று. 9

650. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(இ - ள்.) நாவினது நலமென்று சொல்லப்படுகின்ற நலம் ஒருவற்கு உடை மையாவது ; அந்நலம் எல்லா நலத்துள்ளும் உள்ளதொரு நலமன்று ; மிக்கது. ()

எல்லா நலத்துள்ளும் உள்ளதொருநலமன் று என் றமையால், இன்பம் பயக்கு மென்பதாயிற்று. 10

3 - ம் அதிகாரம்.
வி னை த் தூ ய் மை .

வினைத்தூய்மையாவது செய்யும்வினையைக் குற்றம் பயவாமற்செய்தல். மேற் சொல்லுங்கால் சொல்வதையும் பிறர் விரும்புமாறு சொல்லல் வேண்டு மென்றார். செய்வினையையும் அவ்வாறு செய்ய வேண்டுதலின், அதன்பின் இது கூறப் பட்டது.

**651. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.**

(இ - ள்.) *துணைநலம் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும்; வினைநலம் அவ்வளவே யன்றி, வேண்டிய வெல்லாவற்றையும் ஒருங்கு கொடுக்கும்,* (எ - று).

துணைநலம் ஆக்கங் கொடுத்தல் எல்லாராலும் அறியப்படுதலின், ஈண்டு எதுவாக வந்தது. 1

**652. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.**

(இ-ள்.) *எல்லாக் காலமும் தவிர்தல் வேண்டும்;*

வினையை, (எ - று).

புகழோடு நன்மை பயவாத

என்று மென்றது செயலற்ற

2

காலமுமென்றது.

**653. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ்
செய்வினை**

யாஅது மென்னு மவர்.

(இ - ள்.) தமக்குப் புகழ்கெடவரும் வினையைச் செய்தலையும் ஆக்கங் கருதுவார் தவிர்க, (எ - று).

இது முன்புள்ள புகழ் கெடவரும் வினையையும் தவிர்க என்றது. 3

654. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்

மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(இ - ள்.) தனியப்பட்ட தென்று பின்னிரங்கப்படும் வினையைச் செய்யா தொழிக; வினைசெய்வானாயின், அவைபோல்வனவுஞ் செய்யாமையே நல்லது.

இது பின்னிரங்கப்படும் வினையைச் செய்யலாகாதென்றது. 4

655. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க

சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(இ - ள்.) தன்னைப் பயந்தாள் பசிகண்டானாயினும், சான்றோரால் பழிக்கப் படும் வினையைச் செய்யாதொழிக, (எ - று).

இது நல்லோர் பழிக்கும் வினையைத் தவிர்க என்றது.

5

656. இடுக்கண் வரினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) துன்பம் வரினும் இழிவாகிய வினைகளைச் செய்யார், துளக்க
மற்ற தெளிவுடையார், (எ - று).

இது பிறரால் இகழப்படுவன செய்யற்க வென்றது. இதனையும் கடிய
வேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.
6

657. கடிந்த கடிந்தோரார் செய்வார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(இ - ள்.) நல்லோரால் கடியப்பட்டவற்றைக் கடிந்து நீக்காது செய்யு
மவர்க்கு, அவ்வினைகள் தாம்கருதியவாற்றான் முடிந்த பின்பும் பீடையைத்
தரும், (எ - று).

இது நன்மையல்லாத வினையைச் செயின், அது தீமை தருமென்றது.
அவை பின்பு காட்டப்படும்.
7

658. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்

பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(இ - ள்.) *பிறர் அழக்கொண்ட பொருள்களெல்லாம் தாமும் அழப்போம்;*

அவ்வாறன்றி அறப்பகுதியால் கொண்ட பொருள்கள் இழந்தாராயினும், பின்பு

பயன்படும், (எ - று).

இது தேடினபொருள் போமென்றது.

8

659. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மாத்தல் பசுமட்

கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(இ - ள்.) *வஞ்சத்தாலே பொருள்தேடி மகிழ்ந்திருத்தல், பசுமட்கலத்*

திலே நீரை முகந்துவைத்த தன்மைத்து, (எ - று).

இது தானும் பொருளுங் கூடிக் கெடு மென்றது.

9

660. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்

கழிநல் குரவே தலை.

(இ - ள்.) பழியைச் சுமந் தெய்திய ஆக்கத்தினும், சான்றோர்மாட்டு உள
தாகிய மிக்க நல்குரவே தலைமையுடைத்து, (எ - று).
மேற் கூறியவாறு செய்யின் நல்குரவு உளதாகு மென்றார்க்கு, இது கூறப்
பட்டது.
10

17

4 - ம் அதிகாரம்.

வினைத்திட்பம்.

வினைத்திட்பமாவது வினையின்கண் திண்ணியராதல். மேல் நல்வினையைச்
செய்யவேண்டு மென்றார். அது செய்யுங்கால் திண்ணியராகிச் செயல்வேண்டு
மாதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

661. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(இ - ள்.) தாம் எண்ணிய பொருள்களை எண்ணினபடியே பெறுவர்;

அவ்வாறு எண்ணினவர் அவ்வினையைச் செய்து முடிக்குந் திண்மையுடையா

ராகப் பெறுவாராயின், (எ - று).

இது வினையின்கண் திண்மை வேண்டுமென்றது.

1

662. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்

வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(இ - ள்.) *கருவி முதலான வெல்லாவற்றானும் திண்மைபெற்ற விடத்தும், * வினையினது திண்மையை விரும்பாதாரை உலகத்தார் விரும்பார்,* (எ - று).

பலபொருளும் அமைதியும் உடையார்க்கு வினைத்திட்ப குற்றமென்னை யென்றார்க்கு, இது கூறப்பட்டது.

மின்றானல் வருங்

2

663. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப

மற்றவை யெல்லாம் பிற.

(இ - ள்.) *வினையினிடத்துத் திண்மை யென்று சொல்லப்படுவது ஒரு*

வன் மனத்து உண்டான திண்மை; அதனை யொழிய, மற்றவையெல்லாம்

தின்மையென்று சொல்லப்படா, (எ - று).

மற்றவையென்றது கருவியும் உபாயமும்.

3

664. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி

னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(இ - ள்.) வினைசெய்யுங்கால் உறும் துன்பத்தை ஓரார் ஆதலும், அவ்விடத்துத் துன்பமுற்றால் தளரார் ஆதலுமாகிய இவ்விரண்டினது நெறியென்று சொல்லுவார், நீதி நெறியை ஆராய்ந்தவர், (எ - று). 4

665. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ். சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(இ - ள்.) ஒரு வினையை இவ்வாறு செய்தும் என்று சொல்லுதல் யாவர்க்

கும் எளியவாம்; அதனைச் சொல்லிய வாற்றால் செய்து முடித்தல் யாவர்க்கும்

அரியவாம், (எ - று).

ம

666. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(இ - ள்.) *கலக்கமின்றி ஆராய்ந்துகண்ட வினையிடத்துப் பின்னைத்துளக்க மின்றி, அதனை நீட்டியாது செய்க,* (எ - று).

இது விரைந்து செய்யவேண்டு மென்றது.
6

667. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(இ - ள்.) *முற்பாடு துன்பம் உறவரினும,*
பம் பயக்கும் வினையை, (எ - று).

துணிந்து செய்க; பிற்பாடு இன்
7

668. கடைக்கோட்கச் செய்தக்க தாண்மை
யிடைக்கோட்கி

னெற்றா விழுமந் தரும்.

வது

(இ - ள்.) ஒரு வினையைத்தொடங்கினுல், முடிவிலே சென்று மீளல் செய் ஆண்மையாவது; இடையிலே மீள்வனுயின், அது மிகுதியைக் கெடாத

நோயைக் கொடுக்கும், (எ - று).

சென்றுமீளல் சுழல்தல் ஆயிற்று. இது தொடங்கின வினையை முடியச் செய்யவேண்டுமென்றது.

8

669. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து.

(இ - ள்.) யாவரையும் வடிவுகண்டு இகழ்தலைத் தவிர்தல் வேண்டும்; உருளாநின்ற பெரியதேர்க்குக் காலாய் நடக்கின்ற உருளையைக் கழலாமல் தாங் கும் அச்சின் புறத்துச் செருகின சிற்றாணியைப் போலத் திண்ணியாரை இவ் வுலகம் உடைத்து; ஆதலால், (எ - று).

9

670. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்.

(இ - ள்.) மிகுதியெய்தி மாட்சிமைப்பட்டாரது வினைத்திட்பமானது அரசன்மாட்டு உறுதலையெய்தி எல்லாராலும் நினைக்கப்படும், (எ - று).

இது வினைத்திட்ப முடையாரை எல்லாரும் விரும்புவரென்றது.

10

5 - ம் அதிகாரம்.

வினைசெயல்வகை.

வினைசெயல்வகையாவது வினைசெய்யுமாறு கூறுதல். மேல் வினை செய்யுங்கால் திண்ணியராக வேண்டுமென்று கூறினார் திண்ணியார் வினைசெய்யும் வண்ணம் கூறுகின்றாராதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

671. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.

(இ - ள்.) பொருளும், கருவியும், காலமும், வினையும், வினைசெய்யும் இடமுமென்னும் ஐந்தினையும் மயக்கந்தீர எண்ணி, பின்பு வினைசெயத் தொடங்

குக, (எ - று).

இவற்றுள், ஒவ்வொன்றும் இரண்டு இரண்டு வகைப்படும்:—(1) பொருளாவது கெடும்பொருளும் பெறும் பொருளும்; (2) கருவியாவது தனக்குஉள்ளபடையும் மாற்றாசர்க்கு உள்ளபடையும் ;(2)காலமாவது தனக்காங்காலமும் மாற்றாசர்க்காங்காலமும்; (4) வினையாவது தான்செய்யும் வினையும் பகைவர் செய்யும் வினையும்; (5) இடமாவது தனக்கா மிடமும் பகைவர்க்கா மிடமும் ஆம். இவை செய்யும் வினைக்கு முற்படவேண்டுதலின், முற்கூறப்பட்டன.

672. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(இ - ள்.) வினை தொடங்கினால் அது முடியும் வண்ணமும், அதற்குவரும்
இடையூறும், முடிந்தா லுண்டாகும் பெரும் பயனும்
வினைசெய்க, (எ - று).
முன்பே கண்டு, பின்பு

2

673. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

(இ -ள்.) செய்யத்தகும் வினையைச் செய்யுமவன் செய்யும் முறைமை
யாவது அவ்வினையினது உளப்பாடு அறிவானது உள்ளத்தைக் கூட்டிக்கோடல்.

674. வினையால் வினையாக்கிக் கோட
னினைகவுள்

யானையால் யானையாத் தற்று.

(இ - ள்.) ஒரு வினையால் பிறிதொரு வினையைச் செய்து கொள்வது, ஒரு மதயானையால் பிறிதொரு மதயானையைப் பிணித்தாற்போலும், (எ-று).

இது தமக்கு ஒரு பகைவர் தோன்றினல் அவர்க்குப் பகையாயினாரை அவரோடு பகைக்குமாறு பண்ணுவார்பக்கல் பகையாய் வருவாரில்லை யென்றது. 4

675. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியிற் றங்குத றீது.

அமைச்சியல் - **5** - வது வினைசெயல்வகை. 1
33

(இ - ள்.) சூழ்ச்சிக்கு எல்லை துணிவு பெறுதல்; அவ்வாறு துணிந்த வினை நீட்டித்தலின்கண்ணே கிடக்குமாயின், அது தீதாம், (எ - று).

இது வினைசெயத் துணிந்த காலத்து நீட்டிக்குமாயின், அதனையறிந்து பகைவர் தம்மைக் காப்பார்; ஆதலால், நீட்டியாது விரைந்து வினை செய்யவேண்டு மென்றது.
5

676. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(இ - ள்.) தாழ்த்துச் செய்யவேண்டும் வினையைத் தாழ்த்துச் செய்க; தாழாமற் செய்யவேண்டும் வினையைத்

தாழாமற் செய்க, (எ - று).. 6

677. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்

றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(இ - ள்.) வினையும் பகைமையு மென்னும் இரண்டினது ஒழிவு, விசாரிக் குங்காலத்து, தீயின் ஒழிவுபோலக் கெடுக்கும், (எ - று).

எச்சம் - சேஷம் இது வினைசெய்யுங்கால் சிறி தொழியச் செய்தோமென்று விடலாகாதென்றது.
7 .

678. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்

செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(இ-ள்.) இயலும் இடமெல்லாம் வினைசெய்தல் நன்று; இயலாத காலத்து அதனை நினைந்திருந்து, இயலும் இடம் பார்த்துச் செய்க, (எ - று).

இது வினைசெய்து முடிந்ததில்லை யென்று இகழாது பின்பு காலம் பார்த் துச் செய்கவென்றது.
8

679. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்

கோள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(இ - ள்.) *உறையும் இடம் சிறியார் தமது இடம் நடுங்குதற்கு அஞ்சித் தமது குறைதீரப் பெறின், தம்மின்பெரியாரைத்தாழ்ந்து, நட்பாகக் கொள்வர்.()*

இது சிறையானுல் இவ்வாறு செய்தல் வேண்டுமென்றது. 9

680. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கோளல்.

(இ - ள்.) *தஞ் சுற்றத்திற்கு நல்லவை செய்தலினும், பகைவரைப் பொருந்தி நட்பாகக் கொள்ளுதலே விரைந்து செய்யவேண்டும், (எ- று).*

இஃது அரசர்க்கும் ஒக்கக் கொள்ளவேண்டு மாயினும், அமைச்சர்தம் தொழிலாக ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. 10

---

6 - ம் அதிகாரம்.

தூது.

தூதாவது மாற்றரசர்மாட்டுச் சந்து செய்யும் அமாத்திய ரிலக்கணங் கூறுதல். இனிப் பகைவர்மாட்டு அமாத்தியர் செய்யுந் திறங் கூறுகின்றாராதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

681. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்

பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) *அரசன்மாட்டு அன்புடைமையும், அமைந்த குடியின்கண்பிறத்த* லும், வேந்தனால் விரும்பப்படும் *குணமுடைமையும், தூதாகிச் சென்று சொல்* லுமவனது *இயல்பாம், (எ - று).*

வேந்தனால் விரும்பப்படும் குணமுடைமையாவது அவன் விரும்புவனவற் றைத் *தான் விரும்பாமை.*
1

682. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்

வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) *தூய்மையுடைமையும், சுற்றமுடைமையும், ஒரு பொருளை யாராய்ந்து துணிதலுடைமையும்,* இம் *மூன்றின்கண்ணும் மெய்யுடைமையும் தூதற்கு* இயல்பாம், (எ - று).

தூய்மை - மெய்யும் மனமும தூயனாதல்.
2

683. நூலார்மு னூல்வல்லா னாகுதல் வேலார்முன்

வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(இ - ள்.) எல்லா நூல்களையும் கற்றார்முன்னர் அந்நூல்களைத் தானுஞ் சொல்ல வல்லவனுதல், வேலுடையார் முன்னின்ற தன்னரசனுக்கு வெற்றியாகிய வினையைச் சொல்லுமவனது இயல்பாம், (எ - று). 3

684. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றின்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

(இ-ள்.) அறிவும், வடிவும், தெரிந்த கல்வியுமாகிய இம் மூன்றினது அடக்கமுடையவன் வினைக்குச் செல்க, (எ - று).

அறிவு - இயற்கையறிவு.

4

685. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை
தூதுரைப்பாற்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(இ - ள்.) அன்புடைமையும், அறிவுடைமையும், தெரிந்த சொல்வன்மை
யுடைமையும், தூதுரைப்பாற்கு இன்றியமையாத மூன்று குணங்களாம், (எ - று)

இத்துணையும் தூதரிலக்கணம் கூறியவாறு.

5

அமைச்சியல் - 7 - வது மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

686. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்

வாய்சோரா வன்க ணவன்.

(இ - ள்.) *தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட மாற்றத்தைப் பகை யரசர்க்குச் சொல்லுமவன், தன்னரசனுக்கு வடுவாகுஞ் சொற்களை மறந்துஞ் சொல்லாத அஞ்சாமையையுடைய தூதனுவான்,* (எ - று). 6

687. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி

நன்றி பயப்பதாந் தூது.

(இ - ள்.) *சுருங்கச்சொல்லி, விரும்பாத சொற்களை நீக்கி, மகிழுமாறு சொல்லி, தன்ன ரசனுக்கு நன்மையைத் தருமவன் தூதனுவான்.* (எ - று).

இது சொல்லுமா று கூறிற்று.
7

688. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்

றக்க தறிவதாந் தூது.

(இ - ள்.) *தன்னரசன் சொன்ன மாற்றத்தைச் சொல்லுங்கால் பகையரசன் வெகுண்டானுயின் அது மாற்றுதற்காம் உபாயத்தைக் கற்று, எவ்விடத்தினும்*

அஞ்சுதலின்றி, மகிழ்ச்சி வருமாறு இசையச்சொல்லி, நாளோடே கூடச்செய்யத் தருவன அறிந்து சொல்ல வல்லவன் தூதனுவான், (எ - று). 8

689\. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(இ - ள்.) காரியம் நின்ற முறைமையை யறிந்து, காலத்தையும் நினைத்து, இடமும் அறிந்த, தானேயெண்ணிச் சொல்லவல்லவன் தலையான தூதனுவான்.

இது தலையான தூதரிலக்கணம் கூறிற்று.
9

690\. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(இ - ள்.) தனக்கு இறுதி வருமாயினும், ஒழியாது தன்னிறைவற்கு நன்மையைத் தருவது தூதாவது, (எ - று).
10

---

7 - ம் அதிகாரம்.
மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகலாவது அரசர்மாட்டு அமாத்தியர் ஒழுகுந்திறங் கூறுதல். இது முதலாக அவையஞ்சாமை ஈருகக் கூறுகின்றவை தம்மரசர்

மாட்டு வேண்டுமாயினும், மாற்றரசர்மாட்டும் வேண்டுதல் இன்றியமையாத
சிறப்புடைத்தாதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

691. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

(இ - ள்.) அரசன் குறிப்பறிந்து, காலம் பார்த்து, வெறுப்பில்லாதன வாய், சொல்ல வேண்டுவனவற்றை விரும்புமாறு சொல்க, (எ - று).

இது சொல்லுந் திறம் கூறிற்று.
1

692. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(இ - ள்.) எப்போதும் வேந்தனால் விரும்பப்படுவனவற்றைச் சொல்லி, தமக்குப் பயன்படாதனவற்றைக் கேட்டாலும் சொல்லாது விடுக, (எ - று).

சொல்லாது விடலாவது தூதனை அரசர்க்குப்படை எவ்வளவு உண்டென்று பகையரசன் வினவினால், நீ அறியாததொன்றோ வென்று அளவு கூறாமை. 2

693. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு
மவித்தொழுக

வான்ற பெரியா ரகத்து.

(இ - ள்.) *அமைந்த பெரியாரிடத்து ஒருவன் செவியுட் சொல்லுதலும், ஒருவன் முகம்பார்த்துத் தம்மில் நகுதலும், தவிர்ந்தொழுகல் வேண்டும்,(எ-று).*

இது கூற்றும் நகையும் ஆகாவென்றது.
3

694. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற்
றப்பொருளை

விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(இ - ள்.) *யாதொரு பொருளையும் செவிகொடுத்து ஓராது, தொடர்ந்து கேளாது, அப்பொருளை மறைத்தல் தவிர்ந்தால் பின்பு கேட்க, (எ - று).*

இது கேட்டல் விருப்பமும் குற்ற மென்றது.
4

695. மன்னர் விழைய விழையாமை
மன்னரான்

மன்னிய வாக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) *எல்லார்க்கும் பொதுவாகக் கருதப்பட்டவையன்றி, மன்னரால் விரும்பப்பட்டவையிற்றை விரும்பாதொழிக; அவ்விரும்பாமை, அம்மன்னராலே நிலையுள்ள செல்வத்தைத் தருமாதலான், (எ - று).*

அவை நுகர்வனவும் ஒப்பனை முதலாயினவுமாம்.

தல் வேண்டு மென்றது.
இஃது அவற்றைத் தவிர்

5

696. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

அமைச்சியல் - 8 - வது குறிப்பறிதல்.

137

(இ - ள்.) காப்பின், காத்தற்கு அரியனவற்றைக் காப்பாற்றுக; ஐயப்பட்ட பின்பு தெளிவித்தல் யாவர்க்கும் அரிது, (எ - று).

இஃது அடுத்தொன்று சொல்லாம லொழுகவேண்டுமென்றது. 6

697. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க

இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

(இ-ள்.) மாறுபாடுடைய வேந்தரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர், அவரை

அகலுவதுஞ் செய்யாது அணுகுவதுஞ் செய்யாது தீக்காய்வார்போல இருக்க. ()

இது சேர்ந்தொழுகுந் திறங்கூறிற்று.
7

698. கோளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்

துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(இ - ள்.) யாம் அரசனாலே கைக்கொள்ளப்பட்டோ மென்றுநினைத்து, அவன் நெஞ்சிற் கொள்ளாதன செய்யார், அசைவற்ற தெளிவுடையார், (எ - று).

இஃது அரசன் நெஞ்சிற்குப் பொருந்தினவை செய்ய வேண்டுமென்றது. 8

699. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்

கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(இ - ள்.) யாம் பழைமையுடையோ மென்றுகருதி, இயல்பல்லாதன

வற்றைச் செய்யும் நட்பின்தகைமை, தமக்கு க் கேட்டைத்தரும், (எ - று).

இது பின் பகையாவனவற்றைத் தவிரல்

வேண்டுமென்றது. 9

700. இளைய ரினமுறைய ரேன்றிகழார் நின்ற

வொளியோ டொழுகப் படும்.

(இ - ள்.) இவர் நமக்கு இளையரென்றும் இத் தன்மையாகிய முறைய

ரென்றும் இகழாது, அவர் பெற்றுநின்ற தலைமையோடே பொருந்த ஒழுக

வேண்டும், (எ - று).
10

---

8 - ம் அதிகாரம்.
குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலாவது அரசர் உள்ளக் கருத்தை அமைச்சர் அறிதல். இஃது அமைச்சியலாதலின் அமைச்சர் குறிப்பறிதல் கூறிய தென்னையெனின், குறிப்பறிதல்அரசர்க்கும் வேண்டுமாதலின்,இறந்தது காத்தலென்னுந் தந்திரயுத்தியாற் கூறப்பட்டதென்க. இது பெரும்பான்மையும் அரசர்க்கும் வேண்டுமாதலின், மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகலின் பின் கூறப்பட்டது.

18

701. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(இ - ள்.) முகம்போல முதிர்ந்த அறிவுடையது பிறிதுண்டோ? ஒருவனை உவப்பினும் வெறுப்பினும் தான் முற்பட்டுக் காட்டும், (எ - று).
குறிப்பறியுமாறு என்னை யென்றார்க்கு, இது முகம் அறிவிக்குமென்றது. 1

702. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(இ - ள்.) தன்னையடுத்த வண்ணத்தைக் காட்டுகின்ற பளிங்கைப்போல,
நெஞ்சத்து மிக்கதனை முகம் காட்டும், (எ - று).
இது முகம் நெஞ்சத்து வெகுட்சி யுண்டாயின் கருகியும், மகிழ்ச்சியுண்டாயின் மலர்ந்தும், காட்டுமென்றது. 2

703. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(இ - ள்.) யாம் நுண்ணிய அறிவையுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் பிறரை அளக்குங் கோலாவது ஆராயுமிடத்து, அவர் கண்ணல்லது பிற இல்லை. ()

704. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) ஒருவனோடுள்ள பகைமையையும் நட்பையும்
லும்; கண்ணினது வேறுபாட்டை யறிவாரைப் பெறின், (எ -

கண்கள் சொல்

று).

இது கண் கண்டு குறிப்பறிதல் நுண்ணியார்க்கல்லது
பிறர்க்கரிதென்றது.

705. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.

(இ - ள்.) ஒருவன் முகக்குறிப்பினானே அவனவன் மனக்குறிப்பை யறிய
மாட்டாவாயின், தன்னுறுப்புக்களுடன் கண்கள்மற்றென்னபயனைத் தருமோ? ()

இது குறிப்பறியாதார் குருடரோடு ஒப்பா ரென்றது.

5

706. குறித்தது கூருமைக் கோள்வாரோ
டேனை

யுறுப்போ ரனையரால் வேறு.

(இ - ள்.) நினைந்ததனைச் சொல்லாமைக் கொள்ளவல்லாரோடு மற்றை
யார் உறுப்பால் ஒருதன்மையர் அல்லது அறிவினான் வேற்றுமை யுடையர். ()

இது குறிப்பறியாதார் அறிவில்லாதார் என்றது.

6

707.

கூருமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாருநீர் வையக் கணி.

(இ - ள்.) அரசன் மனநிகழ்ச்சியை அவன் கூறுவதன்முன்னே நோக்கி அறியுமவன், எல்லாநாளும் மாறாநீர் சூழ்ந்த வையத்துக்கு அணிகலனாவன். ()

இது மக்களிற் சிறப்புடையனா மென்றது.

7

708. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வாரைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(இ - ள்.) பிறர் நினைத்ததனை ஐயப்படுதலின்றித் லாரை, தேவரோடு ஒப்பக் கொள்க, (எ - று)

துணிந்து அறியவல்

8

709. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) முகத்தை நோக்கி நிற்க, அமையும்; தன் மனத்தை நோக்கி அறியலுற்றதனை அறியவல்லாரைப் பெறின், (எ - று).

இஃது அமாத்தியர் குறிப்பை அரசனும் அறியவேண்டுமென்றது. 9

710.

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாதுங் கொடுத்துக் கொளல்.

(இ - ள்.) முகக் குறிப்பினாலே உள்ளக்கருத்தை அறியுமவர்களை, உறுப்பினுள் அவர் வேண்டுவது யாதொன்றாயினும் கொடுத்து, துணையாகக் கூட்டிக்கொள்க, (எ - று).

உறுப்பினுள்என்பதற்குத் தனக்கு அங்கமாயினவற்றுள்

எனவும் அமையும்.

9- ம் அதிகாரம்.

அவையறிதல்.

அவை யறிதலாவது இருந்த அவை
அரசன் குறிப்பறிந்தாலும் அவையறிந்து

யறிந்து அதற்குத் தக்க சொல்லுதல். பின் இது சொல்லவேண்டு மாதலின், அதன்

711.

கூறப்பட்டது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(இ-ள்.) இருந்த அவை யறிந்தாரை யறிந்து, அதற்குத்தக்க சொல்லின் திறத்தை ஆராய்ந்து, சொல்லுக; சொல்லின் தொகுதியை யறிந்த தூய்மையை யுடையவர், (எ - று).

தொகையறிதல் - திறனறிதல். இது

மென்றது.•
அவையறிந்து சொல்லல்வேண்டு

1

712. ஒளியார்முன் ஞொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய அறிவுடையார் முன்பு தாமும் ஒள்ளிய அறிவுடையா ராயிருத்தலும், வெள்ளிய அறிவுடையார் முன்பு வாலிய சுதை வண்ணம் போன்ற வெண்மையைக் கொண்டிருத்தலும், அவை யறிதலாவது, (எ

- று). 2

7 13. இடைதேரிந்து நன்குணர்ந்து சோல்லுக சோல்லின்

நடைதேரிந்த நன்மை யவர்.

(இ - ள்.) சொன்னால் அதற்கு வருங்குற்றத்தை ஆராய்ந்து, நன்மையா மவற்றை யறிந்து, சொல்லுக; சொல்லினது வழக்காராய்ந்த நன்மையுடையார்.()

இஃது ஆராய்ந்து சொல்லுமாறு கூறிற்று. 3

714. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(இ - ள்.) ஒரு நெறியின்கண் நின்றார் அந்நிலைமை குலைந்தாற்போல இகழப்படும், அகன்றகல்வியைக் கேட்டறியவல்லார் முன்னர்த் தப்புதல், (எ - று).

இது தப்புதல் வாராமற் சொல்லல்வேண்டுமென்றது. 4

715. நன்றேன் றேவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் சேறிவு.

(இ - ள்.) நன்றென்று சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றுள்ளும் மிக நன்று, தம்மின் முதிர்ந்தார்முன் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாத அடக்கம். ()

முதுவர் - தவத்தாலும் குலத்தாலும் கல்வியாலும் பிறயாதாலும் முதிர்ந்தார். இஃது இருந்த அவையின்கண் முந்துற்றுச் சொல்லல் ஆகாதென்றது. 5

716. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றேரிய வல்லா ரகத்து.

(இ - ள்.) *நூல்களைக்கற்று, அதன்பயனும் அறிந்துள்ளாரது கல்வி விளங் காநிற்கும்; குற்றமறச் சொற்களைச் சொல்லவல்லார்முன்னர்ச் சொல்லின்,(எ-று).*

இது கல்வியின் விழுப்பம் கற்றார்க்கல்லது பிறர்க்கு அறிதலரிதென்றது. 6

717. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல்
வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(இ - ள்.) *யாதாயினும் ஒன்றைச் சொல்லுங்கால், அதனைத் தெரிந்தறியும் அறிவுடையார்முன் பு சொல்லுவது, வளர்வதொன்று நின்ற பாத்தியின்கண்ணே நீர் சொரிந்தாற்போலும், (எ - று).*

7

718. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க
நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

அமைச்சியல் - **10** - வது
அவையஞ்சாமை.

(இ - ள்.) புல்லியவரிருந்த அவையின்கண் மறந்துஞ் சொல்லாதொழிக; நல்லவரிருந்த அவையின்கண் நல்லதனை இசையச் சொல்லவல்லார், (எ-று). 8

719. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த

ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(இ - ள்.) அங்கணத்தின்கண் உக்க அமுதம் போல இகழப்படுவர்; தம்முடைய இனத்தாரல்லாதார்முன்னர் ஒன்றைச் சொல்லுவாராயின், (எ - று).

கல்வியுடையார் புல்லவையுள் சொன்னால் உளதாகுங் குற்றமென்னை யென்றார்க்கு, இது இகழப்படுவரென்று கூறிற்று. 9

720. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்

வகையறியார் வல்லதூஉ மில்.

(இ - ள்.) அவையினது அளவை அறியாது ஒன்றைச் சொல்லுதலை மேற்கொள்பவர், சொல்லின் வகையும் அறியார்; அவ்வாறன்றி வேறு வல்லதூஉம் இலராவார், (எ - று). 10

---

10 - ம் அதிகாரம்.

அவையஞ்சாமை.

அவையஞ்சாமையாவது அவையின்கண் அஞ்சாமற் சொல்லுதல் அஞ்சாது சொல்லுதல்வேண்டுமாதலின்,

அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

721. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்.

(இ - ள்.) பகையின்கண் அஞ்சாது நின்று சாவார் பெறுதற்கு எளியர்; அவையின்கண் அஞ்சாது சொல்லவல்லவர் அறிதற்கு அரியர், (எ - று).

இஃது அவையஞ்சாமை அரிதென்றது. 1

722. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித்
தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(இ - ள்.) தாம் கற்றதனைக் கற்றவர்முன்பு இசையச் சொல்லி, தாம் கற்றதினும் மிகக்கற்றார்மாட்டு அவர் மிகுதியாகக் கூறும்பொருளைக் கேட்டுக்கொள்ளுதல் அவையஞ்சாமையாவது, (எ - று). 2

723. கற்றருட் கற்ற ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(இ - ள்.) கற்றாரெல்லாரினும் கற்றாரென்று சொல்லப்படுவார்; தாம் கற்றதனைக் கற்றார்முன்பு அவர்க்கு ஏற்கச் சொல்லவல்லார், (எ - று),

இது கற்றாரென்பார் அவையஞ்சாதார் என்று கூறிற்று. 3

724. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(இ - ள்.) பலநூல்களைக் கற்றாலும்

ஒருபயனில்லாதவரே ; நல்லவையின் கண் நன்றாக அவர்க்கு ஏற்கச் சொல்லமாட்டாதார், (எ - று).

இஃது அவையஞ்சுவார் கற்றகல்வி பிறர்க்குப் பயன்படாதென்றது. 4

725. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்

னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(இ - ள்.) வன்கண்ணரல்லாதவர்க்கு வாளினாற் பயனென்னை? அதுபோல, நுண்ணிய அவையின்கண் அஞ்சுவார்க்கு நூலினாற்பயனென்னை? (எ - று).

இது பிறர்க்குப் பயன் படாமையேயன்றித் தமக்கும் பயன்படாதென்றது.

726. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்

தஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

(இ - ள்.) பகையின்கண் அஞ்சுமவன் பிடித்த கூர்வாள் போலும்; அவை யின்கண் அஞ்சுமவன் கற்றநூலும், (எ - று).

மேல் பயனில்லை யென்றார் இங்குப் பயனில்லாதவாறு காட்டினார். 6

727. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(இ - ள்.) கல்லாதவரினும் கடையரென்று சொல்லப்படுவர் ; உலகநூல் கற்றறிந்துவைத்தும், நல்லாரிருந்த அவையின்கண் சொல்லுதலஞ்சுவார். ()

இது கல்லாதவரினும் இகழப்படுவரென்றது.
7

728. உளரேனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக்

கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

(இ - ள்.) உளராயினும் செத்தாரோடு ஒப்பார்; அவைக்களத்தை யஞ்சித் தாம் கற்றதனை அதற்கு இசையச் சொல்லமாட்டாதார், (எ - று).

இது செத்தாரோடு ஒப்பரென்றது. இவை ஐந்தும் அவையஞ்சுதலான் வருங்குற்றம் கூறின.
8

729. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) அவையஞ்சாது மறுமாற்றம் சொல்லுதற்காக, நெறிமையானே நூல்களை அளவறிந்து கற்க வேண்டும், (எ - று).

நூல் கற்றலாவது (1) மெய்யாராய்ச்சியாகிய நூலைக்கற்றலும், (2) வேதமும் ஆகமமும் கற்றலும், (3) உழவும் வாணிகமும் கற்றலும், (4) படைவழங்கல் மறுநீதி முதலியன கற்றலுமென நான்கு வகைப்படும்.
9.

730. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்

றேரகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(இ - ள்.) தப்பினுல் வருங் குற்றவகையை யறிந்து, கற்றுவல்ல அவையின்கண் அஞ்சுதலால் சோர்வுபடச் சொல்லார், சொற்களின் தொகுதியை யறிந்த தூய்மையுடையவர், (எ - று).

இது மேற்கூறிய வாற்ருல் கற்றவர் தப்பச் யால் வரும் பயன் கூறிற்று.

சொல்லாரென்று அக்கல்வி

10

அமைச்சியல் முற்றிற்று.

---

3. பொருளியல். (5)

1 - ம் அதிகாரம்.

நாடு.

பொருளின்பகுதி: அது கூறிய அதிகாரம் ஐந்தினும் முற்படப் பொருளாக்குதற்கு இடமாகிய நாட்டியல்பு ஓரதிகாரத்தானும், அந்நாட்டிற்கு ஏமமாகிய அரணியல்பு ஓரதிகாரத்தானும், அவ்விடத்தி லாக்கும் பொருள் ஓரதிகாரத்தானும், அப்பொருளினு லாக்கும் படையின் நன்மை ஓரதிகாரத்தானும், அப்படையின் நன்மையா லாக்கும் படைச்செருக்கு ஓரதிகாரத்தானும் கூறப்படும். இஃது அமைச்சரால் செய்யப்படுதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், நாடாவது நாட்டிலக்கணங் கூறுதல்.

731. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும்

வருபுனலும

வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(இ - ள்.) மேல்நீர் கீழ்நீர் நிறுத்தலாமிடத்தினைக் கிணறுகல்லி நீருண்டாக்குமிடத்தினையும், பயன்படு மலையினையும், ஆறொழுகுமிடத்தினையும், வலிய அரணாகும் இடத்தினையும் கண்டு, அவ்விடத்தை நாடாக்குக; அவை நாட்டிற்கு உறுப்பாதலால், (எ - று).

இஃது இவை ஐந்துங் குறையாமல் வேண்டுமென்றது. 1

732. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம

மணியேன்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

(இ - ள்.) நோயின்மையும், செல்வமுடைமையும், விளைவுடைமையும், இன்பமுடைமையும், காவலுடைமையு மென்று சொல்லப்பட்ட இவையைந்தும் நாட்டிற்கு அழகென்று சொல்லுவர், (எ - று). 2

733. நாடேன்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(இ - ள்.) தேடவேண்டாத வளத்தினை யுடைய நாட்டை நாடென்று சொல்லுவர்; தேடினால் வளந்தருகின்ற

காட்டை நாடல்ல வென்று சொல்லுவர்.

734. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(இ - ள்.) *தப்பாமல் விளையும் நிலங்களும், தகுதி யுடையாரும், தாழ்வில் லாத செல்வரும் சேர்வது நாடு,* (எ - று).

தள்ளா விளையுள் - மழையில்லாத காலத்தினும் சாவிபோகாத நிலம். 4

735. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(இ - ள்.) *மிகுத்த பசியும், இடையறாத பிணியும், ஒறுக்கும் பகையும், சேராது இயல்வது நாடு,* (எ - று).

இது சேர்த லாகாதன கூறிற்று.

5

736. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

(இ - ள்.) *பலபலவாய்த் திரளுந் திரட்சியும், பாழ்செய்யும் உட்பகையும், வேந்தனை யலைக்கின்ற கொலைத் தொழிலினையுடைய குறும்பரும், இல்லாதது நாடு,* (எ - று).
6

737. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா

லாற்ற விளைவது நாடு.

(இ - ள்.) பெரும்பொருளாலே விரும்பத்தக்கதாகி, கேடரிதாதலோடே மிகவும் விளைவது நாடு, (எ - று).

பெரும்பொருள் - நெல்லு. கேடாவது விட்டில், புயலென் றிவற்றான் வரும் கட்டம்.

கிளி, நால்வாய், பெரும்

7

738. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்று

நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(இ - ள்) கெடுதலை யறியாதாய், கெட்டதாயினும் பயன்குன்றாத நாட் டினை எல்லா நாடுகளினும் தலையான நாடென்று சொல்லுவர், (எ - று).

இது மேற்கூறிய விட்டில் முதலாயினவற்றால் நாடு கெட்டதாயினும், பின்

பும் ஒருவழியால் பயன்படுதல் கூறிற்று.

8 பொருளியல் - **2** - வது அரண்.

739. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(இ - ள்.) குடிமை செய்தால், ஒரு காலத்திலே பல குற்றம் தன்னிடத்து வரினும் அதனைப் பொறுத்து, நிச்சயித்த கடமையை அரசனுக்கு ஒருங்கு கொடுக்கவல்லது நாடு, (எ - று).

குடிமையாவது கடமையொழிய வருவது.
9

740. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(இ - ள்.) மேற்கூறியவாற்றால் எல்லாம் அமைந்ததாயினும், பயனில்லை யாம்; வேந்தனது அமைதியை உடைத்தல்லாத நாடு, (எ - று).

இது நாட்டுக்கு அரசனும் பண்புடையனாகல் வேண்டுமென்றது. 10

---

2 - ம் அதிகாரம்.
அரண்.

அரணாவது அரணிலக்கணங் கூறுதல். மேல் நாட்டிலக்கணங்கூறினார் நகர் இலக்கணங் கூறுகின்றாராதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

741. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(இ - ள்.) *வலியுடையார்க்கும் அரணுடைமை பொருளாவது; பகைவர்க்கு அஞ்சித் தன்னைக் காப்பார்க்கும் அரணுடைமை பொருளாவதாம்; ஆதலால், அதனைச் செய்யவேண்டும்,* (எ - று).

1

742. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

(இ - ள்.) *தெளிந்த நீராயினும், நிழலும் நீருமிலாத வெறு நிலமாயினும், மலையாயினும், அழகிய நிழலினையுடைய காடாயினும் உடையது அரணாம்,*(எ-று).

தெளிந்தநீர் - பெருநீர்; இது கலங்காதாதலின். அணி நிழற்காடு என்றதனாலே, செறிவுடைய காடென்று கொள்ளப்படும். 2

743. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(இ-ள்.) *உயர்ச்சியும், அகலமும், திண்மையும், கிட்டுதற்கு அருமையுமென்னும் இந்நான்கினது அமைதியுடையது மதிலாமென்று சொல்லுவர் நூலோர்.* ()

திண்மையென்பது கல்லும் இட்டிகையும் இட்டுச்

செய்தல். 3

744. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய
வினைமுகத்து

வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(இ - ள்.) *முற்றுற்ற முகத்தினையுடைய பகைவர் கெடும்படியாக, வினை செய்யும் இடத்து வெற்றியெய்தி மாட்சிமைப்பட்டது அரணாவது,* (எ - று).

அஃதாவது அட்டாலகமும் மதிற்பொறியும் முதலாயின மதிற்றலையில் அமைத்தல்.
4

745. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(இ - ள்.) *காக்கவேண்டும் இடம் சிறிதாய், மதிலகலம் பெரியஇடத்தை யுடைத்தாய், மதிலையுற்ற பகைவரது மிகுதியைக் கெடுப்பது அரணாவது,*(எ-று).

சிறு காவலாவது ஒருபக்கம் மலையாயினும் நீராயினும் உடைத்தாதல். 5

746. கோளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி
யகத்தார்

நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

(இ - ள்.) *பகைவரால் கொள்ளுதற்கு அரிதாய், தன்னகத்தே அமைக்கப் பட்ட உணவையும் உடைத்தாய், அகத்துறைவார்க்கு நிற்றற்கு எளிதாகும் நீரை யுடைத்தாயிருப்பது அரணாவது,* (எ - று).

எனவே, புறத்தார்க்கு நிற்றற்கரிதாகும் நீரையுடைத்தாதலும் வேண்டு மென்றவாறாயிற்று; தூரத்தில் நீரைப் பிறரறியாமல் உள்ளே புகுதவிடுதலும் வேண்டும் என்பதாம்.
6

747 . எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவும்

நல்லா ளுடைய தரண்.

(இ - ள்.) *எல்லாப்பொருள்களையும் உடை த்தாய், உற்றவிடத்து உதவவல்ல வீரரையுடையது அரண், (எ - று).*

எல்லாப்பொருளுமாவன - றுகாவேண்டுவனவும் படைக்கலங்களு ம். 7 **7 48** . முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்

பற்றற் கரிய தரண்.

(இ - ள்.) *சூழவிட்டும், சூழவிடாதே ஒருபக்கமாகப் போர்செய்தும், அரணிலுள்ளாரைக் கீழறுத்தும் இம்மூன்றிலும் கொள்ளுதற்கு அரியது அரணாவது, (எ - று).*
8

பொருளியல் - **3** - வது பொருள் செயல்வகை. **147**

749. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி

யில்லார்க ணில்லை யரண்.

(இ - ள்.) *சொல்லப்பட்ட எல்லா மாட்சிமையும் உடைத்தாயினும், வினை*

யின்கண் மாட்சிமை இல்லாதார்மாட்டு அரணாற் பயனில்லை, (எ - *று*).

இது வினைவல்லாரும் வேண்டு மென்றது.

9

750. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(இ - ள்.) *சூழவல்லாரைச் சூழ்ந்து, நலிந்தவரையும் தன்னகத்து நின்று*

காக்கவல்லவராய்க் காப்பவர் வெல்வது அரணாவது, (எ - *று*)

பற்றாற்றுதல் - தாம் பற்றின இடம் விடாது வெல்லுதல். 10

---

3 - ம் அதிகாரம்.

பொருள் செயல்வகை.

பொருள் செயல் வகையாவது பொருள்தேடுமாறும்

அதனுற்பயன்கொள்ளு

மாறும் கூறுதல். இது மேற்கூறிய நாடும்
நகாமுமுடையார்க்கு உளதாவதொன்

ருதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

751. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
எஃகதனிற் கூரிய தில்.

(இ - ள்.) பொருளையுண்டாக்குக; பகைவாது
பெருமிதத்தை யறுக்கலாங்

கருவி, அப்பொருள்போலக் கூரியது பிறிது இல்லை, (எ -
று). 1

இது பொருளீட்டல் வேண்டுமென்றது.

752. அருளொடு மன்போடும் வாராப்
பொருளாக்கம்

புல்லார் புரள விடல்.

(இ - ள்.) அருளுடைமையோடும்
அன்புடைமையோடும் வாராத பொரு

ளால் வரும் ஆக்கத்தை பொருந்தாது போக விடுக, (எ -
று).

இது பொருள் தேடுங்கால் பிறர் வருத்தத்திற்கு
உபகரியாதும், பயின்றார்

மாட்டுக் காதலில்லாமலும், பொருள் தேடுதலைத்
தவிர்கவென்றது. 2

753. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(இ - ள்.) அறத்தையும் தரும்; இன்பத்தையும் தரும்; பொருள் வரும் திற மறிந்து, பிறர்க்குத் தீமை பயத்தலின்றி வந்த பொருள், (எ - று).

இது பொருளால் கொள்ளும் பயன் அறஞ்செய்தலும் இன்பம் நுகர்தலும்
அன்றே; அவ்விரண்டினையும் பயப்பது நியாயமாகத் தேடிய பொருளாமாதலின் என்றது.

3

754. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன்
ஞென்ஞர்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

(இ - ள்.) தானே வந்துற்ற பொருளும், ஆயத்தால் வரும்பொருளும், தன் பகைவரை யடர்த்துக்கொண்ட பொருளும், அரசனுக்குப் பொருளாம், (எ - று).

உறுபொருள் - காவற் பொருள்.

4

755. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுற்
றன்கைத்தோன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(இ - ள்.) குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, யானையோடு யானை போர் செய் தலைக் கண்டாற் போலும்; தன்

கையகத்து எய்தியபொரு ளுண்டாக ஒரு வினையை யெடுத்துக்கொண்டு தொடங்கினவன் செய்யும் வினை, (எ - று).

இது பொருளுடையார் தாம் வருந்தாமல் பிறரை வினைசெய்வாராக வவி வினைக்கண் விட்டிருக்கலாமென்றது.

5

756. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய பொருளை முற்ற உண்டாக்கினார்க்கு ஒழிந்த அறமும் காமமுமாகிய பொருளிரண்டும் ஒருங்கே எளியபொருளாக வெய்தலாம், (எ-று).

757. அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(இ - ள்.) அறம் செய்தற்குக் காரணமாகிய அன்பினின்றும் தோன்றிய அருளாகிய குழவி, பொருளென்று சொல்லப்படும் செல்வத்தையுடைய செவிலித்தாய் வளர்த்தலாலே உண்டாம், (எ - று).

இது பொருளுடையார்க்கே அறஞ்செய்தலாவதென்பது கூறிற்று.

7

758. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளாக மதிகப்படாதாரையும் பொருளாக மதிக்கப் பண்ணுவதாகிய பொருளேயல்லது வேறு பொருள் என்று சொல்லப்படுவதில்லை.

இது வடிவில்லாதாரைப் பெண்டிரிகழ்வார்;
நன்றாக மதிப்பரென்றது.

பொருளுடையாரை யாவரும்
8

759. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க
மிருளறுக்கு

மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(இ - ள்.) பொருளென்னும் மெய்யாகிய ஒளி,
எண்ணப்பட்ட தேசமெல் லாவற்றினுஞ் சென்று
பகையென்னும்இருளை அறுக்கும், (எ - று).

இது பொருள் ஒளியில்லாதார்க்கும் ஒளியுண்டாக்கும்; அரசன் பொரு ளுடையனானல், தான் கருதிய தேசமெல்லாம் தன்னுணை நடத்துவானென்றது.

760. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர்
செல்வரை

யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(இ - ள்.) பொருளில்லாதாரை எல்லாரும் இகழுவர்; பொருளுடையாரை எல்லாருஞ் சிறப்புச் செய்வர். (எ - று).

இது சிறப்பெய்தலும் பொருளுடைமையாலே வருமென்றது 10

---

4 - ம் அதிகாரம்.

படைமாட்சி.

படைமாட்சியாவது படையினது நன்மை கூறுதல். படை மேற்கூறிய பொருளினால்உண்டாமாதலானும், அதனை ஈட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும படை வேண்டுமாதலானும், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

761. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்

வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) யானை - குதிரை - தேர் - கருவி - காலாளாகிய உறப்புக்களால்

அமைந்து,இடுக்கண்உற்றால் அதற்கு அச்சமின்றி,வெற்றியுடைய படை,அரசன்

தேடியபொரு ளெல்லாவற்றினும் தலையான பொருள்; ஆதலால்,படைவேண்டும்.

762. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த

வன்க ணதுவே படை.

(இ - ள்.) கெடுதலின்றி, கீழறுக்கப்படாததாய், குலத்தின் வழிவந்த அஞ்

சாமையையுடையதே படையாவது, (எ - று).

வழிவருதல் - வீரன்மகன் வீரனாகுதல். இது படையினது நன்மை கூறிற்று. 150

திருக்குறள் - பொருட்பால்.

763. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(இ - ள்.) மறமும், மானமும், நல்லவழிச்சேறலும், தெளிவுடைமையு மென இந்நான்குமே படைக்கு அரணும், (எ - று).

நல்லவழிச்சேறலாவது மறஞ்செய்யுங் காலத்துக் கலக்கமின்மை. 3

764. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(இ - ள்) உற்றவிடத்து உற்றபோரினைத் தடுக்கும் இயல்பறிந்து, தாரைப் பொறுத்து, மேற்செல்லவல்லது படையாவது, (எ - று).

இது முந்திச்செய்யவேண்டுமென்

பதூஉம்,செல்லுங்கால்இடமறிந்து செல்ல

வேண்டுமென்பதூஉம், கூறிற்று.

4

765. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு

மாற்ற லதுவே படை.

(இ - ள்.) கூற்றமானது வெகுண்டு தன்மேல்வரினும், சிதறுதலின்றியே எதிர்நிற்கவல்ல வலியுடையதே படையாவது, (எ - று).

இது மாற்றான் மேல்வந்தால் பொறுக்கவேண்டு மென்றது. 5

766. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்

தொல்படைக் கல்லா லரிது.

(இ - ள்.) அரசர் கெடுமிடத்து, வழிவந்த படைக்கு அல்லது பிறபடைக்கு போர்க்களத்து அழிவு வந்தவிடத்து, உயிர்க்கு வரும் ஊறு அஞ்சாத வன்கண்மை இல்லை, (எ - று).

வழிவந்த படை-வீரன் மகன் வீரன்.

6

767. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை

படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(இ - ள்.) பகைவரைக்கொல்லும் தகுதியும், அவர் மேல்வந்தால் பொறுக்கும் ஆற்றலும் இல்லையாயினும், சேனையானது படையழகினால் பெருமைபெறும்.

படையழகென்றது தேர் யானை குதிரைகளின் அலங்காரமும், கொடியும், குடையும், முரசும், காகளமும்

முதலாயினவற்றால் அழகு பெறுதல். இஃது அரசன் படையழகு அமைக்கவேண்டு மென்றது.

7

768. ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(இ - ள்.) *கடல்போல ஒலித்தாலும் எலியினது மாறுபாட்டினால் வருந் தீமை யென்னுளதாம்; எலி நாகம் உயிர்த்த வளவிலே கெடும்,* (எ - று).

இது படைமிகுத்தது வெல்லுமென்று கருதாது வீரரைத் தெளிந்தாளல் வேண்டு மென்றது.

8

769. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

(இ - ள்.) *படையானது நிலையுடைய வீரரைப் பெரிது உடைத்தாயினும், தனக்குத் தலைவரை இல்லாத விடத்துத் தனக்கு வெற்றியில்லையாம்,* (எ - று).

இது படையமைத்தாலும் படைத்தலைவரையும் அமைக்கவேண்டு மென் றது.
9

770. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

* (இ - ள்.) *தான் தேய்ந்து சிறிதாகலும், மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப் பும், நல்குரவும் தனக்கில்லையாயின், படை பகையை வெல்லும்,* (எ - று) 10

---

5 - ம் அதிகாரம்.
படைச்செருக்கு.

படைச்செருக்காவது படையினது வீரியங் கூறுதல். இது படைக்கு இன்றியமையாமையின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

771. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

(இ - ள்.) *ஒன்றுஉற்ற காலத்து உயிர்ப்பொருட்டு அஞ்சாத மறவர் தமமரச ஞல் செறுக்கப்பட்டாராயினும், தமது தன்மை குன் றுதல் இலர்,* (எ - று).

இஃது அஞ்சாமையுடையார் வீரியஞ் செய்யுமிடத்துக் குறைய நில்லாமை வேண்டுமென் றது.
1

772. பேராண்மை யென்ப தறுகஞென்

றற்றக்கா

ஹூராண்மை மற்றத னேஃகு.

(இ ள்.) ஒன்றுஉற்றக்கால் அஞ்சாமையை ஒருவனுக்குப் பெரிய ஆண்மை யென்று சொல்லுவர்; உலகியலறிந்து செய்தலை அவ்வாண்மைக்குப் படைக் கலமென்று சொல்லுவர், (எ - று).

உலகியலறிவது - தான் உலகியலை வெளியார் சொல்லாமை யறிதல். 2

---

* இது பரிமேலழக ருரை.

773. கான முயலெய்த வம்பினின் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(இ - ள்.) வீரர்க்குக் காட்டகத்து முயலைப் பட எய்த அம்பினும், யானை யைப் பிழைக்க எறிந்த வேலை யேந்துதல் இனிது, (எ - று).

இது மேலதற்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டது.

3

774. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர்

பலரென்னை

முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(இ - ள்.) என்னுடைய ஐயன் முனைனர்ப் பகைவீரரே! நில்லாதொழிமின்; முன்னுள் இவன் முன்னே நின்று, கல்லிலே யெழுத்தப்பட்டுவிற்கின்றூர் பலராதலால், (எ - று).

இஃது எளியாரைப் போகச்சொல்லி, எதிர்ப்பாரோடு பொரவேண்டுமென்றது. 4

775. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

(இ - ள்.) தன் கையிலுள்ள வேலை ஒரு களிற்றின் உயிரோடே போக்கி, அதன்பின் கருவி தேடிச் செல்பவன், தன் மெய்யின் மேற்பட்ட வேலைப் பறித்துக் கருவி பெற்றே மென்று மகிழும், (எ - று).

இது வீரர் செயல் இத்தன்மையதாதலால், புண்பட்டால் அதற்காற்றிப் பின்னும் அமரின்கண்சாதல் அல்லது வெல்லல் வேண்டும் என்றது. 5

776. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய
வழித்திமைப்பி

னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

(இ - ள்.) மாற்றாரோடு எதிர்த்துச் சிவந்து நோக்கின கண்ணிலே ஒரு வேலினாலே எறிய, அதற்கு மீண்டும் இமைப்பாராயின், அஃது அஞ்சாதார்க்குக் கெட்டதனோடு ஒக்கும், (எ - று).

விழித்தகண் என்பதற்கு மாற்றானை நோக்கி

யிமையாத கண் எனினும் அமையும.
6

777. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் ஞளை யெடுத்து.

(இ - ள்.) தனது வாழ்நாளாகியநாளை யெண்ணி, அவற்றுள் விழுமிய புண் படாத நாளெல்லாவற்றையும் தப்பினநாளுள்ளேயெண்ணி வைக்கும் வீரன். ()

இது போரின்கண் முகத்திலும் மார்பினும் புண்படலும், முதுகு புறங் கொடாமையும் வேண்டுமென்றது. 7

நட்பியல் - 1 - வது நட்பு. 1
53

778. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(இ - ள்.) பரவும் புகழை விரும்பி உயிரை விரும்பாதார், கழல் கட்டுதல்
அழகுடைத்து, (எ - று).

இது புகழ் விரும்பும் படை வேண்டுமென்றது.
8

779. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய வஞ்சினம் தப்பாமல் சாவாரை அவர் தப்பியதுசொல்

விப் பழிக்கவல்லவர் யாவர், (எ - று).

இது வஞ்சினம் தப்பின் படவேண்டுமென்றது. 9

780. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா

டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) தம்மை ஆண்டவாது கண்ணீர்மல்குமாறு சாகவல்லாராயின்,

அச்சாக்காடு எல்லாராலும் வேண்டிக் கொள்ளும் தகுதியுடைத்து, (எ - று).

இஃது ஆண்டவனுக்குக் கேடுவரின், படவேண்டுமென்றது. 10

பொருளியல் முற்றிற்று.

---

4. நட்பியல் (5)

1 - ம் அதிகாரம்.

நட்பு.

நட்பாவது நட்பாமாறு கூறுதல். அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை

ஐந்துங்கூறினார் இனி நட்பாமாறு கூறுகின்றார். மன்னருள் படையும் பொருளும்

உள்ளிட்டன நிலைநின்று வளர்வதும் இனநலன் அழிவு
பெறாத நட்பையுடைய
வனுக்கு அல்லது கூடாதாதலின், அதன்பின் இது
கூறப்பட்டது.

781. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(இ - ள்.) நட்புப்போல உண்டாக்குதற்கு
அரியவான பொருள்கள் யாவை
யுள? அவ்வாறுஉண்டாக்கப்பட்ட நட்புப்போல, பிறர்
நல்வினை செய்தற்கு அரிய
வாகக் காக்கும் காவல்கள் யாவையுள? (எ - று).
இது நட்புத் தேடவரிது என்றது.

1

782. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பதே நட்பு.

(இ - ள்.) முகத்தோடு முகமகிழக் கொள்ளும் நட்பு
நட்பன்று; மனத்
தோடு மனமகிழக் கொள்ளும் நட்பே நட்பாவது, (எ - று).

2

783. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்

மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(இ - ள்.) *ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பு்பண்ணுதல் நகுதற்பொருட்டன்று; மிகையாயின செய்யுமிடத்து முற்பட்டுக் கழறுதற் பொருட்டு,* (எ - று).

இது மனமகிழ நட்புக்கோடலன்றித் தீக்கருமங்கண்டால் கழறவும் வேண்டு

மென்றது,

3

784. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(இ - ள்.) *உடைசோரநின்றானுக்குக் கைசென்று உடைசோராமற் காத் தாற்போல, இடுக்கண்வந்தால் அப்பொழுதே அவ்விடுக்கணை நீக்குவது நட்பாவது,* (எ - று).

4

785. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி

யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

(இ-ள்.) *நட்புக்கு* மேம்பட இருக்கும் இடம் *யாதெனின், மனத்தின்கண் ஐயுற வின்றிச் செல்லுமாற்றால் தளராமைத் தாங்கி நிற்கும் நிலை,* (எ - று).

வீற்றிருத்தல் -தலைப்பட இருத்தல்.

5

786. இனைய ரிவர்நமக் கின்னம்யா மேன்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

(இ - ள்.) *இவர் நமக்கு இத்தன்மையர், யாமும் இவர்க்கு இத்தன்மையோ மென்றுபேணிச் சொல்லினும், நட்புவாடும்; ஆதலால், நட்பினைத் தன்னைத்தான் நினைக்குமாறுபோல நினைக்க, (எ - று).*

6

787. நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) *படிக்குந்தோறும் நூல்நயம்போல அறிவுதரும், பழகுந்தோறும் பண்புடையாளரது நட்பு, (எ - று).*

இது குணவானோடு நட்புக்கொள்ளின், அறிவுண்டாமென்றது. 7

788. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா
வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும்.

(இ - ள்.) *நட்பாராய்தற்குப் பலநாள்பழுகுதல் வேண்டா; ஒருநாள் கண் டாராயினும் உணர்வுடையார்க்கு அவ்வுணர்வுடைமைதானே, நட்பாகும் உரிமை யைத் தரும், (எ - று).*

அவ்வுணர்வுடைமைதானே நட்பாகு மென்றவாறு.

. 8

789. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(இ - ள்.) பிறை நிறையும் நீர்மைபோல,
ஒருநாளைக் கொருநாள் வளரும்
அறிவுடையார் கொண்ட நட்பு ; மதியின்
பின்னீர்மைபோல ஒருநாளைக் கொரு
நாள் தேயும் பேதையார் கொண்ட நட்பு, (எ - று).
இஃது அறிவுடையார் நட்பு வளருமென்றும்
அறிவில்லாதார் நட்புத் தேயு
மென்றுங் கூறிற்று.

9

790. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(இ - ள்.) நட்டார்க்கு அழிவு வந்தவிடத்து,
அவர் துன்பத்தை நீக்கி, நல்ல
நெறியின்கண் செலுத்தித் தாங்கி, தன்னால் செயலற்ற
விடத்து அவரோடு
ஒக்கத் தானும் துன்பம் உழப்பது நட்பு, (எ - று).

10

2-ம் அதிகாரம்.

நட்பாராய்தல்.

நட்பாராய்தலாவது நட்பிற்கு ஆவாரை ஆராய்ந்து கொள்ளுமாறு கூறு
தல். நட்குங்கால் ஆராய்ந்து நட்கவேண்டுமாதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்
டது.

791. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(இ - ள்) நட்பை விரும்பியாள்பவர்க்கு ஒருவனை ஆராயாது நட்புச் செய்
வதுபோலக் கேடுதருவதில்லை; நட்டபின், அவனை விடுதலில்லை யாயின், (எ-று).

இது நட்பாராய்தல் வேண்டுமென்றது.

1

792. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய குணமும்-குடிப்பிறப்பும் - குற்றமும்-குறைவில்
லாத சுற்றமும முன்பே ஆராய்ந்து, பின்பு அவனை நட்பாகக்கொள்க, (எ - று).

இவையெல்லாம் ஒத்தனவாயின், உறவு நீளச்செல்லுமென்றவாறும். 2

793. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு
வானைக்

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(இ - ள்.) மேற்கூறியவற்றுள் உயர்குடிப்பிறந்து, தன்மாட்டுப் பிறர்
சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுமவனை, அவன் வேண்டிய தொன்று கொடுத்தும் நட்
பாகக் கொள்ளல்வேண்டும், (எ - று).

3

794. அழச்சொல்லி யல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

(இ - ள்.) குற்றம் கண்டால் அழுமாறு சொல்லி, நெறியல்லாதனவற்றிற்குக் கழறி, உலகவழக்கறிய
வல்லாரதுநட்பை ஆராய்ந்துகொள்க, (எ - று).

இது மந்திரிகளுள் நட்பாக்கற் பாலாரைக் கூறிற்று.

4

795. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(இ - ள்.) குற்றமற்றாரது நட்பைக் கொள்க ;
ஒருபொருளைக் கொடுத்தாயி

னும், தனக்கு நிகரில்லாதார் நட்பினின்று நீங்குக, (எ - று).

5

796. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு இலாபமென்று
சொல்லப்படுவது அறிவில்லாதா

ரோடு நட்பாடுதலை நீங்கி விடுதல், (எ - று).

இது பேதையார் நட்பைத் தவிர்கவென்றது.

6

797. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு.

(இ - ள்.) தான் சிறகுமவற்றை உள்ளத்தால்
நினையாதொழிக ; அது

போல, அல்லல் வந்தவிடத்து வலியாகாதாரது நட்பினைக்
கொள்ளாதொழிக ()

இது தீக்குணத்தார் நட்பைத் தவிர்க வென்றது.

7

/98. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை
யடுங்காலை

யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(இ - ள்.) கெடும்பொழுது கைவிடுவாரது நட்பைத்
தன்னைப் பிறர் கொல்

லுங் காலத்து நினைப்பினும் நினைத்த மனத்தினை அங்கட்புச் சுடும்; அவர் கொல்லு

மதனினும், (எ - று).

இது கேட்டிற்கு உதவாதார் நட்பைத் தவிர்க வென்றது. 8

799. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(இ - ள்.) கேடுவந்தவிடத்தும் ஒருபயனுண்டாம்; அக்கேடு நட்டாரது

தன்மையை நீட்டி யளந்தறிதற்கு ஒரு கோலாமாதலால், (எ - று).

மேல் கெடுங்காலைக்கைவிடுவாரை விடவேண்டு மென்றார் அவரை அறியுமா

றென்னை யென்றார்க்கு, கேட்டாலல்லது அறிதல் அரிதென்றார். 9

800. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை

தான்சாந் துயரந் தரும்.

(இ - ள்.) குற்றமும் ஆய்ந்து குணமும் ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கொண்ட நட்பு, பிற்காலத்துத் தான் சாதற்கு ஏதுவான துன்பத்தைத் தரும், (எ - று).

இஃது ஆராயாமையால் வருங்குற்றங் கூறிற்று.
10

3 - ம் அதிகாரம்.
ப ழை மை.

*பழைமையாவது நட்டோரது உரிமை கூறுதல். இஃது அவருரிமையால் செய்தனவற்றிற்குப்
பொறுக்கவேண்டுமென்று அதன்பின் கூறப்பட்டது.*

801. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின்
யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

(இ - ள்.) *பழைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதெனின், அது யாதொன்றிலும் உரிமையை அறுத்தவில்லாத நட்பு,* (எ - று).

இது பழையவன் செய்த உரிமையைச் சிறிதுஞ் சிதையாது உடன்படுதல் நட்பாவதென்றது.
1

802. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(இ - ள்.) *நட்பிற்கு அங்கமாவது உரிமை ; அவ் வுரிமையால் செய்யுமதற்கு உடன்படுதல் சான்றோர்க்கு இயல்பு,* (எ - று).

இது பேய்ச்சுரைக்காய்க்குப் பல காயம் அமைத்தாலும் இனிமையுண்டாகாதுபோல, உடன்படாராயின் இனிமை

உண்டாகாதாதலான் உடன்படல் வேண்டு மென்றது.
2

803. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர்
கெழுதகையாற்

கேளாது நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) நட்டோர் தமது உரிமையாலே கேளாது இசைவில்லாதவற்றைச் செய்வாராயின், அதற்கு முனியாது அதனையுந் தாம் விரும்பும் தன்மையோடே கூட விரும்பத் தப்பாதிருப்பர் மிக்கார், (எ - று).

இஃது உடன்படுதலன்றி விரும்பவும் வேண்டு
மென்றது. 3

804. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங்
கெழுதகைமை

செய்தாங் கமையாக் கடை.

-

(இ - ள்.) ஒருவன் தனது உரிமையாலே
இசைவில்லாதவற்றைச் செய்த
விடத்து, தான் அமையானாயின், பின் அவனோடு பழகிய நட்பு யாதினைச் செய்யும்?

இது முறைமையிற் பயன் படாதென்றது.
4 158 திருக்குறள் - பொருட்பால்.

805. கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை

வல்லார்க்கு

நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) நட்டோரது தப்பைப் பிறர் சொல்லுங்கால் கேளாத உரிமையை யறியவல்லார்க்கு நட்டோர் தப்புச்செய்யின், அந்தநாள் நல்ல நாளாம், (எ-று). இது மென்றது

கேளாது செய்தலே அன்றித் தப்புச் செய்யினும் அமையவேண்டு

5

806. அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(இ - ள்.) தமக்கு அழிவுவரும் கருமங்களைப் பழைய நட்டோர் செய்தா ராயினும், அவரோடு உள்ள அன்புவிடார்; முற்காலத்து அன்பின் வழியாகவந்த நட்பையுடையவர், (எ - று).

இது கேடுவருவன செய்யினும் அமைய வேண்டு மென்றது. 6

807. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க

நோதக்க நட்டார் செயின்.

(இ - ள்.) தாம் நோவத்தக்கனவற்றை நட்டோர் செய்வாராயின், அதற்கு

முனியாது ஒன்றில் அறியாமையாலே செய்தாரென்று உரிமையாலே செய்தாரென்று கொள்க, (எ - று).

கொள்க ; ஒன்றில் பெரிய
7

808. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

ரது

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்றார் பழைமையின்கண்ணே நட்பை அவராலே தமக்கு அழிவு வந்தவிடத்தும் விடார், (எ - று).

நின்ற

எல்லை - வரம்பு.
8

809. கெடாஅர் வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு.

(இ - ள்.) குற்றம் உண்டாயின் அவ்விடத்து நட்பினிற் கெடாராய்க் குலத் தின்வழி வந்த நட்புடையாரது நட்பை விடுதலின்றி உலகத்தார் விரும்புவர். 9

810. விழையார் விழையப் படுவர் பழையார்கட்

பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(இ - ள்.) பழைய நட்டோர்மாட்டுக் குணத்தினின்று நீங்காதார் விரும்பா தாராலும் விரும்பப் படுவர், (எ - று).

இது பகைவரும் விரும்புவரென்றது.

10

4 - ம் அதிகாரம்.

தீ நட் பு.

• தீநட்பாவது தீயகுணத்தாராகிய மாந்தரோடு நட்டதனால்வரும் குற்றங் கூறுதல்.

811. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னோர்
தமரிற் றனிமை தலை.

(இ - ள்.) தெருவின்கண் நெறிப்பட நடந்து அமரின்கண் நெறிப்படா மல் நடந்து எறினவன் வலிமையைக் கெடுக்கும் அறிவில்லாத குதிரையைப் போல்வார் தமராவதினும் ஒருவன் தனியனாதல் நன்று, (எ - று).

இது பகைவர் நட்புத் தீமைபயக்கு மென்றது.

1

812. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர்
புன்கேண்மை ~ யெய்தலி னெய்தாமை
நன்று.

(இ-ள்.)நட்புச்செய்தாலும் தனக்குப் பாதுகாவலாதல்
இல்லாத புல்லியாரது
புல்லிய நட்பைப் பெறுவதினும், பெறுமை நன்று, (எ -
று).

இது சிறியார் நட்புத் தீமைதருமென்றது.
சிறியார் - சூதர், வேட்டைக்
காரர், பெண்டிர் போல்வார்.
2

813. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி
னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) அறிவில்லாதார் மிகவும் கெழுமிய
நட்பாகுமதனினும், அறி
வுடையார் பகைமை கோடிமடங்கு மிக்க நன்மையை
உண்டாக்கும், (எ - று).

இது பேதைமையார் நட்புத் தீமை பயக்கு
மென்றது. 3

814. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார்
கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது.

(இ - ள்.) கண்ணிஞல் பருகுவாரைப் போலத் தமக்கு அன்புடையாராயிருப்

பினும், குணமில்லாதார் நட்புப் பெருகுமதனினும் குறைதல் நன்று, (எ - று).

இது குணமில்லாதார் நட்புத் தீதென்றது.

4

815. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(இ - ள்.) நகையின் பகுதியார் செய்த நட்பினும், பகைவராலே பத்துக்

கோடி மடங்கு நன்மை மிகும், (எ - று).

நகைவகையர்-காமுகர்-வேழம்பர்முதலாயிஞர். இஃது இவர்கள் நட்புத்

தீதென்றது.

5

816. ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

(இ - ள்.) தம்மாலியலும் கருமத்தை முடியாது வருத்துமவர் நட்பை, நட் பென்று சொல்லுவதும் செய்யாராய்

வீழவிடுக, (எ - று).

இஃது அழுக்காறுடையார் நட்புத் தீதென்றது.

6

817. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ

மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(இ - ள்) *மனையின்கண் நட்டோராயிருந்து, மன்றின்கண் குற்றங் கூறுவாரது நட்பை, சிறிதும் செறிதலைத் தவிர்க,* (எ - று).

இது புறங்கூறுவார் நட்புத் தீதென்றது.

7

818. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) *செய்யுந்தொழில் வேறாக, சொல்லுங்கூற்று வேறாக, ஒழுகு வாரது நட்பு, பயன்படும் நனவின்கண்ணேயன்றிக் கனவின்கண்ணும் இன்னாது,* (எ - று).

இது பொய்கூறுவார் நட்புத் தீதென்றது.

8

819. உறினட் டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மென்.

(இ - ள்.) *செல்வம் மிக்க காலத்து நட்புக்கொண்டு, அஃது அற்ற காலத்து நீங்குகின்ற*

பிகரில்லாதார் நட்பைப் பெற்றதனால் வரும் நன்மை யாது? இழந்ததனால் வரும்தீமை யாது? (எ - று).

மக்களுள் இவரோடு ஒத்த இழிவுடையார் இன்மையான், ஒப்பிலார் என்றார். இது காலபுருடர் நட்புத் தீதென்றது. 9

820. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கோள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(இ - ள்.) நட்டோர்க்கும் தமக்கும் வரும் நன்மை தீமைகளை யொக்கப் பார்த்துத் தமக்கு நன்மையாகுமதனைச் சீர்தூக்கும் நட்டோரும், பெற்றது கொள்ளும் கணிகையரும், கள்வருமென்று கூறப்பட்டவர் தம்முள் ஒப்பார்.

5 - ம் அதிகாரம்.

கூடாநட்பு.

கூடா நட்பாவது சுற்றத்தாராயினும் பிறராயினும் மனத்தின் கள்ளாது நட்
டாரைப் போல ஒழுகுவாரது இயல்பும் அவர்மாட்டு ஒழுகுந்திறமும் கூறுதல்.

தமக்கு இனமின்றிக் கருமங் காரணமாக நட்பாரும்,

பகைவராய் நட்பாருமென
அவ்விருவகையாரையும் தீநட்புப்போலக்
கடியவேண்டுமாதலின், அதன்பின்
இது கூறப்பட்டது.

821. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(இ - ள்.) நட்டோர் போன்று மனத்தினன் நட்பில்லாதார் நட்பு, பெண்
மனம்போல வேறுபடும்; ஆதலால், அவருள்ளக் கருத்தறிந்து கொள்க, (எ-று).

இது நட்பாயொழுகுவாரது உள்ளக்கருத்தறிய வேண்டுமென்றது. 1

822. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(இ - ள்.)முகத்தால் இனியவாக நக்கு மனத்தால் இன்னாதவாக நினைக்கும்
வஞ்சகரை அஞ்சவேண்டும், (எ - று).
2

823. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) மனத்தால் பொருத்தமில்லாதவரை யாதொன்றன்கண்ணும்
அவர் சொல்லினால் தெளிதற்பாலதன்று, (எ - று).

இது சொல்லினால் அறிதலரிதென்றது.

3

824. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணார்க் கரிது.

(இ - ள்.) நல்லவாகிய பல நூல்களைக் கற்றவிடத்தும், மனநல்லாராகு
தல் மாட்சிமையில்லார்க்கு அரிது, (எ - று).
இது கல்வியால் அறிதல் அரிதென்றது.

4

825. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

(இ - ள்.) உற்றாரைப்போல நல்லவானவை சொன்னாராயினும், பகைவர்
சொல்லுஞ்சொல் விரைந்தறியப்படும், (எ - று).

21

5

826. சொல்வணக்க மொன்னார்கட்
கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான்.

(இ - ள்.) வில்லினது வணக்கம் தீமையைக்
குறித்தமை எதுவாக,
தாழச்சொல்லுஞ் சொல்லைப் பகைவர்மாட்டு
நன்றுசொன்னாரென்று கொள்ளா
தொழிக, (எ - று).
இது தாழச்சொல்லினும் தேறப்படா ரென்றது.
6

827. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு
மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.
(இ - ள்.) தொழுதகையுள்ளும் கொலைக்கருவி
ஒடுங்கும்; பகைவர்
அழுதகண்ணிரும் அத்தன்மையதாமென்று கொள்க, (எ -
று).
மெல்லியராகத் தொழுதுவந்து ஒத்தார்போல
ஒழுகுவாரது நட்பென்ற
வாறு. இது கூடாநட்பினால்வருங் குற்றங் கூறிற்று.
கூடாநட்பினர் வேறு
காலத்தினும் அழுதகாலத்திலும் தேறப்படாரென்க.
7

828. தீர்விடங் காணி ணெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

(இ - ள்.) முடியுமிடங்காணின், மற்றொருவன் எறிதற்குப் பட்டடை
யாம்; மனத்தினால் ஒவ்வாது புறத்து வேறுமிகச் செய்து வந்தாரது நட்பு, (எ-று).

இது கருபங்காரணமாக நட்டாரோடு கூடும் திறங் கூறிற்று. பட்டடை
யாவது தான் தாங்குவதுபோல நின்று வெட்டுவார்க்கு உதவி செய்வது. 8

829. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

*(இ - ள்.) பகைமை தோன்றாமல் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச்செய்து,
அகத்தின்கண் தம்மையிகழும், பகவரை, தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று
புறத்தின்கண் அவர் மகிழும் வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அது சாம் வண்
ணம் பொருந்தற்பான்மை யுடைத்து அரசநீதி, (எ - று). 9

830. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் போரீஇ விடல்.

(இ - ள்.) பகைவர் நட்பாங்காலம் வந்துவிடத்து, முகத்தால் நட்பினைச்
செய்து அகநட்பு நீங்கவிடுக, (எ - று).
10

நட்பியல் முற்றிற்று.

---

* இது பரிமேலழக ருரை.

5. துன்பவியல். (12)

1 - ம் அதிகாரம்.

பேதைமை.

பேதைமையாவது கேட்டிற்குக் காரணமாகியவற்றை அறியாதாரியல்பு கூறுதல். இறைமாட்சி முதலாகக் கூடாநட்பு ஈறாகப் பொருட்பகுதியாகிய அமைச்சும், நாடும், அரணும், பொருளும், படையும், நட்புமென்று சொல்லப் பட்ட ஆறுஉறுப்புங் கூறினார். இனி அவ்வரசர்க்கும் அவராலாக்கப்பட்ட பொருட்கும் கேடுவரும் நெறியையறிந்து காக்குமாறு வேண்டுமாதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

831. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி
னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல்.

(இ - ள்.) *அறியாமையென்று சொல்லப்படுவதொன்று யாதெனின், அது குற்றம் பயப்பனவற்றைக்கொண்டு நன்மைபயப்பனவற்றைப் போகவிடல்.*

இது பேதைமையின் இலக்கணம் கூறிற்று.

1

832. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை
காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

(இ - ள்.) *அறியாமை யெல்லாவற்றுள்ளும் அறியாமையாவது தனக்குக் கைவாராத பொருளின்கண் காதன்மை செய்தல்,(எ - று).*

இது வருந்தினாலும் பெறாததற்குக் காதல் செய்தலும் பேதைமையென்றது.

2

833. ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந்
தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(இ - ள்.) *நூல்களைக்கற்றறிந்தும், அவற்றைப்பிறர்க்கு இசையச் சொல்லியும், தான் அடங்குதலைச் செய்யாத பேதையார்போலப் பேதையார் உலகத்தில் இல்லை, (எ - று).*

3

834. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.

(இ - ள்.) *நாணமில்லாமையும், தெரிந்துணராமையும், ஈரமின்மையும் யாதொரு பொருளையும் போற்றாமையும் பேதையார் தொழில், (எ - று).*

இது பேதையார்செயல் கூறிற்று.

4

835. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு.

(இ - ள்.) *பேதை ஒருபிறப்பின்கண் செய்யும்செயலாலே செய்யவல்லன், எழுபிறப்பினும் தான் புக்கழுந்தும் நரகத்தை, (எ - று).*

புக்கழுந்தல் - ஒருகால் நரகத்திலே பிறந்தால் அவ்வுடம்பு நீங்கினாலும் அதனுள்ளே பிறத்தல்.

5

836. பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

(இ - ள்.) ஒழுக்கமறியாதா னொருபேதையான் ஒருகருமத்தை மேற்கொண் டானாயின், அப்பொழுது பொய்யனென்னவும்பட்டு, பிறர்க்குப் புனைபூணும்.

புனைபூணல் - சிறைபடுதல்.

6

837. ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(இ - ள்.) அயலார் உண்ண, உற்றார் பசியாநிற்பர்; பேதையானவன் பெரிய செல்வத்தை உற்றவிடத்து, (எ - று).

இது பேதை பொருள்பெற்றால் வழங்குந்திறங் கூறிற்று.

7

838. பேரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதோன் றில்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்குப் பேதையாரதுநட்பு மிகவும் இனிது; பிரிந்தவிடத்து, தருவதொரு துன்பம் இல்லையாதலான், (எ - று).

இது பேதை காயந்துய்க்குமாறு கூறிற்று.

8

839. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற்

சான்றோர்

குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

(இ - ள்.) கழுவாதகாலைப் பள்ளியின்கண் வைத்தாற்போலும்; சான்றோர் அவையின்கண் பேதைபுகுந்து கூடியிருத்தல், (எ - று).

இது பேதை யிருந்த அவை யிகழப்படுமென்றது.

9

840. மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(இ - ள்.) முன்னே பித்தாய்மயங்கிய ஒருவன் பின்பு கள்ளினை நுகர்ந்து களித்தாற்போலாவதொன்று; பேதை தன்கையின்கண் ஒன்றுடையனானவிடத்து.

துன்பவியல் - **2** - வது
புல்லறிவாண்மை. 165

2 - வது அதிகாரம்.

புல்லறிவாண்மை.

புல்லறிவாண்மையாவது சிற்றறிவின் இயல்பும் அதனால் வருங் குற்றமும் கூறுதல். இதுவும் பேதைமையோடொத்த இயல்பிற்றாதலான், அதன்பின்

கூறப்பட்டது.

841. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி
ஞெண்மை யுடையம்யா மென்னுஞ்
செருக்கு.

(இ - ள்.) புல்லறி வென்று சொல்லப்படுவது
யாதெனின், அது யாம் அறி
வுடையோ மென்று தம்மைத் தாம் மதிக்குங்களிப்பு, (எ -
று) 1

842. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல்
கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(இ - ள்.) தாம் உய்யக் கல்லாதவற்றைக்
கற்றாராக மேற்கொண்
டொழுகல், குற்றந்தீரக் கற்றதனையும் ஐயமாக்கும், (எ -
று).

இது கல்லாததனை மேற் கொள்ளுதல்
புல்லறிவென்றது. 2

843. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்
வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் அறிவுடையார் பலர்
உண்டென்பதாகிய ஒரு

பொருளை இல்லையென்று சொல்லுமவன்,
இவ்வுலகத்தின்கண்ணே திரிவ
தாகிய பேயென்று எண்ணப்படுவன், (எ - று).

இஃது உயர்ந்தோர் உண்டென்பதனை
இல்லையென்றல் புல்லறி வென்
றது.
3

844.

காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.

(இ - ள்.) அறியாதானை அறிவிக்கப் புகுதுமவன்
தானறியான்; அவ்வறி
யாதவன் தான் அறிந்தபடியை அறிந்தானா
யிருக்குமாதலான், (எ -று). இது கொண்டது
விடாமை புல்லறி வென்றது. 4

845. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி.

(இ - ள்.) தம்பாலுள்ள குற்றத்தைப் பிறரறியாமல்

தாம் மறையாத காலத்

து, பிறர் காணுமல் மறைக்க வேண்டும் உறுப்பை ஆடையால் மறைத்தலும்

புல்லறிவு, (எ - று).

எனவே, அதுவும் மறையாணுயின், குற்றநாடுவோரில்லை யென்றவாருயிற்று. இது குற்றமறையாமை புல்லறி வென்றது. ௫

846. ஏவவுஞ் செய்கலான் ருன்றேரு னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(இ - ள்.) அறிவுடையார் சொல்லவும் செய்யான்; தானும் தெளியான்; அத்தன்மையனுகிய சீவன் போமளவும உலகத்தாக்கு ஒருநோய்போல்வன். ()

இஃது சுட்டின பொருளைக கொடுத்தலும் தொகுத்தலும செய்யாமை புல்லறி வென்றது. 6

847. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(இ - ள்.) அறிவில்லாதான் மனங்குளிர்ந்து கொடுத்தற்குக் காரணம் வேறென்றும் இல்லை; அது பொருளைப் பெறுகின்றவனது நல்வினைப்பயன். ()

இது கொடுத்தாணுயினும் வரிசையறியாது கொடுக்குமாதலின், அது புல்லறிவென்றது. 7

848. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு.

(இ - ள்.) நல்குரவினுள் நல்குரவாவது அறிவின்மை;

பொருளின்மையை நலகுரவாக எண்ணார் உலகத்தார்; அது
மாதலான், (எ - று).
புண்ணியம் செய்யாதார்மாட்டே சேரு
8

849. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(இ - ள்.) அறிவில்லாதான் அரிதாக எண்ணின மறைப்பொருளைச்
சோரவிடுவன்; அதுவேயன்றி, தனக்குத்தானே பெரிய துன்பத்தினையும்
செய்துகொள்ளுவன், (எ - று).

சோரவிடுதல் - பிறர்க்குச் சொல்லுதல். இது பொருட்கேடும் உயிர்க
கேடும் தானே செய்யுமென்றது.
9

850. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(இ - ள்.) அறிவில்லாதார் தாமே தம்மை யிடர்ப்படுத்தும் இடர்ப்பாடு, பகை
வர்க்கும் செய்தல் அரிது, (எ - று).

இது மேற்கூறியதனை வலியுறுத்திற்று.

10

---

3 - வது அதிகாரம்.

இகல்.

இகலாவது பிறரோடு மாறுகொண்டால்வரும்

குற்றங் கூறுதல். இஃது

அறியாதார்க்கு உளதாமாதலான், அதன்பின்

கூறப்பட்டது.

851. இகலேன்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலேன்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(இ - ள்.) எல்லா வுயிர்க்கும் வேறுபடுத லாகிய

குணமின்மையைப் பரப்

பும் துன்பத்தை, இகலென்று சொல்லுவார் அறிவோர், (எ

- று).

இஃது இகலாவது இதுவென்று கூறிற்று.

1

852. இகல்காணு ணாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(இ - ள்.) மாறுபடுதற்குக் காரண முண்டாயினும்,
ஆக்கம் வருங்காலத்து
மாறுபாடு காணான்; கேடு வருங்காலத்து, அதனை
மிகுதலைக் காணும், (எ - று).
இம் மாறுபாடு நல்வினை யுடையார்க்குத்
தோன்றாதென்றவாறு. 2

853. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை
யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

(இ - ள்.) இகலின் எதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை
வெல்ல நினைக்கும்
தன்மையவர் யார்தான், (எ - று)
சாய்ந்தொழுக வேண்டுமென்றார் அது தோல்வி
அவரை வெல்வாரில்லை யென்றார்.

யாதாதோ வென்றார்க்கு, 3

854. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை

மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(இ - ள்.) மாறுபாட்டிற்குச் சாய்ந்தொழுகுதல் தலை நினைக்கின் கேடு மிகும், (எ - று).

ஆக்கமாம்; அதனை மிகு

இது மாறுபாட்டிற்குச் சாய்ந்தொழுகல் வேண்டுமென்றது. 4

855. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை

தவலுங் கேடலு நணித்து.

(இ - ள்.) பிறருடன் மாறுபாட்டின்கண் மிகுதல் இனிதென்று கருது

மவனும், அவன் வாழ்க்கையும், சாதலும் கெடுதலும் நணித்து, (எ - று).

நிரனிறை. இது சாயானாயின், உயிர்க்கேடும் பொருட்கேடு முண்டாமென்

றது.

5

856. இகலானு மின்னாத வெல்லா நகலானு
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) மாறுபாட்டினாலே துன்பங்களெல்லாம் உளவாம்; உடன்பட்டு

கருதலாலே நல்ல நயமாகிய வுள்ளக்களிப்பு உண்டாம், (எ - று). 6

857. மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா
ரிகன்மேவு

மின்னா வறிவி னவர்.

(இ - ள்.) மிகுதலைப் பொருந்துகின்ற உண்மைப்பொருளைக் காணமாட்

டார், மாறுபாட்டினைப் பொருந்தின இன்னாதஅறிவுடையார், (எ - று).

இது மாறுபடுவார்க்கு மெய்ப்பொருள் தோன்றாதென்றது. 7

858. இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற்
றவலில்லாத்

தாவில் விளக்கந் தரும்.

(இ - ள்) மாறுபடுதலாகிய இன்னாதநோயை நீக்குவானாயின், கேடில்லாத குற்றமற்ற ஒளியினைத் தரும், (எ - று).

அங்கீக்குதல்

இது தோற்றமுண்டா மென்றது.
8

859. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலேன்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(இ - ள்.) இன்பத்தின் மிக்க இன்பம் எய்தும்; மாறுபாடாகிய துன்பத்தின் மிக்க துன்பம் கெடுமாயின், (எ - று)

எல்லா இன்பத்தின்மிக்க வீடுபேற்றின்பம் எய்தும் என்றவாறு. 9

860. பகல்கருதிப் பற்றார் செயினு மிகல்கருதி யின்னாசெய் யாமை தலை.

(இ-ள்.) தம்மோடு பற்றில்லாதார் வேறுபடுதலைக் கருதி, இன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும், அவரோடு மாறுபடுதலைக் கருதித் தாமும் அவர்க்கு அவற்றைச் செய்யாமை நன்று, (எ - று).

இது மேற்கூறிய குற்றமும் குணமும் பயக்குமாதலின், மாறுபடுதற்குக்

காரணமுள வழியும் அதனைத் தவிர்தல் வேண்டும் என்றது. 10

---

4 - ம் அதிகாரம்.

பகைமாட்சி.

பகைமாட்சியாவது பகைகொள்ளுங்கால் தனக்கு நன்மைபயக்குமாறு

கொள்ளுதல். மேல் பகைகொள்ளலாகாதென்றார் பகைகொள்ளுங்கால் நன்மை

பயக்குமாயின் கொள்கவென்றமையால், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

துன்பவியல் - **4** - வது பகைமாட்சி.

169

861. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(இ - ள்.) தம்மின் வலியார்க்குப் பகையா யெதிர்தலைத் தவிர்க; தம்மைப் போற்றாத எளியார்மாட்டுப் பகைகோடலை மேவுக, (எ - று).

இது தனக்கு எளியாரோடு பகை கோடலாமென்றது.
1

862. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு

ளேஞ்ஞான்று

மோல்லானை யோல்லா தோளி.

(இ - ள்.) *கல்லாதானுமாய், வெகுளியுடையனுமாய் சிறுபொருளனுமாகிய பகைவனை எல்லாநாளும் ஒளி பொருந்தாது, (எ - று).* 2

863. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(இ - ள்.) *அறிவில்லாத அச்சமுடைய பகைவரைப்பெறின், அவரைச் செறுவார்க்கு இன்பம் தூரப்போகாது, அணித்தாக வரும், (எ - று).*

அறிவு - காரியவறிவு.

3

864. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.

(இ - ள்.) *மீண்டும்பாராத சினத்தனுமாய் மிகப்பெருகிய காமத்தனுமாகிய வன் பகை, விரும்பப்படும், (எ - று).*

இஃது இவையுடையார் நட்டோரிலாதலால், இவரிடத்துப் பகை கொள்ளலா மென்றது.

4

865. கோடுத்துங் கோளல்வேண்டு மன்ற
வடுத்திருந்து

மாஞத செய்வான் பகை.

(இ - ள்.) பகையைஉற்றிருந்தும் மாட்சிமையில்லாதன செய்யுமவன் பகையினை, துணிந்து ஒன்றனைக் கொடுத்தும் கொள்ளல்வேண்டும், (எ - று).

மாஞதசெய்தலாவது பகைக்காவன செய்யாது பிறிது செயல். இஃது இவன் பகைசெய்யமாட்டாஞதலால், அப்பகை கோடலாமென்றது. 5

866. குணனிலஞய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்ருர்க்

கினனிலஞ மேமாப் புடைத்து.

(இ - ள்.) குணங்களுள் யாதும் இலஞய்க் குற்றங்கள் பல உடையஞயின்,

அவன் துணையிலஞம்; அது மாற்ருர்க்கு எமமாதலை உடைத்தாம், (எ - று). 6

22

867. அன்பில ஞன்ற துணையிலன் ருன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(இ - ள்.) சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புறுதலும் இலன், வேற்றரசாகிய வலிய துணையும் இலன்; ஆதலான், தான் வலியிலன்; இப்பெற்றிப்பட்டவன் மேல் வந்த பகைவன் வலியை யாங்ஙனம் தொலைப்பன்? (எ - று).
7

868. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(இ-ள்.) வெகுளியின் மின்று நீங்காணுய், நிறையுடைமை யிலனுயினவனை வெல்லுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யாவர்க்கும் எளிது, (எ - று).

இஃது இவையிரண்டு முடையவ னெல்லார்க்குந் தோற்குமென்றது. 8

869. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

(இ - ள்.) அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சுவான், பகைவனது வலிமை அறியான், மதியிலன், ஈயமாட்டான்; இப்பெற்றிப்பட்டவன் பகைவர்க்கு மிகவும் எளியன், (எ - று).

இஃது இவை நான்கு முடையவன் தோற்கும் மென்றது. 9

870. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(இ - ள்.) ஒருவினை செய்யத்தொடங்குங்கால் பின் வருவன பாரான், பயன்படுவனவற்றைச் செய்யான், அதனுல் உறும் பழியைப் பாரான், குணமு மிலன்; இவன் பகைமை பகைவர்க்கு இனிது, (எ - று).

இஃது இவன் பகைமையால், பகைவர்க்கு இனிமை உண்டாமென்றது. 10

---

5 - ம் அதிகாரம்.

பகைத்திறந் தெரிதல்.

பகைத்திறந் தெரிதலாவது பகையின்கண் செய்யுந் திறமாராய்தல். மேல் பகைகொண்டால் வெல்வாரையுந் தோற்பாரையுங் கூறினார். இனி அப்பகை வர்யாட்டுச் செய்யுந்திற மெண்ணிச் செய்யவேண்டுமாதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

871. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

துன்பவியல் - **5** - வது பகைத்திறந்
தெரிதல். 171

(இ - ள்.) *பகைவரது தலைமையைக் கெடுக்க மாட்டாதார், அப்பகைவர் உயிர்க்கு மாத்திரத்திலே அறுதியாகச் சாவர்,* (எ - று).
இது பகை கொள்ளுங்கால் வலியாரோடு பகைகோடலாகா தென்றது. 1

872. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(இ - ள்.) *பகை யென்று சொல்லப்படுகின்ற குணமில்லாததனை, ஒருவன் விளையாட்டின்கண்ணும் விரும்பற்பாலதன்று,* (எ - று).
இஃது எவ்விடத்தும் பகைகோடல் தீது என்றது.

2

873. வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(இ - ள்.) *வில்லே ஏராக உடைய பகைவரோடு பகைகொளினும், சொல்லே ஏராக உடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக, (எ - று).* *இஃது அரசரோடு பகைகொளினும் அமைச்சரோடு பகைகொள்ளலாகா தென்றது.*

3

874. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

(இ - ள்.) *பகையிரண்டாய், தான் ஒருவனாய், தனக்குத் துணையும் இலனாயின், அப்பகை யிரண்டினுள் ஒன்றை இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க.*

இஃது இருவரோடு பகைகொள்ளலாகா தென்றது.

4

875. ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(இ - ள்.) *பித்து உற்றவரினும் அறிவிலன்; தனியனாயிருந்து பலரோடு பகை கொள்ளுமவன், (எ - று).*

இது பலரோடும் பகைகொள்ளலாகா தென்றது.

5

876. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல்.

(இ - ள்.) *பகைவனை ஆக்கமுள்ள காலத்து*
நட்டோனென்று தெளி
யலுமாம்; பகைவனென்று ஐயப்படலுமாம் ;
அழிவுவந்தவிடத்து, தெளிவதுஞ்
செய்யாது நீக்குவதுஞ் செய்யாது ஒழுகுக, (எ - று).
இது பகையாயினார்மாட்டு அழிவின்கண்
செய்வதோரியல்பு கூறிற்று. 6

877. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும்
பண்புடை யாளன்
றகைமைக்கட் டங்கு முலகு.

(இ - ள்.) *பகைவரை நட்புபோலக்*
கொண்டொழுகவல்ல பண்புடையவன்
பெருமையின்கீழே உலகம் தங்கும், (எ - று).
இது பகை கொள்ளாமையால் வரும் பயன் கூறிற்று.

7

878. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க

..

மென்மை பகைவ ரகத்து.

(இ - ள்.) தாம் வருத்த முற்றதனை அறியாதார்க்கு

வருத்த முற்றுச்
சொல்லா தொழிக; அதுபோல, பகைவரிடத்துத

தமது மென்மையைத்
தோற்றுவித்தலை விரும்பாதொழிக, (எ - று).
இது பகைவர்மாட்டுத் தமது மென்மையைத்

தோற்றுவியா தொழிகவென்
றது.

8

879. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(இ - ள்.) முள்மரத்தை இளைதாகவே களைக;

முற்றினவிடத்து, தன்னைக்
களைவார் கையைக் கொல்லுமாதலால், (எ - று).
இது பகைவர் வலியராவதன்முன்னே களைதல்வேண்டு

மென்றது. 9

880. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(இ - ள்.) வினைசெய்யும் வகையை யறிந்து,

தன்னைப் பெருக்கி, தான்
தன்னைக்காக்க, பகைவர்மாட்டு உண்டான பெருமிதம்

கெடும், (எ - று).
இது பகைவரைக் கொல்லுந் திறங் கூறிற்று

10

6 - ம் அதிகாரம்.

உட்பகை.

உட்பகையாவது உடனே வாழும் பகைவர் செய்யுந்திறங் கூறுதல். அஃ தாவது புறம்பு நட்டார் போன்றும் சுற்றத்தாராயும் ஒழுகி மனத்திறற் பகைத்திருப்பார் செய்யுந் திறங்கூறுதல். இதுவும் ஆராய்ந்து காக்கவேண்டுமாத லின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

881. வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(இ - ள்.) வாள்போலக் கொல்லுந் திறலுடைய பகைவரை அஞ்சாதொழிக; புறம்பு நட்டாரைப் போல மனத்திறற் பகைத்திருப்பார் தொடர்பை அஞ்சுக. () இது பகை அஞ்சுவதினும் மிக அஞ்சவேண்டுமென்றது. 1

துன்பவியல் - 6 - வது உட்பகை.

882. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(இ - ள்.) உடனே வாழும் பகைவரை அஞ்சித்

தன்னைக் காக்க; அவர் தனக்குத் தளர்ச்சி வந்தவிடத்து, குயவன் கலத்தை அறுக்குங் கருவி போலத் தப்பாமல் கொல்லுவர், (எ - று).

மட்பகை தான் அறுக்குங்கால் பிறரறியாமல் நின்று அறுக்கும். 2

883. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(இ - ள்.) எள்ளின் பிளவு போன்ற சிறுமைத்தேயாயினும், உடனே வாழும் பகையினன் ஒருவர்க்குக் கேடு உளதாம், (எ - று).

இது பகை சிறிதென் றிகழற்க வென்றது.
3

884. நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(இ - ள்.) நிழலகத்து நீர் இனிதேயாயினும் அவற்றுள் இன்னாத செய்யும்
நீர் இன்னாதாகும்; அதுபோல,சுற்றத்தார் நன்மை இனிதாயினும் அவர் இன்னாத வற்றைச் செய்வாராயின், அஃது இன்னாதாயே விடும், (எ - று).

இது சுற்றமென் றிகழற்க என்றது. 4

885. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு
முரம்பொரு

துட்பகை யுற்ற குடி.

(இ - ள்.) உட்பகையானது உற்ற குடி,

அரத்திஞல் தேய்க்கப்பட்ட பொன்னைப் போல, அதஞல் பொரப்படவே வலிதேயும், (எ - று).

இஃது உட்பகை அழகு செய்வது போலப் பலத்தைக் கெடுக்கு மென் றது.
5

886. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே

யுட்பகை யுற்ற குடி.

(இ - ள்.) உட்பகையும் அஃது உற்ற குடியும், செப்பும் மூடியும் பொருந்தி

ஞற்போலப் பொருந்தினவாயினும், பொருத்தமில்லவாம், (எ - று).

உட்பகையுற்ருர் செப்பும் மூடியும் ஒன் றபட்டாற்போல இருந்து, செப்பகத்

துப் பொருள் வாங்குவார்க்கு மூடி துணையாய் அகன்று நிற்குமதுபோல அகன்று

நிற்பரென்றவாறு.
6

887. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்

பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

(இ - ள்.) மனத்தினால் பொருத்தமில்லாதாரோடு ஒத்து வாழும் வாழ்க்கை, ஒரு குடிலகத்தே பாம்போடு கூடி வாழ்ந்தாற் போலும், (எ - று).

இது பாம்பு இடம் வந்தால் கடிக்கும்; அதுபோல, உட்பகைவர் இடம் வந்தால் கொல்லுவரென்றது.
7

888. மனமாறு வுட்பகை தோன்றி னினமாறு
வேதம் பலவுந் தரும்.

(இ-ள்.) மனம் நன்றாகாத உட்பகை தோன்றுமாயின், தனக்கு இனமாயினார் நல்லராகர்; அஃதன்றிப் பல குற்றங்களும் உண்டாம், (எ - று).

இஃது இனம் பொருந்தாமல் கூடநின்று பகைப்பிக்குமென்றது. 8

889. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி
னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும்.

(இ - ள்.) உறவு முறையோடே உட்பகை தோன்றுமாயின், அது கெடுதல் , முறைமையோடே கூடப் பல துன்பத்தினையும் தரும், (எ - று).

இது சுற்றத்தாராகிய உட்பகையினால் வரும் தீமை கூறிற்று. 9

890. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி
னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(இ - ள்.) தன் ஒன்றினார்மாட்டு ஒன்றாமை உளதாயின், எந்நாளினும் சாவாமையைக் கூடுதல அரிது, (எ - று).

இது நட்டோராகிய உட்பகையினால் வரும் தீமை கூறிற்று. 10

---

7 - ம் அதிகாரம்.
பெரியாரைப் பிழையாமை.

பெரியாரைப் பிழையாமையாவது தம்மிற் பெரிய அரசரையும், முனிவரை யும், அறிஞரையும் பிழைத்தொழுகாமை. மேல் பகையும் பகையின்கண் செய்யும் திறமும் கூறினார். தம்மிற் பெரியார் தம்மைப் பகையாகக் கொள்ளா ராயினும், தமது இகழ்ச்சி அவரால் தீமை பயக்குமாதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

891. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(இ - ள்.) தான் கெடுதல் வேண்டுவனாயின், பெரியாரைக் கேளாதே ஒருவினையைச் செய்க, தன்னைக் கொல்ல வேண்டுவனாயின், வலியுடையார் மாட்டே தப்புச்செய்க, (எ - று).

1 துன்பவியல் - 7 - வது பெரியாரைப் பிழையாமை. 175

892. பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற்

பெரியாராற்

பேரா விடும்பை தரும்.

(இ - ள்.) பெரியவர்களைப் போற்றாது ஒழுகுவனாயின், அவ்வொழுக்கம்

அவராலே எல்லாரானும் இகழப்படும் நீங்காத துன்பத்தைத் தரும், (எ - று).

இது முனிவரைப் போற்றா தொழியின், அது குற்றம் பயக்குமென்றது. 2

893. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்

காற்றாதா ரின்னா செயல்.

(இ - ள்.) வலியுடையார்க்கு வலியில்லாதார் இன்னாதவற்றைச் செய்தல்,

தம்மைக் கொல்லும் கூற்றத்தைக் கைகாட்டி அழைத்தாற்போலும், (எ - று). 3

894. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்

தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(இ - ள்.) எல்லாவகையும் மாட்சிமைப்பட்ட வாழ்க்கையும் மிக்க பொரு

ளும் என்ன பயனுடையனவாம்; பெருமையால் மிக்க தகுதியுடையார் செறுவா

ராயின், (எ-று).

எல்லாவகையுமாவன - சுற்றமும், நட்டோரும்,

நிலமும் முதலாயின.

கற்றனயரும், இல்லும்,

4

895. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்

வேந்து செறப்பட் டவர்.

(இ - ள்.) எவ்விடத்துச் செல்லினும் எவ்விடத்தும் உளராகார்; வெய்ய

வலியையுடைய வேந்தனல் செறப்பட்டார், (எ - று).

இது கெட்டுப்போனலும் இருக்கலாவதோர் அரணில்லை யென்றது. 5

896. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்

பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(இ - ள்.) தீயினல் சுடப்படினும் உய்தல் உண்டாம்; பெரியாரைப் பிழைத்

தொழுகுவார் உய்யார், (எ - று).

இது முனிவரைப் பிழைத்தலினல் வருங்குற்றம் கேடு வருமென்று கூறினர்.

கூறிற்று. முற்பட உயிர்க்

6

897. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு
முய்யார்

சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(இ - ள்) *மிகவும் அமைந்த துணையுடைய
ராயினும் கெடுவர்; மிகவும்
அமைந்த சீர்மையுடையார் செறுவாராயின், (எ - று).
இது துணையுடையாராயினும் உயிர்க்கேடு
வருமென்றது.* 7 176

திருக்குறள் - பொருட்பால்.

898. ஏந்திய கோள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(இ - ள்.) *உயர்ந்த கோட்பாட்டை யுடையார்
வெகுள்வாராயின், இந்திரனும்
இடையிலே இற்றுத் தன்னரசு இழக்கும், (எ - று).
இது பொருட்கேடு வருமென்று கூறிற்று.*

8

899. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(இ - ள்.) *மலைபோலப் பெரியாரைக் குறைய மதிப்பாராயின், உலகத்தின்
கண்ணே நின்றாற்போலத் தோன்றுகின்றவர் குடியோடே கூடமாய்வர், (எ- று).
குன்ற மதித்தல் - அவமதித்தல்.*

9

900. ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(இ - ள்.) தவத்தினாலும் வலியினாலும் பெரியாரது வலியை இகழாதொழிதல், தம்மைக் காப்பார்க்குக் காவலாகிய எல்லாவற்றுள்ளும் தலையான காவலாம்.

இது பெரியாரைப் பிழையாமையால் வரும் பயன் கூறிற்று. 10

---

8 - ம் அதிகாரம்.

பெண்வழிச் சேறல்.

பெண்வழிச் சேறலாவது இன்பங் காரணமாக மனையாள்வழி ஒழுகுதலும், கணிகையரோடுகூடி ஒழுகுதலும், கறவுண்டு களித்தலும், சூதாடலும், நியளவன்றி மிக உண்டலுமென ஐந்து வகைப்படும்; அவற்றுள், பெண்வழிச் சேறலாவது மனைவியர் வழியொழுகுதலினால் வரும் குற்றங் கூறுதல்.

901. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(இ - ள்.) தேவரைப்போல இன்புற்று வாழினும், பெருமையிலாவர்; மனையாளது வேய்போலும் தோளை அஞ்சுபவர், (எ - று).

இது செல்வமுடையாராயினும் பிறரால் மதிக்கப்படாரென்றது. 1

902. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற்

றெஞ்ஞான்று

நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(இ - ள்.) மனையாளை அஞ்சுவான், எஞ்ஞான்றும் நல்லார்க்கு நல்லவை செய்தலை அஞ்சும், (எ - று).

இஃது அறஞ்செய்ய மாட்டானென்றது.

2

துன்பவியல் - 8 - வது பெண்வழிச் சேறல். 177

903. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

(இ - ள்.) மனையாளை அஞ்சுகின்ற மறுமைப் பயனெய்தாதவன், ஒரு வினையை ஆளுந்தன்மை, பெருமை யெய்துதல் இல்லை, (எ - று).

இது பொருள் செய்ய மாட்டானென்றது.

3

904. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று

நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(இ - ள்.) மனையாள்மாட்டு வரத் தாழ்ந்தொழுகும் இயல்பாகிய கேடு, எல்லா நாளும் நல்லாரிடத்து நாணுதலைத் தரும், (எ - று). 4

905. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி ைறணுடைப்

பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(இ - ள்.) பெண்டிர் ஏவின் தொழிலைச் செய்தொழுகும் ஆண்மையின், நாணமுடைய பெண்மையே, தலைமை உடைத்தாம், (எ - று).

இது பிறரால் மதிக்கப்படாரென்றது. 5

906. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்

பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(இ - ள்.) நல்ல நுதலினை யுடையாள் விரும்பியவாறு செய்தொழுகுவார், தம்மோடு நட்டார் குறைதீர்க்கவுமாட்டார்; அவர்க்கு நல்லது செய்யவுமாட்டார்.

குறைதீர்த்தல் - உற்ற துயரம் தீர்த்தல். 6

907. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்

பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(இ - ள்.) அறஞ்செய்தலும், அமைந்த பொருள் செய்தலும, ஒழிந்த காம நுகர்தலும், பெண்ணேவல் செய்வார்மாட்டு இல்லையாம், (எ - று).

இஃது அச்சமில்லாராயினும் சொன்னது செய்வாராயின், இம்மூன்று பொருளும் எய்தார் என்றது.

7

908. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்

வேண்டாப் பொருளு மது.

(இ-ள்.) *மனையாளைக் காதலித்தொழுகுவார நற்பயனைப் பெறார்; யாதானும் ஒருவினையைச் செய்து முடிக்கவேண்டுவார் விரும்பாத பொருளும் அவரை விழையாமை,* (எ - று).

இஃது அறத்தினும் பொருளினும் காதலின்றி, அவர்தம்மையே காதலிப் பார்க்கு அறனும் பொருளும் இல்லையாமென்றது.

8 23

909. பேணது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்

நாணாக நாணுத் தரும்.

(இ - ள்.) *அறத்தினையும் பொருளினையும் பேணாது மனையாளைக் காதலிப்பானது செல்வம், பெரியதோர் நாணம் உலகத்தே நிற்கும்படியாக, தனக்கு நாணினைத் தரும்,* (எ - று).

9

910. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்

பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை.

(இ - ள்.) எண்ணஞ் சேர்ந்த மனத்திலே நிறைவாக உடையார்க்கு எல்லா நாளும் பெண்ணைச் சேர்ந்த ஆகும் அறியாமையுடைமையாம், (எ - று).

எண்ணஞ்சேர்தல் - இதனால் வருங்குற்றந் ணத் தெரிந்துணர்தல். 10

---

9 - ம் அதிகாரம்.

வரைவின் மகளிர்.

வரைவின்மகளிராவது கணிகையரோடு கலந்தொழுகினால் வரும் குற்றங் கூறுதல். முயக்கத்தில் வரைவின்மையால், வரைவின் மகளிரென்று கூறப் பட்டது.

911. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்

நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(இ - ள்.) தமக்கு உளதாகும் பயனை நோக்கிக் குணமாகக்கூறும் குண மில்லாத மகளிரது இன்பத்தை யாராய்ந்து பார்த்து, அவரைச் சாராதொழிக, ().

இதனாலே கணிகையர் இலக்கண மெல்லாந் தொகுத்துக் கூறினர். 1

912. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா

ரின்சொ லிழுக்கந் தரும்.

(இ - ள்.) அன்பால் கலத்தலின்றிப் பொருளால் கலக்கும் ஆய்தொடியார் சொல்லும் இன்சொல், பின்பு கேட்டினைத் தரும், (எ - று). 2

913. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி

லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(இ - ள்.) பொருளே கருதும் பெண்டிர் ஒருவனோடு பொய்யே முயங்கும் முயக்கம், இருட்டறையினுள்ளே கிடந்ததொரு வேற்றுமைப்பிணத்தைக் கூலிக்குத் தழுவியதுபோலும், (எ - று).

இவை இரண்டினலும் கணிகையர் கூட்டத்தினல் வரும் டது.

குற்றம் கூறப்பட் துன்பவியல் - 9 - வது வரைவின் 3

மகளிர். 179

914. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு

ளாயு மறிவி னவர்.

(இ - ள் .) பொருளைப் பொருளாகக் கொள்வாது புல்லிய நலத்தைத் தோயார், அருளைப் பொருளாக ஆராயும் அறிவுடையார், (எ - று). 4

915. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார்
மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

(இ - ள்.) *மதிநலத்தாலே மாட்சிமைப்பட்ட அறிவுடையார், எல்லார்க்கும் பொதுவாகிய நலத்தினையுடையவரது புல்லிய நலத்தைச் சேரார்,* (எ - று).

இது புத்திமான் சேரானென்றது.

5

916. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார்
தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(இ - ள்.) *தம்முடைய நலத்தை உலகின்கண் பரப்புவார் சேரார்; வனப்பினால் களிப்புற்றுத் தமது புல்லிய நலத்தை எல்லார்மாட்டும் பரப்புவாரது தோளினை,* (எ - று).

6

917. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(இ - ள்.) *யாதானும் ஒருபொருளை உள்ளவாறு ஆராய்ந்தறியும் அறிவுடையரல்லாதார்க்கு, வருத்தமாமென்று சொல்லுவர், மாயத்தைவல்லமகளிரது முயக்கத்தை,* (எ - று).

இஃது இவரை அறிவில்லாதார் சேர்வரென்றது.

7

918. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர்
பிறநெஞ்சிற்

பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(இ - ள்.) *நிறையுடைய நெஞ்சில்லாதவர் தோய்வர் ; இன்பமல்லாத பிற வாகிய பொருளை நெஞ்சினுலே விரும்பிவைத்து அன்புற்றார்போலப் புணருமவ ரது தோளினை,* (எ - று).

இது நிறையில்லாதார் சேர்வரென்றது.

8

919. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றேள் புரையிலாப்

பூரியர்க ளாழு மளறு.

(இ - ள்.) *முயக்கத்தில் வரைவில்லாத மாணிழையாரது மெல்லியதோளா வது, உயர்வில்லாத கயவர் அழுந்தும் நரகம்,* (எ - று).

இஃது இழிந்தார் சார்வரென்றது.

9

920. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்

திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(இ - ள்.) *கவர்த்தமனத்தையுடைய பெண்டிரும், கள்ளும், கவறும், திரு மகளால் கடியப்பட்டாரது நட்பு,* (எ - று).

இது நல்குரவாவார் சார்வரென்றது.

10 - ம் அதிகாரம்.

க ள் ளு ண் ணா மை .

கள்ளுண்ணாமையாவது கள்ளுண்டலைத் தவிரவேண்டு மென்று கூறுதல். இது கணிகையர் கூட்டத்தினால் வருதலின், அதன் பின் கூறப்பட்டது.

921. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
லெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(இ - ள்.) *கள்ளினை உண்ணாதொழிக; உண்ணவேண்டின், சான்றோரால் மதிக்கப்படுதலை வேண்டாதார உண்க,* (எ - று).

922. ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(இ - ள்.) *தன்னைப்பயந்தாள் முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்; அங்ஙனமாக, சான்றோர் முன்பு களித்தல் மற்றியாதாகும்?* (எ - று).

எல்லார் முன்பும் இன்னாமையே பயப்பதென்றவாறாயிற்று. 2

923. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(இ - ள்.) *நாணமென்று சொல்லப்படுகின்ற நன்மடந்தை பின்பு காட்டிப் போம்; கள்ளுண்டலாகிய பிறரால் விரும்பப்படாத பெரிய குற்றத்தினையுடையார்க்கு,* (எ - று).

இது நாணம் போமென்றது.

3

924. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(இ - ள்.) *பிறரால் மதிக்கவும் படார், தோற்றமும் இழப்பர், எல்லா நாளும் கள்ளின்கண் காதல்கொண்டு ஒழுகுவார்,* (எ - று)

இது மதிக்கவும் படார், புகழும் இலராவரென்றது.

4

துன்பவியல் - **10** - வது கள்ளுண்ணாமை.

181

925. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(இ - ள்.) *உறங்கினார் செத்தாரோடு ஒப்பர்; அறிவிழத்தலான், அது போல, எல்லாநாளும் கள்ளுண்பார் நஞ்சுண்பவரோடு ஒப்பர்; மயங்குதலான்,* ().

இஃது அறிவிழப்பரென்றது.

5

926. கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா

லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(இ - ள்.) *தான் கள்ளுண்ணுதபோது கள்ளுண்டு களித்தவனைக் கண்டவிடத்து, தான் கள்ளுண்டபோழ்து தனக்குள்ளதாகுஞ் சோர்வினை நினையான் போலும்; நினைப்பனுயின், தவிரும, (எ - று).*

6

927. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்

குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(இ - ள்.) *கள்ளுண்டு களித்தவனைக காரணங் காட்டித் தெளிவித்தல், நீரின்கீழே முழுகினுனைத் தீயினுற் சுட்டது போலும, (எ - று).*

இது பிறர்சொல்லவும சேளாரெனறது.

7

928. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்

கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(இ - ள்.) *தங்கள் ஒழுங்கத்தை உள்புக்கு அறிந்த உள்ளூராலே இகழப்படுவர்; எல்லாநாளும் கள்ளுள்ளவிடத்தை நாடி, அதின்கண்ணே தாழ்வார்,(எ-று.)*8

929. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்

தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(இ - ள்.) *கள்ளுண்டால் களித்தறியே னென்பதனைக கைவிடுக; மனத்தின்கண்ணே கரந்ததூஉம் அப்பொழுதே*

வாய்சோர்ந்து புலப்படும் ; அது கள்ளிற்கு இயல்பு, (எ - று).
உளம் கெடாதென்பார்க்கு இது கூறப்பட்டது.
9

930. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

(இ-ள் ; பயன் அறியாமை யுடைத்து; பொருளினைக் கொடுத்துத் தம்மெய் அறியாமையைச் செய்யும் கள்ளினைக் கோடல், (எ - று).

இது மேற்கூறியகுற்ற மெல்லாம் பயத்தலின் ,அதனை அறிவுடையார் செய்யா ரென்றது.
10

---

11 - ம் அதிகாரம்.

சூது.

சூதாவது சூதாடுதல் வருங் குற்றங்கூறுதல். இது மேற்கூறியவற்றோ டொத்தவியல்பிற்றாதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

931. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(இ - ள்.) *வெல்லுமாயினும் சூதினை விரும்பாதொழிக ; வென்று பெற்ற பொருளும், தூண்டிலின் கண்ணுண்டாகிய பொருளை மீன் விழுங்கினாற் போலும், (எ - று).*

இது பின் கேடுபயக்கு மென்றது. 1

932. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(இ - ள்.) *தயக்கு உள்ளாகிய இந்திரியங்களும் மனமும் இன்புற்று நிறை யப்பெறார் ; அதுவேயன்றி, அல்லற்படுவதும் செய்வர் ; சூதாகிய மூதேவி யாலே மறைக்கப்பட்டார், (எ - று).*

மறைத்தல்-நற்குணங்களைத் தோன்றாமல் மறைத்தல்.
2

933. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென்
றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(இ - ள்.) *உடையும், செல்வமும், உணவும், புகழும், கல்வியுமென்று சொல வப்பட்ட ஐந்தும் சூதினைக் கொள்ளின், சாராவாம், (எ - று).*

செல்வம் - பொன்னும், மனையும், பூமியும், அடிமையு முதலாயின. 3

934. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(இ - ள்.) *புரளும் கவற்றை இடைவிடாது எக்காலத்தும் கூறுவனாயின், பொருள்வரவு தன்னைவிட்டுப்*

போய்ப் பிறாபாற் செல்லும், (எ - று). 4

935. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

(இ - ள்.) சூதுகழகத்தின்கண்ணே காலைப்பொழுது புகுவானாயின், அது தொன்றுதொட்டு வருகின்ற செல்வத்தினையும் தமக்கியல்பாகிய குணத்தினையும் கெடுக்கும், (எ - று).

5

936. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(இ - ள்.) சூது, முற்படப்பொருளைக் கெடுத்து, அதன்பின்னர்ப் பொய்யை மேற்கொள்ளப்பண்ணி, அருளுடைமையைக் கெடுத்து, அல்லற்படுத்துவிக்கும்.

937. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(இ - ள்.) முன்பு ஒருபொருளைப் பெற்று, அவ்வாசையாலே மற்றொரு

பொருளினைப் பெறலாமென்று நூறு பொருளை யிழக்கின்ற சூதாடிகளுக்கு

நன்றெய்தி வாழ்வதொரு நெறி உண்டாமோ ? (எ - று).
7

938. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

(இ - ள்.) *பொருளை இழக்குந்தோறும் பொருளைக் காதலிக்கும் சூது*

போல, துன்பத்தை உழக்குந்தோறும் இன்பத்திலே காதலுடைத்து உயிர்; இவை

இரண்டினுக்கும் அஃதியல்பு, (எ - று).
8

939. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(இ - ள்.) *துன்பமாயின பலவற்றையுஞ் செய்து தலைமையையழிக்கும்*

சூதுபோல, வறுமையைத் தருவது பிறிதொன்று இல்லை, (எ - று). 9

940. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(இ - ள்.) *கவற்றினையும், கழகத்தினையும், கைத் தொழிலினையும் விரும்பி*

விடாதவர் முற்காலத்தினும் வறுவியாளுர், (எ - று).

கவறு - நெத்தம்; கழகம் - உண்டையுருட்டு மிடம்; கைத்தொழில்-கவடி

பிடித்தல்.

10

---

12 - ம் அதிகாரம்.

ம ரு ந் து .

மருந்தாவது யாக்கை நோயுறாமற் செய்யுந் திறங்கூறுதல். மேல் கடியப்படு

வன கூறினர். இனிக்கடியப்படாத உணவும் தன்னளவில் மிகுமாயின் துன்பம்

பயக்கு மாதலான், அதுவும் அளவு அறிந்துண்ணவேண்டு மென்று அதன்பின்

இது கூறப்பட்டது.

941. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்
அருந்தியது அற்றது போற்றி யுணின்.

கருந்திய

(இ - ள்.) யாக்கைக்கு மருந்தென்பதொன்று வேண்டா ; குற்றமற முற் காலத்து அருந்திய உணவு அற்றமையறிந்து பாதுகாத்து உண்பனுயின், (எ-று).

இஃது இவ்வாறு செய்யின் மருந்து தேடவேண்டாமென்றது. 1

942. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(இ - ள்.) முன்பு உண்டது அற்றால், பின்பு உண்ணுங்கால் இத்துணை யறுமென்று தான் அறிந்து உண்க; அஃது உடம்பு பெற்றவன் அதனை நெடுங் காலம் செலுத்துதற்குரியவழி, (எ - று).
2

943 அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(இ - ள்.) முன்பு உண்டவுணவு அற்றதனை அறிந்து, பின்பு அறுமளவும் கடைப்பிடித்து, உண்ணுங்கால் ஒன்றினொடொன்று மாறுகொள்ளாத உணவினை மிகவும் பசித்து உண்க, (எ - று).

மாறுகோடலாவது நெய்யும் தேனும் இனியவாயினும் தம்மிலளவொக்குமாயின் கொல்லும்; அதுபோல்வதாம். இஃது உண்ணுங்கால் அளவறிந்துண்ணலே யன்றி மாறல்லவும் உண்ணவேண்டுமென்றது. 3

944. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(இ - ள்.) சுவையும் வீரியமும் மாறுபாடில்லாத உணவைநீக்கி யுண்பனாயின், தன்னுயிர்க்கு வரும் இடையூறு இல்லை, (எ - று).

மாறுபாடு - பலாப்பழந்தின்றால் சுக்குத்தின்றல்.
4

945. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

(இ - ள்.) *அறம் அளவறிந்து உண்பவன்கண் இன்பம்போல உண்டாம்; மிக உண்பான்கண் நோய்,* (எ - று).
5

946. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(இ-ள்.) *உணவும் உறக்கமும் இணைவிழைச்சும் தன்னுடம்பின் அளவிற்கு மிகினும குறையினும், நூலோரால் எண்ணப்பட்ட வாதமும் பித்தமும் சீதமு மாகிய'மூன்றும்'நோயைச் செய்யும்,* (எ -று).

6 குடியியல் - **1** - வது குடி.

947. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(இ-ள்.) *நோயினையும் ஆராய்ந்து, நோய்வருதற்குக் காரணமும் ஆராய்ந்து, அந்நோய் தீர்க்கும் நெறியையும் ஆராய்ந்து, அது தீர்க்குங்கால் தப்பாமற் செய்க. இது நோய் தீர்க்குமாறு கூறிற்று.*
7

948. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(இ - ள்.) *நோயுற்றவனது அளவும், நோயினது*

அளவும், அதுபற்றிய காலமும் அறிந்து, அதற்குத்தக்கவாறு மருந்து செய்க; ஆயுள் வேதம் வல்லவன்.

949. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்

றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

(இ - ள்.) நோயுற்றவனும், நோய்தீர்க்கு மவனும், மருந்தும், அதற்குத்தக்க மருந்தினைக் காலம் தப்பாமல் இயற்றுவானும் என்றிவ்வகைப்பட்ட நான்கு திறத்தது மருந்து, (எ - று). 9

950. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி னோயள வின்றிப் படும்.

(இ - ள்.) பசியின் அளவன்றி ஆராயாதே மிகவுண்பானாயின், மிகநோய் உண்டாம், (எ - று).

இது நோய் தீர்ந்தாலும் பசியளவு அறியாதே உண்பானாயின், மீண்டும் நோயா மாதலான், அளவறிந்து உண்ணல் வேண்டுமென்றது. 10

துன்பவியல் முற்றிற்று.

---

6. குடியியல். (13)

1 - ம் அதிகாரம்.

குடி.

குடியியலாவது அரசரும், அமைச்சரும், வீரருமல்லாத மக்கள்தமது இயல்பு
கூறுதல். கூறிய அம்மூன்றினும் முற்படக் குடிப்பிறந்தார் இலக்கணங் கூறுவர்.

951. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(இ - ள்.) முகமலர்ச்சியும், கொடையும், இனியவை கூறுதலும், பிறரை
இகழாமையுமாகிய நான்கினையும் மெய்ம்மையுடைய குலத்தினுள்ளார்க்கு அங்க
மென்று சொல்லுவர், (எ - று).

24

952. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை
யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(இ - ள்.) உயர்குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டு நடுவுநிலைமையும், பழி நாணுதலும், இயல்பாக ஒருங்கே உண்டாகா, (எ - று).

இஃது இற்பிறந்தார் இவையிரண்டும் இயல்பாக உடையரென்றது. 2

953. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று

மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(இ-ள்.) ஒழுக்க முடைமையும், மெய்ம்மை கூறுதலும், அற்றம் மறைத்த லாகிய நாணமுடைமையும் ஆகிய இம்மூன்றினையும் தப்பார் உயர்குடிப்பிறந்தார்.

954. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்

குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) வித்து நிலத்தின்கண் மறைந்து கிடப்பினும், அது மறைந்து கிடந்தமையை அதன் முளை யறிவிக்கும்; அதுபோல, உயர்குடிப்பிறந்தாரை அவரவர் வாயிற்சொல் அறிவிக்கும், (எ - று).

4

955. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்

குன்றுவ செய்த லிலர்.

(இ - ள்.) பல கோடிப் பொருளைப் பெறினும், உயர்குடிப்பிறந்தார் தங் குடிக்குத் தாழ்வாயின செய்யார், (எ - று).

இது சான்றாண்மை விடாரென்றது.

5

956. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்

பழங்குடி

பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(இ - ள்.) *வழங்கும் பொருள் தம்மளவிற்குக் குன்றிச் சுருங்கியவிடத்தும்,*

பழய பண்பு வழுவாத குடிப்பிறந்தார் தமது இயல்பினின்றும் நீங்குத லிலர்.

இது பண்புடைமை விடாரென்றது.

6

957. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(இ - ள்.) *பொய்யைச் சார்ந்து, அமைவில்லாதன செய்யார்; குலத்தைச் சார்ந்து உயிர்வாழ்வோ மென்று கருதுவார்,* (எ - று).

குற்றமற்ற

இது சான்றாண்மை விடார் என்றது.

7

958. நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங்
குலம்வேண்டின்

வேண்டுகே யார்க்கும் பணிவு.

(இ - ள்) ஒருவர் தமக்கு நலத்தை வேண்டுவாராயின்,
நாணுடைமையை
விரும்புக ; அவ்வண்ணமே, குலத்தை விரும்புவாராயின்,
யாவர்மாட்டும் தாழ்ந்
தொழுகுதலை விரும்புக, (எ - று).

இது பணிந்தொழுக வேண்டு மென்றது.
8

959. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம்
விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(இ - ள்.) உயர்குடிப் பிறந்தார்மாட்டுக்
குற்றமுளதாயின், அது வானத்
தின் மதியின்கணுள்ள மறுப்போல உயர்ந்து விளங்கும்;
ஆதலால், குற்றப்பட
ஒழுகற்க, (எ - று).

இது குற்றஞ் செய்தலைத் தவிரவேண்டுமென்றது.
9

960. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(இ - ள்.) ஒருவன் குடிநலத்தின்கண்ணே நீர்மை
யின்மை தோன்றுமா
யின், அவனைக் குலத்தின்கண் தப்பினவனென்று ஐயப்படுக,
(எ - று). 10

---

2 - ம் அதிகாரம்.

மானம்.

மானமாவது எக்காலத்தினும் தமது நிலைமையில் திரியாமை. இது குடிப்பிறந்தார்க்கு இன்றியமையாமையின் அதன்பின் கூறப்பட்டது இது மூன்று வகைப்படும்; தமது தன்மை குன்றுவன செய்யாமையும், இகழ்வார்மாட்டுச் செல்லாமையும், இளிவரவு பொறாமையுமென.

961. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.

(இ - ள்.) இன்றியமையாத சிறப்புடையனவாயினும், தமது தன்மை குறையவரும் பொருளையும் இன்பத்தையும் விடுக, (எ - று).

இது பொருளும் இன்பமும் மிகினும், தன்மை குறைவன செய்யற்க வென்றது.

962. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(இ - ள்.) செல்வம் பெருகிய காலத்து எல்லார்க்கும் பணிதல்வேண்டும்; செல்வம் மிகவுஞ் சுருங்கின காலத்துத் தமது தன்மை குறைவுபடாமல் ஒழுகல் வேண்டும், எ - று).

963. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(இ - ள்.) *தமக்குப் பொருள் மிகுதி உண்டாமாயினும், சிகரல்லாதன செய்யார், தலைமையோடே கூடப் பெரிய ஆண்மையை விரும்புவார், (எ - று).* 3

964. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(இ - ள்.) *தலையினின்று இறங்கிய மயிரைப்போல இகழப்படுவர் ; மாந்தர் தமது நிலையினின்று நீங்கித் தாழ ஒழுகின விடத்து, (எ - று).* 4

965. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(இ - ள்.) *மலைபோலப் பெரிய உயர்வுடையாரும் தமது தன்மை குறைபடு வர்;ஒரு குறைவு வருவனவற்றைக குன்றி அளவாயினும் செய்வாராயின்,(எ-று).*

இது மிக்காராயினும் இகழப்படுவ ரென்றது.
5

966. புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா
லென்மற்

றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

(இ - ள்.) *இம்மைப் பயனாகிய புகழைத் தாராதாயின்,*

மறுமைப் பயனாகிய சுவர்க்கத்துப் புகுதலில்லை; ஆயின், தன்னை இகழ்ந்துரைப்பார்பின் சென்று ஒருவன் நிற்கின்றது பின்னை என்னபயனைக் கருதி? (எ - று).

இது தம்மை இகழ்வாரமாட்டுச் சென்று நிற்றலைத் தவிர்க வென்றது. 6

967. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே

கேட்டா னெனப்படுத னன்று.

(இ ள்.) ஒருவன் தன்னை இகழ்வார்பின் சென்று வாழும் வாழ்க்கையின்,

அவர்பால் செல்லாத அந்நிலையே நின்று கெட்டானென்று பிறரால் சொல்லப்படு தல் நன்று, (எ - று).
7

968. மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை

பீடழிய வந்த விடத்து.

(இ - ள்). தமது பெரிய தகைமை வலியழிய வந்தவிடத்து, சாவாதே

இருந்து உயிரினையோம்பி வாழும் வாழ்க்கை பின்பும் ஒருகாலஞ் சாவாமைக்கு

மருந்தாமோ, (எ - று).

பெருந்தகைமை அழியவந்தவிடத் தென்று கூட்டுக.
8

969. மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா

ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(இ - ள்.) *ஒருமயிர் நீங்கின் உயிர்வாழாத கவரிமாவைப் போன்ற மான முடையார், மானம் அழியவரின் உயிர்விடுவர்,* (எ - று). 9

970. இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(இ-ள்.) *இளிவரவு உண்டானல்,உயிர் வாழாத மானமுடையாரது புகழைத் தொழுது துதிக்கும் உலகு,* (எ - று). 10

---

3 - ம் அதிகாரம்.
பெருமை.

பெருமையாவது சிறியார் செயல் செய்யாமை. அது பின்பு காணப்படும்.

97 1. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(இ - ள்.) *எல்லா வுயிர்க்கும் பிறப்பால் ஒரு*

வேறுபாடில்லை; ஆயினும்,
தான்செய் தொழிலினது ஏற்றச் சுருக்கத்தினாலே பெருமை ஒவ்வாது. ( )
எனவே, இது பெருமையாவது குலத்தினால் அறியப்படா தென்பதூஉம்
அதற்குக் காரணமும் கூறிற்று.
1

972. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல்ல வர்.
•

(இ - ள்.) மேலான இடத்திருந்தாலும், மேன்மையில்லாதார் மேன்மக்களா
கார்; கீழான இடத்திருந்தாலும், கீழ் மை யில்லா தார கீழ்மக்களாகார், (எ - று).
இடமென்பது செல்வத்தினால் இருக்குமிடம்.
2

973. இறப்போ ரிருந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் ல்வர்கட் படின்.
(இ - ள்.) செல்வமானது தனக்கு நிகரில்லாதார்மாட்டே நிற்குமாயின்,
நி தியை இறப்பாரிடத்தே பொருந்தின தொழிலை உடைத்தாம். (எ - று).

சீரல்லவர் - பெரிய ரல்லர்.

974. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை

பெருமித மூர்ந்து விடும்.

(இ - ள்.) *பெருமை யாவது செருக்கின்மை ; சிறுமை செருக்கினை மேற் கொண்டொழுகுமாதலான், (எ - று).*

மேல் குலத்தினுலும் பெரியாரைப் பெரியாரென்று கொள்ளல் படாதென்றார் இனிப் பெருமை யிலக்கணங் கூறுவார், முற்படச் செருக்கின்மை பெருமையென்று கூறினர்.

975. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(இ - ள்.) *பெருமை எக்காலத்தும் பிறரைத் தாழ்ந்தொழுகும்; சிறுமை தன்னைப் பெருக்க நினைத்து அலங்கரிக்கும், (எ - று).*

இது பெருமையாவது பணிந்தொழுகுதலென்று கூறிற்று

976. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(இ - ள்.) பெருமை பிறருடைய குறைவை மறைத்துச் சொல்லும்; சிறுமை அவர்க்குள்ள நன்மை சொல்லுதலைத் தவிர்ந்து குற்றத்தையே சொல்லி விடும், (எ - று).

இது குற்றம் கூறாமை பெருமையென்று கூறிற்று.

6

977. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழு மெனல்.

-

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு மனப்பெருமை புகழாம்; அதனை நீங்கி வாழுமென்று பிறர் சொல்லுதல் ஒருவனுக்கு இளிவாமாதலான், (எ - று).

இது பெருமையாவது நிறையுடைமை யென்று கூறிற்று

. 7

978. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

.

* (இ - ள்.) கவரா மனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையின் வழுவாமல் தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண்டொழுகுமாறுபோல, பெருமைக் குணனும் ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல் தன்னைத் தான் காத்துக்கொண்டொழுகுவானாயின், அவன்கண் உண்டாம், (எ

- று). 8

979. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கோள் வேமென்னு நோக்கு.

(இ - ள்.) *சிறுமையுடையார் உணாவின்கண் இல்லை, பெருமையுடை யாரைப் போற்றித் துணையாகக் கொள்வேமென்னும் கருத்து,* (எ - று).

இது பெரியாரைப் பெறுதலும் பெருமையென்று கூறிற்று. 9

980. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(இ - ள்.) *பெருமையுடையவர் நெறியினனே செய்யவல்லர் ; செய்தற்கு அருமையுடைய செயல்களை,* (எ - று).

இது செய்தற்கு அரிய செய்வார் பெரியரென்றது.
10

---

* *இது பரிமேலழகருரை.*

4 - ம் அதிகாரம்.
சா ன் றா ண் மை .

சான்றாண்மையாவது நற்குணங்கள் பலவற்றானும் அமைந்தார் இலக்கணங் கூறுதல். இது பெரும்பான்மையும் அறத்தினால் தலையளி செய்தொழுகுவாரை நோக்கிற்று.

981. இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(இ - ள்.) *ஒருவனுக்குச் சால்பாகியசிலை உண்டாகப் பெறின், பொருளின்மை இளிவாகாது, (எ - ற).*

இஃது அமைதியுடையராதல் பெறுதற்கரிதென்றது. 1

982. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(இ - ள்.) *தவத்துக்கு உறுப்பான சீலங்கள் பல உண்டாயினும், கொல்லாத நலத்தையுடையது தவம்; அதுபோல, சான்றாண்மைக்கு உறுப்பான நற்குணங்கள் பல உண்டாயினும், பிறர் பழியைச் சொல்லாத நலத்தையுடையது சால்பு.* 2

983. அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(இ - ள்.) *அன்புடைமையும், பழிநாணுதலும், ஒப்புரவுடைமையும், கண்ணோட்டமும், மெய்யுரையுமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும் சால்பினைத் தாங்கும் தூண், (எ -*

று).

இஃது இவை ஐந்தும் சால்பிற்கு அங்கமென்றது.
3

984. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(இ - ள்.) சான்றோர்க்கு நலமாவது குணநல்லாகுதல்; குணநலம், பிற நல மாகிய எல்லா நலத்தினும் உள்ளதொரு நலமன்று, (எ - று).

இது குணநலம் சால்பிற்கு அழகென்றது.
4

985. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(இ - ள்.) பெரியார் பெருமையாவது எல்லார்க்கும் தாழ்ந்தொழுகுதல்;
சான்றோர் தம் பகைவரை ஒழிக்கும் கருவியும் அதுவே, (எ - று). 5

986. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கோள் பவர்க்கு.

* (இ - ள்.) நமக்குத் தகுவது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையை மேற் கொண்டொழுகுவார்க்கு, நல்லனவாய குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்கு மென்று

சொல்லுவர் நூலோர், (எ - று).
6

987. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கோளல்.

* (இ - ள்.) சால்பாகிய பொன்னினளவறிதற்கு உரைகல்லாகிய செயல் யாதெனின், அது தம்மினுயர்ந்தார் மாட்டுக் கொள்ளுந் தோல்வியை இழிந்தார் மாட்டுங் கோடல், (எ - று). 7

988. இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

* (இ - ள்.) தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனிய வற்றைச் செய்யாராயின், அச்சால்பு வேறென்ன பயனையுடைத்து, (எ - று). 8

989. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

* (இ - ள்.) சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்று சொல்லப்படுவார் ஏனைக் கடலுங் கரையுணில்லாமற் காலந் திரிந்தாலும் தாந்திரியார், (எ - று). 9

990. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி
னிருநிலந்தான்

ருங்காது மன்னோ பொறை.

* (இ - ள்.) பலகுணங்களானு நிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றுவாராயின், மற்றை யிருநிலந்தானுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாய் முடியும், (எ - று). 10

---

5 - ம் அதிகாரம்.

பண்புடைமை.

991. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்

பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

* (இ - ள்.) யாவர் மாட்டு மெளிய செவ்வியராதலால் அரிதாய பண்புடை மையென்னும் நன்னெறியினை யெய்துதல் எளிதென்று சொல்லுவர் நூலோர். 1

992. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்

பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

கட

* (இ - ள்.) பிறர்மேலன்புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்த குடியின் பிறத்தலு மாகிய இவ்விரண்டும், ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையென்று உலகத்தார் சொல்லும் நன்னெறி, (எ - று). 2

---

* இக் குறியுள்ள உரையனைத்தும் பரிமேலழகருரை.

10 :

993. உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

* (இ - ள்.) செறியத்தகாத உடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோ டொப்பாகாமையின், அது பொருந்துவதன்று; இனிப் பொருந்துவதாய வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல், (எ - று). 3

994. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

* (இ - ள்.) நீதியையும் அறத்தையும் விரும்பித் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை உலகத்தார் கொண்டாடா நிற்பர், (எ - று). 4

995. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

* (இ-ள்.) தன்னை யிகழ்தல் ஒருவற்கு

விளையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது; ஆகலாற் பிறர் பாடறிந் தொழுகுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன, (எ - று).
5

996. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக
மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

* (இ - ள்.) பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் என்ஞான்று முண்டாய் வாராநின்றது; ஆண்டுப் படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட் புக்கு மாய்ந்து போவதாம், (எ - று).
6

997. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு
மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

* (இ - ள்) நன்மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர் அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையுடையரே யாயினும், ஓரறிவிற்றாய மரத்தினையொப்பர்,(எ- று)

998. நண்பாற்ரு ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்ரு ராதல் கடை.

* (இ - ள்.) தம்மொடு நட்பினைச்செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுகுவார்மாட்டும் தாம் பண்புடையரா யொழுகாமை அறிவுடையார்க் கிழுக்காம். 8

999. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

* (இ-ள்.) பண்பின்மையான் ஒருவரோடுங் கலந்து

உண்மகிழ்தன்மாட்டா தார்க்கு மிகவும் பெரிய ஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட் கிடந்ததாம், (எ - று).
9

---

* இக் குறியுள்ள உரையனைத்தும் பரிமேலழகருரை.

1000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

* (இ - ள்.) பண்பில்லாதவன் முன்னை நல்வினையா னெய்திய பெரிய செல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது கெடுதல், நல்லவான் பால் ஏற்றகலத்தின் குற்றத்தால் இன்சுவைத்தாகாது கெட்டாற்போலும், (எ-று). 1
0

---

6 - ம் அதிகாரம்.
நன்றியில் செல்வம்.

நன்றியில் செல்வமாவது அறத்தையும் இன்பத்தையும் பயவாத செல்வத்தி னியல்பு கூறுதல். இது பண்பிலாதார்க் குளதாவதொன்றாதலின், அதன் பின் கூறப்பட்டது.

1001. அன்போரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா
வோண்பொருள் கோள்வார் பிறர்.

தீட்டிய

(இ - ள்.) பொருள் தேடுங்கால் பிறர்மாட்டு அன்பு செய்தலையும் நீக்கி, அது தேடினுகிய தன்னைக் காத்தலுமின்றி,அறத்தையுஞ் செய்யாது,தொகுத்த ஒள்ளிய பொருளைக் கொள்வார் பிறர், (எ - று).

1

1002. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் போறை.

(இ - ள் .) பொருளீட்டுதலை விரும்பிப் புகழை விரும்பாத மாந்தர், தாம் பிறந்த நிலத்துக்குப் பாரமாவர், (எ - று).

இஃது இவர் பிறப்பதினும் பிறவாமை நன்றென்றது.

2

1003. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு
சேத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

ளஃதுண்ணுன்

(இ - ள்.) இடம் நிறைந்த பெரும்பொருளை யீட்டி வைத்தா னொருவன் அதனை நுகராணுயின், செத்தான்; அவன் பின்பு செய்யக்கிடந்தது யாது மில்லை.

இஃது ஈட்டினுனயினும் தாஞெருபயன்

பெருமென்றது. 3

1004. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

மிகநலம்

(இ - ள்.) பொருளற்றார்க்கு யாதானு மொன்றைக் கொடாதவனுடைய செல்வம், மிக்க அழகினைப் பெற்றாளொருத்தி தனியளாய் மூதிர்ந்தாற்போலும்.

இது செல்வம் தானும் ஒருபயன் பெறுதென்றது. 4

---

* இது பரிமேலழகருரை,

1005. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(இ - ள்) பிறரால் ஆசைப்படாதவனது செல்வம், ஊர் நடுவுள் பழுத்து
நிற்பதொரு நச்சுமரம் பழுத்ததன்மைத்து, (எ - று).

இது நச்சுமரப்பழம் தமதாசையாலே தின்பாருண்டாயின், அவரைக்
கொல்லுமென்றது.

5

1006. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
ணச்சப் படாஅ தவன்.

(இ - ள்.) ஒருவராலும் நச்சப்படாத செல்வமுடையவன், தனக்குப் பின்பு
நிற்பதென்று யாதினை எண்ணுமோ? (எ - று).

இது புகழில்லையா மென்றது.

6

1007. பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு.

(இ - ள்.) பொருளினாலே யெல்லாச்சிறப்பும் எய்தலாமென்று பிறர்க்கு
யாதொன்றும் ஈயாது உலோபஞ் செய்கின்ற மயக்கத்தினாலே மாட்சிமையில்லாத
பிறப்பு உண்டாம், (எ - று).

இது தீகதியுள் உய்க்குமென்றது.

7

1008. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(இ - ள்.) பிறர்க்குக் கொடுத்தலும் தாம் நுகர்தலும் இல்லாதார்க்குப்

பலகோடிப் பொருள் உண்டாயினும் அவை இன்மையோ டொக்கும், (எ-று). 8

1009. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(இ-ள்.) சீருடைய செல்வர் சிறு துனியால் ஈயாதொழிதல், மாரி பெய்

யாமை மிக்காற் போலும், (எ - று).

மேற்கூறிய நன்றியில்செல்வ முடையாரன்றி நற்செல்வமுடையாரும்

பிறர்க்கு ஈயாராயின், மழை பெய்யாதாயின் உலகம் துன்பமுறுமாறு போல

அவர் துன்பமுறுவரென்றவாறு.
9

1010. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கோன்
றீத லியல்பிலா தான்.

(இ - ள்.) தானுந் துவ்வாது பிறர்க்கும் ஒன்று ஈயாத இயல்பினையுடையான்

பெற்ற பெருஞ் செல்வம் குற்றமுடைத்து, (எ -று).
10

7 - ம் அதிகாரம்.

நாணுடைமை.

நாணுடைமையாவது அறம் பொருள் இன்பங்களிற் பிறர் பழியாமலொழுகுதல்.

1011. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(இ - ள்.) *உணவும உடையும் ஒழிந்தனவும் புன்மக்க ளெல்லார்க்கும் வேண்டும்; தலைமக்களுக்கு விசேடமாக வேண்டுவது நாணுடைமை, (எ - று).*

இது நாணம் வேண்டுமென்றது
1

1012. ஊணைக் குறித்த துயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

(இ - ள்.) *பலவகை உயிரும் மேற்கூறிய எல்லாவற்றினும் உண்டியைக் கருதிற்று; அதுபோல, சால்பு நாணமாகிய நன்மையைக் கருதிற்று, (எ - று).*

இது சான்றோர்க்கு நற்குணங்கள் பலவும் வேண்டுமாயினும், இஃது இன்றியமையாதென்றது.
2

1013. நாணு லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா

னாண்டுறவார் நாணாள் பவர்.

(இ-ள்.) *நாணுடைமைப் பொருட்டாக உயிரைத் துறப்பார்; உயிர்ப்பொருட்*

டாக நாணைத்துறவார், நாணம் வேண்டுபவர், (எ - று).

இது நாண் உயிரினும் சிறந்ததென்றது.

3

1014. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்

பிணியன்றோ பீடு நடை.

(இ - ள்.) *சான்றோர்க்கு நாணுடைமையாவது அழகன்றோ? அஃதில்லை*

யாயின், பெரிய நடை நோயன்றோ? (எ - று).

இது சான்றோர்க்கழகாவது நாணுடைமை யென்றது.

4

1015. பிறர்நாணத் தக்கது தானாணா னாயி னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(இ-ள்.) *உயர்ந்தார் பலரும் நாணத்தகுவ தொன்றினைத் தான் நாணாது செய்*

வனாயின், அவனை அறம் நாணியடையா தொழியும் தகுதியுடைத்தாம், (எ - று).

இது நாணமில்லாதாரை அறம் சாரா தென்றது.

5

குடியியல் - 7 - வது நாணுடைமை.

197

1016. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(இ - ள்.) *ஒழுக்கம் தப்புமாயின், அத் தப்புதல் குலத்தினைச் சுடும்; அது போல, நாணின்மை நிற்குமாயின், தமது நலத்தினைச் சுடும்,* (எ - று).

இது நலமில்லையா மென்றது.

6

1017. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று.

(இ-ள்.) *மனத்தின்கண் நாணமில்லாதார் இயங்குதல், மரப்பாவை கயிற்றினாலே இயக்கி உயிருள்ளதுபோல மயக்குமதனை ஒக்கும்,* (எ - று)

இது நாணமில்லாதார் மக்களல்லரென்றது.

7

1018. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ
வியன்ஞாலம்

பேணலர் மேலா யவர்.

* (இ - ள்.) *உயர்ந்தவர் தமக்கு ஏமமாக*

ஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார். (எ - று).

நாணினைக்கொள்வதன்றி அகன்ற

8

1019. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத

னல்லவர் நாணுப் பிற.

(இ - ள்.) தாம் செய்யும் வினையினாலே நாணுதல் நாணம்; அல்லாத

நாணம் அழகிய நுதலினாலே நல்லாராகிய கணிகையர் நாணத்தோடொக்கும்.

மேற்கூறிய நாணம் எத்தன்மைத் தென்றார்க்கு, இது கூறப்பட்டது. 9

1020. பிறர்பழியுந் தம்பழிபோ னாணுவார் நாணுக்

குறைபதி யென்னு முலகு.

(இ - ள்.) பிறர்க்குவரும் பழியையும் தமக்குவரும் பழியைப்போல அஞ்சி நாணுமவர்களை நாணுக்கு இருப்பிடமென்று சொல்லுவர் உலகத்தார், (எ - று).

இது தம்பழிக்கு அஞ்சி நாணுதலேயன்றிப் பிறபழிக்கும் அஞ்சி நாண வேண்டுமென்றது. 10

---

* இது பரிமேலழகருரை

பெவர் இங்கு "நாணுகிய வேலியைப் பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பார்
என்றுரைப்பாரு முளர்"
என்றெழுதியிருப்பது மணக்குடவருரையாக விருக்க லாம் போலும்.

8 - ம் அதிகாரம்.

குடி செயல் வகை.

குடிசெயல்வகையாவது குடியோம்புதல் வேண்டுமென்று கூறுதல். இது நாணமுடையார் செயலாதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1021. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(இ - ள்.) ஒருவனுக்கு மிக்க ஆண்மையென்று சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த குடியை ஆளுதலுடைமையை மனத்தின்கண் போக்கிக்கோடல், (எ - று)

ஆளுதலுடைமை - குடியோம்புதலை எப்பொழுதுஞ் சிந்தித்தல். எனவே, இது குடியோம்புதல் வேண்டுமென்றது 1

1022. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(இ - ள்.) போர்க்களத்துச் செல்வார் பலருளராயினும் போர்தாங்கல் வன் கண்ணர்மாட்டே உளதானாற்போல, ஒருகுடியிற் பிறந்தார் பலருளராயினும் குடி யோம்பல்வல்லவர்கண்ணதே குடியாகிய பாரத்தைப் பொறுத்தல், (எ - று). 2

1023. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(இ-ள்.) முயற்சியும் நிரம்பின அறிவும் என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினாலும் வளருகின்ற வினையினாலே குடி உயரும், (எ - று). 3

1024. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(இ - ள்.) ஒருவன் கருமஞ்செய்தற்கு நான் ஒழியே னென்றுசொல்லுகின்ற பெருமைபோலப் பெருமையுடையது பிறிது இல்லை, (எ - று) 4

1025. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(இ - ள்.) சுற்றத்தார்மாட்டு உளதாகிய குறையை மறைக்கக் கருதுவான் உடம்பு, துன்பத்திற்குக் கொள்கலாம், (எ - று). 5

1026. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(இ-ள்) குடியோம்புவார்க்குப் பருவம் இல்லை; தங் குடும்பத்தின் குறையை
நினைத்து மடிசெய்து அதனை உயர்த்துவதனாலுளதாகும் குற்றத்தை நினைகக்
குடிகெடும் ஆதலான், (எ - று).
இது குடிசெய்வார் இன்பநுகர்ச்சியை விரும்பாரென்றது. 6

1027. சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

(இ - ள்.) தங்குடியைத் தாழச்செய்யாதே உயரச்செய்யக் கருதுவார்க்கு
அவ்வுயர்ச்சி எண்ணாமல் தானே முடிவுபெறும், (எ - று).
கருதினவளவிலே அவரது நல்வினை தானே முடிக்கும்;இவர் தம்கண் அதனை
மேற்கோடலே வேண்டுவதென்றவாறு. 7

1028. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(இ - ள்.) குடியை யோம்புவனென்று கருதி முயலுமவனுக்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுக்கொண்டு தான் முற்பட்டு முயலும், (எ - று).
படிதற்றல் - தொழில்செய்வார் ஆடையை யிறுக உடுத்தல். 8

1029. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(இ - ள்.) குற்றப்பட ஒழுகுத லிலனாய்த் தன்குடியை யோம்பி வாழு
மவனை, உலகத்தாரெல்லாரும் தமக்குற்ற சுற்றமாக நினைத்துச் சூழ்ந்துவருவர். 9

1030. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி.

(இ - ள்.) இடும்பையாகிய நவியம் அடுத்துத் தனது வேரை வெட்டுத
லானே வீழும்; பக்கத்திலே அடுத்து ஊன்றுகின்ற முட்டுக்கோல்போலத் தாங்க
வல்ல நல்ல ஆண்மக்கள் இல்லாத குடியாகிய மரம், (எ - று).

இது குடியோம்புவாரில்லாக்கால் அக்குடி கெடுமென்று கூறிற்று. 10

---

9 - ம் அதிகாரம்.

உழவு.

உழவாவது உழவின் திறனும் அதனால் வரும் பயனும் கூறுதல்.

1031. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
லுழன்று முழவே தலை,

•

(இ - ள்.) *உழவு ஒழிந்த எல்லா நெறிகளிலும் ஏருடையவர் வழியே வருவர் உலகத்தார்; ஆதலான்,*

சுழன்று திரிந்தாலும்,
வருந்தியும் உழுதலே
தலைமையுடையது, (எ - று).

இஃது உழவு வேண்டுமென்றது.

I

1032. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற்
பிடித்தெருவும்
வேண்டாமற் சான்று படும்.

(இ - ள்.) *ஒரு பலப்புழுதியைக் கஃசாக*

உணக்குவஞயின், ஒரு கையாற் பிடித்தது எருவும்
இடவேண்டாமல் அமைந்து விளையும், (எ - று).

மேற்கூறிய உழவு செய்யுந்திறன் கூறுவார்
வேண்டுமென்ருர்.
முற்படப் புழுதியுணக்க

2

1033. ஏரினு நன்ற மெருவிடுதல் கட்டபி
ணீரினு நன்றதன் காப்பு.

(இ - ள்.) உழுகின்றதினும் நன்ரும் எருவிடுதல்; களை
விடுதலினும் நன்ரும் அதனை அழியாமற் காத்தல், (எ - று).

கட்டபின்பு நீர்

இது பல்கால் உழவு வேண்டுமென்பதூஉம்,
எருவிடவேண்டு மென்பதூஉம், களைபறிக்க
கூறிற்று.
வேண்டுமென்பதூஉம், பசுப்புகுதாமற்
காக்கவேண்டுமென்பதூஉம்

3

1034. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்.

(இ - ள்.) நிலத்திற்கு உரியவன் நாடோறும் அந்நிலத்தின்பாற் செல்லாது மனையகத்திருப்பனாயின், அது தான் செல்லாமையாற் புலந்த இல்லாளைப் போலப் புலந்துவிடும், (எ - று).

இது நாடோறுஞ்சென்று பார்க்க வேண்டுமென்றது.

4

1035. இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(இ - ள்.) பிறரை இரவார் ; தம்மை இரப்பார்க்குக் கரத்தலின்றி யாதொன்

றாயினும் ஈவர் ; கையாலே உழவுத் தொழிலைச் செய்து உண்ணும் இயல்பினை

யுடையார், (எ - று).

5

1036. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(இ - ள்.) உழவை யுடையவர் அத்தொழிலைச் செய்யாது கைம்மடங்குவ

ராயின், யாதொரு பொருளின்கண்ணும் விரும்புவதனையும் விட்டேமென்பார்க்கு

அந்நிலையின்கண் நிற்றல் இல்லை, (எ - று).

எனவே, துறவறத்தின்கண் நிற்பாரை நிறுத்துதல் உழவர்கண்ணதென்ற

வா று.

6

1037. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(இ - ள்.) உலகின்கண் வாழ்வாராவார் உழுதுண்டு வாழ்பவரே ; மற்று

வாழ்கின்ற செல்லோரும் பிறரைத் தொழுது உண்டு அவரேவல் செய்கின்றவர்.

இது செல்வமாவது உழவினால் வருஞ் செல்வமென்றது. 7

1038. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப

ரலகுடை நீழ லவர்.

(இ-ள்.) பல அரசர் குடைநிழலும் தம்மரசர் குடைநிழற்கீழே வரக்காண்பர்,

குடையில்லா நிழலை யுடையவர், (எ - று).

குடையில்லா நிழலாவது பைங்கூழ் நிழல். இது தாம் வாழ்தலே யன்றித்

தம்மரசனையும் வாழ்விப்பரென்றது.

8

(அலகுடைய நீழல்-கதிர்களையுடைய நெற்பயிரின் நிழல்.)

1039. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்ருர்

தோழுவாரே யெல்லாம் போறுத்து.

(இ - ள்.) உலகத்தாராகிய தேரினுக்கு அச்சாணிபோல்வார் உழுவாரே ;

அதனைச் செய்யாதாரே பிறர் பெருமிதத்தினுல் செய்வனவெல்லாம் பொறுத்துத்

தொழுது நிற்பார், (எ - று).

இஃது உழுவார் தம்மையும் அரசனையும் பெரியராக்குதலன்றி உலகத்தையும்

தாங்குவரென்பது கூறிற்று.

9

1040. இலமேன் றசைஇ யிரப்பாரைக் காணி
னிலமேன்னு நல்லா ணகும்.

(இ - ள்.) பொருளிலோ மென்று சோம்பி இரப்பாரைக் கண்டால், நில

மாகிய நல்லாள் இகழ்ந்து நகும், (எ - று).

இது நிலம் மடியில்லாதார்க்கு வேண்டியது கொடுக்குமென்றது. 10

---

10 - ம் அதிகாரம்.

நல்குரவு.

நல்குரவாவது பொருளில்லாதார்க்கு உளதாகுங் குற்றங் கூறுதல். இஃது உழவில்லாதார்க்கு உளதாவ தொன்றுதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1041. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி

னின்மையே யின்னா தது.

(இ - ள்.) *நல்குரவுபோல இன்னாதது யாதெனின், நல்குரவுபோல இன்னாதது தானே, (தானே - நல்குரவே), (எ - று).*

இது தன்னை யொத்த இன்னாதது பிறிதில்லை யென்றது. 1

1042. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு

மிம்மையு மின்றி விடும்.

(இ - ள்.) *நல்குரவென்று கூறப்படுகின்ற நிகரில்லாத பாவத்தை யுடையவன், இம்மையின்கண்ணும் மறுமையின்கண்ணும் நுகர்ச்சி யின்றி விடும் ; ( )*

தன்மம் பண்ணாமையால், மறுமையின்கண்ணும் நுகர்ச்சியில்லாமை யாயிற்று. இது நல்குரவு துன்பமாக்கு மென்றது. 2

1043. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந்
தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை.

(இ-ள்.) தொன்றுதொட்டு வருகின்ற
குடிப்பிறப்பினையும் வடிவழகினையும் ஒருங்கு கெடுக்கும்;
நல்குரவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஆசைப்பாடு, (எ - று).

நல்குரவு ஆசையைப் பண்ணுதலினால், ஆசையாயிற்று.
தொல்-ஆகுபெயர். இது குலத்தினையும் அழகினையும்
கெடுக்குமென்றது 3

1044. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு
நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(இ - ள்.) நல்ல பொருளினை மிகவும் ஆராய்ந்து
சொல்லினும், நல்கூர்ந்தார் சொல்லும் பொருள் சோர்வு படும்,
(எ - று).

ஏற்றுக்கொள்வாரில்லை யென்றவாறாயிற்று. இது
கல்வி கெடும்; சுற்றத்

தாரும் கைவிடுவ ரென்றது.
4

1045. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(இ - ள்.) வறுமை யெனப்படும் இடும்பையுள்
பலவாகிய வன்மையுடைய

துன்பங்கள் வந்து சோர்வுபடும், (எ - று).

இது துன்பங்கள் சென்றளவாமென்றது. பல்குரைத் துன்பம்-இரப்பார்க்கு உரைக்கத் துன்பம்.

5

1046. நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது.

(இ - ள்.) *நெருப்பினுள்ளே கிடந்து உறங்குதலும் ஆகும்; நிரப்பிடும்பை யுள் உறங்குதல் யாதொரு முகத்தினானும் அரிது, (எ - று).*

இஃது உறங்கவொட்டா தென்றது.

6

1047. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(இ - ள்.) *இன்றும் வரும்போலும்; நெருநற்றும் என்னைக் கொன்றதுபோ லுற்ற நிரப்பிடும்பை, (எ - று).*

இது நாடோறும் அச்ச முறுத்து மென்று கூறிற்று.

7

1048. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(இ - ள்.) *நல்குரவு, குடிப்பிறந்தார்மாட்டேயும் இளிவரவான சொற்கள் பிறக்குஞ் சோர்வினை உண்டாக்கும்,*

(எ - று). 8

1049. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(இ - ள்.) நுகரும்பொருள் இல்லாதார் பொருளின்மேற் பற்றறத் துறவாது வருந்துதல், உப்பிற்குங் காடிக்குங் கேடாக வேண்டியாம், (எ - று).

துறப்பாராயின், நன்றென்றவாறாயிற்று.
நல்கூர்ந்தார்க்குத் துன்ப முறுத லன்றி, இன்ப நுகரும் நெறியுளவோ என்றார்க்கு, இது துறப்பாராயின், இன்ப முறலா மென்று கூறிற்று.
9

1050. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

*(இ - ள்.) அறத்தோடு இயைபில்லாத நல்குரவுடையான் தன்னை யீன்ற தாயானும் பிறனைக் கருதுமாறு போலக் கருதி நோக்கப்படும், (எ - று). 10

---

* இது பரிமேலழகருரை.

11 - ம் அதிகாரம்.

இ ர வு.

இரவாவது பிறர்மாட்டுச்சென் றிரந்து கோடல். இது நல்கூர்ந்தார் செய லாதலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1051. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
ணவர்பழி தம்பழி யன்று.

(இ - ள்.) *தமக்கு இல்லாதவிடத்து இரக்கத்தக்காரைக் காணின், இரந்து கொள்க; அவர் இல்லை யென்பாராயின், அஃது அவர்க்குப் பழியாம்; தமக்குப் பழியாகாது,* (எ - று).

இது கூறுகின்ற இரத்தல் எல்லார்மாட்டுஞ் செயலாகாதென்பதூஉம், தக்கார் மாட்டிரத்தலென்பதூஉம் கூறிற்று. 1

1052. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவாரில் லாத கடை.

(இ - ள்.) *இரந்து கோடலைப் பொருந்துவார் இல்லாதவிடத்து ஈயக் கருதி யிருப்பார்மாட்டுப் புகழ் யாதான் உண்டாம்,* (எ - று).

இஃது இரப்பாரில்லாராயின், புகழுடையார் இலராவர்; ஆதலால், இரவு பழிக்கப்படா தென்றது.
2

1053. இன்ப மொருவர்க் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(இ - ள்) *இரத்தல் ஒருவர்க்கு இன்பமாம்; இரக்கப்பட்ட பொருள்கள் தான் வருத்தமுறாதவகை எய்துமாயின்,* (எ - று).

இது வேண்டிய பொருள் பெறின், துன்பமாகா

தென்றது. 3

1054. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த இடத்தையுடைய பெரிய உலகம் இரக்குமவர்களை உடைத்தல்லவாயின், உள்ள மக்களது இயக்கம் மரப்பாவை சென்றுவந்து இயங் கின்றபோலும், (எ - று).

இஃது இரத்தலும் ஈதலும் உலகியல்பாதலான், இரத்தல் இழிவென்று சொல்லப்படாதென்றது.

4 குடியியல் - **11** - வது இரவு. 205

1055. இகழ்ந்தேள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள

முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(இ - ள்.) இரப்பாரைக் கண்டால் உதாசனித்தலும் இன்றி, அவர் சொன்ன

மாற்றத்தை இகழ்ந்துரைத்தலும் செய்யாது, வேண்டப்பட்டதனைக் கொடுப்பா

ரைக் காணின், இரந்து சென்றவர் மனம் மகிழ்ந்துநின்று உள்ளுள்ளே இன்புறுந்

தன்மை யுடைத்து, (எ - று).
5

1056. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றுதார் மாட்டு.

(இ - ள்.) காத்தலைக் கனவின்கண்ணும் அறியாதார்மாட்டு, இரந்து சேறலும் கொடுப்பதனோடு ஒக்கும், (எ - று).

ஈதலேபோலும் என்பதற்கு 'காத்தல் கனவிலுந் தேற்றாதார்' என்றமையால் இரப்பான் தாரானென்று கொள்ளப்படும்.
6

1057. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(இ - ள்.) கரப்பிடும்பை இல்லாதாரைக் காண்பாராயின், நிரப்பினான் ஆகிய இடும்பை யெல்லாம் ஒருங்கு கெடும், (எ - று).

கரப்பிடும்பை யில்லார் என்றமையால், இது செல்வராயினார்மாட்டு இரக்க லாகா தென்றது.
7

1058. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.

(இ - ள்.) கரப்பிலாத நெஞ்சினை யுடைய ஒப்புரவறிவார் முன்பே நின்று,

இரத்தலும் ஓரழகுடைத்து, (எ - று).

இஃது ஒப்புர வறிவார்மாட்டு இரத்தலா மென்றது.

8

1059. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்

றிரப்பவர் மேற்கோள் வது.

(இ - ள்.) *ஒருவன் முன்னே நின்று இரத்தலை இரப்பார் மேற்கொள்வது,*

கரப்பில்லாதார் உலகத்து உண்டாதலானே, மற்றொருன் றாலன்று, (எ - று).

மேல் கரவாதார்மாட் டிரக்கவென்றார் உலகத்தில் அவரைப் பெறுத லரி

தென்றார்க்கு, இது கூறினார்.

9

1060. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை

தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(இ - ள்) *ஒருவனை யிரந்தான் அவன் ஈந்திலனென்று தான் வெகுளா தொழிதல் வேண்டும்; பொருளரிதென்பதற்குத் தன்னுடைய நிரப்பிடும்பை தானேயும் அமையுஞ் சான்று, (எ - று).*

இஃது இரப்பார்க்கு வேண்டியதோ ரியல்பு கூறிற்று.
10

---

12 - ம் அதிகாரம்.
இரவச்சம்.

இரவச்சமாவது இரத்தலைத் தவிரவேண்டு மென்று கூறுதல். மேல் நல்கூர்ந் தார் இவர்மாட்டே இரத்த லமையுமென்று பொதுப்படக் கூறினாராயினும், மேலாயினார்க்கு அது தகுதியன்றென்பது குறித்து இவ்வதிகாரம் கூறப்பட்டது. இது மேலதனோடியையும்.

1061. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(இ - ள்.) *பிறர்மாட்டு இரந்து செல்வா ரெல்லாரையும் யானிரந்து கொள்ளா நின்றேன்; இரக்குமிடத்து, இல்லை யென்பவர்மாட்டு ஒரு பொருளை இரந்து சொல்லன்மின் என்று சொல்லி, (எ - று).*

இரந்து சொல்லாமை இரந்து பெற்ற பொருளினும் கோடிமடங்கு மிகுதி யுடைத்தென்றவாறு. இஃது ஈவார்மாட்டும் இரத்தலாகா தென்றது. 1

1062. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

(இ - ள்.) *இப் பசுவிற்குத் தண்ணீர் தருமினென்று*

பிறரை இரப்பினும், நாவினுக்கு இரத்தல்போல இளிவரவு தருவது பிறிது இல்லை, (எ - று).

இஃது அறத்திற்காக இரத்தலும் ஆகா தென்றது.

2

1063. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்

(இ - ள்.) *வறுமையாலுற்ற துன்பத்தைப் பிறர்மாட்டு இரந்து பெற்ற பொருளினாலே தீர்ப்பேமென்று கருதுகின்ற வன்மைபோல, வன்பாயிருப்பது பிறிது இல்லை, (எ - று).*

இஃது இரந்தாலும் நல்குரவு தீரா தென்றது.

3

1064. இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(இ - ள்.) *ஒருவன் வறுமையாகிய கடலை நீந்திக் கடக்க அமைத்துக் கொண்ட இரத்தலாகிய அரணில்லாத தோணி, இரக்கப்பட்டார்மாட்டுக் காத்த லாகிய கல்லோடே தாக்க இறந்துவிடும், (எ - று).*

இஃது நல்குரவு தீராமைக்குக் காரணங் கூறிற்று.

4

1065. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(இ - ள்.) *இரப்பென்று நினைக்க உள்ளம் கரையும்; இரக்கப்பட்டவர் காக்கு மதனை நினைக்க, கரைந்து நின்ற உள்ளமும் மாய்ந்து கெடும், (எ - று).*

இஃது இரப்பார்க்கு ஆக்கமில்லை என்றது.

5

1 066. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பார்க்குச்
சொல்லாடப் போஒ முயிர்.

(இ - ள்.) *எமக்கு யாதும் இல்லை; சிறிது ஈயவேண்டுமென்று சொல்லு வார்க்கு, குறித்தவர்கள் இல்லையென்று சொன்ன அளவிலே அவர் உயிர்போய்ப் பிணம்போல நிற்பார்: பொருள் உடையராய் வைத்து அவர் சொன்ன இல்லையென்னுஞ் சொல்லையே சொல்லி ஈயாதார்க்கு உயிர் இன்றதோ, (எ - று)*

எவ்விடத்து ஒளித்து நிற்

இது பிணத்தை யொப்பரென் றது.

6

1067. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னர் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

* (இ - ள்.) *தமக் குள்ளது காவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உண் மகிழ்ந்துகொடுக்குங் கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமை கூர்தல் இரந்து செல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று, (எ - று).*

7

1068. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(இ - ள்.) *தப்புரவு இல்லாக்கால் இறந்துபடாதே பிறர்மாட்டு இரந்து கொண்டும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டுமாயின், உலக நடையை இவ்வாறாகக் கற்பித்த முதல்வன் மிகக் கெடுவானாக வேண்டும், (எ - று).*

இஃது இரக்கு மதனின், இறத்தல் அமையு மென் றது.

8

1069. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

(இ - ள்.) *மோரினும் காடியினும் அடப்பெறாது தெளிந்த நீரினாலே யட்ட புற்கையாயினும், தனது தாளாண்மையா ல் வந்ததனை உண்ணுதலின் மிகஇனிதா யிருப்பது பிறிது இல்லை, (எ - று).*

9

---

* *இது பரிமேலழகருரை.*

1070. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே
யிடனில்லாக் காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

(இ - ள்.) *தஞ்சுற்றத்தளவு தமக்கு வருவாய்*

இல்லாக் காலத்தினும், பிறரை இரத்தற்கு இசையாத சால்பு, அகன்ற வுலகமெல்லாம் கொள்ளாத பெருமையே யுடைத்து, (எ - று).

இஃது இரவாதார் பெரிய ரென்றது.

10

---

13 - ம் அதிகாரம்.

கயமை.

கயமையாவது இழிகுணத்தாராகிய மாந்தரியல்பு கூறுதல். இவர் மேற் கூறப்பட்ட எல்லாரினும் இழிந்தாராதலின், இது பின் கூறப்பட்டது.

1071. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

(இ - ள்.) *மக்களை யொப்பவர் கயவர், அம்மக்களை யொக்குமாறுபோல ஒப்பது ஒன்றனோடு மற்றொன்று உவமை கூறப்படுமவற்றில் யாங்கண்டறிவது இல்லை,* (எ - று).

உறுப்பொத்துக் குணமொவ்வாமையால், கயவர் மக்களல்லராயினர். 1

1072. தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான்.

(இ - ள்.) கயவர் தேவரை யொப்பவர்; அத்தேவரும் இக்கயவரைப்போலத் தாம் வேண்டியன செய்தொழுகுவாராதலான், (எ - று).

இது கயவர் வேண்டியன செய்வாரென்றது.

2

1073. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையார்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(இ - ள்.) நன்மையறிவாரினும் கயவர் திருவுடையர் ; இம்மை மறுமைக்கு உறுதியாயின செய்யப்பெறுகிலோ மென்னும் கவற்சி நெஞ்சின்கண் உறுதலில ராதலான், (எ - று).

இது தாமறியா ரென்பது.

3

1074. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(இ - ள்.) கயவர் ஆசாரமுடைய ராதற்குக் காரணம் அச்சமே; அஃ

தொழிய, ஒருபொருள்மேல் ஆசையுடையராயின், அது காரணமாகவும் சிறிது

ஒழுக்கம் உண்டாம், (எ - று)

இஃது இயல்பான ஒழுக்கம் இலவென்றது.

4

1075. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(இ - ள்.) *மனையகத்திருந்து பொற்புடையாராகிய பெண்டிரைக் காணின்,*

அவரினும் மிகப்பொற்புடையாராய் அதனைப்பெற்றேமென்று இறுமாப்பர்

கயவர், (எ - று).

இது நிறையிலவென்றது.

5

1076. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட

மறைபிறர்க் குய்த்துரைத்த லான்.

(இ - ள்.) *கயவர் அறையும் பறைபோல்வர் ; தாங்கேட்ட மறைகளைப்*

பிறர்க்குக் கொண்டு சென்று அறிவித்தலான், (எ - று).

இஃது அடக்கமில வென்றது.

6

1077. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்

வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(இ-ள்.) *பிறர் உடுப்பதனையும் உண்பதனையும் காண்பாராயின், அவர்மாட்டு உள்ள குற்றங்களை ஆராயவல்லாராவர் கயவர்,* (எ - று).

இஃது அழுக்காறுடையா ரென்றது. 7

1078. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்

கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(இ - ள்.) *தங்கதுப்பினை ஒடிக்கும் வளைந்தகையினை உடைய ரல்லாதார்க்கு, ஈரக்கையையுந் தெரியார் கயவர்,* (எ - று).

ஈரக்கை - கழுவினகை. இஃது *இரப்பார்க்குக் கொடாரென்றது.* 8

1079. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்

கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(இ-ள்.) பிறர் தங்குறையைச் சொல்ல அதற்கு இரங்கிப் பயன்படுவர் மேன் மக்கள்; அவ்வாறன்றி, கரும்பு பயன்படுமாறுபோலத் தம்மை நெருக்கினல் பயன்படுவர் கீழ்மக்கள், (எ - று).

இஃது ஒறுப்பார்க்குக் கொடுப்பரென்றது.

9

1080. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து.

(இ - ள்.) கயவர் யாதினுக்குவல்லரெனின், தமக்கு ஒருதுன் பமுற்ருல்
விரைந்து தம்மை விற்க வல்லர், (எ - று).

இது நிலையில ரென்றது.

10

குடியியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

3. காமத்துப் பால்.

இதனுள் தகையணங்குறுத்தல் முதலாகப் புணர்ச்சி மகிழ்தலீறாக அருமை

யிற்கூடலும் அதற்கு நிமித்தமுமாகிய அதிகாரம் மூன்றும்,நலம்புனைந் துரைத்தல்

முதலாகப் புணர்ச்சி விரும்பலீறாகப் பிரிந்துகூடலும் அதற்கு நிமித்தமுமாகிய

அதிகாரம் பதினெட்டும், நெஞ்சொடுகிளத்தல் முதலாக வூடலுவகை யீறாக

வூடிக் கூடலும் அதற்கு நிமித்தமுமாகிய அதிகார நான்கும், ஆக இருபத்தைந்

ததிகாரம் கூறப்பட்டது.

1. களவியல். (7)

1 - ம் அதிகாரம்.

தகையணங்குறுத்தல்.

தகையணங்கு றுத்தலாவது மைந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் கலவியினானாகிய இன்

பப்பகுதி

தற்கிடம்

கூறுதல். அஃதெங்ஙனங் கூறினாரெனின்,ஒருவனுக்கு இன்பங் கலத்
கன்னியரும் கணிகையரும், பிறர்தாரமுமென மூவகையல்லதில்லை ;

அவற்றுள், பிறர்மனைக் கூட்டம் பாவந்தருமென் று அறத்துப்பாலுட் கூறிக்

கணிகையர் கூட்டம் பொருட்கேடு தருமென்று பொருட்பாலிற் கூறினாராத

லின் , அறனும் பொருளும் இன்பமும் வழுவாமல் வருவது கன்னியர் கூட்ட

மென்றாரென்பது.

1081. நோக்கினா ளேக்கெதிர் நோக்குத ருக்கணங்கு

தானைக்கோண் டன்ன துடைத்து.

(இ - ள்.) இவ்வழகினையுடையவள் எனது நோக்கின் எதிர் நோக்குதல்,

தானே வருத்தவல்ல தெய்வம் அஞ்சாமல்வரும் தானையைக் கொண்டுவந்தது

போலும், (எ - று).

தானைக்குஉவமை நோக்கம். இது

தனால் வருத்த மிக்கது கூறியது.

மெய்கண்டு வருந்துவான் கண் கண்ட

1 . 1082.

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்

பேண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

(இ-ள்.) *பண்டு கூ ற்றின்வடிவு இன்னபெற்றித்தென்பதை அறியேன்; இப் பொழுது அறிந்தேன்; அது பெண்டகைமையோடே பெருத்துஅமர்த்த கண்களை யுடைத்து,* (எ - று).

இது நம்மை வருத்துதற்குத் தக்காளென்னுங் குறிப்பு. 2

1083. கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்

பேதைக் கமர்த்தன கண்.

(இ - ள்.) *தம்மைக்கண்டவர்கள் உயிரையுண்ணும் தோற்றத்தாலே, பெண் தகைமைன யயுடைய பேதைக்கு ஒத்தன கண்கள்,* (எ - று).

அமர்தல் - மேவல். இது பேதையோடு *ஒத்த தொழிலுடைத்தென்று கண் ணின் கொடுமையை யுட்கொண்டு கூறியது.* 3

1084. கோடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்

செய்யல மன்னிவள் கண்.

(இ - ள்.) வளைந்த புருவங்கள் தாம் செப்பமுடையனவாய் விலக்கினவாயின், இவள் கண்கள் அவற்றைக்கடந்து போந்து எனக்கு நடுங்குக் துன்பத்தைச் செய்யலாற்ரு, (எ - று).

இது மேல் தலைமகன் கூறிய சொற்கேட்டுத் தலைமகள் தலையிறைஞ்சிய வழி, கண்ணைமறைத்துத் தோற்றிய புருவ முறிவுகண்டு அவன் கூறியது. 4

1085. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

(இ - ள்.) இவ்வொள்ளிய நுதற்கு மிகவுங் கெட்டது, போரின்கண் கிட்டாதாரும் உட்கும் எனது வலி, (எ - று).

இது மேற்கூறிய தலைமகன் மிகவுங் கவிழ்ந்து நிலநோக்கிப் புருவத்தின் மேற்றோன்றிய தலைமகள் நுதல் கண்டு கூறியது. 5

1086. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.

(இ - ள்.) கொடுமை செய்தலால் கூற்றமோ? ஓடுதலால் கண்ணோ? வெருவுதலால் மானோ? மடவரலே! நினதுநோக்கம் இம்மூன்று பகுதியையும் உடைத்து, (எ - று).

இக் கொடியபுருவம் இவள் கண் என்னைத் துன் பஞ்செய்வதன் முன்னே அதனைக்கோடி மறைத்ததாயினும்,

ஞல், அவற்றுள் யாதோ? என்றவாறு.

தலைமகன் கூறியது.

இது தலைமகள் குறிப்பறிதற்பொருட்டுத்

6

1087. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு
முடையாட்

கணியெவனே வேதில தந்து.

(இ - ள்.) பிணையையொத்த மடப்பத்தினையுடைய நோக்கினையும் நாணி

னையும் உடையவட்குப் பிறிது கொணர்ந்து அணிவது யாதினைக் கருதியோ?

பிறரை வருத்துதற்கு இவைதாமே அமையும், (எ - று).

இது தான் அவளைக் கொடுமை கூறுவான்போல நலம் பாராட்டியது. 7

1088. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்.

(இ - ள்.) மதயானை முகத்துக் கண்மறைவாக இட்ட படாம்போலும்; மாதரே! நினது படாமுலைமேல் இட்டதுகில், (எ - று). 8

1089. அணங்குகோ லாய்மயில் கோல்லோ கனங்குழை

மாதர்கோன் மாலுமென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) இக் கனங்குழையை யுடையாள் தெய்வங்கொல்லோ? நல்ல

தோர் மயில் கொல்லோ? அன்றி, மக்களுள்ளாள்

கின்றவற்றுள் யாதோ? (எ - று).
கொல்லோ? என்மனம் மயங்கா

9

1090. உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்

கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(இ - ள்.) அடப்பட்ட நறவு, உண்டார்மாட்டல்லது காமம்போலக் கண்டார்

மாட்டு மகிழ்வு செய்தலின்று, (எ - று).

இது தலைமகள் தலைமகனைக்கண்டுழி வருத்தமுற்றுக் கருதியது. 10

---

2 - ம் அதிகாரம்.
குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலாவது தலைமகளுள்ளக் குறிப்பினைத் தலைமக னறிதல்.

1091. இருநோக் கிவளுண்கண் ணுள்ள தோருநோக்கு

நோய்நோக்கோன் றந்நோய் மருந்து.

(இ-ள்.) இவள் உண் கண்ணிலுள்ள நோக்கம் இரண்டுவகைத்து; அவ்விரு

வகையினும் ஒருநோக்கு நோய்செய்யும்; ஒருநோக்கு அதற்கு மருந்தாம், (எ - று).

நோய்நோக்கென்பது முதல்நோக்கின நோக்கம்; மருந்து நோக்கென்பது இதனால் வருத்தமுற்ற தலைமகனைத் தலைமகள் உள்ளங்கலந்து நாணொடுகூடி நோக்கின நோக்கம். இது நாணமுடைய பெண்டிரது உள்ளக்கருத்து வெளிப்படுமாறு கூறியது.

1092. நோக்கினா ளோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்

யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

(இ - ள்.) முற்படநோக்கினள், நோக்கினபின்பு நாணினள், அஃது அவள் நட்புப் பயிர்வளர அதன்கண் வார்த்த நீர், (எ - று).

தலைமகள் நாண் போகாமைக்குக் காரணங் கூறியவாறும்.
2

1093. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்

றானோக்கி மெல்ல நகும்.

(இ - ள்.) *யான் தன்னைப்பார்க்குங்கால், தான் நிலத்தைப்பார்க்கும், யான் பாராத விடத்து, தான்பார்த்துத் தோன்றாமை நகும்,* (எ - று).

மெல்ல நகுதல் - முகிழமுகிழ்த்தல்.
3

1094. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்

செம்பாக மன்று பெரிது.

(இ - ள்.) என்கண்களைச் சோர்வுபார்த்துக் களவினாஎ் நோக்குகின்ற சிறிய நோக்கம், வேண்டப்பட்ட பொருளிற் பாதியேயன்று ; பெரிது, (எ - று).

தலைமகள் தலைமகன் காணாமைநோக்குதலின், அது களவாயிற்று. 4

1095. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

காதலார் கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) அயலார்போலப் பொது நோக்கத்தால் நோக்குதல், காதலித்தார் மாட்டே யுளதாம், (எ - று).

இது குறித்து நோக்காமையும் உடன்படுதலென்றது.

5

1096. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்

சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

(இ - ள்.) குறித்துக் கொண்டு நோக்காமை யல்லது ஒருகால் உடம்பட் டாள்போல நகா நின்றன், (எ - று).

அஃதாவது காமக்குறிப்புடையார்போல நகுதல். அது வெளிப்பட நில் லாமையின், போல என்றார். இது தன்குறிப்புத்தோன்றாமல் நகுதல் உடன்படுத லாமென்றது.

6

1097. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா ஞேக்கப்

பசையினள் பைய நகும்.

(இ - ள்.) அசைந்த இயல்பினையுடையாட்கு

அவ்விடத்தோர் அழகுண்டு; யான்நோக்க, நெகிழ்ந்து மெல்ல நகாநின்றாள், (எ - று).

அவ்விடமென்றது தானே நெகிழ்ந்து நக்கஇடம்; அழகு - தன்வடிவினுள் மிக்க குணம்; பைய நகுதல் - ஓசைப்படாமல் நகுதல்.

7

1098. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ

லொல்லை யுணரப் படும்.

(இ - ள்.) கூடாதவர் போலச் சொல்லினும், செறுதலில்லாதார் சொல்லை அதற்குக் காரணமாகப் பிறிதொன்று உளதென்று விரைந்தறிதல்வேண்டும். (-)

இஃது உறப்பினுவிசைவுகாட்டி, உரையினல் மறுப்பினும் உடன்படுதலா மென்றது.

8

1099. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ

னோக்கு

முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

(இ - ள்.) செறுதலில்லாக் கடுஞ்சொல்லும், செற்றார்போல நோக்குதலும், அன்புறாதார்போல அன்புற்றாது குறிப்பென்று கொள்ளப்படும், (எ - று).

இஃது அன்பின்மை தோற்ற நில்லாமையின், உடன்பாடென்று தேறியது.

9

1100. கண்ணேடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின்

வாய்ச்சொற்க

ளேன்ன பயனு மில.

(இ - ள்.) கண்களோடுகண்கள் காமக்குறிப்பினுல் நோக்கும்நோக்கம் ஒக்குமாயின், வாயினுற் சொல்லுஞ் சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல, (எ - று).

இது சார்தலுறுகின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. 10

---

3 - ம் அதிகாரம்.

புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

புணர்ச்சிமகிழ்தலாவது தலைமகள் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன்
புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறுதல்.

1101. பிணிக்கு மருந்து பிறம ணணியிழை
தன்னேய்க்குத் தானே மருந்து.

(இ - ள்.) நோயுற்றால் அதற்கு மருந்தாவது பிறிதொன்று; இவ்வணி
யிழையால் வந்த நோய்க்குக் காரணமாகிய இவள் தானே மருந்தாம், (எ - று).

இது புணர்வதன் முன்னின்ற வேட்கை தணிந்தமை கூறிற்று. 1

1102. கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு

மைம்புலனு

மொண்டொடி கண்ணே யுள.

(இ - ள்.) கண்டும் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்தும் உற்றும் அறிகின்ற ஐந்து புலனும், இவ்வொள்ளிய தொடியை யுடையாள்மாட்டே யுள, (எ - று).

இது பொறிகள் ஐந்தினுக்கும் ஒருகாலத்தே சிவை வியந்து கூறியது.
யின்பம் பயந்ததென்று புணர்ச்

2

1103. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்று
லம்மா வரிவை முயக்கு.

(இ - ள்.) தம்மிடத்திலே யிருந்து, தமது தாளாண்மையால் பெற்ற பொருளை இல்லாதார்க்குப் பகுத்து உண்டாற்போலும்; அழகிய மாமை நிறத்தினையுடைய அரிவை முயக்கம், (எ - று).

3

1104. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி
னினிதுகொ

ருமரைக் கண்ணு னுலகு.

(இ - ள்.) தம்மால் விரும்பப்படுவாரது மெல்லியதோளின்கண் துயிலுந் துயிலினும் இனிதோ? இந்திரனது சுவர்க்கம், (எ - று).

இது சுவர்க்கத்தின்பமும் இதுதானே யென்று கூறியது.

4

1105. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டாழ் கதுப்பினா டோள்.

(இ - ள்.) *காதலித்தபொழுது காதலிக்கப்பட்ட அவ்வப்பொருள்களைப் போலும்; தோளின்கண் தாழ்ந்த கூந்தலினையுடையவள் தோள், (எ - று).*

தோட்டாழ்கதுப்பு - புணர்ச்சிக்காலத்து அசைந்து தாழ்ந்த கூந்தல். 5

1106. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

(இ - ள்.) *யாதானும் ஒன்றை அறியுந்தோறும் அறியாமை தோன்றினாற் போலும்; இச் சேயிழைமாட்டுப் புணர்ச்சியும் புணருந்தோறும் அமையாமை.* ( )

காமப்புணர்ச்சியாயிற்று. இஃது அமையாமையின் கூற்று. 6

1107. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற்
றண்ணென்னுந்

தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

(இ - ள்.) *தன்னை நீங்கினவிடத்துச் சுடும், குறுகினவிடத்துக் குளிரும்; இத்தன்மையாகிய தீ எவ்விடத்துப் பெற்றாள் இவள்,* (எ - று).

இது புணர்ச்சி உவகையாற் கூறுதலான், புணர்ச்சி மகிழ்தலாயிற்று. 7

1108. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்

கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

(இ - ள்.) சாருந்தோறும் என்னுயிர் தழைப்பச் சார்தலால், பேதைக்குத்

தோள்கள் அமுதினால் செய்யப்பட்டனவாகவேண்டும், (எ - று).

சாராதகாலத்து இறந்துபடுவதான உயிரைத் தழைக்கப் பண்ணுதலான்,

அமுதம் போன்றதென்றவாறு. இது கூடிய தலைமகன் மகிழ்ந்து கூறியது. 8

1109. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை

போழப் படாஅ முயக்கு.

(இ - ள்.) ஒத்த காதலுடையா ரிருவர்க்கும் இனிதாம்; காற்றால் இடை

யறுக்கப்படாத முயக்கம், (எ - று).

இது புணர்ச்சி விருப்பினால்

இது குறிப்பினால் புகழ்ந்தது.

கூறினமையால், புணர்ச்சி மகிழ்தலாயிற்று.

9

1110. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

(இ - ள்.) ஊடுதலும், ஊடல் தீர்தலும், பின்னைப் புணர்தலுமென்னு

மிவை அன்பினாற் கூடினார் பெற்ற பயன், (எ - று).

காமம் - அன்பு. புணர்தலெனினும் பேணுதலெனினும் ஒக்கும். ஊடற்

குறிப்புத்தோன்றநின்ற தலைமகளை ஊடல் தீர்த்துப்

ஞல் வந்த மகிழ்ச்சி கூறியது.

புணர்ந்த தலைமகன் அத

10

4 - ம் அதிகாரம்.

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நலம்புனைந்துரைத்தலாவது தலைமகளது நலத்தினை அலங்காரவகையாய்க்

கூறுதல். புனைந்துரை எனினும், பாராட்டெனினும், கொண்டாட்டெனினும்,

மகிழ்ச்சியெனினும் ஒக்கும்.

1111. மதியு மடந்தை முகனு மறியா

பதியிற் கலங்கிய மீன்.

(இ - ள்.) மதியினையும் மடந்தை முகத்தினையும் கண்டு, இவ்விரண்டினையும்

அறியாது, தன்னிலையினின்றுங் கலங்கித்திரியாநின்றன மீன்கள், (எ - று).

மீன் இயக்கத்தைக் கலங்குதலாகக் கூறினார். இது மீன் கலங்கித் திரிதலானே

இவள்முகம் மதியோடு ஒக்குமென்று கூறியது.

28

1

1112. அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(இ - ள்.) குறையிடை நிறைந்த
ஒளிர்மதிக்குப்போல, இம்மாதர் முகத்துக்கு மறுவுண்டோ? (எ - று).

இது மேல் கலக்கமுற்றுத் திரிகின்ற மீன் கலங்குதற்குக் காரணம் அறிவின்மையாம்; இவள்முகத்து மறுவில்லையாதலான், அது மதியோடு ஒவ்வாதென்று கூறியது.

2

1113. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

(இ - ள்.) *மதியே! நீ இம்மாதர் முகம்போல ஒளிவிடவல்லையாயின், நீயும் எம்மாற் காதலிக்கப்படுதி, (எ - று).*

வாழி - அசை. இது மறுப்போயினதாய முகமென்று கூறப்பட்டது. 3

1114. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

(இ - ள்.) *மதியே! நீ மலர்போலுங் கண்களை யுடையாளது முகத்தை ஒப்பையாயின், பலர் காணுமாறு தோன்றுதொழிக, (எ - று).*

இது மதி ஒளியும் வடிவும் ஒத்ததாயினும், குணத்தினாலே ஒவ்வாதென்றது.

1115. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

(இ - ள்) *நெஞ்சே! நீ இவள்கண் மலராயினும் பலரால் காணப்படும் பூவையொக்கு மென்று மலரைக் கண்டபொழுதே மயங்கா நின்றாய், (எ - று).*

இது கண் பூவினது நிறமொக்குமாயினும், குணமொவ்வாதென்று கூறிற்று.

1116. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலநோக்கு

மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

(இ - ள்.) *குவளைமலர் காணவற்றாயின், மாட்சிமைப்பட்ட இழை யிணையுடையாளது கண்ணை ஒவ்வோமென்று நாணி, கவிழ்ந்து நிலத்தை நோக்கும்.*

இது காணுந்தோறும் ஒவ்வாதென்றது.

6

1117. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

(இ - ள்.) *அனிச்சப்பூவே! நீ நல்ல நீர்மையை யுடையாய்; எம்மால்*
விரும்பப்பட்டவள் நின்னினும் மிக நீர்மையள்; காண், (எ - று).

இஃது உடம்பினது மென்மை கூறிற்று.

7

1118. அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா
ளுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

(இ-ள்.) *அனிச்சப்பூவைக் காம்புகள் அருது மயிரில் அணிந்தாள்; இனி இவ*
ளது நுசுப்பிற்கு நல்லவாக ஒலிக்கமாட்டா பறை, (எ - று).

இஃது இடையினது நுண்மை கூறிற்று.
8

1119. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

(இ - ள்.) தளிர்போலும் மேனி; முத்துப்போலும் முறுவல்; நறுநாற்றம் போலும் நாற்றம்; வேல்போலும் உண்கண்; வேயொத்த தோளினை யுடை
யாளுக்கு, (எ - று).

இது நிறமும், எயிறும், நாற்றமும், கண்ணின்வடிவும், தோளும் புகழ்ந்து
கூறிற்று.
9

1120. அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

(இ - ள்.) அனிச்சப்பூவும், அன்னத்தின் தூவியும், மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்
பழத்தோடு ஒக்கும், (எ - று).

இஃது அவையிற்றினும் மெல்லியது அடியென்று கூறிற்று. 10

---

5 - ம் அதிகாரம்.
காதற்சிறப்புரைத்தல்.

காதற்சிறப்புரைத்தலாவது தலைமகன் காதல் மிகுதி கூறுதலும் தலைமகள்

காதல் மிகுதி கூறுதலுமாம். இது நலம்புனைந்துரைத்தலின்பின் நிகழ்வதொன்

றாகலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1121. உடம்போ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையோ டெம்மிடை நட்பு.

(இ - ள்) உடம்போடு உயிரிடையுள்ள நட்பு எத்தன்மைத்து அத்தன்

மைத்து ; மடப்பத்தையுடையாளோடு எம்மிடையுள்ள நட்பு, (எ - று).

நின்னிற் பிரியமாட்டே னென்றவாறு. இது தலைமகன் தனது காதல் மிகுதி கூறியது.
1

1122. கருமணியுட் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

(இ - ள்.) என் கண்ணுட் கருமணியகத்து நிற்கும்

பாவாய்! நீ அங்கு நின்று போதுவாயாக, எம்மால் விரும்பப்பட்ட அழகிய நுதலினையுடையாட்கு இருத்தற்கிடம் போதாது, (எ - று).

2

1123. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(இ - ள்.) கூடுமிடத்து இவ்வாயிழை உயிர்க்கு வாழ்தலோடு ஒப்பள்; நீங்குமிடத்து அவ்வுயிர்க்குச் சாதலோடு ஒப்பள்,(எ - று).

இஃது இரண்டாங்கூட்டத்துப் புணர்ந்து நீங்கானென்று கருதிய தலை மகள் கேட்பத் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. 3

1124. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

(இ - ள்.) பாலொடுகூடத் தேனைக்கலந்தாற்போலும்; மிகவும் இனிமை தரும் புகழினையுடையாளது வெள்ளிய எயிற்றினின்று ஊறிய நீர், (எ - று).

இது புணர்ச்சியுண்மையும் காதல் மிகுதியும் தோன்றத் தலைமகன் கூறியது.

4

1125. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின்
மறப்பறியே

ளைமர்க் கண்ணுள் குணம்.

(இ - ள்.) மறந்தேனாயின், நினைப்பேன் யான் ; மறத்தலறியேன் ; ஒள்ளமர்க் கண்ணுள் குணத்தினை, (எ - று).

தோழியிற்கூடி நீங்குந் தலைமகனை நோக்கி எங்களை நினைக்கிலீரோ? என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது. இவை ஐந்தும் தலைமகன் கூற்று. இனிக் கூறும் ஐந்துந் தலைமகள் கூற்று.

5

1126. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ

ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

(இ - ள்.) அவர் எனது நெஞ்சத்தே என்றும் மகிழ்ந்து உறையாநிற்பர் ; அவரை ஏதிலராய் நீங்கி யுறைவர் என்றே சொல்லாநின்றது இவ்வூர், (எ-று). களவியல் - 6 - வது நாணுத் துறவுரைத்தல். 221

தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு தலைமகனை அன்பிலனென்று இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகள் என்னெஞ்சில் நின்று நீங்கானென்று நெஞ்சின்மேல் வைத்துக் கூறியது.

6

1 127. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்.

(இ - ள்.) என் கண்ணுள் நின்று நீங்கார்; இமைப்பேனாயின், இவட்கு உறுத்துமென்று பருவருத்திருப்பதுஞ் செய்யார்; ஆதலான், எம் மாற் காதலிக் கப்பட்டார், நுண்ணியவறிவை யுடையார், (எ - று). 7

1128. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

(இ - ள்.) எம்மாற் காதலிக்கப்பட்டவர் எம்நெஞ்சத்தி லிருக்கின்றார்; ஆக லானே, வெய்தாக வுண்டலை அஞ்சாநின்றேம்; அவர்க்குச் சுடுமென்பதனையறிந்து.

இது நீ உண்ணாததென்னையென்று வினயதோழிக்குத் தலைமகள் உணவில் காதலில்லை யென்று கூறியது. இது காரணத்து உறவு உரைத்தல். 8

1129. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

(இ - ள்.) கண்ணிமைக்குமாயின், அவரொளிக்குமது யானறிவேன், அவ் வொளித்தற்கு அவரை நமக்கு எதிலரென்று சொல் லும் இவ்வூர்; அதற்காக இமைக்கிலன், (எ - று).

இது கண் துயிலமறுத்தலென்னும் மெய்ப்பாடு. 9

1130. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

(இ - ள்) *எங்காதலவர் கண்ணுள்ளார்; ஆதலானே, கண்ணும் மையெழு தேம் : அவர் ஒளித்தலை யறிந்து,* (எ - *று*).

எப்பொழுதும் நோக்கியிருத்தலால், கோலஞ்செய்தற்குக் காலம் பெற்றிலே னென்றவா றுயிற்று.

---

6 - ம் அதிகாரம்.

நாணுத் துறவுரைத்தல்.

நாணுத்துறவுரைத்தலாவது தலைமகன் தனது நாணின்மையைத் தோழிக்குக் கூறுதலும் தலைமகளது நாணம் நீங்கினமையைத் தோழி தலைமகற்குக் கூறுதலு 222

மாம். காதல் மிக்கார்க்கு நாணமில்லை யென்பதனால், அதன்பின் இது கூறப் பட்டது.

1131. காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

(இ - ள்.) காமம் காரணமாக முயன்று வருந்தினார்க்கு ஏமமாவது மடல் ஏறுவதல்லது மற்றும் வலி யில்லை, (எ - று).

இது தலைமகனைத் தோழி சேட்படுத்தியவிடத்து மடலேறவேனென்று தலைமகன் கூறியது.

1

1132. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

(இ - ள்.) பொறுத்த லில்லாத உடம்பும் உயிரும் மடலேறும் ; நாணினை நீக்கி நின்று, (எ - று).

இஃது உடம்போடு உயிரும் மடலேறுமெனத் தலைமகன் கூறியது. 2

1133. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே
னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல்.

(இ - ள்.) நாணமிக்க நிலைமையும் சிறந்த ஆண்மையும் யான் பண்டுடையேன் ; காமமிக்கார் ஏறும் மடலினை இன்றுடையேனானேன், (எ - று). 3

1134. அறிவிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

(இ - ள்.) என்னை யொழிந்த எல்லாருஞ் அறிவிலரென்றே சொல்லி, என் காமமானது தலைமயங்கி மறுகின்கண்ணே வெளிப்படச் சுழலா நின்றது, (-).

சுழல்தல் - இவ்வாறு சொல்லித் திரிதல்.

4

1135. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

(இ - ள்.) பேதை பொருட்டு என்கண் உறங்குதலை இசையாது; ஆதலானே, மடலூர்தலை ஒருதலையாக யாமத்திலும் நினைப்பேன், (எ - று).

இது மடலேறுவது காலையன்றே; இராவுறக்கத்திலே மறந்துவிடுகின்றீர் என்ற தோழிக்கு, என் கண் உறங்காது; ஆதலான், மறவேனென்று தலைமகன் கூறியது.

5

1136. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

களவியல் - 7 - வது

அலரறிவுறுத்தல். 223

(இ-ள்.) மாலைபோலச் செய்யப்பட்ட சிறுவளையினை யுடையாள் மடலோடே கூட மாலைக்காலத்து உறுந்துயரினைத் தந்தாள், (எ - று).

தொடலை யென்பதற்குச் சோர்ந்தவளை யெனினும் தொடி - பிள்ளைப்பணி. இவை எழும் தலைமகன் கூற்று.

அமையும். குறுந்

6

1137. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(இ - ள்.) கடலையொத்த காமநோயாலே வருந்தியும், பெண்பிறப்புப்போல மேம்பட்டது இல்லை, (எ - று).

மடலேற நினையாத

இது நம்மாற் காதலிக்கப்பட்டாள் தனக்கும்

இவ்வருத்தமொக்கும்; பெண்
டிர்க்கு இப்பெண்மையான் மடலேறாததே குறையென்று
ருமை நீங்குதற்பொருட்டுத் தோழி கூறியது.

தலைமகன் ஆற்

7

1138. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாதென் காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

(இ - ள்.) நிறையிலர்; மிக அளிக்கத்தக்கா ரென்றுது என் காமமானது மறைத்தலைக் கடத்தலுமன்றி மன் றின் கண் படாநின்றது, (எ - று).

இஃது அம்பலும் அலரும் ஆகாவென்று தோழி பகற்குறி மறுத்தது.

8

1139. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு

நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

* (இ - ள்.) யான் தன்னைக் கடத்தற்குக் கொண்ட நாணும் நல்லாண்மையு மாகிய புணைகளை என்னிற் பிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டுபோகா நின்றது, (எ - று).

9

1140. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

* (இ - ள்) யாங் கேட்குமாறு மன்றிக் கண்ணாற் காணுமாறு எம்மை யறி விலார் நகாநின்றார் ; அவாங்ஙனஞ் செய்கின்றது யாமுற்ற நோய்கள் தாமுறா மையான், (எ - று).

10

---

7 - ம் அதிகாரம்.

அலாறிவுறுத்தல்.

அலாறிவுறுத்தலாவது இவ்வாறு ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினால் வந்த அலரைத் தலைமகள் தோழிக்கு அறிவித்தலும் தோழி தலைமகட்கும் தலைமகற்கும் அறி

* இக்குறியுள்ளது பரிமேலழகருரை.

வித்தலுமாம். நாணுத் துறவுரைத்து இரவுக்குறி யொழுகாநின்ற தலைமகனுக்குத் தோழி அம்பலும் அலரும் ஆகாநின்றனவென் றறிவித்தலான், அதன் பின் இது கூறப்பட்டது.

1141. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

(இ - ள்.) *யான் கண்ணுற்றது, ஒருநாள்; அக்காட்சி திங்களைப் பாம்பு கொண்டாற்போல, எல்லாரானும் அறியப்பட்டு அலராகாநின்றது,* (எ - று). 1

1142. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன் னீராக நீளுமிந் நோய்.

(இ - ள்.) *ஊரார் எடுத்த அலர் எருவாக, அன்னை சொல்லும் சொற்கள் நீராக, இந்நோய் வளராநின்றது,* (எ - று).

இஃது அலரின் ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. இவை யிரண்டிற்கும் வரைவாணுதல் பயன்.
2

1143. அலர்நாண லொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

(இ-ள்.) *அலராகுமென்று நாணுதல் இயல்வதோ? அஞ்சுதலைத் தவிரென்று சொன்னவர் பலரும் நாணுமாறு நம்மை நீங்கினவிடத்து,* (எ - று).

பலரென்றது தோழியும் செவிலியும் முதலாயினாரை.

3

1144. தாம்வேண்டி நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டிற்
கௌவை யெடுத்ததிவ் வூர்.

(இ - ள்.) *யாம் விரும்ப, அலரையும் இவ்வூரார் எடுத்தார்; ஆதலான், இனித் தாங்களே விரும்பிக் கொடுப்பர் நமது காதலர்க்கு, (எ - று).* 4

1145. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

(இ - ள்.) *பூவொத்த கண்ணாளது இற்பிறப்பின் அருமையை யறியாதே, இவ்வூரவர் எங்கட்கு அலரைத் தந்தார், (எ - று).*

எளியாரைச் சொல்லுமாறுபோலச் சொல்லாநின்று ரென்றவாறு. 5

1146. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

(இ - ள்.) *மயங்குந்தோறும் கள்ளுண்டலை விரும்பினாற்போல, காமமும் அலராகுந்தோறும் இனிதாகும், (எ - று).*

களவியல் - 7 - வது அலரறிவுறுத்தல்.

225

இஃது அலரறிவுறுத்த தோழியைநோக்கி,

நுமக்குத் துன்பமாயிற்றே
இவ்வலரென்று வினவிய தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.
6
1147. உறுஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறுஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.
(இ - ள்.) ஊரறிந்த அலர் வருவதொன்றன்றே? அவ்வலரைத் தீதாகக்
கொள்ளாது, பெறுதற்கரிதொன்றைப் பெற்றாலொத்த நீர்மைத்தாகக் கொள்ளல்
வேண்டும், (எ - று).
இஃது அலரறிவுறுத்த தோழிக்கு அவ்வலரினான் என்றும் தமராவார்
உடன்படுவரென்று தலைமகன் கூறியது .
7
1148. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.
(இ - ள்.) அலரினானே அலர்தலை யுடைத்துக் காமம்; அவ்வலரில்லை
யாயின், தனது தன்மை யிழந்து பொலிவழியும், (எ - று).
செவ்வை யுடையதனைச் செவ்விது என்றாற்போல, கவ்வையுடைய
தனைக் கவ்விது என்றார்.

8

1149. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல்.

(இ - ள்.) எரிகின்ற நெருப்பை நெய்யினாலே அவிப்போமென்று நினைத் தாற்போலும்; அலரினானே காமத்தை அவிப்போமென்று நினைத்தல், (எ - று).

இது தலைமகன் பின்னும் களவொழுக்கம் வேண்டினமைகண்டு தோழி கூறியது.

9

1150. அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

(இ - ள்.) நமது புணர்ச்சியால் வந்த அலர் எழுதலினானே அவளது ஆருயிர் நிற்கும்; அவ்வாறு உயிர்நிற்றலை எங்கள் புண்ணியத்தாலே பலரறியா ராயினார்; அறிவாராயின், எமக்கு எதிலராய் அலர்தூற்றுவார் இவள் இறந்துபடவேண்டுமென்று தூற்றுவர், (எ - று).

10

களவியல் முற்றிற்று.

29

2. கற்பியல். (18)

1 - ம் அதிகாரம்.

பி ரி வா ற் ரு மை ம.

பிரிவாற்ருமையாவது அலரறிவுறுத்தல் படத் தலைமகன் தலைமகளை வரைந்துகொண்டு இன்புறுமாயினும், பிரியுங்காலத்து ஆற்ருமை கூறுதல். மேல தனேடியையும் இது. இதுமுதலாகக் கற்பென்று கொள்ளப்படும்.

1151. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

(இ - ள்.) *நங்காதலரை வரவு பார்த்திருக்குமது, இன்பத்தையுடைத்து; அவரைப் புணர்ந்திருக்கும் இருப்பு, பிரிவாரோவென்று அஞ்சப்படுந் துன்பத்தை யுடைத்து,* (எ - று).
1

1152. துறைவன் றுறந்தமை தூற் றகொன்
முன்கை

யிறையிறைவா நின்ற வளை.

(இ - ள்.) *இறைவன் பிரிகின்றமையை எமக்கு அறிவியாவோ? முன் கையின் இறையைக் கடவாநின்ற வளைகள்,* (எ - று).

முன்பே அறிதலான், உடம்பு மெலிந்தது என்றவாறாயிற்று. 2

1153. இன்ன தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்ன தினியார்ப் பிரிவு.

(இ - ள்.) *தமக்கு இன்பமில்லாதவூரின்கண் இருந்து வாழ்தல் இன்னாது ; இனியாரைப் பிரிதல், அதனினும் இன்னாது,* (எ - று).

இது பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்கு இவ்விரண்டு துன்பமும் எங்கட்குளவாமென்று பிரிவுடன்படாது தோழி கூறியது. 3

1154. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற்
றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

(இ - ள்.) *நம்மைத் தலையளிசெய்து நின்னிற் பிரியேன், நீ அஞ்சல் என்றவர் தாமே நீங்கிப்போவாராயின், அவர் தெளிவித்தசொல்லைத் தெளிந்தவர்க்கு வருவதொரு குற்றம் உண்டோ ?* (எ - று).

தன்மையைப் படர்க்கைபோற் கூறினர்.

4 கற்பியல் - **1** - வது பிரிவாற்றாமை.

227

1155. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

(இ - ள்.) *காக்கலாமாயின் அமைந்தார் தம்முடைய பிரிவைக் காக்க ; அவர் பிரிவாராயின், பின்பு கூடுதல் அரிது,*

(எ - று).

மேல் தலைமகன் கூறிய சொற்கேட்டு யாது சொல்வேனென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

5

1156. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

(இ - ள்.) காதலர் போகாமையுண்டாயின், எனக்குக்கூறு; பிரிந்தார் நீட்டியாது விரைந்து வருவாரென்று சொல்லுகின்ற வரவினைப் பின்புளராய் வாழ் வார்க்குக் கூறு, (எ - று).

இது கடிதுவருவாரென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாமையாற் கூறியது.

6

1157. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

(இ - ள்.) பொறுத்தற்கரியதனைப் பொறுத்து, அல்லல் செய்யும் நோயை நீக்கி, பிரிவையும் பொறுத்து, காதலரை நீங்கியபின் தமியரா யிருந்து வாழ் வார் பலர், (எ - று).

அல்லல்நோய் - காமவேதனை. பிரிவாற்றுதல் - புணர்ச்சி யின்மையைப் பொறுத்தல்.

7

1158. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

(இ - ள்.) *பிரிவினை யுரைக்கும் வன்கண்மையை யுடையாராயின், அவர் மறுத்துவந்து நல்குவரென்னும் ஆசை யில்லை,* (எ - று).

இது தலைமகன் பிரிந்தானென்று கேட்டவிடத்து நின்னிற் பிரியேனென்ற சொல்லை உட்கொண்டு தலைமகள் கூறியது.

8

1159. தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

(இ - ள்.) *தீண்டினாற் சுடுமதல்லது காமநோய்போல, நீங்கினாற் சுட வற்றோ தீ,* (எ - று).

தலைமகன் பிரிந்துழித் தலைமகளாற்றாமை கண்டு தோழிகூறியது. 9 228 திருக்குறள் - காமத்துப்பால்.

1160. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

* (இ - ள்.) *பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரிவாற்றாமையும் அறித லுடையாராய காதலர்கண்ணும், ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான், அவர் சொல லும்*

தலையளியும் பற்றி கம்மாட்டன்புடையனெனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது.

---

2 - ம் அதிகாரம்.
படர்மெலிந்திரங்கல்.

படர்மெலிந்திரங்கலாவது தலைமகள் தலைமகன் பிரிந்துழிக் கதுமென
உற்ற துன்பத்தினுல் மெலிந்திரங்குதல். பிரிந்துழியுற்ற துன்பமாவது போனு
னென்று கேட்டகாலத்து வருவதோர் மனநிகழ்ச்சி. இது பிரியப்பட்டார்க்கு
முற்பாடு தோன்றுமாதலான், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1161. துப்பி லெவன்செய்வார் கொல்லோ துயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

(இ - ள்.) மென்மை செய்யவேண்டும் நட்டோர்மாட்டே துன்பம் வருதலைச்
செய்கின்றவர், வன்மைசெய்ய வேண்டுமிடத்து யாங்ஙனஞ் செய்கின்றரோ?

இது பகைதணி வினையின்கண் பிரிந்த தலைமகனது கொடுமையை உட்கொண்டு தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. 1

1162. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.

(இ - ள்.) இந் நோயை யான் மறைப்பேன்; மறைப்பவும், இஃது இறைப்பார்க்கு ஊற்றுநீர்போல மிகாநின்றது, (எ - று).

தலைமகள் ஆற்றுமை கண்டு இதனை இவ்வாறு புலப்பட விடுத்தல் தகாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. 2

1163. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

(இ - ள்.) இந்நோயை மறைக்கவும் அறிகின்றிலேன்; இந்நோயைச் செய் தார்க்குச் சொல்லவும் நாணமாகநின்றது, (எ - று).

இது குறிப்பறிதற் பொருட்டுக் கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. 3

---

* இது பரிமேலழகருரை.

1164. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில்.

(இ - ள்.) காமக்கடல் நிலையாக உண்டே, அது கடக்கும் ஏமமாகிய புணை நிலையாக இல்லையே, (எ - று).

இது தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு நெருங்கிக் கூறிய தோழியைக் குறித்து நமக்குத் துணையாவார் இல்லை யெனத் தலைமகள் கூறியது. 4

1165. இன்பங் கடலற்றுக் காமமற் றஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது.

(இ - ள்.) காமப்புணர்வினால் நமக்குவரும் இன்பம் கடல்போலப் பெரிது; பிரிவினான், அஃது அடுங்காலத்து வருந்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிது,(எ-று).

இஃது இன்பமுற்றார் துன்பமுறுதல் உலகியலென்று ஆற்றுவித்த தோழிக்கு ஆற்றலரிதென்று தலைமகள் கூறியது. 5

1166. காமக் கடும்புன லீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

(இ - ள்.) காமமாகிய பெருக்காற்றினை நீந்திக் கரை காண்கின்றிலேன்; அறையிருள் யாமத்தினும் உறங்காது யானேயுளேன், மற்று உறங்காதாரில்லை.

இது காதலர் குறித்தநாள் வருந்துணையும் ஆற்றுமாறு என்னையென்று தலைமகள் தன்னுள்ளே சொல்லியது. 6

1167. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

(இ - ள்.) இவ்விரா அளித்தா யிருந்தது; உலகத்து வாழ்கின்ற உயிர்க

ளெல்லாவற்றையும் துயிலப்பண்ணி, என்னையல்லது வேறுதுணை யில்லையாக

இருந்தது, (எ - று).

இது பிற்றை ஞான்று வினவிய தோழிக்குத் கின்றதில்லை யென்று சொல்லியது.

தலைமகள் கண் உறங்கு
7

1 168. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய வின்னா

ணெடிய கழியு மிரா.

(இ - ள்.) கொடியவர்செய்த கொடுமையினும் தாம் கொடியனவாய் நின் றன; இக்காலத்து நெடியவாய்க் கழிகின்ற இராப்பொழுதுகள், (எ - று).

இது பொழுது விடிகின் றதில லை யென்று தலை. கள் யது.

மீதாழிக்குச சொல்லி
8

1169. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்.

(இ-ள்.) *அவருள்ளவிடத்து நெஞ்சினைப்போல என் கண்கள் செல்லவல்லன வாயின், வெள்ளமாகிய நீரின்கண் புகுந்து நீந்தா, (எ - று).*

இது காண்டல் விருப்பினால் தலைமகள் கூறியது.
9

1170. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனு வுடம்பி னகத்து.

(இ - ள்.) *வேட்கையும் நாணமும் என்னுயிரே காத்தண்டாகத் தூங்கா நின்றன; பொறுக்கமாட்டாத என்னுடம்பினுள்ளே நின்று, (எ - று.)*

இது தலைமகள் மனநிகழ்ச்சி யிதுவென்று கூறியது.
10

---

3 - ம் அதிகாரம்.
கண்விதுப்பழிதல்.

கண்விதுப்பழிதலாவது கண் தனது விரைவினால் அழிந்தமை தலைமகள் தோழிக்குக் கூறுதல். பிரிவின்கண் துன்பமுற்றார்க்குக் கண்ணீர் முற்பாடு தோன்றுமாதலின் தனது ஆற்றாமையை ஒன்றன்மே லிட்டுக்

கூறுவாள் அதனை
முற்பாடு கண்ணின்மேலிட்டுக் கூறுதலால், அதன்பின் இது
கூறப்பட்டது.

1171. பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னே
மற்றவர்க்
காணு தமைவில கண்.

(இ - ள்.) விரும்பத்தகாததனை விரும்புவாரும்
உளரோ? நம்மைக்காண்
டல் விருப்பமின்றிப்போன அவரைக் காணுது அமைகின்றில
என் கண்கள்; இத
னை யொழியப்பிறவு முளவோ? (எ - று).
1

1172. கண்டாங் கலுழ்வ தேவன்கொலோ
தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

(இ - ள்.) அமையாத நோயை யாங்கண்டது
அந்நோய் செய்தாரைத் தாங்
காட்டுதலானே யன்றே? பின்னர் அக்கண்கள் தாம்
காண்டல் வேட்கையாற்
கலுழ்கின்றது யாவர் காட்டுவாராகக் கருதி? (எ - று)..
இது தலைமகள் காட்டுவாரில்லை யென்று தோழியைக்
குறித்துச் சொல்லி
யது.
2

1173. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண்

(இ-ள்.) முன்பு அவர் நல்லரென்று தெரிந்து உணர்ந்து நோக்கிய உண்கண் கள் இப்பொழுது வருத்தமுற்று, நல்லரென்று உணராவாய், துன்பமுழப்பது எற்றுக்கு? (எ - று).

இது கண்ணினறியாமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது. 3

1174. கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழ
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(இ - ள்.) இக்கண்கள் அன்று விரைந்து தாமேநோக்கி, இன்று தாமே கலுழாநின்ற இது சிரிக்கத்தக்க துடைத்து, (எ - று).

இஃது ஆற்றுமை மிகுதியால் நகுதல் மிக்க தலைமகளை இக்குதற்குக் காரண மென்னையென்று வினவியதோழிக்கு அவள் கூறியது. 4

1175. மறைபெற லூரார்க் கரிதன்று லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து.

(இ - ள்.) எம்மைப் போல அறைபறையாகிய கண்களையுடையார்மாட்டு உளதாகிய மறையை யறிதல்

ஊரார்க்கு எளிது, (எ - று). 5

1176. ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது.

(இ - ள்.) எமக்கு இந்நோயைச் செய்த கண்கள் தாமும் இந்நோயகத்துப் பட்டது மிகவும் இனிது, (எ - று).

இது நின்கண் கலங்கிற்று; அஃதெனக்கு இன்னாதாயிற்று என்றதோழிக்கு அது மிகவும் இனிதென்று தலைமகள் கூறியது. 6

1177. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

(இ - ள்.) அழுதலை யுழந்துழந்து உள்ளநீர் அறுவனவாக, தாம் வேண்டின வரை விரும்பி நெகிழ்ந்து கண்டகண்கள், (எ - று).

இஃது இவ்வாறு அழுதல் தகாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. 7

1178. பெயலாற்று நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்று
வுய்விஞே யென்க ணிறுத்து.

(இ - ள்.) உயல் ஆர்ருத வென்பாட்டு உய்வில்லாத நோயை உண்கண்கள் நிறுத்தி, தாமும் அழமாட்டாவாய் நீருலந்தன, (எ - று).

கண்கள் தாம் நினைத்தது முடித்துத் தொழின்மாறினவென்று கூறியவாறு. 8

1179. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண்.

(இ - ள்.) அவர் வாராத காலத்துப் புணர்ச்சி வேட்கையால் துஞ்சா; வந்த காலத்துப் பிரிவாரென்று அஞ்சித்துஞ்சா; அவ்விரண்டிடத்தினும் மிக்க துன்ப முற்றன கண்கள், (எ - று).

இது நீ உறங்கவேண்டுமென்ற தோழிக்கு, ஞான்றும் உறக்கமில்லை யென்றது.

தலைமகள் இன்றேயல்ல, எஞ்

9

1180. படலாற்ரு பைத லுழக்குங் கடலாற்ருக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

(இ - ள்.) கடலினும் மிக்க காமநோயை என்மாட்டு நிறுத்துதலானே கண்கள் தாம் உறங்கமாட்டாவாய்த் துன்பமுறுநின்றன, (எ - று).

இது பிறர்க்கு இன்னுமை செய்தார்க்கு தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

இன்னுமை வந்ததென்று

10

---

4 - ம் அதிகாரம்.

பசப்புறுதல்.

பசப்புறுதலாவது பசப்புறுதலால் வந்த வருத்தத்தைத்

தோழிக்குத் தலை

மகள் கூறுதல். காதலித்தார்க்குக் காதலிக்கப்படும்பொரு

நிறம் வேறுபடுமாதலின், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

ளெய்தாக்கால் அவர்

1181. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே

நயப்பித்தார்

நல்காமை தூற்ற ரெனின்.

(இ - ள்.) *பசந்தாளெனப் பேர்பெறுதல் நன்று ;*

நம்மைக்காதலிப்பித்தவர் அருளாமையை இவ்வூரார்

கூறாராயின், (எ - று).

இது நின்மேனி பசந்ததென்றதோழிக்கு

அவ்வளவாய்க் குற்றமில்லையென்று தலைமகள் கூறியது.

]

1182. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற்

கொண்கன்

முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

(இ - ள்.) *விளக்கினது இறுதிபார்க்கும் இருளே*

போல, கொண்கன் முயக்கினது இறுதிபார்த்து நின்றது

பசப்பு, (எ - று).

இஃது அவர் பிரிந்தது இப்பொழுது; இப்பசப்பு யாங்ஙன்வந்தது என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. 2

கற்பியல் - 4 - வது பசப்புறுதல்.
233

1183. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி

லள்ளிக்கோள் வற்றே பசப்பு.

(இ - ள்.) *முயங்கிக்கொண்டு கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தனன்;*

அவ்வளவிலே, அள்ளிக்கொள்ளலாம்படி செறிந்தது பசலை, (எ - று).

இது தலைமகனால் சொல்லாது பிரியப்பட்ட தலைமகளைப் பிற்றைஞான்று இவள் வேறுபாடு கண்டு இஃதெற்றினாயிற்று என்று குறித்து நோக்கிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. 3

1184. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்

மேனி பசப்பூர் வது.

(இ - ள்.) *எங்காதலராகச் செல்கின்றாரை உங்கேபாராய்; என்மேனி மேலே*

பசப்புப் பரவுதலை இங்கே பாராய், (எ - று).

இஃது அவர் பிரிந்தது இப்பொழுதாயிருக்க, பசலை

பராவாநின்றது; அவர்

வருமளவும் யாங்ஙனமாற்றுதும் என்று தலைமகள் கூறியது.
4

1185. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப
தவர்திறமாற்

கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

(இ - ள்.) யான் எக்காலமும் நினைப்பேன்;
சொல்லுவதும் அவர் திறமே;

இத்தன்மையேனாகவும், பசலை வஞ்சனையாகப் பரவா
நின்றது; இதற்குநிலை யான்

அறிகிலேன், (எ - று).

இஃது ஆற்றாமை மிகாநின்றதென்று கூறியது.
5

1186. அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா
லிவர்தந்தென்

மேனிமே லூரும் பசப்பு.

(இ - ள்.) காதலர் வாவிட்டாரென்னும் மிகுதியானே,
பசப்பு என்னுடம்

பின்மேலே பரந்து ஊரும், (எ - று).

இஃது இப்பசலையை நீக்கவேண்டுமென்ற
தோழிக்குஇஃது என் குறிப்பி

றலே வந்ததல்ல ; நீக்கவேண்டுவாயாயின், அவர்க்குச் சொல்லென்று கூறியது.

1187. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

(இ - ள்.) இவள் பசந்தாளென்று எனக்குக்குற்றம் நாடுமதல்லது, இவளைத்

துறந்தார் அவரென்று அவரது கொடுமையைச் சொல்லுவார் இல்லை, (எ - று).

இஃது இப்பசப்பு வரலாகாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது. 7

1188.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

(இ - ள்.) காதலிக்கப்பட்டவர்க்கு அவர் அருளாமையை இசைந்த யான் பசந்தவெனது நிறத்தை மற்றியாவர்க்குச் சொல்லுவேன், (எ - று).

இது தலைமகள் இப்பசப்பை யாவரால்

நீக்குவேனென்று வெருட்சி கொண்டு கூறியது.
8

1189. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு

நோயும் பசலையுந் தந்து.

(இ - ள்.) *மேன்மையும் நாணமும் அவர் கொண்டுபோனர் ; அதற்கு மாருக நோயையும் பசலையும் தந்து,* (எ - று).

மேன்மை - பெண்மை. இது தலைமகன் வெருட்சிகண்டு அது பெண்மை யும் நாணமும் உடையார் செயலன்றென்று கடிந்து கூறிய தோழிக்கு அவள் ஆற்ருமையாற் கூறியது.
9

1190. பசக்கமற் பட்டாங்கேன் மேனி நயப்பித்தார்

நந்நிலைய ராவ ரெனின்.

(இ - ள்.) *என்னுடம்பு நிலையாக என்றும் பசப்பதாக ; நம்மைக்காதலித்த வரும் நம்மைப்போலத் துன்பமுறுவாராயின்,* (எ - று).

இது தலைமகனது கொடுமையை உட்கொண்டு கூறியது.
10

---

5 - ம் அதிகாரம்.
தனிப்படர்மிகுதி.

தனிப்படர்மிகுதியாவது தனிமையால் வந்த துன்ப மிகுதி கூறுதல். யாம் பசப்பால் வருந்துகின்றமைபோல அவரும் வருந்துவாரென்றும் புணர்ச்சியிடையறாமல் இனிது நடக்குமென்றும் நினைத்துத் தலைமகள் தனது துன்பத்தினைக் கூறுதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1191. பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

(இ - ள்.) தான் ஒருவர் பக்கமாகநின்று ஒழுகித் துன்பஞ்செய்கின்ற காமதேவன், நமது தமோற்றமும் நாம் உறுகின்ற துன்பமும் காணானோ [2] காண்பானாயின், நம்மை வருத்தானே; தெய்வமாகலான், (எ - று). 1

1192. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.

(இ - ள்.) தாம் காதலித்தாரால் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்றமகளிர் காம நுகர்ச்சியின்கண் பாலில்லாததோர் பழத்தைப் பெற்றாராவர், (எ - று).

இது தடையின்றி நுகராலாமென்றது.

2

1193. உறுஅர்க் குறனோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறுஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

(இ - ள்) நெஞ்சே! நம்மோடு அன்புற்றார்க்குத் தூது விட்டாலும் பய னில்லை யென்று உன்னோடு உறுதார்க்கு நீயுற்ற நோயைச் சொல்ல நினையா நின்றாய்; நம்மை உறங்காமல் வருத்துகின்ற கடலைத் தூர்ப்பாயாயின், அஃது அதனிலும் நன்று, (எ - று).

இது தூதுவிடக்கருதிய நெஞ்சுக்குத் தூதுவிட்டாலும் தலைமகள் கூறியது.
பயனில்லை யென்று

3

1194. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

(இ - ள்.) நாம் காதலித்தார் நமக்கு யாதினைச் விடத்து, (எ - று).
செய்வர்; தாம் காதலியாத்

4

1195. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது.

(இ - ள்.) ஒருதலை அன்பினாலுண்டாகிய காமம் இன்னாது; காவினது பாரம்போல, இரண்டு தலையும் ஒத்த அன்பினாலுண்டாகிய காமமே இனிதாவது, (எ - று).

இது மேற்கூறிய சொற்கேட்ட தலைவர் அருள் செய்வாரென்றும், தெய்வக் குறிப்பினாற் கூறிய சொற்கேட்டுக்கூடினாலும் பயனில்லை யென்றும் தலைமகள் கூறியது.
ο

1196. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

(இ - ள்.) காதலித்தார்க்குக் காதலிக்கப்பட்டார் அருளும் அருள் உயிர் வாழ்வார்க்கு மழை பெய்தாற்போலும்; அஃதில்லார்க்கு வாடுதலே யுள்ளது. ()

இது நின்மேனி பொலிவழிந்த தென்னும் தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

1197. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

(இ - ள்.) தாம் காதலித்தாரால் காதலிக்கப்படுவார்க்கு உலகின்கண் இரு
ந்து உயிர்வாழ்வோமென்னுங் களிப்பு அமையும், (எ - று).

இது தலைமகள் இருந்தாலும் பயனில்லை; அதிற்சாதல் அமையுமென்ற கையை மூனித்து தோழிக்குக் கூறியது.

வாழ்க்

1198. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

(இ - ள்.) நற்குணங்கள் பலவுடையரென்று உலகத்தாரால் விரும்பப்பட்டாரும் தம்மால் காதலிக்கப்பட்டவரால் தாம் காதலிக்கப்படாராயின், விருப்பமில்லாராவர், (எ - று).

இது வாழ்க்கையை முனிந்து கூறிய தலைமகளுக்கு நீ இவ்வாறு கூறுவையாயின், நின்னைப்புகழ்கின்ற உலகத்தாருள் மிகவாழ்வார் யாரென்றதோழிக்கு அவள் கூறியது. கொண்டான் காயிற் கண்டான் காயுமென்பது பழமொழி. 8

1199. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்.

(இ - ள்.) தம் காதலரிடத்துநின்று வரும் இனிய சொற்களைக் கேளாது உயிர்வாழ்வாரைப் போல, வன்கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்து இல்லை. ( ) 9

1200. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

(இ - ள்.) எம்மால் காதலிக்கப்பட்டார் எமக்கு அருளாராயினும், அவர் பக்கத்தனவாகிய சொற்களும் எங்கள் செவிக்கு இனியவாம், (எ - று). 10

---

6 - ம் அதிகாரம்.
நினைந்தவர்புலம்பல்.

நினைந்தவர் புலம்பலாவது செய்மைக்கண்ணாயினும் அண்மைக்கண்ணாயினும் பிரிந்த தலைமகனை ஒழிவின்றி நினைந்த தலைமகளிர் துன்பமுறுதல். நினைத்தவர் புலம்பலென்று பாடமாயின், அதற்கு அவரை நினைத்துப் புலம்ப லென்று பொருளுரைத்துக்கொள்க

1201. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

(இ - ள்.) தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டவரை நினைத்தாலும் அது நீங்காத பெருங்களிப்பைத்தரும் ; ஆதலால், கள்ளினும் காமம் இனிது, (எ - று). 1

1202. யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத்
தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர்.

(இ - ள்) அவர் நெஞ்சத்து யாமும் உளேங்கொல்லோ ; எம்முடைய நெஞ்சின்கண் எப்பொழுதும் அவர் உளராகா நின்றார், (எ - று).

ஓஓ என்பது மிகுதிப்பொருளின்கண் வந்ததாதலான், எப்பொழுதும் என் னும் பொருளதாயிற்று.
2

1203. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்

சினைப்பது போன்று கெடும்.

(இ - ள்.) *அவர் நம்மை நினைப்பவர்போன்று நினையார் கொல்லோ ; தும் மல் தோன் றுவதுபோன்று கெடாநின்றது,* (எ - று).

தலைமகள் உலகத்துப் பெண்டிராயுள்ளார் கூறுவதொன்றை சண்டுக் கூறினாள்.
3

1204. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் காணார்கொ

லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(இ - ள்.) *தமது நெஞ்சின்கண் எம்மை யாம் செல்லாமல் காவல்கொண் டார் எமது நெஞ்சின்கண் ஒழியாதே வருதலைக் காணாரோ,* (எ - று).

இது நினையாரோ நினைப்பாரோ என்று ஐயப்பட்ட தலைமகள் நினையா ரென் று தெளிந்து கூறியது.
4

1205. விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா

ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

(இ - ள்.) *நம்முள் நாம் வேறல்லமென்று சொன்னவர் அருளின்மையை மிகவும் நினைந்து எனது இனிய உயிர்*

அழியாநின்றது, (எ - று).

இது தலைமகன் நினையானென்றுதெரிந்து தலைமகள் தோழிக்குக் கூறியது.

1206. மறப்பி னெவனாவன் மற்கோன் மறப்பறியே

னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(இ - ள்.) அவரை மறந்தால் என்னவன் கொல்லோ; மறப்பறியேனாய் நினைக்கவும் இக்காமம் நெஞ்சத்தைச் சுடாநின்றது, (எ - று). -

இது சீரியன உள்ளிப் பூரியன மறத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலை மகள் கூறியது.
6

1207 . எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்

நினைப்ப வருவதொன் றில்.

(இ - ள்.) காமம் யாதொன்றினும் இனியதே காண் ; தாம் விரும்பப் படுவாரை நினைக்க வருவதொரு துன்பம் இல்லையாயின், (எ - று).

இது நீ இவ்வாறு ஆற்றுயாநின்றது துன்பம் பயக்குமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக் கூறியது.
7

1208. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா னுற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

(இ - ள்.) யான் அவரோடு புணர்ந்த நாள்
இன்பத்தை நினைத்தலானே உயிர் வாழ்கின்றேன்; அல்லது
யாதொன்றினுன் யான் உளேனாய் வாழ்கின்றேன்.

இது தலைமகன் தலையளியை நினைந்து ஆற்றாளாயின
தலைமகளை நோக்கி நீஇவ் வாறு நினைந்திரங்கல் உயிர்க்கு
இறுதியாகுமென்ற தோழிக்கு அவள் கூறியது. 8

1209. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா
ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

(இ - ள.) யாம் காதலரை எவ்வளவு நினைப்பினும்
வெகுளார்; அவ் வளவன்றோ அவர் செய்யும் அருள், (எ - று).

அருள் செய்தலாவது குற்றம் கண்டாலும் வெகுளாமை.
9

1210. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற்
காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சை விடாது போனவரைக்
கண்ணினாற் காணுமாறு படுகின்றதில்லை இம்மதி, (எ - று).

பட்டதாயின், என்கண் உறங்கும்; உறங்கினால், அவரை
க் காணலாமென்பது கருத்து. இது மதியுடன் புலந்து
கூறியது. இதனாலே நனவினால் வருத்த முற்றதும்
கூறினாள்.
10

7 - ம் அதிகாரம்.

கனவுநிலை யுரைத்தல்.

கனவுநிலையுரைத்தலாவது கனவினது நிலையைச் சொல்லுதல். காதலரை யொழிவின்றி நினைப்பார்க்கு உறக்கமில்லையாகும்; அவர் உறங்கிறாராயின், அவரது சேதியை மறவாது நினைப்பாராதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது. தலைமகன் நினைத்தல் தலைமகள் நினைத்தல் என்னும் இரண்டனுள்ளும இவட்காயின், உறக்கமில்லையென்று கொள்க.

1211. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்

குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

(இ - ள்) *என்னுடைய கயல்போலும் உண்கண் யான் வேண்டிக்கொள்ள உறங்குமாயின், நம்மோடு கலந்தார்க்கு நாம் உய்தலுண்மையைச் சொல்லுவே னென்று உறங்குகின்றதில்லையே, (எ - று).*

கற்பியல் - **7** - வது கனவுநிலை யுரைத்தல். 239 *மன் - ஒழியிசையின்கண் கண். வந்தது. கயலுண்கண் - பிறழ்ச்சியுடைய*

1

1212. நனவினு னல்கா தவரைக் கனவினுற்

காண்டலி னுண்டேன் னுயிர்.

(இ-ள்.) நனவின்கண் நமக்கு அருளாதவரைக் கனவின்கண் காண்டலானே என்னுயிர் உண்டாகா நின்றது; இல்லையாயின், உயிருண்டாதற்குக் காரண முண்டோ? (எ - று).

இஃது உறங்கினால்

காணலாமோவென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

1213. கனவினா லுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

(இ - ள்.) நனவின்கண் நமக்கு அருளாதவரைக் கனவு தேடித் தருதலால், அக்கனவின்கண்ணே எனக்கு இன்பம் உண்டாகும், (எ - று). இது கண்டாற் பயனென்னை?

தலைமகள் கூறியது.

காமநுகர்ச்சியில்லையே என்ற தோழிக்குத்

3

1214. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

(இ - ள்.) நனவின்கண் கண்டு நுகர்ந்த இன்பமும் அப்பொழுதைக்கு இன்பமாம்; அதுபோல,கனவின்கண் கண்டு நுகர்ந்த இன்பமும் கண்ட அப்பொ ழுதைக்கு இன்பமாம், (எ

- று).

இது கனவிற் புணர்ச்சி இன்பம் தருமோவென்ற கூறியது.
தோழிக்குத் தலைமகள்

4

1215. துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா

னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.

(இ - ள்.) காதலர் உறங்குங்காலத்துத் தோள்மேலாகி, விழித்தகாலத்து விரைந்து மனத்தின்கண்ணே புகுவர், (எ - று).

இஃது உறக்கம் நீங்கினால் யாண்டுப் போவரென்று நகைக்குறிப்பினாற் கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.
5

1216. நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

(இ - ள்.) நனவின்கண் அருளாத கொடுமையையுடையார் கனவின்கண் வந்து எம்மைத் துன்பம் உறுத்துவது எற்றுக்கு? (எ - று)

இது விழித்த தலைமகள் ஆற்றாமையால் தோழிக்குக் கூறியது. 6 240

1217. நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலாக காணா தவா.

(இ - ள்.) நனவின்கண் வந்து நல்காத காதலரை நோவாநிற்பர், கனவின் கண் அவரைக் காணாதவர்; காண்பாராயின், நோவார், (எ - று).

இது தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு தலைமகனை யியற்பழித்த தோழிக்கு அயலார்மேல் வைத்துத் தலைமகள் கூறியது. 7

1218. நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர்.

(இ - ள்.) இவ்வூரார் நனவின்கண்ணே நம்மை நீக்கியகன்றாரென்று அவரைக் கொடுமை கூறாநிற்பர்; அவர் அவரைக் கனவின்கண் காணார்களோ! ()

இஃது இவ்வேறுபாடு அலராயிற்று என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.
8

1219. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

(இ - ள்.) நங்காதலர் விட்ட தூதரோடே வந்த கனவினுக்கு யான் யாது விருந்து செய்வேன்? (எ - று).

இது தலைமகளாற்றுதற் பொருட்டுக் காதலர் வாராநின்றாரென்று தூதர் வரக் கனாக் கண்டேனென்று

தோழி சொல்லியது. 9

1220. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

* (இ-ள்.) நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி இல்லையாயின், கனவின்கண் வந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார், (எ - று). 10

---

8 - ம் அதிகாரம்.

பொழுதுகண்டிரங்கல்.

பொழுதுகண்டிரங்கலாவது மாலைப்பொழுது கண்டு தலைமகள் வருந்துதல். எனைப்பொழுதில் வருத்தமிலரோவெனின், பிரியப்பட்டார்க்கு எல்லாக் காலமும் வருத்தமுளவாயினும், விடியலும் நண்பகலும் போலாது மாலைப்பொழுது வருத்த மிகுதலால், இது கூறப்பட்டது

1221. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

---

* இது பரிமேலழகருரை.

(இ - ள்.) பொழுதே ! நீ வெப்பமுடைமை யானமையான், மாலையோ எனின், அல்லை; முன்பு கூடிப் பிரியப்பட்டார் உயிரை உண்பதாகிய வொரு வேலாயிருந்தாய், (எ - று).

இது மாலைப்பொழுது கண்டு தலைமகள் ஆற்றாமையாற் கூறியது. 1

1222. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

(இ - ள்.) மாலைப்பொழுது நோய் செய்தலை, என்னோடு கூடினவர் பிரி யாத காலத்தே அறியப் பெற்றிலேன் ; அறிந்தேனாயின், இது நோய் செய்யு மென்று கூறியிருப்பேன், (எ - று).

இது மாலையால் வருத்தமுற்ற தலைமகள் தலைமகனை நினைந்து கூறியது. 2

1223. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

(இ - ள்.) நெருப்பையொத்த இம்மாலைப் பொழுதிற்கு முன்பு தூதாகி வந்து இப்பொழுது கொல்லுதற்குப் படையுமாகி வரவல்லது ஆயன் ஊதுங் குழலோ? (எ - று).

இப்பொழுது வருத்துதலின் , படை என் றாள். 3

1224. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

(இ - ள்.) *காதலர் பிரிவதன் முன்னம் பிரிவொன்று அச்சத்தைத் தந்த காலைப்பொழுது பிரிந்தபின்பு வருத்தாது ஒழிதற்கு யான் செய்த நன்மை யாதோ? அவரோடு இன்ப நுகர்தற்கு நட்பாயிருந்த மாலைப்பொழுது பிரிந்த பின்பு வருத்துவதற்கு யான் செய்த பகைமை யாதோ?* (எ - று).

இது மாலையது பண்பின்மையை உட்கொண்டு தலைமகள் கூறியது. 4

1225. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

(இ-ள்.) *பொருள்தேடுதலையே தமக்கு இயல்பாக உடையவரை நினைத்து, மயங்கின மாலைப்பொழுதிலே, எனது சாகமாட்டாத உயிர் மெலியாநின்றது,* ().

இது மாலையாலடர்ப்புண்ட தலைமகள் தலைமகன் அன்பும் அறனும் இலனென்று நினைத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது. 5

1226. புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோநின் றுணை.

(இ - ள்.) *மயங்கிய மாலைப்பொழுதே! நீ வாழ்வாயாக;*

புன்கண்மையை யுடையையாயிருந்தாய் ; எம்முடைய கேளிரைப்போல வன்கண்மையை யுடைத்தோ நின் துணையும், (எ - று).

இது தன்னுட்கையாறெய்திடு கிளவி.
6

1227. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
•
மாலை மலருமிந் நோய்.

(இ - ள்.) இக்காம நோயாகியபூ விடியற்காலத்தே அரும்பி, பகற்பொழு தெல்லாம் முகிழ்முகிழ்த்து, மாலைக்காலத்தே மலராநின்றது, (எ - று). 7

1228. காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

(இ - ள்.) காதலரில்லாதவிடத்து இம்மாலைப்பொழுது கொலைக்களத்துப் பகைவரைப்போல வரும், (எ - று).

இது மாலைக்காலத்து நோய் மிகுதற்குக் காரணமென்னை யென்ற தோழிக் குத் தலைமகள் காரணங்கூறியது.
8

1229. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

(இ - ள்.) என்மதி நிலைகலங்க, மயக்கத்தை யுடைத்தாகிய மாலைக்காலம் வரும்பொழுது இப்பதியெல்லாம்

மதி - மானம்.

மயங்கித் துன்பமுறுகிற்கும், (எ - று).

9

1230. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்

துன்பம் வளர வரும்.

(இ - ள்.) செருகல் எனக்கு நடுக்கத்தை யுண்டாக்கித் தானும் புன்மை கொண்டிருந்த மாலைப்பொழுது, இன்றும் எனக்கு வெறுப்புத்தோன்றி வருத்தம் மிகும்படியாக வாராநின்றது, (எ - று).

இது முன்னை ஞான்று மாலையாலடர்ப்புண்ட தலைமகள் பிற்றைஞான்று மாலை வருவது கண்டு கூறியது. 10

---

9 - ம் அதிகாரம்.

உறுப்புநலனழிதல்.

உறுப்புநலனழிதலாவது தலைமகளது உறுப்புக்கள் நலனழிந்தமை கூறுதல். காதன்மிக்கு இரங்குவார் அக்காதலை அயலாரறியாமல் அடக்கினகாலத்து வெம்மை யுற்ற

கொடிபோல, அனைத்துறுப்பும் வாடுதலான், இது பொழுதுகண்டிரங் கலின்பின் கூறப்பட்டது.

1231. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

(இ - ள்.) நமக்குத் துன்பம் ஒழிய வேண்டி, நெடுநெறிக்கண் சென்றாரை நினைத்து, கண்கள் நறுவியபூக்களைக்கண்டு நாணுகின்றன, (எ - று).

பலகால் அழுதலால் நிறங்கெட்டதென்றவா றாயிற்று.

1

1232. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

(இ - ள்.) முன்பு நம்மை விரும்பினவர் நமக்கு அருளாமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவனபோ லாகாநின்றன; பசப்புற்று நீர்சொரிகின்ற கண்கள், (எ - று).

இது தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு இக்கண்ணீர் அலராகாநின்றதென்று அவள் ஆற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி கூறியது.

2

1233. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

(இ - ள்.) காதலர் கூடின நாட்களிற் பூரித்ததோள்கள், அவர் நீங்கினமையை மிகவும் பிறர்க்கு

அறிவிப்பனபோ லாகாநின்றன, (எ - று).

கருவியைக் கருத்தாவாகக் கூறினர். பிரிவிடை யாற்றளாகிய தலைமகள் தனதுதோள் வாட்ட முற்றதுகண்ட தோழிக்குச் சொல்லியது. 3

1234. பணைநீங்கப் பைந்தொடி சோருந்
துணைநீங்கத்

தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(இ - ள்.) துணைவர் நீங்குதலானே பழையஅழகு அழிந்ததோள் பெருமை
நீங்குதலானே பசுத்த வளைகளைக் கழலவிடாநின்றது, (எ - று).

பசுத்த வளை-மாகதத்தினுற் செய்த வளை. தோள் அழகழிதலே யன்றி மெலி
வதுஞ் செய்யாநின்றதென்று தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. 4

1235. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந்
தொடியொடு

தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(இ - ள்) கொடியாரது கொடுமையைச்

சொல்லாநின்றன, வளையோடே
கூடப் பழையவாகிய அழகினை யிழந்த தோள்களும், (எ - று).
இது தலைமகளாற்றுந்தற்பொருட்டுத் தலைமகனை யியற்பழித்துத் தோழி கூறியது.
5

1236. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடியரெனக்கூற னொந்து.

(இ - ள்.) வளையோடே தோள்கள் பண்டுபோல் இறுகாது நெகிழவும், நினக்குச் சொல்லாது யானே நோவேன்; நீ அவரைக் கொடியரென்று சொல்லுகின்றதற்கு நொந்து, (எ - று).
இஃது ஆற்றாளெனக் கவன்றதோழிக்கு ஆற்றுவலென்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியது.
6

1237. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

(இ - ள்) நெஞ்சே! இக்கொடுமை செய்தவர்க்கு எனதுதோள் வாடுதலானே ஊரிலெழுந்த அலரைச் சென்றுசொல்லி, நீயும் நினது வாட்டம் நீங்கி அழகு

பெறுவாயோ? (எ - று)

இது நீ அவர்பாற்போகல் வேண்டுமென்று நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
7

1238. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
-
பேதை பெருமழைக் கண்.

(இ - ள்.) யான் பிரிவதாக நினைத்து, முயக்கத்தின்கண்ணே எனது உடம் பை அகற்ற, அம்முயக்கிடையேசிறுகாற்று ஊடறுத்தலானே எனது நீக்கத்தைப் பொறுது பேதையுடைய பெருத்த குளிர்ந்த கண்கள் பசப்புற்றன, (எ - று).

இது முதலாக மூன்று குறள் தலைமகன் கூறுவன.
8

1239. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

(இ - ள்.) யான் பிரிவதாக நினைத்து, அவள் முயங்கியகைகளை நீக்கினேனாக; அதனை யறிந்து, பசுத்ததொடியினையுடைய பேதைநுதல் பசந்தது, ( ). 9

1240. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

(இ - ள்.) ஒள்ளியநுதல் பசந்ததுகண்டு, கண்ணிலுண்டான பசலை கலங்கிற்று,' (எ - று).
10

---

10 - ம் அதிகாரம்.

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

நெஞ்சொடுகிளத்தலாவது நெஞ்சு முன்னிலையாகத் தலைமகள் சொல்லுதல், காதலடக்க லாற்றுதார் பிறர்க்குச் சொல்லுதற்குநாணித் தன்னெஞ்சிற்குச சொல்லி யாற்றுதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1241. காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

(இ - ள்.) எனக்கு நல்லநெஞ்சே! ஒன்றிற் காமத்தை விடுதல் வேண்டும்; ஒன்றில் நாணத்தை விடுதல் வேண்டும்; யான் இவ்விரண்டினையுங்கூடப் பொறுத்தலரிது. (எ - று).

இது பிரிவிடையாற்றுளாய்த் தலைமகனிருந்துழிச் செல்லக்கருதிய தலைமகள் நாணந்தடுத்தமைகண்டு கூறியது.

1242. துன்னூர் துறந்தாரை நெஞ்சத்
துடையேமா

வின்னு மிழத்துங் கவின்.

(இ - ள்.) மனமே! நம்மோடு செறியாராய்த் துறந்து போனவரை நெஞ்சகத்தே யுடையோமாயின், முன்னும் இழந்த கவினொழிய இன்னமுமுள்ள கவினை இழப்போம்; ஆதலான் மறத்தலே கருமம், (எ - று).

ஈண்டு நெஞ்சென்றது மனத்துடையதானத்தை. இது நினைக்கின்றதனால் பயனில்லை யென்று கூறியது. 2

1243. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) அவர் நம்மேற் காதலிலராக, என் நெஞ்சே! நீ கூட்டத்தைக் கருதி வருந்துகின்றது பேதைமை, (எ - று).

இஃது அன்பிலார்மாட்டு வருந்தினும் பயனில்லை யென்றது. 3

1244.

இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே! நீ இறந்துபடாது இருந்து, அவர்வரவை நினைந்து வருந்துகின்றது யாதிற்கு? வருத்தமுற்று நினைத்தல் நமக்குச் சிறுமைசெய்யும் நோயைத் தந்தார்மாட்டு இல்லை யாயின், (எ - று).

இது வாராது வருந்துகின்றுமென்று கூறியது. 4

1245. கலந்துணர்ந்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சே! நீ காதலர் கொடுமையை அவர்க்கு உட்பட்டு அறிந்து வைத்தும், அவரைக்கண்டால் புலந்து கலக்கமாட்டாது முன்பே கலப்பை ; இப்பொழுது பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய், (எ - று).

5

1246. செற்றாரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயாம்
முற்றா லுறாஅ தவர்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே! யாம் உற்றபின்பு உறாது போனவர் செறுத்தாரென்று அவரைக் கைவிடுதல் இயல்போ? (எ - று).

உறுதல் - விரைந்துறுதல். தலைமகள் தலைமகன் கொடுமையை உட்கொண்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

6

1247. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சே ! நீ வருத்தமுற்று அவர் அருளுகின்றிலரென்று இரங்கி நம்மைவிட்டுப்போனவர் பின்னே போகாநின்றாய், பேதையா யிருந்தாய்.

இது தலைமகள் தலைமக னிருந்த தேயத்தை நினைத்துக்கவன்ற நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
7

1248. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! நீ அவர்மாட்டுச் செல்லுவையாயின், இக்கண்களும் அவரைக்காணும்படி கொண்டு செல்வாயாக; அவரைக்காணலுற்று இவை என்னைத் தின்பனபோல நலியாநின்றன, (எ - று).

கொள - பார்க்க.
8

1249. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சே ! நின்னுற் காதலிக்கப்பட்டவர் நினது உள்ளத்தி லே யிருப்பாராக, நீ நினைத்து யாவர்மாட்டுச் செல்கின்றாய், (எ - று).

இது தலைமகள் வாராதேபோனால் இங்கே காணலாமென்று கூறியது. 9

1250. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

(இ - ள்) நெஞ்சே ! நீ எனக்கு உற்ற எவ்வநோயைத்

தீர்க்கும் மருந்தா வது யாதொன் ருயினும் ஒன்றை விசாரித்துச் சொல்லாய், (எ - று).

இஃது ஆற்றுதலரிதென்று கூறியது. இவையெல்லாம் தனித்தனி சிலகூற் றென் று கொள்ளப்படும்.
10

---

11 - ம் அதிகாரம்.
நி றை ய ழி த ல்.

நிறையழிதலாவது வேட்கை மிகுதியால் தன் நிலையழிந்து தலைமகள்

கூறுதல். நெஞ்சின் மிக்கது புலப்படுமாதலான், அத ன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1251. காம மெனவொன்று கண்ணின்றேன் னெஞ்சத்தை

யாமத்து மாளுந் தொழில்.

(இ - ள்.) *காமமென்றொன்று கண்ணோட்டமுடைத்தன்று ; என்னெஞ் சத்தை நடுநாள் யாமத்திலும் தொழில்கொள்ளாநின்றது,*

(எ - று).

தொழில் கொள்ளுதலாவது அப்பொழுது அவர்மாட்டுப் போக விடுத்தல்.

இது நெஞ்சின் மிக்கது வாய்சோர்ந்து ஆற்றாமையால் தலைமகள் தோழிக்குக்

கூறியது.

1252. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

(இ-ள்.) காமத்தை யான் அடக்கக்கருதுவேன்; அவ்வாறு செய்யவும், அது

தும்மல்தோன்றுமாறுபோல, என் குறிப்பின்றியும் தோன்றாநின்றது, (எ - று).

இது தலைமகள் நிறையழிந்து கூறிய சொற்கேட்டு இவ்வாறு செய்யாது

இதனை மறைத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்கு அவள் கூறியது. 2

1253. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானேயென் காம

மறையிறந்து மன்று படும்.

(இ - ள்.) யானே நிறையுடையே னென்றிருப்பன் ; இப்படி யிருக்கவும்,

என்காமமானது மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றது,(எ-று).

இது தலைமகள் ஆற்றாமையாற் கூறிய சொற்கேட்டு வாறு செய்யாரென்ற தோழிக்கு அவள் கூறியது.

நிறையுடையார் இவ்

3

1254. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு

நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

(இ - ள்.) காமமாகியமழு உடையாநின்றது; கப்பட்ட அறிவாகிய கதவினை, (எ - று).
நாணமாகிய தாழில்அடைக்

இஃது அறிவும் நாணமும் உடையார் இவ்வாறு குத் தலைமகள் கூறியது.
செய்யாரென்ற தோழிக்

4

1255. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ

யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(இ - ள்.) தம்மை யிகழ்ந்தார்பின் செல்லாத பெரியதகைமை, காம

நோயுற்றாரால் அறிவதொன்று அன்று, (எ - று).

இது தம்மை யிகழ்ந்து போனவர்பின்சென்று இரங்குதல் பெரியார்க்குத் தகாது என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியது. 5

1256. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

(இ - ள்.) செறுத்தார்பின்னே யான் சேறலை வேண்டுதலால், என்னை யடைந்தநுயர் எத்தன்மைத்து; நன்றாக இருக்கின்றது, (எ - று).

இது தனித்திருந்து துயருறுதல்காமத்திற்கு இயற்கையென்று கூறிய தலை மகளை நோக்கி, இது நின்போல்வார்க்குத் தகாதென்ற தோழிக்கு அவள் சொல்லியது.
6

1257. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

(இ-ள்.) பலபொய்களையும் பேசவல்ல கள்வனது தாழ்ந்த

மொழியல்லவோ? நமது பெண்மையை அழிக்குங் கருவி, (எ - று).

இது பெண்மையல்ல என்ற தோழிக்கு அவன் என்னோடு கலந்த நாளில் சொன்ன சொற்கள்காண் பெண்மையைக் கெடுக்கின்றது; அல்லது கெடா தென்று தலைமகள் கூறியது.
7

1258. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ

புணர்ந்தூடி நிற்போ மெனல்.

(இ - ள்.) *தீயின்கண்ணே நிணத்தையிட்டாற்போல, உருகும் நெஞ்சினை யுடையார்க்குக் காதலரை யெதிர்ப்பட்டு வந்து ஊடி நிற்போமென்று நினைத்தல் உளதாகுமோ? (எ - று).* 8

1259. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்

கலத்த லுறுவது கண்டு.

(இ - ள்.) *புலப்பலெனச் சென்ற யான் முயங்கினேன், நெஞ்சு முற்பட்டுப் பொருந்துதல் உறுவதனைக் கண்டு, (எ - று).*

இஃது ஊடுதல் தீமையென்ற தோழிக்கு முன்னொருகால் அவனைப் பிரிந்து கூடிய என்மனம் செய்தது இதுவென்று தலைமகள் கூறியது. 9

1260. நாணென வொன்றோ வறியலர் காமத்தாற்
பேணியார் பேட்பச் செயின்.

(இ - ள்.) நாணென்பதொன்று அறியார் மகளிர், காமம் காரணமாக, விரும்பப்பட்டவர் தாம் விரும்புமாறு செய்வாராயின், (எ - று).

அவர் விரும்புமாறு செய்வாராயின் நாணமுண்டாகாதென்றவாறு. 10

12 - ம் அதிகாரம்.

அவர்வயின்விதும்பல்.

அவர்வயின்விதும்பலாவது அவர் வரவின்கண்ணே விரைதல்; காதலர் வரவு கேட்டிருத்தலென்றவாறு. இவையெல்லாம் தோழிக்குக் கூறினவாகக் கொள்ளப்படும். நிறையழிந்தார் அப்பொழுது காதலர் வரவிற்கு ஆசையுற்றிருப் பாராதலான், அதன்பின் இது கூறப்பட்டது.

1261. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட.

(இ - ள்.) கொண்கன் ஒருநாள் வருவானாக

வேண்டும்; வந்தானுகில், என்
பசலைநோயெல்லாங் கெடப் பருகுவேன், (எ - று).
இது வரவு வேட்கையாற் கூறியது.
1

1262. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன்
மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து.

(இ - ள்.) தம் வேந்தன் போரின்கண்ணே பொருந்தி
வெல்வானுக; யாமும்
மனையிலே பொருந்தி இம்மாலைப்பொழுதிலே
நம்காதலர்க்கு விருந்து செய்வே
மாக, (எ - று).
வருதற்கு இடையீடு அவன் வினை
முடியாமையென்று நினைத்து அவனை
வெல்க என்ருள். மனை - அட்டில்.
2

1263. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக்
கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

(இ - ள்.) என்கண்கள் கொண்கனை நிறையக் க
ாண்பனவாக; அவனைக்
கண்டபின்பு எனது மெல்லிய தோளினுண்டான பசலை
நீங்கும், (எ - று).

இது காண்டல் வேட்கையால் கூறியது.
3

1264. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு
மவர்சென்ற

நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

(இ - ள்.) *கண்களும் அவர் வரவைப்பார்த்து
நோதலால் ஒளியிழந்து புல்*

*லென்றன ; விரல்களும் அவர்போன
நாட்களையெண்ணி முடக்குதலாய்த்*

தேய்ந்தன, (எ - று).

இது வரவு காணாமையால் தலைமகள் கூறியது
4

32

1265. ஒருநா ளேழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்
சென்றார்

வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

(இ - ள்.) *நெடுநெறிக்கட்சென்றார் வருநாளைக்குறித்து
இரங்குமவர்களுக்கு ஒருநாளைப்பொழுதுதானே*

எழுநாளைப்போலச் செல்கின்றது, (எ - று). 5

1266. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகோ டேறுமென் னெஞ்சு.

(இ-ள்.) கூடுதற்கு அரிய காமத்தைக் கூடப் பெற்றுப்பிரிந்தவர் வருவாராக நினைந்தே, என்னெஞ்சம் மாத்தின்மேலேறிப் பாராநின்றது, (எ - று).

உயர்ந்த மாத்தின்மேல் ஏறினால் சேய்த்தாக வருவாரைக் காணலாமென்று நினைத்து அதனை எதிற்றாகக் கூறினாள்.
6

1267. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

(இ - ள்.) இன்பத்தை நச்சாது வலிமையையேநச்சிப்பேசுகின்ற மனமே துணையாகச் சென்றவர் வருவாரென்கின்ற ஆசைப்பாட்டினால் இன்னும் உளேனானேன், (எ - று).

இஃது அவர் வாராரென்று கூறியது.
7

1268. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின்.

* (இ - ள்.) கண்போற் சிறந்தகேளிர் வருவாயின், அவர் வரவு நீட்டித்தமை நோக்கி யான் புலக்கக் கடவேனோ; அன்றி என்னுற்றாமை நோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ;

அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விரு செயல்களையும் விரவக்கடவேனோ; யாதுசெய்யக் கடவேன் ? (எ - று).

8

1269. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு
முறினென்னு

முள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

(இ - ள்.) எனது உள்ளம் உடைந்து போயின், பின்பு அவரைப்பெறுவே மென்று இருந்ததனாற் பயன் என்னுண்டாம்? முன்பே பெற்றேமானேம், அதனால் பயன் என்னுண்டாம் ? இப்பொழுது உற்றேமாயின் அதனால் பயன் என்னுண்டாம்? (எ - று).

இது வருவா ரென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

9

---

* இது பரிமேலழகருரை.

1270. இலங்கிழா யின்று மறப்பினேன்
மென்றோள்

கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

(இ - ள்.) இலங்கிய இழையையுடையவளே! யான்

இன்று அவரை மறப் பேனுயின், பண்டைமெல்லிய என்னுடைய தோள்கள் தம்மழகினை நீக்கி வளை முதலான அணிகலங்களையும் கழலவிடும், (எ - று).

இலங்கிழாய் என்றவதனுல் வருத்தமில்லாதவளே என்று விளித்தாளென் பது கொள்ளப்படும்.

10

---

13 - ம் அதிகாரம்.

குறிப்பறிவுறுத்தல்.

குறிப்பறிவுறுத்தலாவது குறிப்பினை யறிவுறுத்தல்.

1271. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை

நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு.

(இ - ள்.) *மொட்டின் முகிழ்ப்பின்கண் உளதாகிய நாற்றம்போல, பேதை யுடைய நகைமுகிழ்ப்பின்கண்ணே உள்ளதோ ரின்பம் உண்டு, (எ - று).*

இஃது இரந்து பின்னின்ற தலைமகனைத் தோழி நகைசெய்து சேட்படுத்திய போது இவள் குறிப்பு நமக்கு இன்பம் பயக்குமென்று அவன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

1

1272. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்

தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

(இ - ள்.) செறிந்தவளையினை யுடையாள் செய்து அகன்றகளவு, நீ யுற்ற தொருதுன்பத்தைத் தீர்ப்பதொருமருந்தாதலை உடைத்து, (எ - று).

. தோழி மெலிதாகச் சொல்லிக் குறையப்பித்தவழி, கேளாரைப்போலத் தலைமகள் அகன்ற செவ்வியுள் எதிர்ப்பட்ட தலைமகற்கு நின்குறை முடியும்; நீ இவ்விடைச்செல்லென்று தோழிகூறியது.

2

1273. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

(இ - ள்.) கோவைப்பட்ட நீலமணியின்கண்ணே தோற்றுகின்ற நூல் போல, இம்மடந்தை அழகினுள்ளே இவள் மறைக்கவும் தோற்றுகின்றதொரு துன்பம் உண்டு, (எ - று).

அழகு - புணர்ச்சியால் வந்த அழகுபோலுமென்னும் குறிப்பு. 3

1274. கண்ணிறைந்த காரிகைக்
காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்

பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.

(இ - ள்.) காண்பார் கண்ணிறைந்த அழகினையும் காம்பையொத்த தோளி

னையும்-உடைய பேதைக்குப் பெண்மை நிறைந்த நீர்மை பெரிது, (எ - று). 4

1275. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி

யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

(இ-ள்.) ஊடினகாலத்து அதன் அளவன்றி மிகவுமாற்றிப் புணருங்காலத்து

முன்புபோலாகாது மேன்மேலும் விரும்புமாறு புணர்தல், யான் அரிதாக ஆற்றி

யிருந்து தம்மன்பின்மையை யெண்ணுவதொரு புரிவுடைத்து, (எ - று).

இது பிரியலுற்ற தலைமகனது குறிப்பறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லி

யது.

5

1276. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு

முன்ன முணர்ந்த வளை.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த துறையையுடையவன் நம்மை நீங்கினமையை, காமறி

வதற்கும் முன்னே வளைகள் அறிந்தன, (எ - று).
6
1277. பெண்ணினற் பெண்மை
யுடைத்தேன்ப கண்ணினற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

•

(இ - ள்.) வாயாற் சொல்லாது கண்ணினலே
காமநோயைச் சொல்லி
வேண்டிக்கோடல், தமது இயல்பாகிய
பெண்மையோடே பின்னையும் ஒரு
பெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிவோர், (எ -
று).
இது பிரிவுணர்த்திய தலைமகள் குறிப்புக்கண்டு
தலைமகற்குத் தோழி
சொல்லியது.
7 · 1278. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி
யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள்செய் தது.
(இ - ள்.) தொடியையும் நோக்கி, மெல்லிய
தோளினையும் நோக்கி, அடி
யையும் நோக்கி, அவள் அவ்விடத்துச்சென்ற குறிப்பு,
அதுவாயிருந்தது. ( ) 8
அது - உடன்போக்கு.

1279. நெருநற்றுச் சென்றரேங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து.

(இ - ள்.) *எமது காதலர் பிரிந்து நெருநற்றுச் சென்றார்;, யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளுடையமாயினேம்,* (எ - று).

கற்பியல் - **14** - வது
புணர்ச்சிவிதும்பல். 253

இஃது அவர் பிரிவதன் முன்னும் பிரிவரென் றேங்கி, இன்புற்றிலமென்று தலைமகள் கூறியது.

9

1280. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

* (இ - ள்.) *நீ சொல்லாது மறைத்தாயாயினும், அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து நின்னுண்களே எனக்குச்சொல்ல லுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின்றது ; இனியதனை நீயே தெளியச் சொல்வாயாக,* (எ - று). 10

14 - ம் அதிகாரம்.
புணர்ச்சிவிதும்பல்.

புணர்ச்சிவிதும்பலாவது பிரிந்துகூடின தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்தல்
வேண்டி ஒருவரினொருவர் முந்துமுந்து விரைதல்.

1281. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும் மெல்லிதாகிய பூவினும் மெல்லிதாயிருக்கும் காமம்; அதனது செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர், (எ - று).

இது தலைமகன் புணர்ச்சிக் குறிப்புக்கண்டு பின்பு ஊடிக்கொள்ளலாம்;
இப்பொழுது ஊடுவையாயின், இக்காமஞ் செவ்விதப்புமென்று புணர்ச்சி
வேட்கையால் தலைமகள் நெஞ்சோடு கூறியது.

1

1282. உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

(இ - ள்.) காதலரை நினைத்த அளவிலே களிப்புப்பெறுதலும், கண்ட
அளவிலே மகிழ்ச்சி பெறுதலும் களித்தலையும் மகிழ்தலையும் தனக்கு இயல்பாக
வுடைய கள்ளிற்கு இல்லை; காமத்திற்கு உண்டு, (எ - று).

கள்ளிற்கு உண்ணக்களித்தலும் மகிழ்தலுமுண்டு; காமத்திற்கு உள்ளக்
களித்தலும் காண மகிழ்தலுமுண்டு என்றவாறு.

2

1283. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின்.

* இது பரிமேலழகருரை

(இ - ள்.) நெஞ்சே! நீ தினையளவும் ஊடாதொழிதல் வேண்டும்; பனையள வினும் மிக காமநுகர்ச்சி வருமாயின், (எ - று).

இஃது ஊடநினைத்த நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் கூறியது.

3

1284. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தேன் புலந்து.

(இ - ள்.) தம்மை ஈர்ப்ப அதனையறிந்து வைத்தும், புனலுள் பாய்பவரைப் போல,நெஞ்சு பொய்ப்படுதல் அறிந்துவைத்தும்,புலக்கின்றது எதுக்கு? (எ-று).

இது புலவிக்குறிப்பு நீங்குவாள் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

4

1285. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று.

(இ - ள்.) கண்ணூலே புலக்தும், அதனையும் ஊடி நிறுத்தாது கலக்கமுற்ருன், புணர்தலே என்னினும்மிகத் தான் விரைதலானே, (எ - று).

இது தலைமகளுடற் குறிப்புப் புணர்வுவேட்டல் கண்டு தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

5

1286. இளித்தக்க வின்னு செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

(இ - ள்) பிறர் இகழத்தக்க இன்னுமையை நீ எமக்குச் செய்யவும், மது . வுண்டு களித்தார்க்கு அதனுலுள்ள குற்றத்தினைக்கண்டு வைத்தும் அதனை யுண்ணல்வேட்கை நிகழு'மாறுபோலப் புணர்வுவேட்கையைத் தாராநின்றது, வஞ்சகா! நின் மார்பு, (எ - று).

இது புலவிக்குறிப்பு நீங்கின தலைமகள் தலைமகற்குச் சொல்லியது 6

1287. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) தோழி! யான் ஊடலைக் கருதிச்சென்றேன் ; அவனைக்கண்ட பொழுதே அதனை மறந்து கூடலைக்கருதிற்று, என்னெஞ்சு, (எ - று).

இது நீ அவனேடு புலவாது கூடியதென்னை யென்று நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

7

1288. எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற்

கொண்கன்

பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

(இ - ள்.) *கண்ணெழுதுங் காலத்துத் தன் இமையகத்துப் புகுந்த கோலைக் காணாத கண்ணைப்போல, கொண்கனது குற்றத்தினையும் அவனைக்கண்ட விடத்துக் கண்டிலேன்,* (எ - று).

கற்பியல் - **15** - வது

நெஞ்சோடுபுலத்தல். 255

இது மேற்கூறிய சொற்கேட்டு நீ அவனைக்கூறிய டெப்போயின வென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

குற்றமெல்லாம் யாண்

8

1289. காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணாக்காற்

காணேன் றவறல்ல வை.

(இ - ள்.) *அவனைக்கண்டபொழுது அவன் குற்றமாயினயாவும் காணேன்; அவனைக்காணாத காலத்து அவன் குற்றமல்லாதன யாவும் காணேன்,* (எ-று). 9

1290. பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்

காணு தமையல கண்.

(இ - ள்.) தம்மை விரும்பாது தன்மனம் விரும்புவனவே செய்தானாயினும், கொண்கனைக் காணாது என்கண்கள் அமையமாட்டா, (எ - று).

இவையெல்லாம் ஊடற்பகுதியானமையும் மூன்றுறுபுணர்ச்சியின்மையும் ஆமாறு கண்டுகொள்க.
10

---

15 - ம் அதிகாரம்.

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தலாவது தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்துழி அவனோடு புலக்கக் கருதிய தலைமகள் முற்பட அவனோடு கூடவேண்டிய நெஞ்சோடு புலந்து கூறுதல். இனி ஊடிக்கூடல் கூறுகின்றாராகலின், அவ்வூடுதலின் முற்பட இது தோற்றுமாதலின், முற்கூறப்பட்டது.

1291. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மேவனெஞ்சே

நீயெமக் காகா தது.

(இ - ள்.) அவருடைய நெஞ்சம் அவர்வழி நின்று நம்மை நினையாமை யைக் கண்டு வைத்தும், நெஞ்சே! நீ எம்வழி நில்லாது அவரை நினைத்தல் யாதினைக் கருதியோ? (எ - று).

இது தலைமகள் வருங்காலத்து வாராத தலைமகனை உள்ளிய நெஞ்சோடு புலந்து கூறியது.
1

1292. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

(இ - ள்.) தம்முடைய நெஞ்சும் தமக்குச் சுற்றமல்ல வாகுங்காலத்து, எதி

லார் சுற்றமல்லாராவது சொல்லல் வேண்டுமோ? (எ - று).
2

1293. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு.

(இ - ள்.) அவர் திறத்தைத் தானும் இகழ்ந்தால் அதனானே தனக்கு இளி வரவு உளவாகக் கருதி நினையாநின்றது சாவமாட்டாத நெஞ்சு, (எ - று).

இது தலைமகள் நெஞ்சு அவரைப்போலத் தானும் இகழலாயிருக்க, இகழா நின்றதுமில்லை; அவர் செயலைக் கேளாது சாவவும் வல்லுகின்றதில்லை யென்று அதனோடு புலந்து கூறியது.
3

1294. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு.

(இ - ள்.) என்கண் நெறிவர நினையும் நாணத்தையும் கடைப்பிடித்திலேன்; அவரை மறக்கமாட்டாத என் நன்மையில்லாத பேதை நெஞ்சோடு கூட்டுப்பட்டு.

இது தலைமகள் யான் நாணுது தூதுவிட்டது, பின்னெஞ்சு மறவாமையாலே யென்று அதனோடு புலந்து கூறியது. 4

1295. இனியன்ன நின்னோடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே

துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! நீ புலவியை நீளச்செய்து, பின்னை நுகரமாட்டாய்; ஆதலான், இனி அப்பெற்றிப்பட்ட எண்ணத்தை நின்னோடு எண்ணுவார் யார்? இல்லை, (எ - று), 5

1296. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சு, யான் தனிப்பட்டிருந்து நினைத்தால் உடம்படாது என்னை நலிவதாக இருந்தது, (எ - று).

இது தலைமகள் நெஞ்சு அவர் செய்கின்ற கொடுமையை யுட்கொண்டு உள்ளாதே, யான்தனிப்பட்டால் நலிவதாக இருந்தது; நீ வருதலானே இப்பொழுது தப்பினேனென்று அதனோடு புலந்து தோழிக்குக் கூறியது. 6

1297. பெருஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மருஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) காதலரைப் பெறாதகாலத்துப் புணர்வு இல்லையோ என்று அஞ்
சும்; பெற்றோமாயின், பிரிவாரோ என்று அஞ்சும்; ஆதலால்,இடைவிடாத துன்
பத்தை உடைத்து என்னெஞ்சு, (எ - று).

இது தலைமகள் ஆற்றாமைகண்டு, தூதுவிடக் கருதிய தோழிக்கு அவர் வந்
தாலும் இதற்குள்ளது துன்பமே யென்று அதனோடு புலந்து கூறியது. 7

1298. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! நீ என்னிடத்து நில்லாது வேண்டின வண்ணமே அவர் பின்பே செல்கின்றது, கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்லையென்பதனாலேயோ?

1299. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவர் தாமுடைய

நெஞ்சந் துணையல் வழி.

(இ - ள்.) துன்பமுற்றால் அதற்குத் துணையாவர் உண்டோ? தம்முடைய

நெஞ்சம் தமக்குத் துணையல்லாத காலத்து, (எ - று).

இது தலைமகள் துணையாவார் யாரென்ற தோழிக்குக் கூறியது. 9

1300. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சே! நீ அன்புறாதாரைக் கண்ட விடத்தும் செற்

றம் நீங்குவாரென அவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய், (எ - று). இது தலைமகள் தலைமகன்மாட்டுச் செல்லக் கூறியது.

கருதிய நெஞ்சொடு புலந்து

10

---

16 - ம் அதிகாரம்.

புலவி.

புலவியாவது தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து கூறுதல். இது வெளிப்

பட்டுநிகழ்தலின், அதன்பின் கூறப்பட்டது.

1301. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு

ம்லலல்யாங் காண்கஞ் சிறிது.

(இ.- ள்.) நம் காதலர் வந்தால் புல்லாதிருந்து புலத்தல்வேண்டும்; அவ்

விடத்து அவருறும் கலக்கத்தை யாம் சிறிது காண்பேமாக, (எ - று).

இது வாயில் வேண்டிச் சென்ற தோழி தலைமகள் புலவிக்குறிப்புக் கண்டு

முகங்கொடாமைப்பொருட்டு இனிமை கூறியது.
1

1302. நலத்தகை நல்லவர்க் கோரம் புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணு ரகத்து.

(இ - ள்.) நலத்தகையினுனே நல்லாரான பரத்தையர்க்கு ஓரழகாம்; பூ

வன்னகண்ணுர்மாட்டுப் புலத்தல், (எ - று).

நமக்கு. ஆகார்மாட்டுப் புலத்தல் தீதென்றவாறு. இது பரத்தையரோடு

புலந்து கூறிய தலைமகட்குத் தோழி கூறியது.
2

1303. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது

மிக்கற்றா னீள விடல்.

(இ - ள்.) *நுகர்வனவற்றிற்கு உப்பமைந்தாற்போல இனிமை யுண்டாக்கும் புலவி; அதனை நீளவிடல் அவ்வுப்பு சிறிது மிக்காற்போல இன்னாதாம்.*

இது வாயில் வேண்டிய தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்தவிடத்துப் புலவியை நீளவிடுதல் தகாதென்று அவன் கூறியது.

8

1304. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது

நீடுவ தன்றுகோ லென்று.

(இ - ள்.) *ஊடல் செய்யின் இன்பம் உண்டாயினும், அதன்கண்ணும் ஒருதுன்பம் உண்டு; புணருங்கால் அது நீட்டிக்குங்கொல்லோ? நீட்டியாதோ? என்று ஐயுறுதலால், (எ - று).*

இது தலைமகள் ஆற்றாமை வாயிலாகப் புல்க,

தலைமகன் அது கண்டு
சொல்லியது.
4

1305. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

(இ-ள்.) குளிர்ச்சியைத் தனக்கு இயல்பாக வுடையநீரும் நிழலின்கண்ணதே யாயின், இனிதாம்; அதுபோல, புலவியும் அன்புடையார்மாட்டேயாயின், இனி தாம், (எ - று).

5

1306. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்

கனியுங் கருக்காயு மற்று.

(இ - ள்) உணாது நீட்டிக்கின்றதுனியும் உணா மீள்கின்ற புலவியும் இல்லையாயின், காமம் அழுகிய பழம்போலப் புளிக்கும்; காய்போலத் துவர்க்கும் ஆதலால், (எ - று).

இஃது உணர்தற்கு நல்லது உளதென்று தலைமகள் கூறியது. 6

1307. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று..

(இ - ள்.) நம்மோடு ஊடிக்கண்டும் இவையிற்றால் வரும் பயன் இல்லை; நின்னோடு நெருநல் ஊடிய காமக்கிழத்தியரை ஊடல் தீராது பெயர்தல், வாடிய கொடியை

அடியிலே அறுத்தாற்போலும், (எ - று).

இது காமக்கிழத்தியரை ஊடல் தீராமை தீது; ஆண்டுப்போ மென்று தலை மகள் கூறியது.

7

· கற்பியல் - **17** - வது புலவிநுணுக்கம்.

259

1308. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரேன் றஃதறியுங்

கரதல ரில்லா வழி.

(இ - ள்.) *யான் நோகின்றதனால் பயனென்னை? இவர் நொந்தாரென்று நினைத்து, அதனை யறிந்துதீர்க்கும் காதலர் மனமிலாராகியவிடத்து, (எ - று).*

இஃது உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கண் தலைமகன் புலந்துழி, அதனை யறிந்து அகம்புக்க தோழி அவனுக்குச் சொல்லியது.

8

1309. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்

கூடுவே மேன்ப தவா.

(இ - ள்) என் புலவியைச் சாகவிட்டிருக்க வல்லாரோடு என்னெஞ்சு, கூடு

வேமென்று நினைக்கின்றது தன்னுசைப்பாட்டால், (எ - று). இது புலவி நீங்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் புலவி தீர்வாளாய்ச் சொல்லியது.

9

1310. அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றுற் றம்மைப்.

புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

* (இ - ள்.) தம்மைப் பெறாது புலந்த மகளிரைப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஊடவர் சேறல், பண்டே துன்பமுற்றழிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்க துன்பத்தினைச் செய்தாற்போலும், (எ - று).

10

---

17 - ம் அதிகாரம்.

புலவி நுணுக்கம்.

புலவிநுணுக்கமாவது தலைமகன்மாட்டுத் தவறிலவாயினும், தன்காதல் மிகுதியால் சொல்லெச்சத்தினானும் குறிப்பெச்சத்தினானும் வேறுபடப் பொருள் கொண்டு, தலைமகள் புலந்து கூறுதல். இது செவ்வியிற்றேன்று மாதலின் நுணுக்கமாயிற்று.

1311. யாரினுங் காதல மென்றேனா
ஊடினாள்

யாரினும் யாரினு மென்று.

யாம்
(இ - ள்) ஒருவனும் ஒருத்தியுமாகி அன்பினால் புணர்ந்தார்யாவரினும் காதலுடையே மென்று சொன்னேனாக, அதனை அவ்வாறு கொள்ளாது நீர் அன்புபட்டார் பலருள்ளும் யாரினும் யாரினும் அன்புடையீ ரென்று சொல்லி னாடினாள், (எ - று).
1

* இது பரிமேலழகருரை.

1312. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(இ - ள்.) இப்பிறப்பிலே யாம் பிரியோமென்று

சொன்னேனாக; அதனால்,

மறுபிறப்பின்கண் பிரிவுண்டென்று கருதிக் கண்ணிறைய நீர் கொண்டாள். 2

1313. வழுத்தினா டும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

(இ - ள்.) யாம் தும்மினேம்; அதற்காக வாழ்த்தினாள்; நம்மை யார் நினைக்கத் தும்மினீர் என்று சொல்லி மீட்டும் அழுதாள், (எ - று).

இது தும்மினும் குற்றமென்று கூறியது. 3

1314. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று.

(இ - ள்.) தும்மல் தோற்ற, அதனை யடக்கினேன்; அதற்காக, நுமர் உள்ளினமையை எமக்கு மறைக்கின்றீரோ வென்று சொல்லி அழுதாள், (எ - று).

இது தும்மாதொழியினும் குற்றமென்று கூறியது. 4

1315. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

(இ - ள்.) தனது உறுப்புக்களோடு வேறொன்றை உவமிக்க ஒண்ணு
மையை யெண்ணி நோக்க இருப்பினும்,
என்னுறுப்பெல்லாம் நீர் காதலித்தவர்
களில் யாருறுப்புக்கு ஒக்குமென்று நினைத்திருந்து நோக்கினீரென்று சொல்லி
வெகுளும், (எ - று).

இது பார்க்கிலும் குற்றமென்று கூறியது.

5

1316. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

(இ - ள்.) பக்கப்பூச் சூடினும் ஒருத்திக்குக் காட்டுதற்காகச் சூடினீரெ
ன்று சொல்லிக் காயும், (எ - று).

பக்கப்பூ - ஒப்பனைப்பூ. கோட்டுப்பூச் சூடினீர் என்பதற்கு வளைப்பூச்சூடினீ
ரெனினுமாம். இது கோலஞ்செய்யினும் குற்றமென்று கூறியது.

6

1317. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று.

(இ - ள்.) தன்னை ஊடல் தீர்த்தற்கு

உணர்த்தினும், பிறக்கும் நீர் இவ்
வாறு செய்வீரோ வென்றுசொல்லி வெகுளும், (எ - று).
இது தன்னைப்போற்றினும் குற்றமென்று கூறியது.
7 கற்பியல் - **18** - வது ஊடலுவகை.
6
261

1318. உள்ளினே மென்றீர்மற் றெம்மறந்தீ ரென்றெம்மைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்து எம்மை நினைத்தோமென்றீர்; மறந்தாரன்றே
நினைப்பார்; ஆதலான், எங்களை மறந்தீரென்று சொல்லி எம்மை முயங்
காளாய்ப் புலவிக்குத் தகுதியாளாயினள், (எ - று).
இது நினைத்தோமெனினும் குற்றமென்று கூறியது.
8

1319. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

(இ - ள்.) பரத்தமையை யுடையாய்! நின்மார்பைப் பெண்மை யுடையா
ரெல்லாரும் தமக்குப்பொதுவாக நினைத்துக் கண்ணினாலே
நுகராநிற்பர்; அத
னால், யான் அதனைத் தீண்டேன், (எ - று).

இது தலைமகள் புலவிகண்டு என்மாட்டுக் குற்றமியாதோவென்று கூறிய
தலைமகற்கு அவள் கூறியது.

9

1320. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினர் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்ப தறிந்து.

(இ-ள்.) தம்மோடு புலந்து உரையாடாது இருந்தேமாக; அவ்விடத்து யாம்
தம்மை நெடிதுவாழுவீரென்று சொல்லுவேமென்பதனை யறிந்துத் தும்மினர்.

இது தலைமகள் தோழிக்குக் கூறியது.

10

---

18 - ம் அதிகாரம்.

ஊ ட லு வ வை க.

ஊடலுவகையாவது தலைமகன் மற்றுள்ள நாள்கள்போலன்றி அன்றையிற்
புணர்ச்சி பெரியதோ ரின்பமுடைத்தென்று அதற்குக் காரணமாய ஊடலை
வியந்து கூறுதலும் அவ்வண்ணமே தலைமகள் கூறுதலுமாம். இது மேலதனோ
டியையும்.

1321. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

(இ - ள்.) விளங்கிய இழையினையுடையாள் என்றும் ஊடுவாளாகவேண்
டும் ; யாம் இவளை இரந்து ஊடல் தீர்க்கும் அளவும் இராப்பொழுது நெடிதாக
வேண்டும், (எ - று).

இது மனவூக்கத்தின்கண் வந்தது.

1

1322. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(இ - ள்.) ஊடலின்கண் எதிராது சாய்ந்தவர் வென்றார் ; அவ்வெற்
றியை நிலைபெறுகின்ற கூடலின்கண்ணே காணலாகும், (எ - று).

2

1323. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

(இ - ள்.) உண்பதினும் உண்டது அறுதல் உடம்பிற்கு இன்பமாம்; அது போல, காமத்திற்குப்
புணர்தலினும் ஊடுதல் இன்பமாம், (எ-று).

பசியினால் உண்ணும் உணவு இன்பந்தருவது போல, ஊடலினால் கூடல் இன்பந்தரும் என்றவாறு.

3

1324. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(இ - ள்.) *காமத்திற்கு ஊடுதல் இன்பமாம்; அதன்பின் கூடிக்கலக்கப் பெற்றால், அதற்கு இன்பமாம்,* (எ - று).

இது யாம் பெற்றோம்; பிறர் அதன் செவ்வியறியாமையால் பெறுதலரிதென்று கூறியது.

4

1325. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

(இ - ள்.) *ஊடலிற் றோன்றும் சிறியதுனி, மிக்கஅருள் பெறுதொழியினும் அழகு உடைத்து,* (எ - று).

புணராதொழியினும் இன்பமாமென்று கூறியவாறு.

5

1326. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

(இ - ள்.) *நுதல்வெயர்ப்பக்கூடிய கூட்டத்தாலே*

யுண்டாகிய இன்பத்தை இன்னும் ஒருகால் ஊடிப்பெறுவோமோ? (எ - று).

ஊடுதல் இருவர்க்கும் உண்டாமாதலால், பொதுப்படக்கூறினர். இஃது ஊடினர்க்கு அல்லது இன்பம் பெறுதலரிதென்றது. 6

1327. தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

(இ - ள்.) தாம் தவறிலாராயினும், தாம் காதலிக்கப்பட்டாரது மென்றோன்களை நீங்குதலானே, அஃது ஓரின்பமுடைத்து, (எ - று).

இது குற்றம் உண்டாயினும் இல்லையாயினும், ஊடலிற்கூடல் நன்றென்றது. 7

கற்பியல் - **18** - வது ஊடலுவகை.

263

1328. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

(இ - ள்.) என் உள்ளத்தை அழிக்குங் கருவி, புல்லினவிடத்து விட்டுப் புலந்தவிடத்துத் தோன்றும், (எ - று).

அது புணர்ந்த பின்பு தோன்றுமையால், அதனைக் கெடுக்கும் இன்ப முடைத்தென்று கூறியவாறு. படை -

பணிமொழி. இவையெட்டும் தலைமகன்
கூற்று.

8

1329. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

(இ - ள்.) அவர்மாட்டுத் தவறில்லையானாலும், அவர் செய்யும்அருள் ஊடு
தலைச் செய்யவற்று, (எ - று).

இது துன்பம் பயப்பதாகிய புலவியைச் செய்கின்றது எற்றுக்கென்று வின
விய தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

9

1330. புலத்தலிற் புத்தேணு ணேண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னு ரகத்து.

(இ - ள்.) நிலனும் நீரும் பொருந்தினாற்போல ஒன்றுபட்ட நெஞ்சுடை
யார்மாட்டுப் புலத்தல்போல, இன்பந்தருவதொரு புத்தேள் உலகம் உண்டோ?()

நிலத்தொடு நீரியைதலால் அவை வெப்பமுந்தட்பமுங் கூடியிருக்குமாறு
போல, இன்பமுந்துன்பமுங்கூட அனுபவிப்பார்மாட் டென்றவாறு.

10

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருக்குறள் மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

உரையாசிரியர்.

தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பரிமே லழகர் பருதி—திருமலையர்
மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர்
வள்ளுவனூற்
கெல்லை யுரையெழுதி னோர்.

திருக்குறளின்
சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க—இருக்க
உருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானில்
ஒருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

1

நாமகள்.

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
எள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

2

இறையனார்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினும்
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்ம்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

3

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா
நான்முகத்தோன்

தான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த்
தந்துரைத்த—நூன்முறையை

வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்

சிந்திக்க கேட்க செவி.

4

கபிலர்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

5

பரணர்.

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியால்

ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால்
வையத்தார்

உள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

6

நக்கீரர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆறு
வறமுதலா வந்நான்கும்—ஏனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

7 மாமூலனார்.

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
திறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

8

கல்லாடர்.

ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின்
அன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
எப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்

முப்பான் மொழிந்த மொழி.

9

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியும்
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியும்—மும்மாவும்

தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றூன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

10

மருத்துவன் றமோதரனுர்.

சிந்திநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலால்
தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

11

நாகன்றேவனுர்.

தாளரா மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேனா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதாம்
அப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவனர்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

12

அரிசிற்கிழார்.

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தோறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

13

பொன்முடியார்.

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூனின்றளந்த குறளென்ப—நான்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் றளந்த குறள்.

14

கோதமனார்.

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதார்—எட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

15

நத்தத்தனார்.

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவர்
ஆய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

16

முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்

தென்னுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வார்
எப்பா வலரினு மில்.

17

4

திருவள்ளுவமாலை.

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த
பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பார்
எப்பா வலரினு மில்.

18

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றாமாண்ட பாடலினால்
முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவர்—எப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

19

சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கறம்
நாடிய முப்பத்து
மூன்றொன் றூழ்—கூடுபொருள்
எள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

20

நல்கூர்வேள்வியார்.

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தான்
உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—இப்பக்கம்
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

21

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

22

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும்
பொருளொன்றே—செய்யா
அதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
இதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

23

மாங்குடிமருதனார்.

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் — தீதற்றோ
உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

24

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக — ஆய
அறத்துப்பா னல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
திறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

25

போக்கியார்.

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
தருவல் லரணிரண்டொன் றொண்கூழ் — இருவியல்
திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

26

மோசிகீரனார்.

ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராருக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

27

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி
அந்தா மறைமே லயன்.

28

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பால்
இல்லாத வெப்பொருளு மில்லையால்—சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை.

29

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்

செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ்
செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர். 30

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை
யொண்பால்—பிணக்கிலா வாய்மொழி வள்ளுவர்
முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு. 31

பெருஞ்சித்தனர்.

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினால்
ஓதிய வொண்பொரு ளெல்லாம்—உரைத்ததனால்
தாதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன. 32

நரிவெருத்தலையார்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கும்

முன்பறியச் சொன்ன
முதுமொழிநூல்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்

கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

33

மதுரைத்தமிழாசிரியர்செங்குன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்பல்—நிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

34

மதுரையறுவைவாணிகர்
இளவேட்டனார்.

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டும்
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—அன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

35

7

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
ஆவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்பல்
தேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.
36

மதுரைப்பெருமருதனார்.

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓதவழுக்
கற்ற துலகு. 37

கோவூர்க்கிழார்.

அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாம் திறமுறத்
தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னின வள்ளுவனார் பான்முறைகே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.
38

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்

குயவில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயவில்லை யென்னுந் திரு.
39.

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.
40

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்

திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.
41

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோர்

ஓதத் தமிழா லுரைசெய்தார்—ஆதலால்
உள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

42

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதால்—ஆரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனார்
ஓது குறட்பா வுடைத்து.

43

களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலும்—அருமறைகள்
ஐந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

44

நச்சுமனார்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம்—இழுக்கின்றி
என்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
இன்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.
45

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்—தொலைவிலா

வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

46

நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்கள்
உள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

47

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

48

தேனிக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்

றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

49

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு. 50

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா. 51

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோர்
உள்ளிரு ணீக்கு மொளி. 52

ஆலங்குடிவங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குக்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுதம்
உண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து. 53

திருவள்ளுவ மாலை முற்றிற்று.

இடைக்காடர் பாடல்.

கடுக்கைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

ஔவையார் பாடல்.

அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டி
குறுகத் தறித்த குறள்.

2

உ

திருக்குறள்
முதற்குறிப்பகராதி.

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.
குறள். பக்கம்.

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

குறள். பக்கம். குறள்

குறள். பக்கம். குறள்.

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

குறள். பக்கம்.

தீ

தானந்தவ

திருக்குறள் முதற்குறிப்பகராதி.

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

குறள். பக்கம்.

திருக்குறள் முதற்குறிப்பகராதி.

திருக்குறள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

உரையின் அரும்பத வுரைகள்.

செய்யுள் எண்.	பக்கம்.	
4	2	அவலக் கவலைக் கையாறு - அவலமும், கவலையும், கையாறும். (அவலம் - மனவுறுதியின்மை; கவலை - சித்தம் விகார முற்றுக் கலங்குதல்; கையாறு - செயலறுதல்).
5	,,	பிறவாழி - பொருளும், இன்பமுமாகிய கடல்.
6	,,	இடும்பை - பிறவித் துன்பங்கள்.
10	3	பொறிகள் - கண் முதலிய வுறுப்புக்கள்.
11	,,	வானம் புலருமாகில் - மழை பெய்யாதாயின்.
,,	,,	நான்கு வகைப்பட்ட அறங்கள் - பூசை, தானம், தவம், ஒழுக்கம்.

14 4 துய்க்கலாற்றாது - அநுபவித்தல் முடியாமல்.

15 ,, பசுத்த - பசிய.

17 5 புயலாகிய வாரி - மழையென்னும் வருவாய்.

21 6 விழுப்பத்தின் பொருட்டு - மேன்மையின் பொருட்டு.

23 ,, புலன்கள் - சப்தாதி விஷயங்கள்.

24 ,, கூறுபடுத்து - பிரிவு செய்து.

29 7 இயமம் - கொல்லாமை, மெய்ம்மை கூறல், திருடாமை, பிறர்

பொருட்கண் ஆசையில்லாமை, இந்திரியங்களை யடக்கல் என்பனவாம்.

,, ,, நியமம் - தவம், செளசம் (உடலை நீரினும் மனதைச் சத்தி யத்தினும் தூய்மையாக்கல்), தத்துவ நூலாராய்ச்சி, பெற்றது கொண்டு மகிழ்தல், தெய்வ வழிபாடு என்பனவாம்.

30 ,, செவ்விய தட்பஞ் செய்தலை - செவ்வையான அருள் செய்தலை.

31 8 ஆக்கம் - மேன்மேலுயாதல்.

34 ,, காவுவான் - சுமப்பான்.

,, ,, பொன்றினும் - இறந்தாலும்.

39 9 மனக்கோட்டம் - பொறாமை.

எண்.	பக்கம்.	
இல்லறவியல்	10	காருகத்தம் - கிருகஸ்தம் (இல்வாழ்க்கை)
,,	,,	வள்ளியோர் - ஈகையுடையோர்
,,	,,	கல்கூர்ந்தார் - வறியார்.
42	11	வருணம் - சாதி.
,,	,,	நாமம் - பெயர்
,,	,,	புறங்காடு - சுடுகாடு.
57	14	பேணி - உபசரித்து
72	16	வலிய பாரிடத்து - வலிய (கெட்டியான) பூமியினிடத்து
77	17	போகம் துய்ப்பர் - இன்பம் அனுபவிப்பர்
78	,,	ஆர்வமுடைமை - விருப்பமுடைமை
96	20	உறுவிக்கின்ற - அடைவிக்கின்ற
,,	,,	நுகராமை - (சுவை முதலிய விஷயங்களை) அனுபவியாமை
97	,,	பயந்து - கொடுத்து
98	,,	மாற்றத்தினது - சொல்லினது
103	21	நிறையாற்றுதல் - நிறையினாலே ஒத்தல்

111	22	வீக்கம் தாக்கமற்று - உயர்வு தாழ்வு இன்றி
158	31	ஒறுத்தவர்க்கு - தண்டித்தவர்க்கு
162	32	விழுமிய பேறுகளுள் - மேலாய பயன்களுள்
169	33	தீக்கதி - நரகம்
172	,,	ஈரமில்லாதன - அன்போடு பொருந்தாத செயல்கள்
173	34	புன்மை - குற்றம்
175	,,	நடுவன்மைக்கு - நடுவுநிலைமையல்லாமைக்கு
184	36	புல்லிய குணம் - இழிந்த குணம்
186	,,	கேளிர் - உறவினர்
187	,,	செறிந்தார் - நெருங்கினவர்
195	38	நீர்மையுடையார் - நற்குணமுடையார்
,,	,,	சீர்மை - மேம்பாடு
,,	,,	சிறப்பு - நன்குமதிப்பு
202	39	உய்தியுண்டாம் - தப்புதலுண்டாம்
212	41	கைம்மாறு - பிரதியுபகாரம்
,,	,,	நச்சப்படுகின்ற - விரும்பப்படுகின்ற
218	,,	பிணிமருந்தாகி - நோய்தீர்க்கும் மருந்தாகி
222	43	குறியெதிர்ப்பு - அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர் கொடுப்பது

287 46 ஒழிபு - மிஞ்சிநிற்பது

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

உ/ந

எண்.	பக்கம்	
237	46	வசை - இகழ்ச்சி
245	48	அல்லல் - துன்பம்
258	50	அவி - நெய் முதலியன
,,	,,	வேள்வி - யாகம்
,,	,,	வேட்டலினும் - செய்தலினும்
266	52	நலியநலிய - வருத்தவருத்த
267	,,	கூற்றத்தை - எமனை
268	,,	தெறுதலும் - கெடுத்தலும்
271	53	மாசு - காமம், வெகுளி, மயக்கங்கள்
,,	,,	நீர்மையை - ஒழுக்கத்தை
272	,,	நேர்படார் - உடன்படார்
273	,,	பெற்றம் - பசு
,,	,,	பைங்கூழ் - பயிர்
274	,,	தூற்றிலே - புதரிலே
,,	,,	புள்ளை - பறவைகளை
279	54	மழித்தலும் - சிரைத்தலும்
280	,,	கோடியயாழ் - வளைந்தவீணை
286	56	நேர் ஆகாதன - தகுதியல்லாத

செயல்கள்· 297 58 பொய்யாமையை - பொய்
பேசாமையை
299 ,, தூயதாதல் - பரிசுத்தமுடையதாதல்
302 59 இயலுமிடத்தே - பலிக்குமிடத்தே
303 ,, இன்னாதவற்றை - துன்பந்தருவனவற்றை 305
,, சினம் - கோபம்
306 ,, புணையை - மரக்கலத்தை
308 60 நகுதலையும் - சிரித்தலையும்
311 ,, மேவாமை - பொருந்தாமை
312 ,, வெகுண்டு - கோபித்து
,, ,, கோட்பாடு - துணிபு
313 61 உய்வில்லாத - கடத்தல்முடியாத
316 ,, உறும் - வரும்
319 62 நுகர்கின்ற - அனுபவிக்கின்ற320 ,,
ஒறுக்குமாறு - தண்டிக்கும் விதம்
327 63 கூற்று - எமன்
329 ,, தொழிற்புலையர் - தொழிலினால் புலையர்
333 64 அவை - சபை

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

எண். பக்கம்.
334 64 சர்வதொருவானாம் - அறுப்பதொருவானாகும்
335 65 செறுத்து - அடக்கி

,, ,, மீதூர்ந்து - மேலெழுந்து
336 ,, யாக்கை - உடம்பு
339 ,, சாக்காடு - மரணம்
· 346 67 நிலையாமை - நிலைபெறுதலின்மை
348 · ,, தலைப்பட்டார் - அடைந்தார்
356 69 நணித்தாம் - சமீபித்திருப்பதாம்
370 72 ஒரு படிப்பட்டது - ஒரு நிலைமையதாயிருப்பது
376 73 பகுதியல்லாதன - உரிமையாகாத பொருள்களை
381 75 கூழும் - பொருளும் (திரவியமும்)
383 76 மடி - சோம்பல்
384 ,, மறத்தில் - வீரத்தில்
386 ,, பண்டாரம் கூறுமாறு - திரவியசாலையிலுள்ள
திரவியத்தை

வகுக்கும் வகை
387 ,, தலையளி - மேலாய கருணை
. 392 77 எண் - தருக்கம்
,, ,, எழுத்து - இலக்கணம்
394 78 கேணி - சிறுகுளம்
395 ,, மெமாதலை - காவலாதலை
404 80 ஒள்ளியாராயினும் - அறிவுடையாராயினும் 408
81 களர்நிலத்தை - நெல் முதலியன விளைதற்கு உ
ரியதாகாத

நிலத்தை
· 410 ,, விலங்கு - மிருகம்
423 84 ஒள்ளிமை - அறிவுடைமை
432 85 நயத்தலும் - விருப்புதலும்

436 86 வியவாதொழிக - நன்கு மதியாதிருக்கக்கடவன்
438 87 எரி - தீ
,, ,, வைத்திரள் - வைக்கோலின் கூட்டம்
443 88 கேண்மையை - நட்பினை
445 ,, தமராக - சிறந்தவராக
447 ,, கழறும் - நெருங்கிக் கண்டித்துப் புத்தி
சொல்லும் 461 91 அமாத்தியர் - அமைச்சர் (மந்திரிகள்)
469 92 புரைபடும் -
நில்லாதொழியும்
470 ,, போக்கு அற - போதலொழிய (முற்றப்பெற)

எண்.	பக்கம்.	
476	94	பீலி - மயிலிறகு
,,	,,	சகடம் - வண்டி
481	95	கூகை - கோட்டான் என்னும் பறவை
483	,,	தகர் - ஆட்டுக்கடா
484	,,	கதுமென - விரைவாக
493	97	கண்ணஞ்சாத - பாகர்க்கு அடங்காத
,,	,,	களிற்றை - ஆண்யானையை
,,	,,	களரில் - சேற்று நிலத்தில்
494	,,	பதியும் - அரணுள்ள நகரும்

,, ,, பெருமையும் - பொருளும், படையும்
499 98 நாவாயும் - மரக்கலமும்

504 99 வழிமுறையென்று - தன்வம்சத்தில் பிறந்தவன் என்று
508 100 உயிரச்சமும் - உயிர்க்குவரும் பயமும்
526 103 இளைத்தலறாத - விருத்தியாதல் நீங்காத
529 104 அமராமைக்கு - பொருந்தாமைக்கு
532 105 குறித்துணரும் - ஆராய்ந்தறியும்
537 106 ஊண் - உணவு

540 ,, உய்க்கும் - செலுத்தும்
541 107 கண்ணோடாது - முகங்கொடாது (தாட்சண்யமில்லாது)
543 ,, ஆறலைப்பார் - வழியில் வருத்துவார்
,, ,, சூறைகொள்வார் - கொள்ளையிடுவார்
548 108 முறைசெய்தல் - நீதிசெய்தல்
549 ,, வையகம் - உலகம்

550 ,, தாழ்க்குங்காலம் - தாமதித்திருக்குங்காலம்
558 110 அலைத்தற்றொழிலை - வருத்துதலகிய தொழிலை
569 112 செரு - யுத்தம்
,, ,, கடிது - விரைவில்
577 113 பண் - இராகம்

580 114 சுதைமண் - சுண்ணும்பும் மண்ணும்
கலந்தரைத்த சாந்து. ஒற்றுடல் ,, ஒற்றர் - வேவுகாரர்
585 115 உதாசீனராகியும் - அசட்டை
செய்தற்குரியராகியும்
ஊக்க
முடைமை 116 ஓராது - அறியாது
597 117 பாடேன்றும் - (தன்) பெருமையை
நிலைநிறுத்தும்
598 ,, அலமரார் - மனஞ்சுழலார்

4.

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

எண்.	பக்கம்.	
601	118	மடித்து - கெடுத்து
610	119	கழறுதல் - இடித்திடித்துக் கட்டுரைகூறல்
620	121	நீட்டியாமல் - தாமதியாமல்
621	122	அடர்க்க - கெடுக்க
622	,,	இன்பமுறுதலை - இன்பம் அடைதலை
624	122	பகடு - எருது
627	123	இலக்கம் - இலக்கு (குறி)
அமைச்சியல்	124	வாத மண்டபத்தில் - வாத சபையில்
,,	,,	மறுமண்டலத்திற்கு - அன்னிய தேசத்து

அரசர் சபைக்கு		
632	,,	மாற்ருரால் - பகைவரால்
635	125	மடியின்றி - சோம்பலின்றி
637	,,	சீலமும் - ஒழுக்கமும்
639	,,	அடைவுபட - முறைமை பொருந்த
642	126	மேவி - விரும்பி
647	127	இணராய் - கொத்தாய்
655	128	பயந்தாள் - பெற்ருள்
656	129	துளக்கமற்ற - அசைவற்ற
,,	,,	கடியவேண்டும் - நீக்கவேண்டும்
657	,,	பீடையை - துன்பத்தை
வினைத்		
திட்பம்	130	திண்ணியராதல் - உறுதியுடையாராதல்
664	,,	உறும் - உண்டாகும்
,,	,,	ஓரார் - அறியார்
667	131	முற்பாடு - முன்பு
,,	,,	பிற்பாடு - பின்பு
669	,,	காலாய் - சக்கரமாய்
673	132	உளப்பாடு - யதார்த்தநிலைமையினை
674	,,	பிணித்தாற்போலும் - கட்டினுற்போலும்
676	133	தாழ்த்து - தாமதித்து
678	,,	இயலுமிடமெல்லாம் - கூடுமிடத்தெல்லாம்
679	,,	உறையும் - வசிக்கும்
தூது	134	சந்து - சமாதானம்
686	135	மாற்றத்தை - சொல்லை

,,	,,	வடிவாகும் - தாழ்வாகும்
695	136	ஒப்பனை - அலங்கரித்துக் கொள்ளுதல்

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

உ கா

எண்.	பக்கம்.	
697	137	அகலுவதும் - நீங்குவதும்
,,	,,	அணுகுவதும் - நெருங்குவதும்
702	138	வெகுட்சி - கோபம்
,,	,,	கருகியும் - சுருங்கியும்
707	139	யாறுநீர் - கடல்
711	,,	அவை - சபை
712	140	வாலியகதை - வெண்சுண்ணச்சாந்து
718	141	புல்லியவர் - கீழ்மக்கள்
719	,,	அங்கணத்தின்கண் - சலதாரையில் (அல்லது சேற்றில்)
729	142	மறுமாற்றம் - விடை
731	143	கல்வி - தோண்டி
735	144	பிணியும் - நோயும்
,,	,,	ஒறுக்கும் - அழிவுசெய்யும்
743	146	கல் - கருங்கல்
,,	,,	இட்டிகை - செங்கல்

744 ,, அட்டாலகமும் - மதிலின்மீது போர் செய்தற் பொருட்டு
அமைக்குங் கட்டடமும்
,, ,, மதிற்பொறி - (அரணென்னும்) மதிலின்மீது அமைக்கும்
யந்திரங்கள்
748 ,, கீழறுத்தும் - (பகைவர்) வஞ்சித்து மாறுபடுத்தியும்
750 147 நலிந்தவரையும் - தோற்றவரையும்
751 ,, பெருமிதத்தை - கர்வத்தை
754 148 ஆயத்தால் - சுங்கத்தால் (சுங்கச்சாவடியால்)
759 149 ஆணை - கட்டளை
761 ,, காலாள் - போர்வீரர்
,, ,, இடுக்கண் - துன்பம்
763 150 மறமும் - வீரமும்
764 ,, தானை - தூசிப்படையை (முன் னணிச்சேனையை)
766 ,, ஊறு - துன்பம்
767 ,, காகளம் - எக்காளமென்னும் ஊதுகுழல்
768 151 உயிர்த்த - மூச்சுவிட்ட
771 ,, செறுக்கப்பட்டாராயினும் - கோபிக்கப்பட்டாராயினும்
772 ,, படைக்கலம் - ஆயுதம்
773 152 பட - சாக
777 ,, விழுமிய - சிறந்த

எண். பக்கம்.

1032 200 கஃசாக உணக்குவனுயின் - காற்பலமாம்படி காயவிடுவானுயின்

1034 ,, புலந்த - வெறுத்த

,, ,, புலந்துவிடும் - வெறுத்துவிடும்.

1039 201 பெருமிதத்தினுல் - செருக்கினுல்

1040 ,, சோம்பி - சோம்பலடைந்து

1041 202 நல்குரவு - வறுமை

1042 ,, நுகர்ச்சி - (இன்பத்தை) அனுபவித்தல்

1046 203 நிரப்பிடும்பையுள் - வறுமையால் உண்டாய துன்பத்துள்

1047 ,, நெருநற்றும் - நேற்றும்

1054 204 மாப்பாவை - மரப்பொம்மை

1055 205 உதாசனித்தலும் - அசட்டை செய்தலும்

1056 ,, காத்தலே - (தமக்குள்ள பொருளை) மறைத்தலே

1057 ,, கரப்பிடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகிய நோய்

1058 ,, கரப்பிலாத - ஒளித்தலில்லாத

,, ,, ஒப்புரவறிவார் - உபகாரஞ் செய்தலை யறிவார்

1059 ,, கரவாதார்மாட்டு - ஒளித்தல்

இல்லாதாரிடத்து

1063 206 வன்பாயிருப்பது - வலிமையுடையதா யிருப்பது

1064 207 அரணில்லாத தோணி - காவலில்லாத மரக்கலம்

1069 ,, அட்டபுற்கையாயினும் - சமைத்த கூழாயினும்

,, ,, தாளாண்மையால் - முயற்சியால்

1073 208 திருவுடையர் - நன்மையுடையவர்

,, ,, கவற்சி - கவலை

1076 209 அறையும் - அடிக்கப்படும்

,, ,, பறை - வாத்திய வகையுள் ஒன்று

,, ,, மறைகளை - இரகசியங்களை

1078 ,, தங்கதுப்பினை - தமது கன்னத்தை

1082 212 கூற்றின்வடிவு - யமன்வடிவு

1084 ,, முறிவு - வளைவு

1085 ,, கிட்டாதாரும் - பகைவரும்

,, ,, உடகும - அஞ்சும

1086 ,, வெருவுதலால் - அஞ்சுதலால்

,, ,, மடவரலே - மடமை (யௌவனப்பருவம்) வரப் பெற்றவளே

1086 212 அதனைக்கோடி - அக்கண்ணை வளைத்து

,, ,, அஃது - அக்கண்

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

நூ

எண்.	பக்கம்.	
1086	212	அதனை - அப்புருவத்தை
1087	213	பிணையை - பெண்மானை
1088	,,	படாம் போலும் - ஆடையை யொக்கும்
,,	,,	படா - சாய்தலில்லாத
1090	,,	அடப்பட்ட நறவு - காய்ச்சப்பட்டமது
1091	,,	உண் - மையுண்ட (பூசிய)
1098	215	செறுதலில்லாதார் - பகைத்தலில்லாதவர்
1100	,,	சார்தலுறுகின்ற - புணர்தலைச்செய்கின்ற
1101	,,	இவ்வணியிழையால் - இவ்வழகிய ஆபரணத்தை அணிந்தவளால்
1102	216	உயிர்த்தும் - மோந்தும்
,,	,,	உற்றும் - தீண்டியும்
1103	,,	மாமை - பொன்
1108	217	சாருந்தோறும் - புணருந்தோறும்
1109	,,	இடையறுக்கப்படாத - நடுவே நீக்கப்படாத
1110	,,	ஊடுதலும் - பிணங்குதலும்
1112	218	குறையிடை - (முன்) குறைந்த இடம்
1113	,,	காதலிக்கப்படுதி - விரும்பப்படுவாய்
1118	219	அலைக்தாள் - சூடினன்

,, ,, நுசுப்பிற்கு - இடைக்கு
1119 ,, மேனி - நிறம்
,, ,, முறுவல் - பல்
,, ,, வேயொத்த - மூங்கிலை யொத்த
,, ,, எயிறும் - பல்லும்
1120 ,, அன்னத்தின் தூவியும் -
அன்னப்பறவையின் சிறகும்
1122 220 நுதலினையுடையாட்கு -
நெற்றியையுடையவளுக்கு
1125 ,, ஒள்ளமர்க்கண்ணாள் - ஒளியமைந்த
போரைச் செய்யும் கண்களையுடையவள்

1126 220 எதிலாய் - அன்பில்லாதவராய்
,, 221 இயற்பழித்த - நிந்தித்துக்கூறிய
1127 ,, பருவரூத்திருப்பதும் -
துன்பமுற்றிருப்பதும்
1128 ,, காணத்து உறவு - மனத்தில்
உறவாயிருத்தல்
1129 ,, மெய்ப்பாடு - புறத்துக்கண்டதோர்
பொருள் காரணமாக
நெஞ்சின்கண் தோன்றிய விகாரத்தின்
விளைவு
1131 222 ஏமமாவது - பற்றுக்கோடாவது

எண்.	பக்கம்.	
1131	222	மடல் - பனைமடலால் செய்த குதிரை
1134	,,	மறுகின்கண்ணே - தெருவினிடத்தே
1138	223	மன்றின்கண் - சபையினிடத்து
,,	,,	அம்பல் - சிலரறிந்து தம்முள் இரகசியமாய்ப் பேசிக் கொள்ளுதல்
,,	,,	அலர் - பலரறிந்து வெளிப்படையாகச் சொல்லுதல்
1141	224	திங்களை - சந்திரனை
1148	225	அலர்தலை - மேல் மேல் மிகுதலை
,,	,,	பொலிவழியும் - சுருங்கிக்கெடும்
பிரிவாற்றா	226	ஆற்றாமை - பொறாமை (சகியாமை)
1152	,,	இறையை - தங்குமிடத்தை
1158	227	வன்கண்மையை - அருளில்லாமையை
1164	229	எமமாகிய புணை - காப்பாகிய மரக்கலம்
1167	,,	அளித்தாய் - அன்புடையதாய்
,,	,,	பிற்றைஞான்று - பின்னாள் (மறுநாள்)
1170	230	காத்தண்டாக - காவடித் தண்டாக
,,	,,	தூங்குகின்றன - தொங்குகின்றன
1172	,,	கலுழ்கின்றது - அழுகின்றது
1177	231	உழந்து உழந்து - அனுபவித்து அனுபவித்து
,,	,,	அறுவனவாக - வற்றிப்போவனவாக
1178	,,	உயல் ஆற்றாத - பிழைத்தல் முடியாத

,, ,, உய்வில்லாத - ஒழிதலில்லாத
1181 232 பசந்தாளென - நிறம்வேறுபட்டாள் என்று
1182 ,, கொண்கன் - தலைவன்
1183 233 முயங்கிக்கொண்டு - தழுவிக்கொண்டு
,, ,, புடைபெயர்ந்தனன் - சிறிதுவிலகினன்
,, ,, செறிந்தது - நிறைந்தது
,, ,, பசலை - நிறவேறுபாடு
1188 234 வெருட்சி - அச்சம்
1192 ,, பாலில்லாததோர் - விதையில்லாததொரு
1193 235 உறாதார்க்கு - பொருந்தாதார்க்கு

1195 ,, காவினது - காவடியினது
1198 236 கொண்டான்காயில் - கணவன் கோபித்தால்
1199 ,, வன்கண்மையுடையார் - தைரியமுடையவர்
1202 ,, உளராகாநின்றார் - இருக்கின்றார்

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

௩௩

எண். பக்கம்.
1206 237 சீரியன உள்ளிப்பூரியன மறத்தல் -

மேன்மை தருவன

வற்றை நினைத்துக் கீழ்மைதருவனவற்றை மறத்தல்

1209 238 வெகுளார் - கோபியார்

1211 ,, உய்தலுண்மையை -
(காமநோய்க்குத்தப்பிப்) பிழைத்திருத்தலை

1223 241 ஆயன் - இடையன்

1224 ,, பண்பின்மையை - குணமில்லாமையை

1225 ,, மாலையாலடர்ப்புண்ட -
மாலைக்காலத்தாலே வருத்தப்படுத்தப்பட்ட

1226 242 புன்கண்மையை - ஒளியிழத்தலை

,, ,, கேளிரைப்போல - துணைவரைப்போல

,, ,, வன்கண்மையை - இரக்கமில்லாமையை

,, ,, தன்னுட்கையா
றெய்திடுகிளவி-தன்னுட்கையாற்றினை (தன்
மனத்தில் செயலற்றிருத்தலை) எதிலது (சம்பந்தமில்லா
தது) ஒன்றன்மேலிட்டுச் சொல்லுஞ்சொல்.

1227 ,, முகிழ்முகிழ்த்து - பேர் அரும்பாய்
முகிர்த்து

1228 ,, கொலைக்களத்து - கொலைசெய்யும்
இடத்தில்

1229 ,, என்மதி - என்புத்தி

,, ,, இப்பதியெல்லாம் - இவ்வூர் எல்லாம்

1230 ,, புன்மை-ஒளியிழத்தல்

உறுப்பு-ல் 243 நலனழிந்தமை - அழகு அழிந்தமை

1231 ,, நெடுநெறிக்கண் - மிகு தூரதேயத்தில்

,, ,, நறுவிய - நறுமணமுடைய

1236 244 பண்டுபோல் - முன்புபோல்

,, ,, இறுகாது - அழுத்தமாகாமல்

1238 ,, ஊடறுத்தலானே - ஊடுருவிச் செல்லுதலாலே

1240 ,, ஒள்ளியநுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றி

1242 245 கவினொழிய - அழகொழிய

1245 246 கலப்பை - கூடுவை

,, ,, பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய் - பொய்க்கோபஞ் செய்கின்றாய்

1248 ,, நலியாநின்றன - வருத்துகின்றன

1250 ,, எவ்வநோயை - ஒருவகையானும் தீராமையாகிய நோயை

,, ,, சிலகூற்றென்று - சில சொல்லென்று

1253 247 நிறை - நிலை (மனவுறுதி)

1254 ,, மழு - கோடரி

5

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

எண். பக்கம்.

1258 248 நிணத்தை - கொழுப்பை

1259 ,, புலப்பலென - பிணங்கக்கடவே னென்று

1261 249 பருகுவேன் - (தலைவராகிய அமிர்தத்தை

இந்திரியங்கள் ஐக்

தாலும்) நுகருவேன் (அனுபவிப்பேன்)

1262 ,, இடையீடு - தடை

1264 ,, புல்லென்றன - நண்ணிய பொருள்களைக் காணமாட்டாவாயின

1267 250 கச்சாது - விரும்பாது

1270 251 இலங்கிய இழையையுடையவளே - விளங்கிய ஆபரணத்தை யுடையவளே

,, ,, அணிகலங்களையும் - ஆபரணங்களையும்

1271 ,, மொட்டின் முகிழ்ப்பின்கண் - அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள்

(முகிழ்ப்பு - முதிர்ச்சியால் உப்புதல்)

,, ,, சேட்படுத்தியபோது - விலகச்செய்தபோது 1

272 ,, குறை நயப்பித்தவழி - (தலைவனது) குறைகளை விரும்பி ஏற்குமாறு செய்தவிடத்து

,, ,, செவ்வியுள் - சமயத்தில்

1273 ,, கோவைப்பட்ட - கோக்கப்பட்ட

1275 252 புரிவுடைத்து - தன்மையுடையது

1284 254 ஈர்ப்ப - இழுப்ப

,, ,, புனலுள் - வெள்ளத்துள்

1290 255 முன்னுறுபுணர்ச்சி - இயற்கைப்புணர்ச்சி

1293 256 இகழலாயிருக்க - நிந்தித்தலாயிருக்க

,, ,, வல்லுகின்றதில்லை - வலிமையுடையதாகின்றதில்லை 1296 ,, கலிவதாக - துன்பஞ்செய்வதாக

1300 257 செற்றம் - கோபம்

1301 ,, புலத்தல்வேண்டும் - பிணங்குதல்வேண்டும்
,, ,, வாயில் - கூட்டுதல்
1303 258 புலவி - சிறுபிணக்கு
1304 ,, புலக்க - பிணங்க
1306 ,, உணராது - ஊடுதல் நீங்காது
,, ,, துனி - பெரும்பிணக்கு
,, ,, உணர - ஊடுதல் நீங்க
1307 ,, காமக்கிழத்தியரை - பரத்தையரை (பொதுமகளிரை)

உரையின் அரும்பதவுரைகள்.

௩௫

எண். பக்கம்.
1308 259 உணர்ப்புவயின் வாராவூடற்கண் - உணர்த்துதற்கு இடம் வாராத பிணக்கில் (உணர்த்துதற்கு - தணியச்செய்வதற்கு)
,, ,, அகம்புக்க - சயனக்கிருகத்துள் சென்ற
1314 260 உள்ளினமையை - நினைத்தமையை
1315 ,, ஒண்ணாமையை - பொருந்தாமையை
1316 ,, காயும் - கோபியாநிற்பள்
,, ,, ஒப்பனைப்பூ - அழகாக அமைத்த பூச்செண்டு
1328 263 புலந்தவிடத்து - பிணங்கிய விடத்து
1330 ,, புத்தேள் உலகம் - தேவர் உலகம்.
286 56 கள்வாரை - களவுசெய்பவரை
457 90 காண முதலான - பொன், மணி, நெல்

முதலான (காணம் - பொன்.)

460

உரையின் அரும்பதவுரைகள்

முற்றுப்பெற்றன.

அச்சில்.

ஆசிரியர். கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்களா லியற்றப்பட்டவை.

1. உபநிடதம் - உரையுடன்
0 8 2. சிவஞானபோத தத்துவார்த்த உரை
0 12 3. வேதாந்த சூளாமணி - வசனம் (வினாவிடை) பதவுரையுடன் 1 4

ட

இலக்கண விளக்கம்.

செய்யுள் பக்கம்.
எண்.
15 4 ஓரறிவுயிர் - புல், மரம் முதலியன.
"புன்மர முதலவுற்
றயுமோ ரறிவுயிர்" நன்னூல் - சொல் - உரி - சூ - 4.
112 23 இருபொருட் பொதுமொழி - ஒன்றாய்

நின்று ஒருபொரு

ளைத் தந்தும், தன்னுள் தொடர்ந்துநின்று பல பொருளைத் தந்தும், இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்கும் மொழி யாம். அஃதாவது இதுதான் பொருளென்னும் உறுதி யின்மையை உணர்த்துஞ் சொல்லாம்.

306 59 காரணக்குறி - உறுப்பாற்றலால் பொருளை யுணர்த்துஞ்

சொல்லாம்; அது காரணக் குறிப்பெயராம். இங்குச் சேர்ந் தாரைக்கொல்லி என்பதன்கண் சேர்ந்தார் என்னும் உறுப் பும், கொல்லி என்னும் உறுப்பும் இருத்தலறிக.

குறிப்பறிதல் 137 இறந்தது காத்தல் என்னுந் தந்திரயுத்தி - முற்காலத்து வழங்

கிய தொன்று பிற்காலத்து வழங்காமற் போயின், அதனைத் தழு விக் கொள்ளுதலென்னும் நூல் யுத்தியாம். இதற்குப் பிறிது பொருள் உரைப்பாருமுளர். தந்திரயுத்தி யாவது இன்னதென்பதை,

"நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
யேற்புழி யறிந்திதற் கிவ்வகை யாமெனத்
தரும்வகை செலுத்துத றந்திர வுத்தி"

என்று நன்னூல் சூத்திரம் கூறுவதாலுணர்க.

855 167 நிரனிறை-வரிசையாகச் சொல்லப்பட்ட சொற்பொருள்களுக்

குச் சம்பந்தமுள்ள சொற்களை அம்முறையே அமைத்தல்.

'இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து'.

இதில் என்பவன் தவனும், வாழ்க்கை கெடனும் எனவரு தல் நிரனிறையாம்.

1043 202 தொல் - ஆகுபெயர்.

தொல் - (தொன்மை என்னும்) பண்புப்பெயர் அதனை யுடைய குடியை யுணர்த்துதலின், பண்பாகு பெயராம்.

மேற்கோள் விளக்கம்.

நூல்

செய்யுள் எண். பக்கம்.

குடி இங்குக்குணி யென்னும் பொருளாம். (தொன்மை - பழைமை.)

1154 226 தன்மையைப் படர்க்கை போற்கூறினர் - தேறியேமுக்கு (தெளிந்த எமக்கு) என்னும் தன்மையைத் தேறியார்க்கு எனப் படர்க்கைபோல் கூறினர்; இங்ஙனம் கூறுதல் தன்மையில் படர்க்கை வந்த வழுவமைதியாம். இதுவே தன்னைப் பிறன்போல் கூறுதலென்னும் நாந்தியாம்.

1211 239

மன் - ஒழியிசையின்கண் வந்தது.

மன் என்னும் இடைச்சொல் 'என்று உறங்குகின்றதில் லையே' என்னும் ஒழியிசையின்கண் (ஒழிந்த சொற்பொரு

ளில்) வந்தது

1233 243 கருவியைக் கருத்தாவாகக் கூறினர்.
தோளால் என்னும் கருவியைத் தோள்

(அறிவிப்பபோலும்)

எனக்கருத்தாவாகக் கூறினர். தோளால் எனக்கருவியாகக் கூறுமிடத்து அறிவிப்பபோலும் என்பது அறியலாம் என வரும். இது கண்காணும் என்பது போல்வதாம்.

புலவி
நுணுக்கம் 259

சொல்லெச்சம் - செய்யுளிலாவது வாக்கியத்திலாவது ஒரு சொற்கு முன்னாவது பின்னாவது (யாதாவதொரு) சொல் மாத்திரம் குறைந்து நிற்பதாம்.

குறிப்பெச்சம் - குறிப்பினல் பொருளையுணர்த்துஞ் சொல் லாம். அஃது ஆகுபெயர், அன்மொழித் தொகை, முதற் குறிப்பு முதலியனவாம்.

மேற்கோள் விளக்கம்.

2. 1. " சற்பக் கழிமட மஃகும் "
நான்மணிக்கடிகை 28.

(இ - ள்.) கற்ப - (ஒருவன் அறிவு நூலைக்) கற்பானாயின், கழிமடம் - (அவனது) மிகுந்த அறியாமை, அஃகும்-குறை யும்.

401. 79. " புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி " நாலடி யார் பேன்மக்கள் அதிகாரம் 5.

(இ - ள்) புல்லா எழுத்தின் - இலக்கணத்தின் அமைவு பொருந்தாத, பொருளில் - பொருள் விசேடமில்லாத, வறுங்கோட்டி - பயனற்ற சபை.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை
9	30	தென்றற்கு
14	33	பொருள்கள்
		பெறுதல் ;

	34	பயன்படுவ தொழிந்த
16	32	உரியராக
	33	சங்கமாகிய
19	26	லொருவற
42	3	அஃறு
45	27	தேலருலகம்
49	14	பொருளிதனை
52	2	ளொளிவிடுங்
75	19	படைசூடி
83	7	பதையறியும்
91	11	சோராதொழுகும்
95	19	வருவளவுங்
105	17	கெழுமையு
125	8	மாட்சியைப்
128	26	துணியப்பட்டதென்று
130	23	தின்மை
147	29	தீதின்றீ

150	11	மூந்திச்செய்ய
151	22	தமமாச
162	15	ணெறிதற்குப்
	24	பகவரை
	29	வந்துவிடத்து
166	19	நலகுரவாக
169	28	குண்ணிலனுய்க்
174	9	நல்லராகர்
211	3	மூன்றும்

திருத்தம்.

தென்மூர்க்கு

பொருள்களுள்

பெறுதல்

பயன்படுவது ; ஒழிந்த

உரிமையாக

கங்கமாகிய

வொருவற்

அஃது

தேவருலகம்

பொருளினை

வொளிவிடுங்

படைகுடி

பத்தையறியும்

சோராதொழுகும்

வருமளவுங்

கெழுமையு

மாட்சிமைப்

துணியப்பட்டதென்று

திண்மை

தீதின்றி

முந்திச்செல்ல

தம்மாச

னெறிதற்குப்

பகைவரை

வந்தவிடத்து

நல்குரவாக

குணனிலனாய்க்

நல்லாராகார்

மூன்றும்

பிழை திருத்தம்.

4 விரும்ப விதும்ப 226

13 யிறையிறைவா யிறையிறவா 228 28

காணமாக நின்றது நாணமாகாநின்றது 236 8

பாயின் யாயின் 245 20

பபனில்லை பயனில்லை 253 7

நின்னுங்களே நின் னுங்கண்களே 257 29

ஆகார்மாட்டுப் அவர்மாட்டுப்

திருவள்ளுவமாலை முதலியவற்றின் பிழை திருத்தம்.

1	18	திருமலர்போனம்	திருமலர்போன்ம்
5	9	துய	தூய
22	32	,, ,,	216 42
27	8	வாலியகதை	வாலியசுதை
29	34	குடி	குணம்

புத்தக விளம்பரம்.

திருக்குறள்

பரிமேலழகருரை இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புடன். திருத்தமான 2-வது பதிப்பு. ஆசிரியர் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்ட தெளி பொருள் விளக்கம், கருத்துரை, குறிப்புரையுடன் கூடியது-2-வால்யம்-கலிக்கோ ரூபாய் எட்டு.

கைவல்ய நவநீத வசனம் (வினு விடை). ஆசிரியர்-கோ. வடிவேலு செட்

டியார் அவர்களால் இயற்றப்பட்டது;விசேஷ விரிவுரையுடன் கூடி

ய கா. கலிக்கோ பைண்டு.
ரூ. அ. 2 8 திருக்குறள் - மணக்குடவருரையுடன்.
2 0

பகவத்கீதை வசனம்-ஆசிரியர் கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்களால் விரிவான விசேஷ உரையுடன் இயற்றப்பட்டது.
சசிவஞ்ஞபோதம் பதவுரையுடன்-ஆசிரியர் கோ. வடிவலு செட்டியார்
1 12

அவர்களாலியற்றப்பட்ட விசேஷ விரிவுரையுடன் கூடியது. 0 12
காயா ஜீவ வாதக் கட்டளை விரிவுரையுடன்-திருத்தமான 4-வது பதிப்பு. 0 5
மகாராஜா துறவு - வசனம்; ஷை செட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது. 0 3
கட்டளைச் சங்கை நிராகரணம் 0 6

ரூ. அ.
சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டு (குறுந்திரட்டுடன்) - இது சொரூபானந்

தரால் திரட்டப்பட்டது
3 0 வேதாந்த சாராமிருதமும் அத்துவித ரசமஞ்சரி மூலமும்
- உரையும். 0 6 தருக்காமிர்தமும் - பிரஸ்தான
பேதமும். 0 8 வாதாங்க
தீக்ஷைவிதி 300, வாதவைத்திய விளக்கம் 200,
மதிவெண்பா 1 00.
1 0 தேரையர் கரிசலே, யூகிமுனி கரிசலே, கல்நண்டு
சூத்திரம் 0 1 2 புநிதவதி - காரைக்கா
லம்மையார் சரித்திரம். 0 2
அத்வைதார்த்தப் பி ரகாசிகை என்னும் சங்காத்
துவேஷியாரின் வாய்ப்
பூட்டு.
0 6 சுக்லயஜுர்வேதத்திலுள்ள மண்டலப்பி
ராஹ்மணோபநிஷத்தும் ராஜ
யோக பாஷ்யமும்.
0 4 வேதாந்த டிண்டிமம் - (வேதாந்தப்பேரிகை).
0 4 தோடகமென்னும் வேதசார சமுத்தாணம்.
0 4